

శ్రీరస్తు.

ఉత్తరహరివంశము.

నాచన సోమనాథప్రణీతము.

చెన్నపురి:

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్ వారిచే

బ్రకటితము.

1937.

All Rights Reserved.

పీ ఠి క.

నాచనసోమన

ఉ త్తరహరివంశమును తెనుఁగున రచించిన యీకవి నియోగి బ్రాహ్మణుఁడు; ఆపస్తంబసూత్రుఁడు; భారద్వాజ గోత్రుఁడు; నాచనకుమారుఁడు.

❧ దేశము ❧

విద్యానగరాధిపతి యగు సంగమబుక్కభూపాలునిచే నేటి కడపమండలమందలి పెంచుకలదిన్నె గ్రామమును బ్రతి గ్రహించుటచే నీకవి కడపమండలమువాఁడయి యుండవచ్చు ననవచ్చును. హరివంశముగాక వసంతవిలాస మని మఱియొక గ్రంథమును గూడ నీకవి రచించెను. లక్షణగ్రంథములం దుదాహృతమగు నీక్రిందిపద్యమును బట్టి తత్కృతిపతి మాచయబ్రహ్మఁడని యెఱుంగ నగుచున్నాఁడు.

ఉ. శ్రీచన్నంగవక్రేవఁ గ్రొవ్వెఱుఁగులన్ శృంగారపుందోటకున్
బ్రాచీనం బగుచున్న వింశతి నఖప్రాధీన్ సుఖాంభోధివే
లాచంద్రోదయ మైనదేవుఁడు కృపాలంకారచిత్తంబునన్
జూచున్ మాచయబ్రహ్మధీమణిఁ గవిస్తోమైకచింతామణిన్.

ఈ మాచయబ్రహ్మని శాసనము పల్నాడుతాలూకా లోని కారెమపూడిలో నున్నది. *కావున నీకవి గుంటూరు మండలము వాఁడేని కావచ్చును.

* అది నేఁ జూచితిని; కాపి వ్రాసికొనిరాలేదు.

❧ కాలము ❧

ఈ కవి కాలమును గూర్చి పలుదగవులున్నవి. ఇంతదాక నెవ్వరును సముచితమయిన సిద్ధాంతమును నెలకొలుపలేదు. వాదస్వరూపము నించుక వివరించి నాకుఁ దోచినసిద్ధాంతము నెఱిగింతును. ఎపిగ్రాఫికా కల్లాటికాలో నాచనసోముని కాలము నిర్ణయించుటకుఁ దోడ్పడుశాసనములు రెండున్నవి. ఆరెండును నేకదానమునే పేర్కొనుచున్న యేకశాసనమునకే భిన్నప్రతులు. నాగరిలిపితోనున్న తామ్రశాసనములనుండి యెత్తఁబడినవి. మూలప్రతిబింబము లాగ్రంథమునఁగానరావు. కావున నిష్పడందుఁగానవచ్చుచున్న శాసనపుత్రికలలోఁ గొన్ని యక్షరములు పాఠక ప్రమాదమునఁ జేరి యుండవచ్చు ననవచ్చును. సంగమరాజుకుమారులు, హరిహర, కంప,బుక్కరాయ, మారప, ముద్దపనాము లయిదుగురిలో నడిమివాఁ డగుబుక్కరాయఁడు, విద్యారణ్యకృతమయిన విద్యానగరమున రత్నసింహాసనముననుండి రసభూనయ నేందుఁ రసాభ్రనయ నేందుఁ(రెండు ప్రతులందు రెండువిధములుగా నున్నది) సంఖ్యాకమయిన శకాబ్దమున, తారణచైత్ర శుక్లనవమినాఁడు అష్టాదశపురాణముల తత్త్వార్థము నెఱిగినవాఁడు, అష్టభాషాకవిత్వ శ్రీమహీతుఁడు, నాచనకుమారుఁడు నగుసోమునకు గుత్తిదుర్గమందుఁగల పెంచుకలదినై గ్రామమును దానముచేసెను అని శాసనసారము. రసభూనయ నేందు, అనఁగా 1216 అగును. రసాభ్రనయ నేందు, అనఁగా 1206 అగును. శక 1216 గాని 1206 గాని తారణవత్సరము కాదు. మఱియు నీకాలమునకు దాతయగుబుక్కరాయల యునికియే తెలియరాదు. మఱియు నాకా

లమునకు విద్యారణ్యులు విద్యానగరమును నిర్మింపఁజేయనే లేదు. శక 1253 అగు ధాతృనామ సం. వై శాఖశుద్ధసప్తమినాఁడు పుష్యనక్షత్రయుక్త సింహలగ్నమున విద్యారణ్యులనిదేశమున విద్యానగరమునిర్మింపఁబడినట్లుగా *కాపలూరు శాసనము చెప్పుచున్నది. దీనినిబట్టి చూడఁగా నిప్పుడు చెప్పిన రెండుశక కాలములు సరిగావని యేర్పడుచున్నది. తారణవత్సరము సరిగా శక 1266 సంవత్సరమున వచ్చుచున్నది. అప్పటికి విద్యానగరనిర్మాణము జరిగి యెనిమిదివత్సరము లగును. కావున పయిశాసనమీ 1266 కాలమునే తెలుపునదిగా నుండవలెను.

శ్లో. “అలంకృతే శకస్యాజ్ఞే రసర్తునయనేందుభిః, తారణాజ్ఞే చైత్రమాసే నవమ్యాం శుక్లపక్షకే” అని యుండవలసిన శ్లోకము శాసనముచెక్కినవారో, చదివినవారో తప్పుటచే ‘రసభూ’ ‘రసాభ’ అనునపపాతము లేర్పడియుండునని నేను తలచుచున్నాఁడను. నాగరిలిప్తివ్రాత ‘రసర్తు’ అనునది ‘రసభూ’ గాను ‘రసాభ’గాను పొరపుచ్చుట సంభావ్యమే.

కాని దొరతనమువారి పరిశోధనలవలన బుక్కరాయలు శక 1274 నాటికి రాజ్యమునకు వచ్చినట్టును నంతకుఁబూర్వ మాతనియన్నయగు హరిహరరాయలురాజ్యమేలుచున్నట్టును దెలియవచ్చును. రాజ్యమునకు రాకపూర్వము బుక్కరాయలు దానము నెట్లుచేయఁగల్గు నని యొకయాక్షేపమున్నది. దీనికిట్లు సమాధానము చెప్పవచ్చును.

ఎపిగ్రాసికా కర్ణాటికా వాల్మ్యం 5. హసకజిల్లా చెన్నరాయపట్నం తాలూకా శాసనము నెం 256 లో హరిహరరాయలు

* నెల్లూరి శాసనములు 1 వాల్యం 15 నెం|| తామ్రశాసనము.

రాజుగానున్నను, వాస్తవమునకు విద్యానగరమును నిర్మింపఁ జేసినవాఁడు పేరు పెట్టినవాఁడు బుక్కరాయలే యనియున్నది. అన్న హరిహరుఁడు రాజుగా నున్నను సర్వసమర్థుఁ డయిన తమ్ముఁడు బుక్కరాయఁడు యువరాజుగా నుండుటచే నిట్లు దానశాసనము వెలయింపఁ దగినవాఁడే యగును. ఇదియొక గొప్పయాక్షేపము గాదు.

ఇట్లు చూడఁగా నాచనసోమన క్రీ. 1344 లో నున్న వాఁ డగుచున్నాఁడు. ఎఱ్ఱా ప్రగ్గడకంటె నీతఁడు ప్రాచీనుఁడు గాఁ డు. సమకాలమువాఁడుగాని యిండుక తర్వాతివాఁడుగాని యగును.

❧ బిరుదములు ❧

సకలభాషాభూషణ, సాహిత్యరసపోషణ సంవిధాన చక్రవర్తి, నవీనగుణసనాథ బిరుదముల నీతఁడు హరివంశగద్య మందు చెప్పికొన్నాఁడు. చిన్నయ్యసూరిగారు 'అలికంబున యక్షినిడాఁచినట్టి సర్వజ్ఞుఁడ'ని యీతనిఁ బ్రస్తుతించిరి. అది మొదలుగాఁ గొందఁ జీతని సర్వజ్ఞబిరుదాంకుఁ డనుచున్నారు.

ఉత్తరహరివంశము.

ఇప్పుడు పలభ్యమై ప్రకటితమైయున్న యీ యుత్తరహరి వంశమునేకాక పూర్వహరివంశమునుగూడ నీతఁడు రచించి యుండవచ్చునని కొందఁజెందురు. రచించెననికాని లేదనికాని యొత్తిపలుకుటకుఁ దగిన యాధారములు గానరావు. ఇందు గ్రంథావతరణిక గానరాకుండుట, పూర్వభాగకథానుస్తరణ

ముండుట, పూర్వహరివంశమునుగూడ నీతఁడు రచించియుండుటకు హేతువులందురు. బ్రహ్మశ్రీ నడుకుదుటి వీరరాజుపంతులుగా రిట్లు వ్రాసినారు.

“సోముఁడు పూర్వహరివంశమును రచించిన ట్లొండు రెండు నిదర్శనములు గానవచ్చుచున్నవి. శ్రీమదోగిరాల జగన్నాథకవి రాజుగారు తమసుమనోభిరంజనకావ్యము వ్యాఖ్యానమున చాచనసోమనాథుని యీక్రిందిప్రయోగము నుదాహరించినారు.

శతతాళదఘ్నప్రదమనసుటికె.

సుమద్వి. 48 ప. వ్యాఖ్య.

ఈపాదముగలపద్యము ఉత్తరహరివంశమునలేదు. ఇది శ్రీకృష్ణుఁడు యమునానదియందలి కాళీయనాగరాజు ప్రదమున నుఱికినఘట్టములోనిదని తోచుచున్నది. నలువదిమూడేండ్లక్రిందటఁ గవియే ముద్రింపించుకొన్న గ్రంథములోని దీయుదాహరణము. ప్రక్షిప్త మనుటకుఁగాని లేఖక ప్రమాద మనుటకుఁ గాని వలనుపడునది గాదు. కాళీయునిమడుపున శ్రీకృష్ణుఁడుఱికినది పూర్వహరివంశములోని కథయైయున్నది.

నలువదియేండ్ల క్రిందటివఱకును గల యిమ్మహాగ్రంథ మిప్పు డేమయ్యెనో యని భాషాభిమానుల కెవ్వరికి విచారము గలుగకుండును? మొన్నటి జగన్నాథకవియట! సోముని హరివంశపు నిండుప్రతియట! నేఁడు గానరాదట! కాలమా! శ్రీజగన్నాథకవిగారి కుటుంబము గోదావరీమండలములోని ఫ్రెంచివారి యీనాముకడనున్న నీలపల్లెగ్రామమునకు వెడలి పోయినట్లు వినియుంటిని. మహనీయు లెవ్వరైన దాని యునికిని గనుగొందురుగాక యని వేడుచున్నాఁడను.”

ఇట్లు వ్రాసిరి. కాని శతతాశదఘ్నప్రాదము పేరు పింగళి సూరనార్యుడు రచించిన కళాపూర్ణోదయమందు సుగాత్రీ శాలీనులకథలో నున్నది. కాని పద్యపాదము భిన్నవిధము గలది.

ఓగిరాల జగన్నాథకవిగారు ప్రామాదికముగా దానిని హరివంశమందలిదానిఁగా స్మరించి యుందురేమో! (అప్పకవి- 'ఒకనాఁడిందుధుండు' ఇత్యాదిపద్యమును దెనాలిరామలింగని యిందుధరోపాఖ్యానమందలిదానిఁగాఁ జెప్పినట్లుగానే.)

కవిలోకచింతామణిలో వెల్లంకి తాతంభట్టు నాచనసోమ నాథునిదిగా సీక్రిందిపద్యము నుదాహరించినాఁడు —

క. ఆపాదశిరోలంకా, రాపాదితచారుతాభిరామాత్మీయా

రూపాలోకనతుష్టా, కూపారకుమారికాముకురమణిబింబా!

ఇది యుత్తరహరివంశమునఁ గానరాదు. (ప్రథమాశ్వాసాంతమందలిదేమో!) పూర్వహరివంశ మాతఁడొరచించియున్న చో నందలిదయి యుండు నేమో! లేక వసంతవిలాస మని పేరు గల గ్రంథాంతరమందలిదేమో! సోముని వసంతవిలాసమందలి విగాఁగొన్ని పద్యములులక్షణగ్రంథములందును బ్రబంధరత్నావళిలోను గాననగును. ఈక్రిందివితాళచౌపద వసంతవిలాసములోనిదిగా లక్షణగ్రంథములందుఁ గానవచ్చుచున్నది.

వీణాగానము వెన్నెలతేట

రాణమీఱఁగా రమణులపాట,

ప్రాణమైన పినబ్రాహ్మణువీట

జాణలు మెత్తురు జాజఱపాట.

సోమనాథుండు తనగద్యమున “బుధారాధనవిరాజితకైన సోమయాజి ప్రణీతంబైన మహాభారత కథానంతరంబున...నా

చన సోమనాథ ప్రణీతంబైన” అని తిక్కనతర్వాతఁ దనపేరే పేర్కొనఁదగిన దన్నట్లు తనయభిమతమును దెల్పుకొన్నాఁడు గాని విద్వల్లోకము, తిక్కనతర్వాత నెఱ్ఱాప్రెగ్గడనే పేర్కొన్నది. కవిత్రయమని నన్నయ తిక్కన యెఱ్ఱనలకే పేరయ్యెను. వారు ముగ్గురు సమానసమ్మానార్హు లగుటచేతనే యిట్లు పేర్వెలసెను. ఎఱ్ఱాప్రెగ్గడకవితకుఁగల ప్రసాదగుణము సోమనాథుని కవితకు లేదు.

అప్పకవి సోముని హరివంశములోనిదానిఁగా నీక్రింది పద్యము నుదాహరించినాఁడు.—

శా. నాతోమార్కొనలేరు నిర్జరపురీసాగేంద్రబృందారకా
రాతుల్ మున్నుగ దేవసంఘములు పోర స్థిరసంగ్రామకుం
డీత్రైలోక్యమునందుఁ గల్గఁడు రణం బెచ్చోట లేకుండఁగాఁ
జేతుల్ వేయు వృథాభరం బగుచువచ్చెన్ దేవ యీమేనికిన్.

ఇది బాణాసురుని కథలో (౫ ఆశ్వాసము) నిది కాఁదగును. కాని యుత్తరహరివంశపు వ్రాతప్రతులలో నిది గానరాదు.

మననాచనసోమన తెల్లహరివంశమునకు మూలమయిన సంస్కృతహరివంశమున్న దేమో యెఱుంగరాదు. ఇప్పుడు ముద్రితమయియున్న హరివంశమునకు నీతెల్లనకు మిక్కిలి భేదములున్నవి. అందలికథలు వెక్కులందు జేరనేలేదు. ఉన్న కథలుగూడ వెనుకముందులుగా నున్నవి. సంస్కృతహరివంశమున హంసడిభకకథ గ్రంథాంతమందున్నది. ఇందు చతుర్థాశ్వాసమున నున్నది. సంస్కృతమున హంసడిభకకథకు మిక్కిలి

పూర్వమందున్న బాణాసురకథ తెల్లనఁ గట్టకడపటిదిగా నున్నది. మూలముననుండి కొన్ని కథలనుమాత్రమే కయికొని సోమనాథుఁడు తర్వాతిప్రబంధరచనకు మార్గదర్శకముగా నవీనగుణసనాథుఁడై యీహరివంశము నిచ్చుమెచ్చునట్లు రచించియుండునని నేను దలఁచుచున్నాఁడను.

నన్నయ్యభట్టారకుని ధారాశుద్ధియును, తిక్కన భావ గాంభీర్యమును గలయికఁజెంది మన సోమనాథునికవిత నాశ్రయించిన వనవచ్చును. కొన్నిచోట్ల శయ్యాసౌభాగ్య మతి మాత్రమై యర్థంపుసొంపును గొంత కొఱఁతపఱచినదనియు ననఁదగియున్నది.

మ. గనయంబుం గొనయంబు నెన్నడుముతోఁ గర్ణావతంసంబుతోఁ
జనుదోయిం గనుదోయి సాయకముతో సంధానహస్తంబుతోఁ
జెనకం జేయుచు నేయుచుండె సతి లక్ష్మీభూతదైతేయత
ర్జనగర్జారవజర్జరాంగరుధిరాసారంబు తోరంబుగాఁ.

శా. ఈరూపంబున సంస్కృతందొఱగి మీరేచింతలం జెంతలం
జేరంగోరక యూరకున్న నిట విచ్చేయంగఁజేయం గడుం
బారం బేదని వంతయుంగలిగెనే బాలార్కబింబంబులూ
నారంగూరిన యంధకారమన నాహా సాహసంబెట్టిదో!

చతుర్థాశ్వాసము.

శా. ధారాస్ఫారకృపాణబాణపటలీధారాహతిం దచ్చతు
ధారీశోణితఫాణితద్రవనివీతప్రీతు లై తన్నుఁ జె
న్నారం బన్నగయక్షరాక్షసు లమర్త్యవ్రాతచేతస్సుఫరత్
స్ఫారస్ఫరవిహారఘోరనటనారూటస్ఫుటాటోపు లై. షష్ఠాశ్వాసము.

ఈకవీశ్వరునిరచనము వెక్కువట్టులఁ దిక్కునసోమయాజి రచనమును బుడికిపుచ్చుకొన్నట్టు గానవచ్చును. భారతమున సంజయునిరాయ బారమును, ఉత్తరహరివంశమున హంసడిభక కథలో జనార్దనునిరాయ బారమును బోల్చి చూచిన నీవిషయము తేటపడఁగలదు. మఱియుఁ దిక్కునవోలె నీతఁడు మాటలు తేటగానున్నను లోఁతుగా నాలోచించినఁగాని యర్థము గానియట్లుగా ననేకపద్యముల రచియించినాఁడు. హంసడిభకోపాఖ్యాన మీ గ్రంథములోని కథలలోనెల్ల హృదయతమమై విరాజిల్లుచున్నది.

తెలుఁగువాఙ్మయమున నితరకవులెవ్వరును సాధారణముగాఁ బ్రయోగించి యెఱుఁగని యుపమానములను, అర్థాంతరన్యాసములను దృష్టాంతములను నీతఁడు ప్రయోగించెను.

బీరపురజొత్తముఁ గట్టుకొనిపోయె, పువ్వులువేడుకై నఁగడివోయిన వాళ్ళుడువంగవచ్చునే, ఎంతదఱిఁగిన మిరియాలుం జొన్నలసరిపోవే, కొత్తైవ్వఁడింఱికింబమునేనెక, *నోచినవారి సొమ్ము లవి నోమనివారికి వచ్చునే ధరక.

*ఇచేచరణము సమస్యగా మైలమభీమనిపేర నెవరో పూరించినారు. ఆపూర్తికూడ నీతనిదియనినను గావచ్చును. అది యిది:—

ఉ. యాచకభేచరుండు సుగుణాంబుధి మైలమభీమఁ డీర్చినక
జూచివరించె రంభ యెడఁజొచ్చెఁ దిలొత్తమ; దారి నిద్దఱక
ద్రోచె ఘృతాచి ముగ్ధరకు దొద్దడికయ్యము పుట్టె నంతలో
నాఁచుకుపోయె ముగ్ధిసతి నవ్విరి యద్దశఁ జూచి నిర్జరుల్
(నోచినవారిసొమ్ము లవి నోమనివారికి వచ్చునే ధరక.)

పిడుగు చిట్టినభంగిఁగి, జీలుగు వెటిగినమా లెకుఁ గంబంబు
గాదు, చెటువువిడిచి కాలువ బొగడంజను నే, ఎదిరిక్కిన్ నడచు
వాఁడు, తనకుఁదగరంబు సఱచు టెంతటిభరంబు- ఇత్యాదులు.
ఈకవియుద్ధవర్ణనలుతత్కాలపుయుద్ధములఁజూచిచేసినట్లున్నవి.

ప్రాచీనాంధ్రకవికృతులలో దురవబోధములనబడువా
నిలో సోమనాథునికృతి ప్రధానమయినది. అప్రతీతపదప్రయో
గాభిమానముచేతను, శయ్యానైగనిగ్యసంపాదనప్రీతిచేతను,
అనుప్రాసవిన్యాసాభిరతిచేతను, నీతఁడు తనకృతిని బెక్కుపట్టు
లందు దురవబోధము గావించెను. అందును వచనరచనలో
మఱియుఁ గఱకుఁదనముఁ జూపెను. ఆంధ్రకవులలోఁ జిత్రకవి
త్వమును వెలయించినవారిలో నీతఁడే ప్రథముఁడుగాఁ గాన
వచ్చుచున్నాఁడు. అచ్చ తెలుఁగుపద్యములు, నిరోఽఘ్యపద్యములు,
అనుప్రాసపద్యములు నీతనికృతిలోఁ గానవచ్చుచున్నవి. ద్విత్రి
చతుష్పాదపద్యములనీతఁడు చెప్పినాఁడుగాని యందు కందము
లందు రెండేసి చరణములకే యాప్రాసములుండుట విశేషము.

అచ్చ తెలుఁగు.

సీ. తొలుకాయ మెఱుఁగులతోటలో నాడెడు

రాయంచొదమతో రాయఁజాలి

యిరులబండాంపుటింటికిఁ బెట్టిన

బొండుమల్లెలతోట బోరగెలిచి

బలుమంచుగంబాల బలసిరాఁజుట్టిన

క్రొత్తమంజిడిబాగుఁ గొఱతచేసి

పాలపెన్నురువుగుబ్బలిమీఁద నెలకొన్న

నిండువెన్నెలముగ్గు నిగ్గుజెఱిచి

గీ. జడల గ్రొన్నెల మెడఁబాఁప సరిగదొడలఁ
బొడలతో లేనవెలిమిడిపూఁతమించఁ
బొడమి ప్రేతేనిముందటఁ బొడవు సూపెఁ
బొడువలందెల్లఁ బొడువైనబోటువేల్పు.

ద్వితీయాశ్వాసము.

నిరోప్త్యము.

చ. చనిచని కాంచె నంత ఋషిసంహతి   ...   ...
...   .

ప్రాసవిశేషములు.

క. అరిగరమున నేఁదాల్చిన, నరిగరము నగేంద్రధీరుడైనం జెడఁడే
యరి దిరమై నన్నడుగుట, యరిదిరమైకాభిలాషులగు నృపతులకుఁ.

చతుర్థాశ్వాసము.

ఈకవి ప్రయోగించినపదములు కొన్ని యితరత్ర గాన
రాకున్నవి. శబ్దరత్నాకరమునఁ జేరనిపదము లీకవికృతిలోఁ
బెక్కులున్నవి.

‘గండారపుబొమ్మ’ అనుపదము నీతఁడు ప్రయోగించి
నాడు. శబ్దరత్నాకరమున నిదిలేదు. దీనికిఁ బలువురు పలుదెఱుఁ
గులనర్థము చెప్పుచున్నారు. దేశ్యనామార్థకోశమున, ‘గండా

‘రపుబొమ్మనఁగా, మండలమున దృష్టిబొమ్మ’ అని యున్నది. ఇట్టివి యీ కృతిలోఁ బెక్కులున్నవి.

బమ్మెరపోతరాజుడు లీకవీశ్వరునిరచనల ననుకరించిరి. శ్రీరాళ్లపల్లి అనంతకృష్ణశర్మ గారు, వేలూరిశివరామశాస్త్రి గారు, నడుమడుటి వీరరాజుపంతులుగారు మొదలగువా రీకవీశ్వరుని దేశకాలములనుగూర్చియుఁ గవితారీతులనుగూర్చియు నిది వఱకుఁ గొంత విపులముగా విమర్శముల వెలయించిరి. ఆయా సమయములందు నేను వానిని జూచితినిగాని యీలఘువీరిక వ్రాయునాఁడు నాకు శ్రీవీరరాజుపంతులుగారు సాహిత్యపరిషత్పత్రిక 12, 13 సంపుటములందుఁ బ్రకటించిన ‘సోమునిహరిసంశము’ అను వ్యాసమే చూడఁగల్గెను. పయిఁ బేర్కొనఁబడిన వారు విలువగల విషయములెన్నో వారివారి విమర్శనములందుఁ జెప్పిరి.

తంజావూరిలై బ్రరిలో నుత్తరహరివంశమునకు రెండు వ్రాతప్రతులున్నవి. వానిఁజూచి నేను గొన్నిపాతభేదములను గూర్చుకొంటిని. శ్రీవేంకటగిరిసంస్థానాధీశ్వరులపుస్తకశాలలో నొక వ్రాతప్రతి యున్నది. అది ప్రాయికముగా బహుజనపల్లి సీతారామాచార్యులుగారికివీరేశలింగముపంతులుగారికిఁ జేకుఁజేసినప్రతిని బోలినదే. దానిలోఁ బ్రథమాశ్వాసము లేదు.

ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకశాలలో నొకతాళపత్రప్రతి కలదు. పయిప్రతులలోనిపాతములుగూడఁ గొన్ని యీముద్రణమునఁ గైకొనఁబడినవి.

పాఠ భేదములఁగూర్చుటలో నావలనఁగాని ముద్రణమున నచ్చుచిత్తులఁ జూచుటలో ముద్రాలయమువలనఁగాని యేవేని దోషము లిందువొరలి యుండవచ్చును. 'నడచుచునుండువాని చరణంబులకేకద రాళ్లుతాఁకుడుల్' అనున్మాయము నెఱిగి యిందుఁ బొడకట్టుతప్పిదములను సహృదయులుక్షమింపఁగలరు.

వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి.

శ్రీ రస్తు.

ఉత్తరహరివంశము.

నాచన సోమనాథ ప్రణీతము.

ప్రథమాశ్వాసము.

సర్వమంగళాకుచ

వాసంతీనకుశగంధవద్వనమాలా

వాసుకివిలాస వేద

వ్యాసమునిమనోనివాస హరిహరనాథా.

1

వ. దేవా వై శంపాయనుండు జనమేజయున కి ట్లనియె.

2

క. హరివంశ ప్రథమకథాం

తరమునఁ గలవెంతలెల్లఁ దప్పక మదిలోఁ

దిరమయ్యెఁగదా మీఁదట

నరవర! యేకథలొకో వినం బ్రియ? మనుడున్.

3

క. జనమేజయుఁ డిట్లను న

మ్మునితో; బలదేవులావు మును విని మఱియుం

దనియదు మది ముద మొదవఁగ

వినఁ గోరెడుఁ జెప్పవే వివేకనిధానా.

4

క. ఘనబలుఁ డుదగ్రతేజం

డనఘుఁ డనంతఁ డన విందు మాదిమకథలం

దనుటయు వైశంపాయన

మునిపతి భూపాలచంద్రమున కి ట్లనియెన్.

5

శా.పాతాళాధిపుఁ డైన శేషుఁడు ప్రలంబఘ్నుండు నారాయణ

ప్రీతిం బుట్టినశంకరుం డని జనుల్ పేర్కొన్నచో నంధకో

ద్భూతస్నేహముఁగామపాలతయఁదప్పం దప్పఁగాకేమి ప్ర

ఖ్యాతిం బొందఁడె పాండురాంగమహిమన్ హాలాహలస్వీ

[కృతిన్.

వ. మఱియును.

7

సీ. కడిమి జరాసంధగంధసింధురముఁ ద

ద్భంధమండలి¹తోన పాఱు దోలె

బలియు నాగాయు(యి?)త²బాహు జగత్ప్రాణ

తనయు గదాకేలి దర్ప మడఁచె

³వీరతోడ వరాటవీ⁴ఖేలనమ్మన

ధీరుఁ బ్రలంబదైతేయుఁ జంపె

దెగువ రాసభరూపు ధేనుకాసురుఁ బట్టి

విన్నాణమున మేను విఱచి వైచె

1 యునుభా. 2 ప్రాణ. 3 విస్తయవికచాటవీఖేలనంబున.

గీ. నగరపరిఖాపయఃపూరణంబు నేయ
 సీరముఖమునఁ గాళింది ¹జీతీ తెచ్చె
 మెఱసి మూడులోకంబుల మేటిమగలు
 రాయనేర్తురె యా²దవరాముతోడ.

8

సీ. కౌరవాధీశ్వరుకన్యకారత్నంబుఁ
 గామించి సాంబుండు గజపురంబు
 సొచ్చి మ్రుచ్చిమి సేంపఁ జూచిన నెఱిగి యా
 రారాజు వానిఁ గారాగృహమున
 నిగృహీతునిం జేయ నెఱిసినవార్త వే
 గమ విని నగరంబు గంగలోనఁ
 ద్రవ్వి వైచెద నని తనభూరిహలమున
 నెత్తి ⁴యెత్తేపె నయ్యేటినీరు

గీ. పఱపెఁ బట్టణ మిట్టట్టు వడఁ గదల్చి
 కొడుకుఁ గోడలి రావించి కోటవెలికి
 వియ్య మని శిష్యుఁ డని కాచి విడిచె నతని
 సీరపాణితొ రాజులు చెనయువారె.

9

గీ. అతఁడు నాఁగట నెత్తినయంతనుండి
 యేటిదిక్కున కంతయు నెగసియుండు
 హస్తినాపురి; యదియేల యమున నాటఁ
 గోలె మధురాపురము చుట్టికొంచు బాటు.

10

క. హలపాణిమహిమ చెప్పం
 గలవా రెవ్వరు పురాణకథల⁵ మఱియుం

దెలిసికొనుము నే జెప్పక

నిలిచినచోటులు వివేకనిర్మలబుద్ధిన్.

11

క. అనుటయు నాజనమేజయ

జనపతి యిట్లనియె రుక్మి సచ్చిన మగుడం

జని యాదవనగరంబున

జనార్దనుం డేమి సేసి సౌజన్యనిధి.

12

వ అనుటయు వై శంపాయనుం డిట్లనియె.

13

మ. తనవీటకహారి యుండ రాక్షసులు రత్నస్వర్ణసందోహమున్

వినతిం గప్పము దేరఁబుచ్చికొనెదద్విఘ్నంబుఁ గావించినన్

వసదత్తాఖ్యుల దైత్యులం దునుమ నోర్వంజాల కంభోరుహా

సనుచేతన్ నరకుండు లబ్ధవరుడై చాలెం గ్రియాహానికిన్.

మ. అతఁడంతంతకువాలివాలుబలిమిన్ హాలాహాలాహంక్రియా

దృఢతభంగిన్ వివిధాస్త్రధారలు సమిదృఢమిన్ వెలార్చుం

బ్రభా, సతితీవ్రద్యుతి నోదరాష్టరధినిపాదాతకుంతంబులం

బ్రతివీరప్రమదాకపోలఫలకప్రాంతాలకాంతంబులన్. 15

మ. ధనదాంతఃపురతారహారములు యాదఃపాలబాలాఘన

స్తనకాశ్చీరము ధర్మరాట్టులవధూసంవాసనకౌశేయమున్

దనుజేంద్రారివరావరోధదయితాధమ్నిల్లమాల్యంబులున్

గినుకం దెచ్చి ఘటించఁ జూచు జయలక్ష్మీనిత్యనైపథ్యమున్.

వ. ఇట్లు వర్తించి వర్తించి దిగ్విజయంబు నేయుతలంపున. 17

నరకాసురుండు స్వర్గముమీఁద దండయాత్ర వెడలుట. ౧౮

నీ. ఒకనాఁడు దనుజనాయకుసేన¹తో దివ్య

ధామంబుపై కటు దాడివెట్టి

వజ్రమందిరముక వాటంబుఁ దనవింటి
 కొప్పునఁ బొడుచుచుఁ గ్రూరసింహ
 నాదుఁ డై సమరంబు నా కిమ్ము చాలవేళ్
 జయ మి మ్మనుడుఁ బొకశాసనుండు
 నైరావతం బెక్కి యమరసై న్యంబుతో
 నగరంబువెలి కేఁగి మగతనంబు

తే. మిగులఁ దద్దైత్యవాహినిమీఁద నడచె

నప్పు డుభయబలంబులు నసికుతార
 కుంతతోమరక్షురికాదిఘోరశస్త్ర
 ఘట్టనంబున నసమసంగరము సేయ.

18

గీ. అచలగతి నుండె దనుజసై న్యంబు మిగులఁ
 బరగి ¹దైవసై న్యంబుచేఁ దరల దయ్యె
 దనుజసింహనాదములు డెందములు సొరంగఁ
 దిరుగఁబడఁ జొచ్చె నమరకుంజరబలంబు.

19

క. అట్టియెడ ²సురబల మి
 ట్టట్టు వడం జేసి దనుజు లసిముసలగదా
 ఘట్టనముల బలమర్దను
 కట్టెదురన నెఱపి ³రసమకౌతుకమతు లై.

20

క. అరగయ్యంబున దివిజాలు
 దిరుగుడువడి రింకమీఁద భృతి చెడి తిరుగుం
 బురుహూతుఁ డనుచుఁ దమవా
 రరసినఁ దలపువ్వు వాడ దని సంతసిలన్.

21

చ. నిలు నిలు మంచు దానవుల నిర్జరనాథుఁ డదల్చి వింట మం
టలగతిఁ దూపులుం జటులటంకృతులుకా నిగుడారఁ బోరన
క్కిలఁది నుదారసారణకోవిద బాహులు లోకపాలకుల్
గలసిరికారుచిచ్చునకు గాడ్పులుదోడగుచంద మొందఁగన్.

వ. వా రెవ్వ రంటేని. 23

గీ. వచ్చె యక్షగుహ్యకులతో వైశ్రవఃఖండు,
దోచె దారుణభుజగయాదోబలముల
తోడ వరుణుండు, కాలమృత్యువులతోడ
నడచె దండధరుండు, దానవులమీఁద. 24

వ. అప్పుడు. 25

గీ. ముర నిశుంధ హయగ్రీవ నరకముఖులు
బరవసంబునఁ దలపడ్డ బవర మచట
భీకరం బయ్యె నుద్భట లోకపాల
రచిత సమకాల బాహువిక్రమముచేత. 26

వ. ఇట్లు సంకులసమరంబు చెల్లుసమయంబున వరుణుతోడ
హయగ్రీవుండును దండధరునితోడ నిశుంధుండునుం బురు
హూతుతోడ నరకుండును గుబేరునితోడ మురుండును
మఱియుం దక్కినగీర్వాణులతో నితరపూర్వగీర్వాణులుం
దలపడి పరిఘ ప్రాస ముసల పరశు తోమర శక్తి ప్రము
ఖంబు లగువివిధాయుధంబుల నొండొరుల గండఁడంగించు
సమయంబున. 27

గీ. కినుకఁ బాశహస్తండు హయగ్రీవు నొంచె
మర్త భేదిబాణాసారమహిమ నతఁడు

గిరివిధంబున నచలుఁ డై వరుణుమీఁద

శితశరపరంపరా ¹సారశతము లేసె.

28

క. ఏసిన వరుణుఁడు దనుజు శ

రాసారములోన ముంచె నతఁ డాతని బా

ణాసనము త్సురప్రంబున

నేసెను లస్తకము విలుగ నింద్రుఁడు సూడన్.

29

వ. ఇట్లు ఖండితం బైన కోదండంబు సకాండంబుగా దిగవిడిచి.

చ. వరుణుఁడు వైచే బాశమున వైచిన నబ్బలితంపుఁగైదువుం
గరమునఁ బట్టి దానవుఁడు క్రమ్ముట వైచే దదస్త్రమంబుధీ
శ్వరునకు నొప్పినేయద నిజప్రభుఁ డంచు సురారి రేగి ని
ష్ఠురగద²నూచివైచినఁగడుకొవడిమస్తముమీఁదఁదాఁకినన్.

క. నెత్తురు గ్రక్కుచు మూర్ఛా

యత్తుం డై తెలిసి వరుణుఁ డనిమొన నిలువం

జిత్తంబు లేక బీరపుఁ

బొత్తము గట్టుకొని పోయెఁ బోయినపోకై.

32

వ. ఇట్లు వరుణుండు పాట వెండియు నొక్కదెస.

33

సీ. తఱిమి నిశుంభుఁ డంతకుమీఁద నిరువదే

నమ్ము లేసిన నతం డతనిమీఁద

నేసె సాయకశతం బింద్రుండు చూడ న

ద్దనుజుఁ డారవిసూనుధనువు నటకె

నతఁడు దండం బెత్తి యద్వైత్యుఁ బొరిపుచ్చ

⁴నాదిగొనంగ బాణాసనంబు

వైచి వాఁడనితోడ వైవస్వతునిమీఁద

నడచె నద్దేవదానవులు కడఁగి

తే. బోడు గానికైదువులఁ బోరాడి రచట

ముందట సురాసురులబలంబులు గడంక

వాసవుఁడు ¹బలుఁడును బోరువడువు దోచ

నట్లు గదిసి జయొల్లాస మతిశయిల్ల.

మ గదదట్టించినిశుంభమస్తకమునక్కాలుండుప్రేయఁమెయి

సదరం బైననొకింత కన్దిరిగియున్ శాతాశిచే వాఁడు

డు దెగఁ ప్రేసిన మేనుప్రస్నియముఁడాటోపంబుఁజైతన్యవ

బ్రిదులఁయామ్యబలంబులావలనికిఁభీతిం దొలంగించిన

క. ఇట్టిక సూఁడినవాఁడో

యొట్టిడుకొన్నాఁడో యనుచు నుల్లసమాడం

బట్టగుచు మగిడి చూడక

పట్టణమున కేఁగె లజ్జ బండతనమునన్.

వ. మఱియు నొక్కదిక్కున.

గీ. శ్రీదుఁడుద్ధతి మాణిభద్రాదులైన

యక్షులును గుహ్యకులును విద్యాధరులును

మొనసి తోతేరఁ దాఁకె నమ్మురునితోడఁ

జేరి నడవ డెబ్బదివేలు ⁵పౌరవులును.

వ. ఇట్లు (నడచి) శరపరంపర లా దనుజేంద్రుపయిం గురిసిన

చ. మురదనుజుండు⁶పౌరవసమూహమునుం గని రాజరాజ

శరనికరంబు వుచ్చి తనచక్కిన యెక్కినయక్షగుహ్యకు

విరియఁగ ఖడ్గపాశముల వ్రేసిన వచ్చినత్రోవ వట్టి ¹కా
తరమున మాణిభద్రసహితంబుగ వచ్చినవారు పౌరులున్.

గీ. కైద్యులు విడిచి యొడల్లు గగురుపాడువ

నంత నంతఁ గకాపిక లైన వారిఁ

గని మురుండు కుబేరునిఁ గదిసి యేసెఁ

బ్రతిభ ³యాశీవిషాపమబాణతతుల.

41

చ. చను⁴మఱలందువక్షమునఁ జతురుపాంతములందుతెప్పలన్
మునిఁగిన బాణజాలముల ముప్పిరిగొన్న భయంబుభేదమున్
మనముననిండఁగాఁదొడఁగి మాఱొక్కనలేక కుబేరుడేఁగె న
ద్దనుజుల నింత చేసినవిధాతకు గోడనఁ బోవుచాడ్పునన్.

గీ. మఱియు దానవనైన్యంబు మాటు లేక

యొప్పి తప్పిననిర్జరయోధవరులఁ

దొలి తొప్పుఱవెట్ట నింద్రుండు నిలిచె

బవరమున నొక్కరుండు ⁵నేడుపల్లువోలె.

43

ఉ. దేవతలెల్లఁ బాటిన మదిన్ రణకౌతుక ముల్లసిల్ల నై

రావణదంతి నెక్కి నిజరాజితకార్తుకఘోరశింజినీ

రావము సూప నేపునఁ బురందరుతో నరకుం డెదిర్చె నా

నావిధసింహనాడుండయినాగముపైఁ జనుసింగమోయనన్.

మ. ఇటు రాచూతువు చేతిలావనుచు మ్రోయించెన్ గుణంబప్పుడు

త్కటసం⁶గ్రామము నెల్ల నిద్దఱకు దైత్యస్వామి నారాచమొ

క్క⁷టియేసెందెగనిండఁజూపిహరిమైఁగాఁడన్ సురేంద్రుండు నె

త్తుటజొత్తిల్లుచుమూర్ఛవోయి కరివైఁదూలెన్ విచైతన్యఁడై.

1 రా. 2 వ. 3 నా. 4 మొన. 5 నేడు. 6 రంభముసూప నీడుగని.

7 టనే.

సీ. అంతలోనన¹ తేటి యమరేంద్రుఁ డెనిమిది
 బాణంబు లతనివైఁ బఱపి మఱియు
 రథము డెబ్బదిట సారథిఁ దొమ్మిదిట నేసి
 పడగ శాతతురప్రమున నఱకి
 సూతు నంతట శితాశుగవరంపరచేత
 జముఁ గూడ ననిచి రథ్యముల నాల్గు
 శరములఁ జంపి తచ్చాపంబు క్రూరభ
 ల్లమున ఖండించిన నమరవైరి

తే. విరథుఁ డై చేతఁ గరవాలు వెలుఁగుచుండ
 దాఁటి గజకుంభములఁ గాలఁ దన్ని వజ్ర
 వక్ష మదరంట వ్రేసిన వ్రాలె నతఁడు
 మీఁదమీఁదనె ప్రాణంబు మిడు²కుచుండ. 46

వ. ఇట్లు వ్రేసి. 47

గీ. కరటికుంభస్థలం బొక్కఘాతఁ గొన్న
 మురిసి హరి మూర్ఛదేఱకమున్న పాతె
 నది రయంబున దనుజుఁ డల్లంత నుఱికె
 జూప అగ్గింప విక్రమాటోపలీల. 48

వ. ఇట్లు సంగరవిజయోత్సాహంబునసింహనాదంబు చేసి వరుణ
 నైవ్యవార్ధిబడ బానలుండును దండధరసేనావనదవానలుం
 డును హరసఖవీరభటహరిణశార్దూలుండునుసురరాజశూర
 పరివారవారివాహపవనుండును ననుకై వారంబులు నెలంగ
 నరకాసురుండు. 49

- క. సమరమున గెలిచి పగతుర
సమస్తసంపదలు నేర సంతోషమునం
దమవారు మిగుల నుబ్బంగ
నమరావతి సొచ్చె విభవ మరయుతలఁపునన్. 50
- వ. ఇట్లు సొచ్చి. 51
- నీ. నృత్తగీతంబులు నిస్సాణపటహాసం
జాతంబులును లేనిచదుకములును
గాశ్త్రీరనికరంబుఁ గల్వారపుష్పాప
హారంబు లేనిసౌధాంగణములు
మణితోరణంబులు మహనీయశృంగార
1వారణంబులు లేనివాకిళ్లును
గర్భారధూమంబుఁ గాంతాకటాక్షు ని
రీక్షులు లేనిగవాక్షములును
- తే. గదళి కాదుకూలంబులుఁ గంపమాన
చమర వాలంబులును లేనిచంద్రశాల
లునుఁ గనుంగొని ప్రమదకల్లోలలోల
మానసుం డయ్యె దిక్కాలమర్దనుండు. 52
- వ. మఱియును మగలు దిగవిడిచి పోవుటయును మానంబుతో
డన మ్రుంది మందిరంబుల నడంగియున్న మగువలఁ దెగువ
తోడ పెడలం దిగిచి తెచ్చి చక్కనివారి నేర్పఱిచి యొక్క
యెడఁ గూడఁబెట్టుధూర్తదనుజులును, గడచిపోవచ్చిననొడి
చి కచభరంబులు నట్టికొన్న నన్నన్న! నీచెలియల నని విడి
పించుకొని కన్నీరు దొరుగుమొగంబులఁ బయ్యెద లొత్తు

కొనియేడ్చునుదతుల నదలించునిర్దయదైతేయులును, సవరని
 పాపలం దడవితడవి తమయేలికకుం గానిక గా నీవలయునని
 కొనిపోవచ్చినఁ బై పడి విడువఁ జాలక పెనంగుతల్లులఁ బ్రల్లి
 దంబునం ద్రెళ్లంద్రోచి తిట్టుచు నై కపుంబై దలిమూఁక లగ
 పడెనని చెలంగు ఘాతుకదైతేయులును, వెండియుం గడు
 సరి దానవులు మిసిమిగల పసిఁడి కాసచేసి పడఁద్రోసి గాసిం
 బఱచినస్త్రాసాదంబులునుం జతురు లగు దితసుతులు దమత
 మనికేతనంబులకుం గొనిపోవుటకై విటుగకుండం బెఱి
 కించి సురకుమారకులతలల కెత్తించిన ఘటితమణికోటి
 కోటిమండితకవాటసంఘాతంబులును, వాయువంబులు గంధే
 భంబులు లేనిదివిజవైరులు మగిడి పోవునప్పటికి మసలక
 మనోవేగంబుల నెక్కించుకొని చన వలసి(పొలసి)నం బోవ
 నీక దామెనలం గట్టినదివ్యవిమానంబులును, విఱిగినరత్న
 స్తంభంబులును, విటతాటనంబు లగు సేమకుంభంబు
 లును, బగుల నడిచినపట్టెలుం, బైపడం దిగిచిన పట్టెలు, నోడు
 పఱచినచిందంబులు, నొరగం ద్రోచినదారబందంబులును,
 దప్పిపడిననూపురంబులుం, చల్లకెడవైన గోపురంబులును,
 నిలువునఁ గూలినమేడలు, నెఱిదప్పినవాడలుం, బాఱవైచిన
 దివ్యాస్త్రంబులునుం, బలుచోట్లం బడినశస్త్రంబులునుం,
 జూచి చిటునవ్వున నర కాసురుండు భాసురం బగుజంభారి
 మంకిరద్వారంబుం బ్రవేశించి వాహనంబు నవతరించి
 కఙ్క్రాంతరంబులు గడచి యంతక మున్న యంతఃపుర
 కాంతలు దొలంగుట యెఱింగి యచ్చట సభామండపంబున
 నున్నయున్నతరత్నసింహాసనంబున నాసీనుం డై.

— సరకాసురుఁ డూర్వశిని రావించి సంభాషించుట. —

ఉ. ఊర్వశిఁ దోడిఁ తెమ్మనుచు నొక్కనిఁబంపఁ బద్యంధ్రవాటిసౌ
పర్వణసౌధవీధులయుపాంతములం దిరుగంగ నంతకుం
బూర్వసురేశ్వరుండు సురపుంగవుగద్దియమీఁద నుండి గం
ధర్వులపాటవించుఁ బ్రమదంబునఁబొందుచునున్న యత్తఱిన్.

క. తడవం బోయినదై త్యులు
పాడగని యూర్వశి! తొలంగిపో నేల నినుం
దొడితె మ్మనె మారా; జడె
బడిబడి వచ్చెదరు వేగ పనివిను మనినన్.

55

వ. అజ్ఞోతి దిట్ట గావునం దలంకక వచ్చునప్పుడు మునుముట్టిన
భయకారణంబున.

56.

సీ. తొడవు లూడ్చిననైనఁ దొయ్యలి¹రూపుతోఁ
జిన్న పోయినపట్లు సెన్నుమీ²ఁ
విరులు పుచ్చిననైన వెలఁదిపెన్నెఱితావిఁ
బాయనిజవ్వాది బయలుమెఱియ
బూఁత రాల్చిననైనఁ బొలఁతుకమైచాయ
గవుసెన⁴లోనున్న క్రమము దెలు⁵ప
మడుఁగు మాసిన నైన మగువపిఱుందునో
యగము చూపఱచిత్త మాఁకగొలు⁶ప

తే. మురిపముల నుజ్జగించిన⁷ముగుదనడపుఁ
గలికిచూపుల వీడ్కొన్న కన్నుఁగవయుఁ

జిటునగవు నోసరించిన చిగురుమోవి
నింతి మది భీతి వెలు¹పలి కెటుక సేయ.

57

క. దనుజేంద్రుఁ డాతలోదరిఁ

గనుఁగొని చొల్లెంబు నిమురుఁ గ్రవ్వునఁ బైకొం

గనువుపటుచు గేదఁగిరే

కు నఖంబులఁ జీటు ²గులుకుఁ గోర్కులఁ దేలున్. 58

క. అత్తైఱఁ గంతయు నూర్వశి

చిత్తంబున నెఱిఁగి వాఁడు చేతోజాతా

యత్తుం డై తనుఁ బిలువం

బుత్తెంచుట తెలిసి లోనఁ బూనినలజ్జన్. 59

ఉ. తోరపుఁజన్నుదోయిపయిఁ దొంగలితెప్పలదాఁచి చూపు నీ
హారము లేనిక్రిష్టైఱుఁగులై నిలువంగొలు వల్లఁ జొచ్చియ
చ్చేరువకంబముం గదిసి చిత్తరువో కరువో యనంగ గం
డారపుబొప్పువోలె నచటం గద లించుక లేకయుండఁగన్.

ఉ. ఆలలితాంగిఁ జూచి నరకాసురుఁ డిట్లను బాకశాసనుం

డాలములో ననుం గదిసి యంతక పాశి కుబేరయుక్తుఁ డై

తోలుపులం బడె³ సతులుఁ దోడనె డాఁగిరి దైత్యభీతలై

³ప్రాలు వొలంగి తేమిటికిఁ బొత్తులదానవు నీవు తొయ్యలీ.

ఉ. నాకపురంబులో మెఱసి నందనకేళిఁ జరించి దివ్యకాం

తాకరతాలవృంతసముదాయసమీరము సోక రాజ్యముం

గైకొని నేడు దిగ్విజయగౌరవధన్యుడ నై ననాసభ⁴

నీకనుదోయివెన్నెలలు నిండక కోర్కులు నాకు నిండునే.

1 వీడుటె. 2 నొడలు గులుకుచు నిక్కు⁴ (మెచ్చు⁴). 3 పోల దొ.

మ. అవె సుత్రామరథంబు; లల్ల వె కుజేరానేకపశ్రేణు; ల
ల్ల వె వార్ధింద్రతురంగమంబు; లవె ప్రేతాధీశవీరావళుల్
దవులం బొఱినఁ బట్టితెచ్చి రనిలో దై తేయు¹ లేసామ్ము లిం
దువిదానీకుఁ బ్రియంబు; నైకొనుమునీయుల్లంబు దెల్లంబుగన్.

ఉ. కాఁగిటి కాస చేసి నొడికారితనంబున నిన్నుఁ దేల్చి రు
రాఁ గొఱగానివాఁడ నయిరామలలో నగుఁబాటు దేనునీ
కేఁ గలుగంగ సంపదల కేల విచారము పద్మగంధి? నీ
లోఁగిటఁజేర్ప నేయుభయలోకసుఖంబులునన్నుఁబొందినన్.

వ. అనుటయు నక్కాంత చింతాక్రాంత యై యొక్కింత దెలిసి
యతనితో నిట్లనియె. 65

చ. చతురవచోవిలాస గుణసాగర! సాగరమేఖలావనీ
పతియగునీకు నింతు లొకబ్రాతరియె? నీ విటు గోరుటెల్లనా
యతులితభాగ్య; మింత నిజమైనఁ గలంగకమున్నవైభవో
న్నతి మెఱయంగవచ్చి యొకనాఁడయినన్ ననుగారవించితే.

ఉ. నావుడు దానవేశ్వరుఁడు నవ్వుచు నూర్వశితోడనిట్లనున్
నీవిటు దూఱ నేర్తు వని నేరమి వెట్టితి గాక యేను మీ
దేవత లున్నవీటి కరుదెంతునె మిండఱికంబుచేతకై?

లావున రాక వే టొకతలంపున వచ్చినఁ గీడు పుట్టదే? 67

చ. అనుటయుఁబూర్ణచంద్రముఖయద్దనుజేంద్రునితోడనిట్లనున్
మనమున నింతమాత్ర మనుమానము గల్గిన నిందు నిన్నుర
మ్మనుట పొసంగ; దొక్కదినమైనను నీవిహరించుచోటికిన్
ననుఁ బిలిపింప వైతి తగునా చన వింతకు నాకుఁ జెల్లదే?

వ. అనుటయు నతండు.

69

- క. పగవారి టడ దేవేంద్రుడు
మగువా నీ వతనికొలుపుమానిసివట నిక
దగవు చెడి పిలువఁ బనుచుట
మగతనమే యిట్టిలంజెమాటలు గలవే. 70
- వ. అనుటయు నచ్చెలువ విచారించి. 71
- ఉ. లంజియ నొడు నేను విను లావున నీ వమరేంద్రు గెల్చి న
న్నుం జెరవట్టి తెచ్చుని వినోదముచేసితిగాక చిత్త మె
ల్లం జెడి యుండ రిత్తయొడలం జవిచేరు నెచిల్కవోయినం
బంజర మేమి నేయ? రసభంగము సంగతిలోన మెత్తురే. 72
- ఉ. నవ్వులమాటలో నిజమొ నాకములోన ననేకకన్యకల్
మవ్వపుడీగెలం దెగడు మానిను లుండఁగ సంత నెన్నఁడో
జవ్వన మమ్ముకొన్న 1కడసాని ననుం గవయం దలంచితే
పువ్వులువేడుకై నఁగడివోయిన2వాళ్ ముడువం3గవచ్చునే.
- వ. అనుటయు. 74
- క. అంజెదవుగాక ననుఁ జెం
తం జేరఁగనీక యెంత4దఱిఁగిన మిరియా
లుం జొన్నల సరి పోవే
లంజెతనములందుఁ గొమిరెలక గెలువ వటే. 75
- గీ. అనుడు నవ్వామలోచన యతనిఁ జూచి
చిటుతనగవుల తెప్పల సిగ్గు దేర్చి
నీవు రాజపు! మాటలు నిన్నుఁ గడవ
నాడ నేర్తునె, విన్నప మవధరింపు. 76

చ. శతముఖుఁ డోడె నీవతనిసంపద కంతకు రాజవైతి త
 చ్చతురవిలాసిని¹గణము సంతతసేవ యొనర్చు నీమనో
 హితముగనింక నేననఁగ నెంతటిదానమహిమహామునుల్
 క్రతువులు సేయుచోటికధికారివిగానికొఱంతయేటికిన్?77

క. యాజకులు యజ్ఞభాగ
 భ్రాజిష్ఠునిఁ జేయ నిన్ను భావజిహ్వా
 వ్యాజపదరాజుఁ జేసెదఁ
 దేజముసూ వలపు దెలుపుఁ దెఱవల కెందున్. 78

వ. అనుటయు నతండు. 79

చ. అవునిదివోలు వాసపుఁడు సంతకుఁడు² వరుణుండు³ బౌర్యతీ
 ధవసఖుండుం బ్రతాపమునఁ దత్పద మేలెదరంచు నిట్టినే
 నవిహితయాగభాగములహంకృతిమైఁ గొనకున్నసూర్యశీ
 కవకవ నవ్వరే త్రిదశకాంతలు వింతలుసేయు నాపనిన్.80

వ. అని యొడంబడి యావెలందివీడ్కొలిపి యమరావతీపురం
 బునం దడవి తడవి చక్కనికన్యకాజనంబులం బట్టించి
 తెప్పించి యందంద నందనపాదపంబులు వెఱికించి తెప్పించి
 యెనిమిదివేల యేనుంగులం గైకొని మాహిష్టతీపురంబు
 నకు వచ్చి మఱియును. 81

గీ. త్వష్టకు సుదాహరకుఁ జతుర్దశి యనంగ
 నొక్కకూఁతురు గలిగినయిక్కు వెఱిగి
 గంధగజరూపమునను నక్కన్యఁ దెచ్చి
 కవసి నరకాసురుండు సౌఖ్యములఁ దేలి. 82

1 మణులసంగతి సేవయొనర్తు. 2 సుఖసీరాజ. 3 కదిసి గంధర్వుఁ
 డనుచు నక్కన్యఁ దెచ్చి (కదిసి కందర్పరూపునం గన్యఁ దెచ్చి.)

క. నాకంబునయందును భూ

లోకంబునయందు ధనములు మణులు దైత్యా

నీకంబు దేర మంచిని

గైకొని యాచంద్రముఖికి గానుక యిచ్చెన్.

33

వ. వెండియు గంధర్వదేవ మానుష కన్యకలం బదాటువేలు
న్నూటుగుర నప్పరోగణంబు (లేడింటిం) జెఱలువట్టి తెచ్చి
మణిపర్వతంబునం బురంబు చేసి కావలివెట్టికొని యుండె
నట్టియెడ.

34

మ. మురదైత్యుండుదపోవసానమునవైముఖ్యంబముఖ్యంబుగా
1వరదత్తాపరనామధేయమున దేవవ్రాతముం గిట్టి ము
ష్కరుడై కుండలముల్ హరించెనదిం గారింబిదై తేయు లె
వ్వరుఁబూర్వంబుననింత చేయరనుచు వారింపవారింపగన్.

క. ఆకుండలములు నరకుని

జేకొమ్మని యిచ్చి యతనిచే దాఁ బడసెన్

నాకొడుకులకు బదుండ్రకు

నీకావలి యొసఁగు మనుచు నిచ్చులు గొలువన్.

36

మ. అతఁడు వారికి నాత్మరక్షయును గన్యారక్షయుం జేయనై
హితులందోడుగఁ బెట్టియిచ్చెమహిలోనింపారఁబ్రాజ్ఞోతిహ
ర్పితుడై తచ్చతురంగరక్షకు హయగ్రీవున్ నిశంభుంబొన
ర్పుతఁటిం బంచజనున్ మురుంబని చెధీరుండై జగంబేలుచున్.

క. ఆమురుండు రాక్షసకుల

స్వామి సుకృతి వానిఁ జంప వచ్చుటకు బరం

ధామపతి పుట్టె సుజన

క్షేమంకరుఁ డగుచు దేవకీగర్భమునన్.

88

క. మురనర కాసురు లిరువురు

సుర లరిగెడుత్రోవ లుడిపి సుత్రామభయం

కరులై మునిగణమానస

సరోవరంబులు గలంచి చరియింతు రిలన్.

89

— సరకాసురుఁ డధ్వరభాగంబు లిండని మునుల బాధించుట. —

మ. ఒకనాఁ డూర్వశిమాటపొందు నరకుండూహించినాకాధినా
యకునిందాపసముఖ్యులధ్వరము చేయఁబూ నిరావించుచో
టికి దాఁ బోయి¹ ధరామరావతులు రెంటింగొంటిమికెల్ల నే
లికనైయుండెదఁచూగ భాగములుపాలింపఁ విభుండయ్యెదన్.

శా. పాశిం బాటఁగఁ దోలి యంతకు దిశాపట్టంబు గావించి పూ
ర్వాశాధీశ్వరు వెన్నడిం జని ధనాధ్యక్షున్ విభాళించి కే
లీశస్త్రాస్త్రవిహారసార మెచటన్ లేకుండ నిర్మించితె
మిశాస్త్రంబుల నింక నెవ్వరి కగున్ మేలై నయజ్ఞాంశముల్.

క. మ్రొక్కులకుఁ దగుదుఁ బూజల

కెక్కినమంత్రార్థవిధుల కెల్లం దగుదుం

బెక్కిల యేను వెలిగా

సుక్కుక యాగముల కొకట సారఁ గలవారే.

92

చ. అనుటయు సంయముల్ బదరికా శ్రమవాసులుగూడివానికి
ట్లనిరి సురాధినాయకుండ యాగము లేలేడువాఁడగుకలా

1 ధరామరేశ్వరులదండింబిల్పి (ధరామరావతుల వెట్టింగొంటి).

పునఁ బడునయ్య పేర్తి? యలపుం దగవుం దలపోయ కేలకూ
డనిపని నేయఁజొత్తు? వకటా వికటాచరణంబు పాడియే.

క. మనుజాశను లట బలు లట

మును లట యాగంబు లట నమో విశ్వస్థజే

²విన మింతకు ము న్నెన్నఁడుఁ

గని కని కొఱ్ఱెవ్వఁ డింటికంబము నేసెన్.

84

వ. అనుటయు నద్దనుజొండు.

95

క. ఏలిక నొదు మఖాంశ

శ్రీలకు; నొరుఁ దడవ నేల? శిర సుండఁగ మోఁ

కాలను నేసలు వెట్టుట

బేలుఁదనము గాక మీకుఁ బెద్దటికంబే.

96

క. త్రిదివసుఖమ్ము మఖమ్మునఁ

గదియించుఫలంబుఁ దనకుఁ గాననిదయ్యం

బెదిరికి వర మిచ్చు ననుట

చదురే యతఁ డేగె మును దిశాపట్టముగాన్.

97

వ. అనుటయు నమ్మునీంద్రులు విడియనాడం దలంచి యతని
తోడ.

98

శా. పాపాత్ముండవు దానవుండవునినుం బాటించియాగార్హుఁగాఁ
జేపట్టం దగునే మునీంద్రులకు మాచే జెల్లదీకల్ల దు
ర్వాప్యపారంబులు ధర్మకర్మములలో వర్తించునే? నావుడుం
గోపాటోపగజంబు మానససరఃకోలాహలలోత్సాహి గాన్.

1 జూతు. 2 విన మెన్నఁడు మున్నిట్టివి, కన మెవ్వఁడు గోర
నిట్టి కర్జము నేయన్.

చ. తనపరివారముం బిలిచి దానవుఁ డాశ్రమసంభృతార్థముల్
గొనుఁడు పరంపరాకమునకున్ మును యజ్ఞపశువ్రజంబులం
దినుఁడు కుమారి కావితతిఁ దెండు బలాత్కృతినంచునమ్మహా
మునులకు నెగ్గు చేసి మదమోహమునం దనవీటి కేఁగినన్.

వ. తదనంతరంబ.

101

నీ జడలు 1కంపలు వట్టి జరగనీ కున్నచో
విడిపింప శిష్యుల వెదకువారు
జన్నిదంబులు కాలినంకెల లై పడ్డఁ
దెగఁ దన్ని మిన్నక తిరుగువారు
ముందటిది క్కూడి మొలత్రాడుఁ దవిలిన
తోఁక²గోచులవెంటఁ దూలువారు
దగ యెత్తి పోలేక దండంబు లటు వైచి
“హా విధి” యని చేతు లార్చువారుఁ

తే. గడవసంబుల మోడినఁ గలఁగువారు
వల్కలంబులు దోచిన వంగువారుఁ
జెఱలువోయినవారలఁ జీరువారు

నై మునీంద్రులు గలఁగి రయ్యాశ్రమమున.

102

చ. నరకునిచేత నితైఱఁగునం బరిభూతికి భాజనంబు లై
హరి కెఱిగింత మీబదరికాశ్రమదుర్భరబాధలంచు న,పు
రమమునీంద్రులందఱు గృపాపరతంత్రునియాదవాన్వయాం
బురుహదివాకరుంగొలువఁబోయిరి వేడుకతోడుపాటుగాన్.

గీ. అరుగునెడ భరద్వాజ కాశ్యప వసిష్ఠ
వామదేవ జాబాలి కణ్వా బృహదశ్వ

ఘామ్రముఖ్యులు దనుజారి తొల్లి చవులు
గన్న బదరీఫలంబులు గానుకలుగ.

104

క. తెం డనుచు దుష్టదానవ

ఖండితయాగోపకరణఘనభారంబుల్

దెం డనుచు 1వేగమే చను

దెం డనుచుక శిష్యులకును దెలియఁ బలుకుచున్. 105

నిరోష్ఠ్యము.

చ. చని చని కాంచె నంత ఋషిసంహతి సారసకేసరాంతరా

సనసరసాలిసంగఁ దటచందనశాఖచలత్తరంగఁ గాం

చనసరసీజలాద్వైయతిసంచితనైకతలింగ గంగ నం

జనగిరిగాఢగంధగజసంగతశృంగరథాంగ నత్తటిన్. 106

క. ఆనిమ్మ గలోనఁ గృత

న్నాను లయి మునీంద్రులమలినస్వాంతశరీ

రాసూనమహిము లగుచును

దానవరిపుఁ గానఁ జనిరి ద్వారావతికిన్.

107

మ. చని వా రందలు దేవతారచిత పంచత్వైధరాంతస్థలంబున

నొప్పారెడువీడుచొచ్చిమనముప్పొంగంగదాశార్థనా, వి

నుతింబొందుసభకనిషణ్ణులగుచుకవేవేగఁబ్రద్యుమ్నుఁడా

సనపాద్యాదిసపర్యలం దనువఁగా సంప్రీతచేతస్కులై.

చ. అచటికి దానవాంతకుఁడు నంతటిలోఁజని యానుభూర్వితో

నుచితవిధోపచారముల నూటటగాఁ గుశలానుయోగవా

క్యచతురతస్తుదంబెసఁగ నందఱ ధన్యుల జేసి భక్తి న, ప్ర

చలితుఁడయ్యె వారలునుపాయనముల్ మునుసూపిపిమ్మటన్.

❧ మునులు నరకునియాగడములు శ్రీకృష్ణునకు విన్నవించుట. ❧

౧. నరకుఁడు యాగంబులకున్

జొరకుఁడు మీరనుచు ఋత్విజుల నడుచుటయున్

సరకులఁ జూతాడుటయును

వరకులకన్యకలఁ బట్టి వాఁ డేగుటయున్. 110

౨. విన్నపంబుచేసి తమ తెచ్చిన విధ్వస్తోపకరణంబులు విచ్చి
చూపి. 111

౩. అది నాయుద్ధమనీయవస్త్ర మది నాయాషాఢరాంభద్వయం
బది నాస్రక్సృగ్విపాత్రవర్గ మది నాయజ్ఞోపవీతవ్రజం
బది నాదారవయంత్రపీఠ మది నాయైణోత్తరీయాజినం
బది నారాంకవకంబశంబని పదార్థాలోకనవ్యగ్రులై. 112

౪. వేటువేట యెఱింగించి. 113

౫. నారాయణ! నీమన్నన

కారణముగ నేము బదరికావనభూమిం

జేరితిమి నరకుఁ డిమ్మైయిం

గారిం చెం దనకుఁ జేటుఁగాలంబునకున్. 114

౬. నీతోఁ జెప్పినయంతకు

మాతలఁపులు దుగ్గిఖజలధిమగ్నంబులు గా

కాతల నాతలఁ కేలా

దైతేయాంతకుఁడ వెల్లతగవుఁ దెలియవే. 115

౭. అని మునిలోకంబు శోకంబుం గ్రోధంబును బోధంబు సడ
లింపం జేయ నిలింపవైరితెఱుం గెఱింగించుటయును. 116

౮. అరుణాంభోరుహపత్రనేత్రుఁడుసముద్యద్భూకుటిభంగభా
సురఫాలస్థలుఁడుం జలాచలమనశ్శూలాయమానవ్యథా

పరివేషాననభానుమండలుడు నై ప్రత్యక్షరౌద్రంబనక
నరకాలంభవిజృంభణంబునెఱవెక నారాయణుండాకృతిన్.

వ. అప్పు డప్పరమపురుషుం గొనియాడం దలంచి యత్తాపసో
త్తము లై ట్లనిరి. 118

సీ. పన్నగంబులరాజుఁ బగవాడఁడు గూడి నీ
శయనంబుఁ బయనంబు సుతరింప
దుగ్ధవారాశికూతురు నాలుఁ గూడి నీ
శరణంబుఁ జరణంబు సవరంప
దామరపగవాడు దయితుండఁ గూడి నీ
బడిచూపుఁ గుడిచూపుఁ ¹బరిభవింప
జండురుచెలికాడు సయిదోడు గూడి నీ
యుల్లంబు మొల్లంబు నుపచరింప

తే. గంపమానమనోధ్యానగతులు మాన
కేకతం బున్నమునులకు నేకతంబు
లేక పొడగాన వచ్చునీలీల గాన
నన్యు లేనాట ధన్యులే యంబుజాక్ష. 119

గీ. అనుచు గొనియాడి వందన మాచరించి
మునులు సంతోషవార్ధిని మునిగి యాడఁ
గొలుపునం దున్నయాదవకోటి యెల్ల
మొగుపుంగెలు ఫాలంబున మోచియుండె. 120

గీ. ఇట్లు మ్రొక్కినమునియాదవేంద్రసమితి
సంతసము నొంద నరకుని జంపువాడ

నందలును జూడ నని పంత మాడువారికి
మఱియు మ్రొక్కుచు సంయము ల్తగిడి చనిరి.

121

క. తదనంతరంబ రాముడొస

మొదలగుయానవుల కెల్ల మోదము వెఱుగున్

మది మొలవఁ జక్రధరుపై

నదలక వినువీడిఁ బుష్పవర్షము గురిసెన్.

122

ఉ. తోడన దివ్యగంధములతో సుఖశీతలమారుతంబు ద

ట్టాడనియ త్తలంబుగలయంతటఁ గారు మెఱుంగుమాఁకకున్

బోడగుకొంతి పర్వమఱి చుట్టులఁ బాయుతోలంగుమంచు బె

ట్టాడెడుమాట లుప్పతిలె నంతటిలో గగనాంతరంబునన్.

శ్లో. ఇంద్రుడొస నరకునిదుండగములు నివేదింపఁ గృష్ణునికడకుఁ బోవుట.

క. ఈరీతిఁ దోచి సంతట

నై రావణదంతి నెక్కి యమరులతో జం

భారి చనుచేర యోదన

నీరులు నిలుచుండి రధికవిస్తయమతు లై.

124

క. వాసపుఁ డేసుఁగు దిగి, సిం

హాసనముననుండి దిగి జనార్దనుఁ, డన్యో

న్యాసక్తిఁ గౌఁగిలింపఁగ

నాసభవారలకు ముదము నచ్చెరు నయ్యెన్.

125

వ. ఇట్లు పగస్పరపరిగభణం బొచరించిన యనంతరంబ జంభాం
తకుండొ.

126

శా. రాముం గౌఁగిటఁ జేర్చి¹ సాత్యకిని నా ప్రద్యుమ్ను నత్రూరునిం

బ్రేమంబొరఁగఁ గౌఁగిలించి నరుసక బేర్వేర భోజాంధక

స్తోమం బెల్ల వయోవిశేషగతి రాఁ దోడ్తోఁ బరీరంభలీ
లామాధుర్యమునకొనుఖాంబునిధిఁదేలం జేసెనెయ్యంబునన్

మ. హరిచేయించినయర్ఘ్యపాద్యమధువర్ణాద్యోపచారంబులన్
హరి సమ్మోదము మోమునం బొడమఁగా నర్హాసనాసీనుఁడై
కరమద్దేవుక పోలఫాల¹చిబుక గై వేయసంక్రీడకుం, దిరుగం
జేయుచు నొయ్యనొయ్యఁజెవికిందియ్యంబుగాఁబల్కుచున్

క. సరసీరుహసంభవుచే

నరకుం డేవరము వడసి నమ్మినవాఁడో

పురములు గైకొని ²కొఱకుల

తెరువులఁ బట్టించె నన్ను దిక్పాలకులన్.

129

వ. అంతనుండి.

130

చ. చొరనిబిలంబులున్ వెడలఁజూడనిక్రంతలుఁగాలు రావడం
దిరుగనిత్రోవలున్ విడియఁ దీర్పనిగొందులు నాలు బిడ్డ
కరయనిరేలుఁ జీమ చిటుకన్నను విప్పనిమూఁకలుం బయి
జిరుగనిచీరలుం గలవె చేరినయీసురకోటి కచ్యుతా.131

వ. నాతెఱంగు వినుము.

132

శా.లోకాలోకనగంబు³డింపలకుఁ గల్గోలాహతాంభోధివే
లాకుంజంబులకుం జనం జనఁగ నాలా⁴వెంత చింతాభరం
బాకంపంబు మనంబునం బెనుపఁగా నై రావతోచ్చైశ్శ్రవ
స్వీకారంబున దిక్కులం దిరుగ వచ్చెన్ దేవకీనందనా.

వ. అది యట్లుండనిన్ను.

134

1 ఫలక. 2 కొండల. 3 డాపలకు (డెంపలకు); డింపులకు; చెంచలకు.

4 వేది.

క. ఇటమీఁద నాకు నరకుఁడు
కుటిలమతిం గీడు చేయఁ గోరెడు నతనిం
జటులతరచు కథారా
త్తుటితశిరఃకమలుఁ జేయు తోయజనాభా. 135

క. ఈవైనతేయు నెక్కినఁ
గావింపఁగ రానిపనులుఁ గలవే నీకున్
గోవింద! తిరుగు నీతఁడు
దేవతలకుఁ దిరుగ రానితెరువున నైనన్. 136

చ. అనుడు జనార్దనుండు నరకాసురుఁ జంపుట కింతయేల నీ
కనిమిషనాథ! మున్ బదరికాశ్రమతాపసపంక్తిముందటం
గినిసి ప్రతిజ్ఞచేసి రణకేళికి నప్పుడ పోవువాడ నై
పనివడి నేఁ దలంచితి సుపథుని నాతఁడు వచ్చె నింతలోన్.

శ్రీకృష్ణుండు సత్యభామతో నరకాసురుని వధింపఁ బోవుట.

ఉ. నావుడు నింద్రుఁడుబ్బ యదునాయకుఁడప్పుడ సత్యభామతో
నావిహగేంద్రు నెక్కి వివిధాయుధులై వియదంతరంబుపై
త్రోవఁ జనంగ నాతఁడునుఁ దోడన యభ్రగజంబు నెక్కి సుం
భావనఁ గొంతదవ్వరిగి పాసి చనం దనవీటిచోటికిన్. 138

గీ. హరియు మాహిష్మతీపురి కరుగుదెంచి
రక్షగాఁ జుట్టి తిరిగెడురాక్షసులకుఁ
దొలుత జముబాససమునింటిత్రోన చూపి
పాంచజన్యంబు చేనంది బలము మెఱసి. 139

గీ. కత్తివాతులతో నూరు గాచి తిరిగి
యాడు ¹మురుపాళెములఁ గాంచె నాటువేల
వానిలోనిపిశాచముల్ వచ్చి వచ్చి
పొదువ నన్నింటిఁ దునుకలప్రోవు చేసె. [చి ²మీఁ

మ. కని శౌరీమురుండంత మార్కొని గదాఘాతంబుల న్నొం
దనవార్యాద్భుతశక్తి వైచుటయుఁ గోదండంబుసారించి య
ద్దనుజారాతి శతక్షురప్రమునఁ దత్కంతంబు ఖండించి శం
ఖనినాదంబునభూనభోంతరభయోత్కంపంబుగావించినన్.

ఉ. అంత నిశుంభుఁడెద్దుకొనియాశుగముల్ దనమీఁద నేయదై
త్యాంతకుఁ డంతకంతకు గదాహతి నొవ్వఁగ సత్యభామ దు
ర్దాంతమదంబుతో ఘనగదం గడు బెట్టుగ వైచె దైత్యున
త్యంతరయంబునక రుధిరధారలు గ్రక్క రణాంగణంబునన్.

క. ఆలోకించి మురాంతకుఁ
డాలోననె శరపరంపరాంభోనిధిక
ల్లోలములఁ దేల్చి వానిం
గాలుని కందిచ్చె రాద్రఘనవాయుగతిన్. 143

శా. కేలీవిక్రముఁ దైనచక్రికి హయగ్రీవుండు మార్కొన్న నా
భీలాయోధన మయ్యె నయ్యెడ శరప్రేంఖద్గళోద్వేలకీ
లాలాలోలము చేసి వానితల నేలం గూల వైచె జయ
శ్రీలోలుండుమురారిపంచజనుఁబంచెందత్సహాయుండుగాన్.

వ. ఇట్లు విజృంభించి దనుజాంతకుండు. 145

1 మురుపాళములఁ. 2 యంతన చక్రం బటుమీఁద వైచుటయు.

క. ప్రాజ్ఞోతిషంబు గదిసి స

దృష్ట్యాటంకృతులు లేక దితిజలమీదఁ

దృష్ట్యోత్పన్న జేవురింపఁగ

దిష్ట్యాగగనాంతరంబు దివురఁగ నా'ర్చెన్.

146

క. విని కడఁగి యసుర లెనుఁబది

యెనిమిదివే లొక్కమొగిన యెత్తిన హరియుం

గినిసి విశిఖంబు లేసిన

మొనపడు గగనంబు మొయిలు మూఁగినమాడ్కిన్. 147

వ. ఇట్లు మధుసూదనుం డేయుసాయకంబులు గాలువలు గట్టి
గట్టి మెయిమఱువులు సింఁచియు, గాయంబులు నొంఁచియు,
మర్తంబులు గీఱియు, మహీతలంబులు దూఱియు, బ్రేవులు
వెఱికియు, బెనుమూఁకల కుఱికియు, నీసకంబులు వగి
లింఁచియు, శిరంబులు నొగిలింఁచియు, నైదువులు గఱ
చియు, గరవాలంబులు సఱచియు, నెత్తురులు సిమ్మియు,
నెనళ్లు గ్రుమ్మియు, జరణంబులు దొలిచియు, జర్తంబు
లొలిచియు, బాహుదండంబులు గత్తరించియు, బయళ్లకు
నొత్తరించియు, బలుగండలు నెండియు, బరులురాసి
మండియు, గుండెలు ద్రుంచియు, గుత్తుకలు ద్రెంచియు,
నురంబులు గాడియు, నరంబులు దోడియు, నుదరంబులు
వ్రచ్చియు, నూరువులు గుదిగ్రచ్చియు, మకుటంబులు విఱి
చియు, మదంబులు చెఱిచియు, జంఘలు నెల(లి)సియు, జఘ
నంబుల బల(లి)సియు, బాణులం బెనంగియు, బ్రాణంబుల
మ్రింగియు, జట్టలు వాపియు, జమత్కారంబులు మాపి

యూఁ, బైఁ యిం దోఁచిన నేచినదనుజబలంబు చలంబుకొని
 పోరి పోరిలోఁ దునుకలయ్యునుఁ దుమురయ్యును నింతింత
 లయ్యును నినుమంత లయ్యునుఁ జిటునుగ్గయ్యునుఁ జిదురుప
 లయ్యును మం చయ్యును మడిమంచయ్యును దూపుచెడి
 తిగుగుడువడి వాహినులు చిక్కువడి చిదటవందతై మతి
 చెడి మల్లామడియై యేపుచెగి¹య (యె?)పురు సపురై
 యనువుదప్పి యదవద యై యంతంత విచ్చి యరవరలై
 పాటలేక పలపలనై వెఱఁగువడి వెలవెల్లనై చిడుముడిపడి
 చెల్లాచెదరై పొడవడంగి ప్రోవుననొక్కందై పోవిడిచినఁ
 బోయినపోకై పోయినంగని దనుజనాయకుండు తనమొన
 కభయదాయకుండై నిజకథ నిహితబహువిధసాయకుం డై
 చాలుఁ జాలుఁ బోకుపోకు నిలునిలు మని యదలించి కోదం
 డంబు ధరియించి గొనయంబుసారించి సారథికి రథవేగం
 బుపడేశించు సమయంబున.

148

క. కమ్ములఁ దవలెడు నేనిక

కొమ్ములు నెమ్ములును సుభటకొటులయమ్ముల్

నెమ్మనమునూఁకు నెటువఁగ

నుమ్మలికపుఁగింకఁ గొంక కురవడి నేసెన్.

149

మ. దనుజుం డేసినసాయకంబులు గరుత్మంతుండు పక్షావళి

ఘనకక్షాంతరవీధుల²నిలిచి వీఁక³ మేను వొంగంగ హు

మ్మని జూడించినలాగు వేగమునుగా నాయంపచా లేసె నా

తనివై సారథివై హయంబులపయిం ³దట్టాడఁ బెట్టాడుచున్.

1 యెప్పురుసపట్టయి. 2 విఠిచి. 3 దట్టాడు చిట్టాడుచున్.

సీ. క్రేగంటిచూపున 1గిటిగొన్న సన్న గే
దంగితేకుల కన్నదమ్మ లగుచు
జడగొప్పలోను 2నచ్చపుసజ్జకము లై న
విరవాదులకు వింతవిందు లగుచు
బిగువుజన్నులమీఁదఁ బెనుపడం బై నచెం
గలువక్రొవ్విరుల సంగడము లగుచు
3గేలికి హరి వైవఁ గేలఁ దాలించిన సం
పఁగిబంతికొనల జోపాప లగుచు

తే. 4వేగ నరకాసురుం డేయువేగిరంపు
బాణములఁ బ్రాణములు సత్యభామమేనఁ
గుసుమశృంగారముల కెల్లఁ గ్రొత్తనేయ
నెనిమిది దెఱంగు లై సొబ గినుమడించె. 151

క. పగలిటిభానుఁడు వోలెను
ధగధగ యనుమొగము దివుర దనుజుం డేసెన్
జగదేకనాథుమీఁదను
దెగ నిండఁగఁ దిగిచి యొక్కదివ్యశరంబున్. 152

క. అరచందురు డెందములోఁ
బొరఁబాటి వణంకుతోఁక చుక్కయపోలెన్
నరకుం డేసినబాణము
హరినిటలతటంబు నాటి యల్లలనాడెన్. 153

— సత్యభామ నరకాసురునితోఁ బోరాడుట. —

ఉ. కాడినయమ్ముచే సొలసి కంసవిరోధి శిరోధి ప్రేలఁ జే
యాడకమూర్ఛవోయె భుజగాంతకుఁతెక్కలకొక్తలాగునం

దోడుగఁ దాలవృంతములఁ దూఱొని చల్లనిగాలిచల్లఁ దో
దొడనె సత్యభామ విభుఁడుం గనుటెప్పలు విచ్చెఁజెచ్చురస

ఆ. అట్లు సేద దేటి యరవిందనయనుండు

సత్యభామఁ జూచి చంద్రవదన!

శార్ఙ్గ మింద నీవు సమరంబె కోరుదు

వవసరంబు వచ్చె ననుచు నిచ్చె.

15.

ఉ. ఇచ్చినఁబొంగియచ్చెలువయింపును దెంపునులోనమానముతో
మచ్చరముం బెనంగ మురమర్దనుపై నరకాసురేంద్రునై
నచ్చపుఁజాయలం గువలయచ్చదగుచ్చవిషచ్చటావలిక
మెచ్చనివానిఁగీల్కొలిపె మేలపుఁజూపుల వాడితూపులను

మ. గనయంబుకొ గొనయంబునెన్నడుముతోఁ గర్ణావతంసంబు
తో, జనుదోయిం గనుదోయి నాయకముతో సంధానహస్త
బుతో, జెనకం జేయుచు నేయుచుండె సతి లక్ష్మీభూతదైత్య
యతర్జనగర్జారవజర్జరాంగరుధిరాసారంబు దోరంబుగన్.

క. అరవిందనయన శరముల

సరవిం దనయనువు చూపఁ జాపము గుడుసై

పరివేషము గలచంద్రుని

సరివేషము దాల్చె మొగము జగము నుతింపన్.

158

చ. కమలముఖికటాక్షకటకాముఖసాణినఖోపకారివి

భ్రమమణిపుంఖరింఖదభిరామరుచుల్ గరమొప్పెఁజెక్కులం

జెమటలఁ బ్రత్యభంగములు చిందటవందట లైనఁ దోన స

భ్రమమున వీరలక్ష్మీ సమరక్రమరక్షకు వ్రాసెనో యనన్.

శా. సత్రాజిత్తనయాక రాంతరధనుర్జ్వరావ మైరావతీ
 సూత్రానర్గళనిర్గత స్తనిత మై సుత్రామచాపప్రభా
 పాత్రభూలతికావిలాసముల కొప్పుం గప్పు శార్దూంబుము
 క్షత్రికూరమహాశనుల్ దనుజరాడ్ధాత్రంబు గోత్రంబుగన్.

సీ. తం త్రీవినోదంబు తడవు పైఁచనివ్రేళ్ల
 గొనయంబుతెగలపైఁ గోరు కొనుట
 యద్దంబుపిడి ముట్ట నలయుపాణితలంబు
 లస్తకం బిఱియించు లావుకలిమి
 చెలికత్తె నొత్తిలి చీర లేనియెలుంగు
 సింహనాదంబుచేఁ జెదర కునికి
 ప్రమదనర్తనకేళిఁ బరిధివింపనిపదం
 బైదుతాణంబుల నలతఁ బడమి

తే. సోయగఘృజిత్రహంపంబుఁ జూచుచోట
 వేసరువిలోచనంబులు వికృతదైత్య
 లక్ష్య మీక్షించుటయు మొక్కలం¹పుగెలుపు
 గైకొనియె సత్యభామ సంగ్రామసీమ.

161

మ. అరిఁజూచుకాహరిఁజూచుఁజూచుకములందందందమందారకే
 సరమాలామకరంద²బిందుసలిలస్యందంబు లందంబు లై, తో
 రుగంబయ్యెదకొంగొకింతదొలఁగం దోడ్తో శరాసారముకొ
 దరహాసామృతపూరముం గురియుచుం దన్వంగి కేళీగతిన్.

ఉ. ఊచినకట్ట వంపనిపయోరుహలోచన మింట మంటలం
 బూచినబాణజాలమునఁ బూర్వసుపర్వపురాణగర్వముకొ

1 పుఁదెంపు (బు దెలుపఁ). 2 ఘర్ష.

వేచినచందముక విపులవీరసంబున నాత్మచిత్తముం
దోచినచందముం దెలియఁ దోచిననచ్చర లిచ్చ మెచ్చరే.

ఉ. అక్కమలాయతాక్షీ నరకాసురుపై సరి నేసె బాణముల్
పెక్కు దెఱంగులయ్యసుర భీకరుడై నడుమాలుతూపులక
గ్రక్కనఁ బార్శ్వమేడువిశిఖంబులనొంచిన సత్యభామ గెం
పెక్కినమోము లేనగవుటిరికలం దళుకొత్త నత్తఱిన్. 164

గీ. 1 గొడుగుకామయు విల్లునుఁ బడగతోన
తుమురు నేసి రథ్యంబులఁ దునిమి వైచె
నతవ యతఁ డొండుకోదండ మందిగొన్న
నటకె వేటె విల్లెత్తిన విలుగ నేసె. 165

క. గద విసరి వైచె నరకుడు
వదలక సతి దునిమె శక్తి వైచెను దితిజుం
డది ముదిత దుమురు నేసెను
దుదిఁ బరిఘము వైచె నతఁడు దొయ్యలి విఱిచెన్. 166

మ. సతి దైతేయపతిన్ని శాతవిశిఖాసారంబుల న్నొంప దే
వతలుక సంయములున్ను తించిరిమఱిన్వామాక్షితత్సూతును
ద్ధతినేసెం 2 దల నేలఁగూలనొకటక దైత్యాంతకుండిచ్చెలా
లితకంతాభరణంబుతో నతివకుక లీలాపరిరంభమున్. 167

ఉ. ఏచు నుపేంద్రునిం బదక మిమ్మని రుక్మిణిమున్ను, దేవుఁడుం
బూచినపూవుదప్పుటకుఁబోకులఁబోవుచునుండునమ్మెయిన్
డాచినసొమ్ము చేరె నిచటక మదిఁ గోరనిసత్యభామకున్
నోచినవారిసొమ్ము లవి నోమనివారికి వచ్చునే ధరన్. 168

వ. ఇవ్విధంబున సత్యభామచేసినసంగరంబునకు సంతోషించి.

గీ. చెలువచెక్కుల నెలకొన్న చెమట దుడిచి,
తగుణినుదటఁ బైకొన్న కుంతలము లొత్తి,
రమణికుచమధ్యమునకు హారములు ద్రోచి,
పొలఁతిపయ్యెదకొంగు పైఁ బొందుపఱిచి. 170

మ. హరి యక్కామినిచేతివిల్లుగొనియేయం జొచ్చినకాధీరుడై
నరకుం డొండుశరాసనంబు గొని యన్యస్యందనం బెక్కి వే
తొరిగిం చెకశరముల్ మురారిపయినై దుకరెండురెండైదులు
స్సరి నై దేడులు సత్యభామయొడలకాసాపల్లగాత్రంబునన్.

క. క్రమృత నేడుశరంబుల
నమ్మరరిపు నేనె విభుఁడు నద్దనుజునిచా
పమ్మఁ దుమురు నేనెను ర
భ్యమ్ముల సారథిని నంపఘారలఁ బొదిపెన్. 172

గీ. తనరథంబుననుండి ఎండైత్యవిభుఁడు
దాటి దనుజాంతకుని యురస్థలము వ్రేసి
తిరిగి ¹గరుడుని నడిచి యేతెంచి తోన
పరిఘముచ వైచె నది శౌరి పగుల నేనె. 173

శా. తొలకవైచెసురారియొండొరులమీఱంబాటియయ్యిద్దఱు
నైల్లానోకహముద్గరంబులను బాశప్రాసఖడ్గంబులకా
శూలవ్రాతగదాకదంబపరశుస్తోమంబులకా భిండివా
లావీపట్టిసమాలికాపరిఘసాహస్రంబులం బోరుచున్. 174

— శ్రీకృష్ణుడు చక్రము ప్రయోగించి నరకుని సంహరించుట. —

ఉ. అంతట దానవాంతకుఁ డహంకరణంబునఁ బేర్చి వేడ్కతో
 వింత యొకింత సూపి వృథవీతనయుం దనయుగచక్రవి
 క్రాంతికి విందుచేసె సదరంబుగ డెందము దాకి ప్రక్కలో
 క్కంతగ నేలఁ గూలెదనుజాకృతీత్రాసునఁదూఁపభూతముల్.

వ. ఇట్లు.

176

చ. అతిశితచక్రధార నరకాసురు ప్రక్కలు చేసి డాసి దై
 వతపతి కింక రక్కసులవాడిమిపోడిమిమాల్చి గెల్చి యూ
 ర్జిత విహగేంద్ర పక్ష పరిశీతల మారుత చారుతా నివా
 రిత సమరాంత సంతత పరిశ్రముడై హరియున్నయ త్తఱిన్.

సీ. మాఁగువాఱినచంద్రమండలంబునుఁబోలె
 వదనారవిందంబు వన్నె దలుఁగ
 మకరందమున నిండుమధుకరంబులుఁ బోలె
 నేత్రోత్పలంబులు నీటఁదేల
 నెఱి దప్పి వ్రాలిన నీతిమేఘమువోలెఁ
 గచభారబర్హ మగ్గలము వీడఁ
 దొడఁగి చాలఁ జలించు తొండంపుఁగవవోలె
 నూరురంభాస్తంభయుగము వడఁకఁ

తే. గడఁక లేనితనూవల్లి ఘర్జజలము
 దళముగాఁ జిందఁ జెందనితాల్చి తోడ
 వగపుచిత్తరువో కళవళముకరువో
 యనఁగ నొకకాంత గానంగనయ్యె నంత.

178

వ. ఇవ్విధంబున నవ్వామలోచన వసుదేవనందనుముందటనిలిచి.

క. అమరారిచెవులముందఱఁ

గొమరారి వెలుంగునమృతకుండలముల న

త్తిమిరారిద్వయ మన నె

త్తి మురారికిఁ జూపి యపుడు దెలియఁగఁ బలికెన్. 180

ఉ. ఏను పసుంధరకృ యదుకులేశ దయాకర సూకరాకృతిం
బూనినవాఁడు నీవు ననుఁ బొందిన బుట్టినవాఁడు వీఁడు నీ
చే నపరాధుఁ డైన మఱి చెప్పెడి దెవ్వరి కింకఁ గింక లో
నూనఁగ నీక కుండలము లొప్పుగ నొప్పున గొమ్మ క్రమ్మఱన్.

గీ. అకట యిచ్చినవాఁడు దయ్యంబ కొన్న

వాఁడు దయ్యంబ దీనికి వగవ నేల?

కాలపా¹కంబు దప్పింపఁ గమలనాభ!

నాదుదుగిఖప్రలాపంబునకుఁ దరంబె. 182

క. తనయుని²కి పదిలముగ నా

తనయునికిం గలుగ దితనితనయునికైనక

వనజోదర యాదరమునఁ

గనుఁగొని ప్రాగ్జ్యోతిషంబు గరుణింపఁ దగున్. 183

మ. దివిజుల్ దల్లడిలం దదీయజనయి త్రీకుండలద్వంద్వముం
జెవులం బెట్టికొనంగ రూ పగుటసూచెంగాని యాతప్పు నీ
చెవులం బెట్టి కొనంగ రానిపురి గాసిం బెట్టి కట్టిండివా
సవుఁడెట్టుం దనుఁజంపఁజాలుటితఁ డిచ్చుంజూడఁడింద్రానుజా.

గీ. శత్రులకుఁ బుత్రులకు నొక్క సంద మగుట

వెద్దలకు మంచిగుణ మని పేరుకొనఁగ

సకలదానవసంఘంబుఁ జంపినట్లు

కొడుకుఁ జంపితి మునికోటికోర్కీదీర్పు.

185

క. అట్టేల జగము లన్నియుఁ

బుట్టింపం బెంపఁ ద్రుంపఁ బురుషులు ముగు రై

పుట్టినవేలుపవట నా

పట్టియెడం దగునె నడిమిపని మానుటకున్.

186

గీ. కన్న మోహంబు విడువదుగాన యేను

వగపుమై నెంత దూరిన వనజనాభ

సెలవులే దింకి గతజలనేతుబంధ

నంబు చేసిన నాదట నవ్వుఁబాటు.

187

1వ. అనిన విశ్వంభరుండు దేవీ నరకాసురునకు వగవం బనిలేదు
వాఁడు సురమునివర్తంబునకు నెక్కు చేసెం గావున వధియింప
వలసె దుష్టశిక్షణంబును శిష్టరక్షణంబునుం జేయ నవతరిం
చిన నాకుం బుత్రమిత్రాదు లని చూచుట ధర్తంబు గా
దీయర్థంబు నీయెఱింగినదియ యదియునుం గాక కాలంబు
గడన నెవ్వరికి నశశక్యం బని యూఱడిలం బలికి నరకాసుర
తనయుం డగుభగదత్తునకుం బ్రాజ్ఞోతిషం బొసంగి వసుంధ
రాకాంత వీడ్చొని నిజపురంబున కభిముఖుం డై చనుదెంచు
నప్పుడు వై నతేయుండు నభోమండలంబున మురళిభంజలి
కాసుడాలనల్లితంబు లనుగతివిశేషంబుల రా నమందానం
దంబున రై వతకసమీపంబునకు వచ్చుటయు హరిరాక యె
ఱింగి బలభద్రసాత్యకిప్రముఖసోదరులు బ్రద్యుమ్నసాం

1 ఈవచనము శ్రీవీరేశలింగముపంతులుగారి ముద్రణమున నున్నది.
మాచూచినవ్రాతప్రతులలో పయి గీతపద్యమువఱకే కలదు.

బానిరుద్ధాదిపుత్రపౌత్రవర్గంబును యదువృష్టిభోజాంధ
కాసీకంబునుం జతురంగబలసమేతంబుగా నెదుర్కొనుట
యుం బరస్పరవాహనావతరణంబులు చేయునెడం గృష్ణుండు
బలభద్రునకు నమస్కరించి గాఢాలింగనమ్ముఁ జేసి తనకు
మ్రొక్కిన సాత్యకి ప్రద్యుమ్న సాం బానిరుద్ధాదుల దీవించి
యదు వృష్టి భో జాంధక వర్గంబులం దగుతెఱంగుల నా
దరించి బలభద్రాదులు నిజవాహనంబు లెక్కం దానును
గరుడాధిరోహణంబు చేసి వందిమాగధసంఘోహస్తుతిరవం
బులును వేణువీణాగానంబులును భేరీమృదంగాదినిస్వనంబు
లును రోదోంతరాళంబు నిండ నిండువేడుకతోఁ బురప్రవే
శంబు చేయునెడం జంద్రశాలికల బాలికలు సేసలు చల్లం
జామరానిలంబులు మార్గశ్రాంతి నవనయింప రాజమార్గం
బు దఱిసి నిజమందిరతోరణంబున సుషర్ణావతరణంబు చేసి
సకలజనంబుల నిజవాసంబులకు ననిచి సత్యాసహితంబుగా
నంతగిపురంబునకుం జని సముచితవ్యాపారంబుల సుఖంబుం
డె ననుటయు విని యభిమన్యుపౌత్రుండు సంతోషపులకిత
గాత్రం డై మునీంద్రా తరువాతివృత్తాంతం బెఱింగింపు
మనుటయు.

188

¹శ్రా. పా రావారన గాధి రాజతనయాపాం గేక్షణోదంచిత
శ్రీ రాజత్పులకావళి వరతను ప్రీతిప్ర కాశాంతరా
కారుణ్యామృతవర్షి భాషణవిధా కళ్యాణరత్నాకరా
దూరీభూతతరాంతరాయనివహా దుష్టాత్త శిక్షాపరా. 189

1క. చక్రపరశ్వథయుతదో

ర్విక్రమజితదానవేంద్ర వివిధవిరోధా

పక్రాంతహృదయ భావ్యా

శక్రప్రముఖామరౌఘ సతతనిషేవ్యా.

190

మాలిని.—

జలధిగిరినివాసా చంచడుద్యద్వికాసా

విలసితదరహాసా స్పృత్యసచ్చిద్విలాసా

ప్రళయబహుళరూపా పండితాంత్యప్రసా

దళితవివిధపాపా దైత్యసంహారికోపా.

191

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కోవ్వనామ అష్టపుత్ర బుధారాధనవిరాజితిక్తనసోమయాజి ప్రణీతంబైన శ్రీమహా భారతకథానంతరంబున శ్రీమత్సకలభాషాభూషణసాహిత్య రసపోషణసంవిధానచక్రనర్తి సంగ్రహాంత్యకీర్తి నరసింహాసనాథ నాచనసోమనాథ ప్రణీతంబైన యుత్తరహరివంశమునందు బ్రథమాశ్వాసము.

1 | ఈరెండుపద్యములు పంచమంశ్వాసాంతమందున్నవి.

వాతప్రతులలోఁ బ్రథమాశ్వాసము సంగ్రహముగాఁగలదునుచే శ్రీ కం. వీ. గారో మఱివరో పచనమును గ్రత్య రచియించియు, ౧, ౬ అశ్వాసములనుండి యాయాశ్వాసాంతపద్యములఁ గయికోనియెను సంగ్రహ పఠిచియందురు.

శ్రీ రస్తు.

ఉత్తర హరి వంశము

ద్వితీయాశ్వాసము.

పార్వతీకుచాగ్ర

రోపితము క్షేరదుకాంతరోచిర్నిచితా

సూపానశైలహరణ

1 ప్రాప్తమణిగువిననాథ హరిహరసాధా.

1

న. దేవా వై శంపాయనుండు జనమేజయున కిట్లనిను.

2

మ. శరతల్పంబున నున్న శంఖసప్రనాజ్జ్వల సత్సమర్థుడై యుధి
ష్ఠిదుతో నభ్యుయోగి డిట్లనుకొ హరిం బ్రశంసింపంగోరి రేమన
శ్వగురుకొద్వారిక కేసుబొయిత గదా సరబంధులంబూడనా
డుదాదేవునియందుగంకి నొకకృత్యం బవ్వలం జేయవలె.

క. ఆపట్టణమున నుచిత

వ్యాపారతల గునున వృద్ధి యుండు భోజ సమా

జాపాదితృపూజాడ్యున

యూపునుబో శృణుని నోరితి యే సున్న గుడన.

4

1 వ్యాపారణంబు. 2 భూత. 3 తే.

శ్రీకృష్ణనియొద్ద కొకబ్రాహ్మణుడు వచ్చి
తనకుమారుని రక్షింప వేడుట.

క. ఒకనాఁ డొకశాస్త్రములో
నొక క్రతు వొకనాటిదీక్ష కొనరిసఁ గని థా
ర్షికుఁ డాహరి యది గైకొని
యొకచో సుండంగ విప్రుఁ డొకఁ డేతెంచెన్.

చ. అకట కుమారులార కడుపార మిముం గని పాఠశ్లోచుత
ల్లికి నటు సూచుతండ్రికి బలే తొలుబొమున లేపునోములు
రక ననుగన్నుఁ బ్రామి విధిరత్నపుబొమ్మల నాచికోన్న నా
మొకమున వ్రేలుచున్న యవిముస్వరమాన్యులునంచుచాన్యుఁ

క. వెడ వీడెడుదోనతియును
బెడతలచేతులు నడంకు పెనవులు తూఁగా
డెడువెండ్లుకలునుఁ బైపె
వెడలెడు కన్నీరుఁ గలుగు వేషముతోడన్.

క. ముందట నిలిచి ముంఁతక
మందరధర భక్తలోకమందార దయా
కందళితహృదయ సురముని
వందితపాదారవింద ననుదేహసుతా.

గీ. దేవదేవ రక్షింపవె దివ్యమూర్తి
యనుచుఁ బలుకునవిఘ్ననియాత్తభంగి
చూచుమురవైరి శోకంబుఁ జూడలేక
వెడలె నాకునుఁ గన్నీరు వేయు నేల.

వ. అట్టియెడ దేవదేవుల డప్పుపీఠేపువ కిట్లనియె. 10

క. ఏలయ్య భూసుతోత్తమ!
దూ లేదు నీయట్టివాగు దురిభాంబుధిలో
దేలుదురే మముబోగిట్లగు
చాలిమి లేకున్ను దెలుపఁ దగువా రయ్యన.

11

క. మేలుం గీడును నచ్చుం
గాలముతో రెంటిచేతఁ గలంగఁగ భీరుల
తేలుచు వెలునుంగుడు నిశంగలు
జాలిం బడుదురని వివేకసంగతి లేమిన్.

12

వ. అనుటయు నహ్వాసుదేవునగు భూసుతోత్తముని డిట్లనియె.

క. ఓపునతోత్తమ! యుట్లు ప్ర
లాపింపక యుండుదుర జలంబున విధి నా
పాపల ముప్పునఁ దోడ్చు
జూపోవక చరమ దత్తసూతినినములన్.

14

మ. అవి యుట్లు గడచన్ నేడొదెరుగి నన్నక్క శత్రులు గి
రనముకొమోదముభేదముకొబెను గల్గెప్పుటిష్టులుగ బ్రవ్రవ
ననమొసంబులు నిండ గుండవగి యొనానితొలోగొనతొలో
కవినోదంబుల కీధలంబు నవి దక్క గదెని నక్షింపవే.

15

సీ. తడి యుట్టుపీఠో చాది కిగిడు జేర్చి
చూపంగఁ గన్నారఁ జూడఁ స్మృతి
దడవి చూడకమొప్పు పట్టాడు నుని పట్టి
నడఁడంగ నెట్లు ప్రాప్తి నేతి

నల్లంతదవ్వుల నప్పులప్పు లనంగ
 నెదురుగాఁ బటతేర నెత్త నైతి
 వియ్యాలచే నిచ్చి వేడుక నను పాటు
 తిట్టింప విని దప్పి చేర నైతి

తే. నకట మిథ్యామనోరథం డైతిఁ గాని
 కొడుకులం గని దమవాగు గొండ సేయ
 నుండ లేదయ్యె సంపద లుబ్ధు నేని
 లేబరమ కాదె బిడ్డలు లేనిబ్రతును.

16

క. ఈగర్భము రక్షించిన
 నాగౌరవ మేమిఁ జెడక నారాయణ! నా
 నాగుణసంపన్నులలో
 సాగుదు నటు గాక యున్న సమయము వగలదు.

17

చ. అనుడు నొకింత లేతనగవానసవద్దము గానివింప ను
 న్ననఁ గృప సేయ నేఁ డొకదిసంబునుదీక్షింపుండు ననానా; రా
 ననువగు నెల్లి భూసురకులంగ్రతి! యున్నివిధములందు నీ
 తనయునిఁ గాతు, నన్నహరింపప్పుకమాచియితండు నీసుండ్ల.

ఉ. నేడు ప్రసూతి కాలమున నీవు గదాధర! మద్దృహంబునకా
 వాఁడిమితోడ నుండి జమువాకలి గట్టి ముదీయసంతతిని
 బోఁడిమితోడఁ గాచి ననుఁబుణ్యునిఁ జేసిసఁగాక యుంఁబల్కా
 మాడిన నేమిచేసెదవు మంత్రపునీళులు నల్ల నచ్చునే.

19

— అర్జునుడు విప్రార్థకరక్షణార్థము తా నడుగఁ గోరుట. —

క. అనవుడు నెదఁ జింతిల్లిన
 వనజాక్షునితెఱఁ గెఱింగి నసుధామయప్రా

ర్థస నీర్ప సన్నం బనుపుము

పనివినియెడ నంటి లాభం బంతము మోయెను.

20

మ. విని విశ్వంభనుం డల్ల నవ్వి కరుణావిరూఢిత చేతస్కండ్ల
ననుం ప్రీతిం గడగంటం జూచి విజయా! నాచీత! నబ్బంగి నే
పని యొనం గడతేఱుంగాని యిది నీవంతంబులం నీఱునే
యనినకొమో మనహించితొ విసయలజ్జాయు త్తచిత్తుండవై.

మ. భరణీదేవునిదైవ్యమునిజమనోభర్త క్రియానిష్ఠమునా, విర
హిల్లాసమదాననావనతియు నీక్షించి వద్దొత్తుండు, భగవతం
దోష్టానిపొమ్మం ముండునుం బ్రద్యముండునుం దక్కంబురం
దరపుణ్ణా మనమీటిలోనం గలయోధవ్రాతమునా నాపుడును.

మ. యదు స్పృష్టంభక భోజ సైవ్యములతో సభ్రంకషాంవభి
న్నదగంతద్విజయండుండు నయి కృష్ణశ్రీనందంభోజముల
మదిలో నిల్చి మహిమంవనభరమ్యగ్రామమధ్యంబునం
బదిలుండుతి బ్రసూతవేళయము నింబ్రత్యర్థి రాజుండును.

క. ఎఱసంజ దాసనంబుల

తేఱంగయ్యను, గూబ లెల్ల దేసలం జలం గణ్,

నఱుడు లఱచె, సుల్కలు పడ,

నెఱి చెడి సురగాలి విసరె నిలువక వెలుచను.

24

గీ. అట్టియొడ సైవ్యమల్లం గట్టాయుతంబు

చేసి యేసును గాండ్లవశించిని

నాద మేదుర భూనభోంతగుడఁ నగుచు

1 నమ్మహి దేవునిగృహంగణమునందు.

2

ఉ. ఉండు నెడక భయంబున మహాద్భుతి గొందఁబు నచ్చిన్ బ్రహ్మ
ట్టుం డిట తెందుపొం డనికడుకొరభ సంగబు నాడుమొట్టలు
బండియుఁ బొల్ల వోయెననిబ్రాహ్మణిలోపల నేడ్చు నేడ్చునీ
దొండ కడంగితచ్చిశువు నుద్భవము మరణముఁ దెల్పిననీ

ప్రధర. గాండివారావర్షుంపాఘటితభు చుచి నీ కన్యపురంబున
క్రీ, గండాభోగ స్రమాంభవణకలుషితగంగా తోంగి భిష
గా, ఖండాస్త త్కాండపాళీకబలితనకలం క శనీమంబున
ద్దండాతీక్రాంతగర్భాంతకయమభటసంతానముంగొన్వన తీసి

గీ. పోయె బాలుండు యదువృష్టిభోజబలము

జన్మ వోయెను జూడ నచ్చినజనంబు

డించి పోయె మదీయగాండినము లజ్జ

వోయెఁ గొనిపోయె 2 భూసురపుష్టు జముఁడు.

28

వ. ఇవిధంబున గాండినమ్ములొపు నమ్మయినం గ్రమ్మునుమ్మరికిం
బున విన్న నై ననన్నుం జూచి యువ్విపుండను.

29

— { నిజకుసుమని యముఁ డవహరింపఁగా } —
బ్రాహ్మణుఁ డరునుని దూఱుట.

క. ఓపార్థ! నిన్ను నమ్మితి

బాపని రక్షింప కిట్లపార్థుడ వైతే

నాపాలిపారిజాతము

గోపాలకచక్రవర్తి గొని రా నైతి.

30

1 కణఁగి ధరణీసురునిగృహంగణమునందు. 2 గండసాధవోయ శము.

చ. పిలిచితి నన్న నిన్ను సతిభీతుడఁ విప్రుడఁ సమ్మినాడఁ నీ
వలు కన్పతంబు గొడగున పాతెడిబండ్లకుఁ గొల్లసాచుఁగొ
నలనడు సన్న పోటుమగఁ డై యిటు చేసితిగాక యూసతో¹
నిలుతు ము రొగి నన్న చట నీశొలముంచినఁ బొలముంచినసే.

క. మే తై ననుఁ గీ డైనను
నాలనపా¹ లంఘలము ధనంజయ రతో²
శీలునకుఁ జేసె నీ నీ
బాలుని రక్షింప³ నట్టిఫల మందఁ దగునసే.

32

క. నీ వేమి నేయు దీ గాం
డీనము నీ కిచ్చి¹ యిమ్ము డెప్పుర మైనన్
లావు గలదగఁచుఁ బలికన
పాపముచేఁగాఁచె కోలువడితిఁ గుమానసే.

33

గీ. అనుచు ననుచారి యు విస్మయి డగుగుడేరఁ
దేర గాండిన మిడి యున్నదీనమహిమ
మహి మహిం గ మహిం గగుమనసు మాయ
మాయ గన్నులఁ గ్రమ్మఁ గ్రమ్మఁగితి నేను.

34

క. ఈరూపునఁ బొలిపి¹ యి
బీరముతో నృష్టిభోజనిభు పితేరన్
దొరవతి కరిగి నిలిచితి
నారాయణునెదుర ఘోరనమ్రముఖుడ నే.

35

1 లరయఁగా. 2 నట్టిఫల మందఁదగునసే. 3 యిశఁడు...గలదగఁచు.

విప్రుకూతుల నుజ్జ్వలించి తేలుటకు నొప్పునను
పార్థసహితముగాఁ బోవుట.

నీ. అ ట్లున్న నన్ను నొయ్యన గారవించి యో
భూసురోత్తముం జాల యుజ్జగించి
నీకుమారకుల నేలొకరియనం దెన్ను
దెత్తు; నీ కం తేలు ధృతి గలరాగ?
ననుచుం బీతాంబులం దెనునముఖంబు
శార్దూలకామోదకే చక్ర నగన
కాది ప్రహరణంబు లదనంబుపెం బట్టి
దర్శకంపింపింభవజము మునియె

తే. దారుకుని డించి సారథ్యత్వంబు నొన
నొసంగి భూసురసహితం ద్దే గమున్పు మునిసె
గృతవలాహకస్తై న్యసుగ్రీవమేఘ
పుష్పసన్నాహ మగ్నిపథంబున మునియె.

36

వ. ఇవిధంబున ననుదేవసంధిసంగమము నేమును పుగిలెనోచి
తం బగుపథంబున విశాఖమనోగధుల పుట్టు నెరిగి ముని ముని
మాధవ మహిళ ముని శింజాన మునిగి బోలెవాని ముని
హళిత హంస సందోహ సందిప్యామ మునిమదిని శిశువు
కళిందనందసీసంధ్యనంబువలనను లుంటివధులకి నెరుగ
నికట విశంకట తట సట శ్నానస సంచయ చంద్రపుట విహ
టిత కమల ముకుళ పుట కుటీర పటియె; కేసర కడంగులు
భ్రమర విభ్రమ భ్రమణ భాసుర భాగీరథవిలోకనంబువల
నను మనంబు రంజిల్ల మచల్లకంబు మట్టి మ్రోచ్చులు మట్టి

దరదరము చొరటి కంట్టిరంగు గడచి పైరంభవం బనుసంధిం
చి నాచరంగు పరిభ్రమించి హిమాచలం బెక్కు హేమకూ
టంగు ద్రోక్కి నిషంధం బలక్రిమించి నిమిషంబున. 37

చ. కిటిసిరి మంగళ చరణవర్ణధ్వనిభండితోదేవదారుపుకొ
మనవివోదకంబులెఱువూసనహంససహసభీరువుం
బ్రుచుటచొచ్చుకొన కచపాటలెల్ల స్థకదేశ చారుపుకొ
మనదిలచమూర్ఖులై ఘోరములన మేగువు నానుమేరువున.

గీ. కిడచి పర్వతలయముల గడచి మణియు
నడ నడం గలవిషంగులు లేకలు అచ్చు
లన్నియును చొరటి కంట్టి ముద్రాల్లేరంగ
నాచడి లొకరంగు నెల్ల కరంగు. 39

గీ. లోకము నదలంగ విచ్చి ముంగులెఱువనకు
నర్థ్య మిచ్చి లోకీకేర నొక నలమొ
చుమొ గలకొన్య మనుటయు సంగఘరాజు
లేరువు బిరుదు నాను ముల్లేనదిదెను ననిన. 40

ఉ. అంగుల గంపక రుద్ర బ్రణామము చేసి వయోధి యిట్లునుకొ
నేన భుజియొగములు చేతుల చచ్చి చొరంగు నాచయిం
బులంగ లేమొ కొన్ని డ విభంగడపు నీపు చనంగ సంశయం
ద్రోచి ముగ్ధులమొక ముగ్ధుల ముగ్ధుల నవ్వగ నీనులుట్టడే.

గీ. అనుడు విప్రార్థి ఘన నాను నంగనలసి
క్రొవ వేడిది నాను నీను చేవలెలను

1 విడుము నా దుష్టరదియొక నినియ.

దేటి చూడంగ రా దన్ను చటన బుధి
రథము చనునంత శోషింతుల బథము గొనుము. 42

చ. అనుడు మూరారి యిట్లును మువకులునిట్లే! పాగి పానీ నీరొ పి
కనితరగమ్యధర్మము సనర్థమౌజ్జ్వలము పుష్కలము
గనుగొన నేల నేల నొడికలముగ నేగినముష్క హామలయి
చనియెడునంబువూరముశిలంబుగొనియుగిలబుగొని యుగిలెను.

క. ఆపారంబారము తూ
రూప్య రథ మగునునంత్రుని మిడిచిను.
వే పటపిఠి దురగముల గ
ళాపాండిత్యంబు హరితలంపున కల్గెను. 43

చ. ఇత్తెఱంగున నుత్తరసాగరంబు శ్లేషుని చిత్తంబు గొంధ
మాదనంబు నేరి. 45

గీ. నచ్చునెడ జయంతం బన స్థిరబుగొంటే
మనంగ నీలంబు నా నజలొచెలు బి
నంగ మహామేష్టుకైలాసనగరము లహంగ
నింద్రకూటంబు నా నచ్చు నేమిగొనెను. 46

గీ. వివిధసర్వరత్నప్రభావితల మొలము
దమ్ము బనివంచు మనిన మాధాభయం భూధి
రముల గృహ జూచి ముయంగడు రథము సడచి
దెఱపి యిం డన్న నవియు నత్తెఱంగు పసి. 47

క. అంతట నేమిసగంబులు
నంతర్ధానంబు ¹చేసి యట చేసెగాన

[illegible]

၁၀) ပုံမှန်ကျန်းမာရေးကို ထိန်းသိမ်း ဆောင်ရွက်ပါ။

45

ಪ್ರಾ. ಪೂರ್ವದ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಸ್ವರೂಪದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹಾಗೆಯೇ ಕಲ್ಯಾಣಿ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಬಗ್ಗೆಯೂ

ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಕೆಳಕಂಡವುಗಳಿಂದಾಗಿ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ.

పెళ్ళి అయిన తర్వాత వచ్చేది - ఇది సామాన్యమేమిట? నా దాదాగారిని గురించి

¹ಗ್ರಂಥದ ಕೊನೆ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಮೂರುವುಳ್ಳೆ ಪುಟಗಳಲ್ಲಿ 19

ಅಂತಃಕರ್ಮದಿಂದಲೇ ಮನುಷ್ಯನು ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯಬಹುದು.

[illegible]

భా. 5. 1. నోరం ముగియెను నానా' కరణమేదో అ' కరణ బల్ల నిరంధరానినా

మొదటి అంశం (1) కింద ఆ వాదన నిర్ణయం జారీచేయవలసివచ్చింది.

[illegible]

ಸೂಚನೆ: ಕೆಳಕಂಡಂತಿರುವ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸಿ

[illegible]
$$\lim_{t \rightarrow \infty} \|x(t) - x_{\infty}\|_{\infty} = 0, \quad \forall x(0) \in \mathbb{R}^n. \quad (51)$$

உத. 1.1.1. $\vec{a} = \begin{pmatrix} 1 \\ 2 \\ 3 \end{pmatrix}$, $\vec{b} = \begin{pmatrix} 4 \\ 5 \\ 6 \end{pmatrix}$ எனில் $\vec{a} + \vec{b}$ இன் மதிப்பைக் காண்க.

$\alpha_0 \approx 0.7$, $\beta_0 \approx 0.8$, $\gamma_0 \approx 0.9$, $\delta_0 \approx 1.0$, $\epsilon_0 \approx 1.1$, $\zeta_0 \approx 1.2$

$$(x, y) \in (x_0, y_0) \cup (x_1, y_1) \cup (x_2, y_2) \cup (x_3, y_3) \cup (x_4, y_4) \cup (x_5, y_5) \cup (x_6, y_6) \cup (x_7, y_7) \cup (x_8, y_8) \cup (x_9, y_9) \cup (x_{10}, y_{10}) \cup (x_{11}, y_{11}) \cup (x_{12}, y_{12}) \cup (x_{13}, y_{13}) \cup (x_{14}, y_{14}) \cup (x_{15}, y_{15}) \cup (x_{16}, y_{16}) \cup (x_{17}, y_{17}) \cup (x_{18}, y_{18}) \cup (x_{19}, y_{19}) \cup (x_{20}, y_{20}) \cup (x_{21}, y_{21}) \cup (x_{22}, y_{22}) \cup (x_{23}, y_{23}) \cup (x_{24}, y_{24}) \cup (x_{25}, y_{25}) \cup (x_{26}, y_{26}) \cup (x_{27}, y_{27}) \cup (x_{28}, y_{28}) \cup (x_{29}, y_{29}) \cup (x_{30}, y_{30}) \cup (x_{31}, y_{31}) \cup (x_{32}, y_{32}) \cup (x_{33}, y_{33}) \cup (x_{34}, y_{34}) \cup (x_{35}, y_{35}) \cup (x_{36}, y_{36}) \cup (x_{37}, y_{37}) \cup (x_{38}, y_{38}) \cup (x_{39}, y_{39}) \cup (x_{40}, y_{40}) \cup (x_{41}, y_{41}) \cup (x_{42}, y_{42}) \cup (x_{43}, y_{43}) \cup (x_{44}, y_{44}) \cup (x_{45}, y_{45}) \cup (x_{46}, y_{46}) \cup (x_{47}, y_{47}) \cup (x_{48}, y_{48}) \cup (x_{49}, y_{49}) \cup (x_{50}, y_{50}) \cup (x_{51}, y_{51}) \cup (x_{52}, y_{52}) \cup (x_{53}, y_{53}) \cup (x_{54}, y_{54}) \cup (x_{55}, y_{55}) \cup (x_{56}, y_{56}) \cup (x_{57}, y_{57}) \cup (x_{58}, y_{58}) \cup (x_{59}, y_{59}) \cup (x_{60}, y_{60}) \cup (x_{61}, y_{61}) \cup (x_{62}, y_{62}) \cup (x_{63}, y_{63}) \cup (x_{64}, y_{64}) \cup (x_{65}, y_{65}) \cup (x_{66}, y_{66}) \cup (x_{67}, y_{67}) \cup (x_{68}, y_{68}) \cup (x_{69}, y_{69}) \cup (x_{70}, y_{70}) \cup (x_{71}, y_{71}) \cup (x_{72}, y_{72}) \cup (x_{73}, y_{73}) \cup (x_{74}, y_{74}) \cup (x_{75}, y_{75}) \cup (x_{76}, y_{76}) \cup (x_{77}, y_{77}) \cup (x_{78}, y_{78}) \cup (x_{79}, y_{79}) \cup (x_{80}, y_{80}) \cup (x_{81}, y_{81}) \cup (x_{82}, y_{82}) \cup (x_{83}, y_{83}) \cup (x_{84}, y_{84}) \cup (x_{85}, y_{85}) \cup (x_{86}, y_{86}) \cup (x_{87}, y_{87}) \cup (x_{88}, y_{88}) \cup (x_{89}, y_{89}) \cup (x_{90}, y_{90}) \cup (x_{91}, y_{91}) \cup (x_{92}, y_{92}) \cup (x_{93}, y_{93}) \cup (x_{94}, y_{94}) \cup (x_{95}, y_{95}) \cup (x_{96}, y_{96}) \cup (x_{97}, y_{97}) \cup (x_{98}, y_{98}) \cup (x_{99}, y_{99})$$
$$\sum_{i=1}^n \left(\frac{1}{i} - \frac{1}{i+1} \right) = 1 - \frac{1}{n+1} = \frac{n}{n+1} \quad \square$$
[illegible]

1. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 2. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 3. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 4. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 5. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 6. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 7. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 8. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 9. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$ 10. $\frac{1}{2} \times \frac{1}{2} = \frac{1}{4}$

[illegible]

శ్రీమద్భగవద్గీతా ప్రకాశికా

1 గృహపరిశ్రమలు. 2 చోరపదనం ఉప్పు - బద్ధిగట్టికొట్టారు.

ಮುಕ್ತಾಯ. ೨೨

భవులంగ్రమ్మఁ జూడఁగంటిమి ప్రమోదంబు బొందున్దేవుని
వివిధార్థంబులతోడ వీడుకొలుప న్విపుల గృహంబులను.

ఆ. బంధుభోజనంబు భాస్కరపూజనము.

బొందుపడఁగ నేనుం బొత్తు గల్గెను.

గెలన వృష్టిసాత్యకులుం బగతి గుణవంతులె

యదుకులాభిచంద్రుఁ డుదగించె.

54

వ. తపనంతరంబు సభామండనంబున నుదయించి యాచార్యుని
సలుపు చున్న యున్నాఁడొయిటననున ప్రాజ్ఞుని ముట్టన
యిట్లంటి.

తే. సాగరమునీరు పీనుట స్థలగులము

తెరువు లిచ్చుట చీకటి నలగునడుట

దివ్యతేజగలు దోఁచు టద్దీప్తి నీగ

సొచ్చుట గుమారులం గొని నచ్చుటేమి ?

55

క. అతిదూర మైనమార్గము

కతిపయపదగమ్య మైనకతముం దెల్పెను నా

నతి యీవే యునుడును న

న్నతిఁ గైకొని దానవారి నా కిట్లని యె.

56

సీ. అపుడు తేజోనుయం దైవరూపంబు మ

త్ప్రకృతి యగదౌ జంతులంబు దోఁచె

మడుంగు నప్పురుషుండు మద్భగ్యసగుణావా

లముగ నన్విప్ర బాలకుల మ్రొగె

వారు కాణముగా వత్తు నే నని యుండు

తమసంబు నేన భేదకుడ నేన

యెచలందు లేన పంధ్రాపాది నేన సా
గర మేన సా స్థానకాల నేన

తే. పంచభూతాంతకము ప్రపంచ మిందను
గలగినుట లేనియెడ లేదు కల దనంగ
నున్న యెడల సావ్యంబును సుచిత్రగమ్య
మిది సహస్యంబు చేరిపెరి నలుగు పాథ.

58

తే. అక్షరత్రయరూప హే ముఖలయోగ
మూల మగు ప్రకాశంబు నామూర్తి సుమ్ము
నీనుఁ జెప్పెతి; సత్యంబునెనియులేమతిక
దప్ప నీమూర్తి మోసలనుఁ దగదు శేలుప.

59

చ. అని పరిమోషదేశకలంగ నానతి యుచ్చిసయంతనందెగలు
నవ్వనబుడచి¹ యు భక్తజనసత్వలు¹ పదభిభావతంసపా
నననసత్వలం ద్రిదశిపల్లభ నేవితు నాశ్రయంతే నా
నననమున భూ¹నననలం ముద్దిన సంగతి మిన్ను ముద్దినన.

క. అని పని భర్త తనూజుడను
జనన తేలును గృహ్యం బిత్తననసరుహములం
దానిది పులకొనసత్వములు
మొనరులంగ నానంద బిత్తములు నడలంగన.

61

క. అని చిద్విశ్వాశంసా
యెనునని జన మేజుయెను ప్రియం బొంగ న
ట్లను ముద్దిననంక్రమ
మనము మిది నలకుఁ జిద్విశ్వా పరిపాటిస.

62

వ. అనుటయు ధైర్యపాదునందును జనమేజునందును పట్టించును.

సీ. మడియించు సత్కృత్యము పొమ్మహావీర్యము

నాకొనుటని జంపి వాని పట్టించు

ధట్టించి పాటిజాతమును బట్టి లోకమును

ప్రాసమున నుడుము నూటొక స్వములు

చెట్టులు నైరించి కేళివంతులు నలున కేళి

జీతస్వరమున నెక్కి నీలలోకము

తుని గెల్పు బులునిది దోల వానిది గెలుచి

సాంచజన్యమును ముట్టె మును

తే. 2డంచ నాజంసంధుల బొండుపుల నొసరించ

గాండివం బట్టి నరునను ఖండవంతులు

దల విడిచిద గాలవంతులు మునుపట్టించును

నుబ్బడంచ బొంబంతుని నునుపట్టించును

64

శా. చేసెదోదోపుమునూని వాన్వలన మునుపట్టించును

థా! సొంగిపునిపున్పుని జనము పట్టించును బొండుపుల

చే సొంపుల బట్టించును బొండుపుల నొసరించ

గాసిం బెట్టె విళాపు బొండుపుల నొసరించ

వ. అనుటయు జనమేజునందును.

65

శ. ఎన్ని శోకంగుల మునుపట్టించు

విన్నను మునుపట్టించును బొండుపుల నొసరించ

నొన్నును గైలాసమునను

జన్న శోకంగుల విన్నునిది గన్న చురుము పట్టించును.

66

1 నో. 2 డంచ బొండుపులనునది బొండుపుల నొసరించ శా. చేసెదోదో బట్టి నరునను గాండివంతులు.

మ. సత్యవాదాన్ని సత్యవాద మోక్షమనింపింపనియు లేదు మత్స్య పుత్రు
హరి మేలగు సత్యవాదము మేలగు నునాపకొందలతోపొందెడుం
గను క్కల సత్యవాదమునందు మును లేకకల్పము భూమిని రా
మునకల్పమునకల్పించుటమది మోక్షమందు ద్రోహంబగును.

[illegible]

జాతీయ ప్రభుత్వం పోషక పదార్థాలు రెగ్యులేట్ చేయడం అనే అంశపై యునైటెడ్ స్టేట్స్ ప్రభుత్వం జోరూపంలో ఇది వాదనలు వేల్చింది.

69

తే. పూడికి కొండనను (కొంకి) పూజించు
సంగమములు చూడ బదిలికొల్లె ముముసగదను
నాగు విగదను ముఖ్యము ప్రసాదకరము
బిడ్డి బిడ్డలను బరడుపు సోను మనఘ.

70

న. అందుచేతను పై శంఖముననుం డుజనమేజగమున కిట్లును జనా
 న్దమును నజుల పలు కునునను నుండుటయు నద్వైతమును నిశ్చల
 తాత్పర్యమును నుండుటయు నవ్యభిచారి తన్వయముని గంభీర్వ
 తనతానినహము నుండు నప్పుడును నప్పుట హుం
 డునాంకమునను నగు బిచ్చుడును నయ్యునున్నాయేక
 త్వమును నుండు కలమును నెలయుంజెప్పద
 నాకర్మమును.

71

71

[illegible]

72

సీ. యమునాతరంగదోలాధిగోపానామయం

1డంబుమీతడమంశోగబువంశం

హరినీలమణిమనోహరమంగిల్లస్థాభం

ముల వినోదిండుకీల్పస్థానం

దళితనీలోత్పలనశ్చదామనంగతే

గోమంధునంగంగిగుత్తహరిం

దరుణతమాలపాదపశిఖాశోభిలు

జెలువాగునలంపచిలుక పంజరం

తే. బారిజాతగోపధనోత్పాటనమున

బలిమితోడ స్థానమునల్లరిబింపలుగుగము

తెప్పగా మన్నభాంబుధిఁ జేయించుడ

రమ్యగుణమణి రుక్మదీపమణి ప్రీతి.

73

❀ రుక్మదీప తనను సుపుత్రుననుగ్రహింపుమని శ్రీపుష్పమి వంశిని. ❀

శా. ఆంమాతలకంబు మన్నభావిన్మోక్షకాంతసహాయుల

గాంమైయొకనాఁడు లేనగభాగ్యునిగింపముని గమ్ముల

బారం బేదనిలజ్జ దోహ హరిని బారిజాతామృతం

ప్రారంభం బగుభక్త గుట్టలీతపాన్తిగభాగ్యుని రుక్మదీపమి.

గీ. అఖిలలోకైకనాథ! నీయట్టిరూప

విక్రమాదావ్యతార్యవివేకనిలము

నొకకుమారుని నయచేసి యుల్వలూర

గడుపుచల్లనికాంతలఁ గలుపు నమ్ము.

75

ప. ఈవరంబు నా కీ స్థైర్యని.

76

1 దళగోతుపసిడిసె తమ్మ హరి.

క. మును దుక్ష్మణి త న్నడిగిన
దనుజాగ్రతగు డేవరంబు దప్పక యిచ్చుం
దనఁడుని నడిగిన నీ డని
జను లాడఁగఁ జెప్పులు నేడని సంకటపడవే. 77

క. కాచికొని కొడుగు నడిగె నఁ
టే చనవున నాలు మగఁడటే పర మిచ్చుం
జూచెద మనుసవతులచే
నీ పలుకుదనంబు చేరనిగుము కృష్ణా. 78

చ. అనినము రాగ్రతగుడు దగహాసముమోమునఁ దొంగలింపనో
దనజదలొట్టే నీగుఁ దగహ యిటు లొడుట నన్ను నీహ వేఁ
డిన నటు చేయగుండుట భుజిల్లన చేసిన నెవ్వొర్తన మె
చ్చనిననియేను జేయుదన సగతసమగదముకొల్కి యీర్చెదన్.

క. తనపలముకాగ్రత యేవని
మనమునఁ దలచినను జేయుమగహానికె న
ద్వనితబిగియొకరికి
దనుజమును మునున కొమ ధీమపు గాచే. 80

క. పుష్కలతలమియు శుద్ధక
శైత్రమునగు లక్షణాంబు లక్షణావతు ల్లే
పుష్కలపిప సహజ బాహునఁ
బ్రస్త్రములే నయియు నయియు పాదంబులును. 81

క. మునిని మనచే పుష్క
మోన నరక ప్రాములే యునుట పుష్క

బైనది నీకోరిక నా

మానస మలరించు వీధిమాన్యునివిధము.

82

వ. అని పలుకుచు నానీలాచరియింపింపసంజులం బోలెను జ్ఞా
వినయదగవహిసంజులంబుల నన మేలంబునను గెలెనామె నమె
శంబున నెదుర్కొన నారాత్రి నానీలాచరియింపసంజులం బ్రభునిభి
సిత యగునట్టివిత్తి వినికోరించి.

83

మ. మఱునాఁ డంభక భోజివృష్టిమెడల నానీలాచరియింపసంజులం
దెలుగానానీలాచరియింపసంజులం బ్రభునిభి నానీలాచరియింపసంజులం
దఱమాత్ముల ననుజూర్చి నానీలాచరియింపసంజులం బ్రభునిభి నానీలాచరియింపసంజులం
కఱకంబునను పరిశోధించుచు లేఖన బ్రామాద్యంబునను.

84

క. అప్పురమపురుషుల డండలం

దప్పక కనుగొని నానీలాచరియింపసంజులం

ముప్పిరి గొనుభూషణముల

నప్పటి కప్పటికి వేడ్క లలన నిడు లాదులు.

85

మ. శిశునాశేఖర కొడుగి గర్వితుల నేది గెలెనానీలాచరియింపసంజులం
శిశుపాలున నానీలాచరియింపసంజులం బ్రభునిభి నానీలాచరియింపసంజులం
రశనారాజవింజితశేఖరివత్తెనట్లు ప్రభునిభి నానీలాచరియింపసంజులం
విశదాత్రి నానీలాచరియింపసంజులం బ్రభునిభి నానీలాచరియింపసంజులం

86

చ. పరగినవాండు నేను భరణి రుద్రుడను నానీలాచరియింపసంజులం
నరకుండం దాను మిత్రి నులునానీలాచరియింపసంజులం బ్రభునిభి నానీలాచరియింపసంజులం
వ్వరికి దరంబుగాదు నరకుండం దాను మిత్రి నులునానీలాచరియింపసంజులం
శ్వరుండు గణంబులంగలనీనట్టి ననుజూర్చి నానీలాచరియింపసంజులం

తే. బాళెము బెట్టి కొంగులు బ్రద్రవములు
గత్తి గొంతలు లోడినెట్లం గత్తి శేషములు
నారసములును విరిచులు నగరిలోన
బెట్టి పెట్టుచు నడు¹హట్టి²మెట్టి³ల⁴ శ్రు. 92

క. ఈకోటకు నొకటిగ్గున
వాకిలి సారిచి యానవాలుగద బానిలే
రాకల బోకల జక్రము
జేకొని రక్షణలతోడఁ జెప్పి చెను దగును. 93

మ. పురిచుట్టు నిచ్చుచుండు సొంతముండు నీభోజ¹ అచ్చము² యి
తైరగాయముల గండము³ గిళిల పురి గోవు⁴ పుచ్చి⁵ పరి
తరము⁶ 4 సోదన⁷ 5 తల్లి పను విహారి⁸ అచ్చము⁹ జోగో¹⁰
పురభేరిరవభిన్న¹¹ యిహృదయోపు¹² గురు¹³ 6 శ్రీ 94

వ. అని పలికి సాత్యకి గనుంగొని. 95

మ. శరకోదండకృపాణశంకటశస్త్రాణాంబులం బుని
గరసన్నాహవిపారి ప్త వగరసంహితాశం బుని
ర్వరి నిద్రం బెడఁబొసి పాననిగమవ్యాభి¹ వహమా² ని
వ్వరిచేత న్నగుఁబాటు దేవ హాభి³ వట్టి⁴ డె⁵ ప్త⁶ డా.

వ. అనుటయు సాత్యకి యిట్లనియె. 97

ఉ. దేవర యానతిచ్చినగతిం గృతశ్చిత్త్యుడ¹ వేళి వేళి
గావల వెట్టి పాండ్రవిభుకమ్ములు గట్టి ప్రాణములు
సేవ యొనర్చి నీ కేవల సిద్ధులంబులు గోర
దేవత లైన నా కెదిరి భీతి పుమముల బోయి నేర్చును. 98

వ. అనియు నట్టియొక సమ్యహిధరభయం దుద్ధవాచాన్యన కి
ట్లనియు. 99

ఉ. తం ద్రులమిందుమీనునయితే త్వమంజ సృజమన్న మమ్ము నే
మగద్రు జనంబులు అటు బృహస్పతిమీగొడు, నేను లేనిచో
పేద్రుకయిగోలే మోసమును పచి దంగులునకే త్రి వచ్చు నా
పొంద్రుడనువానిచేతమనబంధులు చిక్కకయిండంగొవుండి.

వ. అని నల్లకి హలంబుధుగ గనుంగొని. 101

మ. గద వేతం గొని నున్న ¹నిన్న మర దిద్దంతానశ్రేణియుం
²గదియగజాలదు చాలనిస్తవము మత్తైలంసయాత్రాంతర
న్నదపొంద్ర ఊతిపాలసంగరము భీమన్ద్రుత్రి సామంతస
మ్యహి క్తి నిర్విముఖ ప్రమాదమతి పై మద్దింపుమీ శత్రులన.

గీ. అనుటయు హలంబుధుం డియ్యకొని సృపాల
సంధుమును దాసు వీడ్కొని చనియు నపుడు
హరియొడ గ్గలంసయాత్రను ననువు చేసి
తలదాచి పోవచ్చు శత్రుకోటతరణిచ్చి. 103

వ. అంతే. 104

— శ్రీకృష్ణుడు గరుత్మంతుని నెక్కి కైలాసంబునను బోవుట. —

మ. హరినంతద్వివదంతమంతశిఖంహాకొనిప్పొంతని
ర్జరంజాల్ల తన బ్రజర్జితవిద్యాగ్గుకరీమచ్చని
స్థిరవిద్యత్యక్తిహేమదేవు డయి నావచ్చుకొ ప్పెన నలీయంగడుభౌ
స్కరసింబ ప్రతిపింబన గబగము మ్రొగగ బాటుచందంగునట.

గీ. నచ్చి నిజపాదపరజంపనకుండ్రున
పై నలీయం గనుంగొని హనుదేవు

- డల్లం గరవల్లనంబున నానెరించి
 పయిన మోతీరిగించి యెక్క నన్యరేషిభించి. 106
- వ. ఇవిభంబునవివిధగతిసంపదనములతోనెరిగించి నానెరించి హ
 ణంబున నతిత్వరితంబుగ నానెరిగించి నానెరిగించి
 జేర నన్యనన్యంబు. 107
- సీ. హచంబునానెరిగించి నానెరిగించి
 మునుచి నానెరిగించి నానెరిగించి
 ప్రాగ్గరిగించి నానెరిగించి నానెరిగించి
 మాగ్గి భక్తముఖానెరిగించి నానెరిగించి
 సుప్రసాదమున నానెరిగించి నానెరిగించి
 బ్రతిగ్గి నానెరిగించి నానెరిగించి
 పటుభవిత్తంబున నానెరిగించి నానెరిగించి
 మునుచి నానెరిగించి నానెరిగించి
- తే. సంకటబ్రహ్మచర్యమున నానెరిగించి
 వరమయ్యగించి నానెరిగించి నానెరిగించి
 హస్తీకేతనహస్తానెరిగించి నానెరిగించి
 బదరికాకాననంబు నానెరిగించి నానెరిగించి. 108
- సీ. పయిన వేగదిగ్గి పానెరిగించి
 జడయగుండు గంగ బట్టయిన హస్తానెరిగించి
 పూజార్థనియమితపుష్పయంతిని నానెరిగించి
 మధుకరంబుల జానెరిగించి నానెరిగించి
 నవభృథసానెరిగించి నానెరిగించి నానెరిగించి
 కానెరిగించి నానెరిగించి నానెరిగించి

బై సమిద్భారధురీణసంకపలం బయ్యును నహమోఽభాతి
శయంబై యొప్పు సప్తపండురీకాశ్యుండు తిద్దెన్నున యును మోద
యంబు ప్రియంబునం బెనంగోన నో ముతాపనను ముందున.

సీ. సంయమిశ్వరచక్రైస్తంధ్యాన్వజలబిందు

జాలంబు సత్తైత్రసమితి గోమనం

దాపసకృత దేవతాసమన్య తిహస్తి

¹ములు మునుగోలు ద్వములు జెయును

బారికాంక్షిప గుణాగ్ని బహుధుంతు ధూమము

దిక్కిర్ణతిమిరంబు ధన్యగిరి

స్నాతకవల్మలక్షోశనోద్ధతకాంక్ష

సాంధ్యంగదవ్యసంహారిం

తే. ధైనుకాగమనోద్ధునిశోభాంశ్య

కారవంబును సోమగానామంబు

నంతకంతకు జెలంగంగ హస్తీల

నంబుజాతుండు సోచ్చ సమోచ్చైవము.

111

గీ. గౌతమాత్రివిశ్వామిత్రకణ్వయోజ్ఞ

నల్మజాబాలికాశ్యసహమదేన

రైభ్యధూమ్రవాల్మీకింశరంగి

రఃపవిత్రాక్షశంఖకర్ణప్రభృతులు.

112

క. మునివరు లేదురుగఁ జని పా

వనలోచను లైరి గోపవల్లభసగద

ర్శనమునఁ గృష్ణుడం వారలఁ

గనుఁగొని సంభ్రమముతోడ గరుడినుని డిగ్గెను.

113

వ. ఇద్విధంబున నితరేతరసందర్శన సమయసముచితకృత్యంబు
 లొచరించి తత్త్వోపసోత్తములు పురుషోత్తముం దపోవనమ
 భ్యపల్ల శాలాంగణంబున నున్నతబ్రుసీసమాసీనుంజేసి యా
 తిథీమహర్నిశగ్రహణానంతరంబున సతనితో నిట్లని విన్న
 వినిచిరి. 114

సీ. ఆకాశగంగ నీయడంగునఁ బొడమే నీ

కీ ట్లన్యూపాద్యంబు లిచ్చు తుంత
 నిఖలంబు గఱింప నీరజోగుణమూర్తి
 పని నీకుం గుశలసంప్రశ్న మెంత
 కమలంబు నీనాభి గన్నది నీ కట్లు
 సుష్పాంతరంబులపూజ గొంగుత
 యన్యులంబు నీ చేత సమరులు గుడిచిరి
 నీకు వన్యాహారనియతి గొంగుత

త్రే. గొంగుత మాంభక్తి గొంగుత! మాంఘృతక గొంగుత!
 మాంఘృతబల గొంగుత! మాంఘృతగి గొంగుత!
 యుంతసంతోష ముసంగ నీ విచట నునికె
 గంటి, మిది మాంభ భాగ్యంబుకలిమి గాదె. 115

క. నీహారము నీ విచ్చితి

నీహారము మాంభ భోగనియతసుఖంబుల్
 గొంగుపుము మాప్రియములు
 గొంగుపుము నీపు భక్తిగమ్య మురారీ. 116

వ. అని పలుకుచు నట్లేగని వనేకవిధంబులం గొనియాడి యా
 వేగని గొలిచి వచ్చిన దివ్యమునిదేవతాసిద్ధవిద్యాధర
 గణంబులను పాతభ్యంబు లిచ్చి యామంత్రణంబు చేసి

యమ్మురాంతకు వీడుకొని నిజనివాసములనుండు చోటురి
తదనంతరంబ.

117

శా. గంగానిమ్మగ దాటియు త్తెనసటికొంటి నెప్పుడొకప్పుడు
మిం గంసారి పురారిం గోరి నియమ నిష్కలముననున్నప్పుడు
భంగాపేతపయోధివోలె సనిలువొచ్చుచోటునుండు నా గు
గంబొప్పుగనుండవొల్లయుండు పోవునట్టి దానియొక్క పోవు.

వ. అట్టియెడ.

119

— { బదరికాపనంబునఁ బిశాచులనుండు శ్రీనివాసము } —
దృష్టచన మగుట.

ఉ. కుక్కలువెంటఁ బడ్డ సోకకొన్ని వృగములు మారకఁబోవును
ల్లిక్కుచు నేలఁగూలవిశిఖములునూలఁగొని నిలువ్వు నే
దిక్కు నెటుంగవయ్యెఁగంటివని కొలుము దానియొక్క
గ్రక్కున వచ్చి రంతట వికారిభరితభావన నెనుం.

120

వ. అందులోన.

121

సీ. వికృతాననంబులు విరళదగ్ధంబులు

నిడు పై నదొడలు నిన్కు నొడలు

ముడివడ్డబొమలును ముమ్మాలముగ్గులు

బల్లవెండ్రుకలును బడితలలు

బొక్కితోమ్ములు లోతుఁబొట్టలు మిడిగ్రడ్లు

గూనివీపులు నిడుంగ్రంకివ్రేళ్లు

బూరకాళులు నీచబోయిన చీతులు

గోలమూఁపులు గుదిగొన్నతొడలు

తే. నతిభయంకరగతి సూస నట్టపాసి

కహకహారావములతోడఁ గాననయ్య

దానపానకఘనశిఖానగ్ధతాల

సాలసంకాశ మగుపిశాచద్వయంబు. 122

వ. అందు సక్కియండు. 123

ఉ. పరిగోనంబుల్లు నట్టముగఁజేసెను పుట్టికపాలపాత్రలో,
విరియె గలంచు గొమ్మెదడు, పండ్లక తేలి తలంగ
వైచు, నెత్తును చవిచూచు, గండలుతుఁగు యనిక్రయంబు,
ద్రుమాలధారలం, జరివిసప్రేతమాలికలం జిమ్ము, విశాచ
విభండు పేడకన. 124

వ. మఱి యొక్కరుండె. 125

(శ్చతురుగు.)

చ. కఠవినపీనుఁగు న్విడచికన్పరఁగు న్తోలం బచ్చితోళులున్
బుళియల పేరులు న్నడచుపూతఁగుఁడుమృనిమూఁగునీగలుం
బళికినవాలు తొమ్మునయ్యెబేరిన నత్తుల త్రేపుడుగఁగడున్
బిలుములమాపులుం పఱచు పీఠనరంబులుం గల్గురూపునై.

క. చనుచేరగ నయ్యునుపురం
గనుగొని ముక్కరి పారికలకలమున నె
మ్మనముం బదిలము చేయక
ఘనతరవిస్త యవికారకలితముం జేసెన్. 127

వ. తదనంతరంబ శివీకృతవేషవేషాశయగళంబు నగులగళం
బులు నెగ నడిచిన నొరుగు చుధిరంబు చవిగొని సుచి
యగుటఁగు వారికి సమర్థితం బగ్గు ననుచు నడ్డేపుని
సహస్రనామంబులు పేరికొని. 128

శ. ఓనాంబులు యోముంసునహరా యోభక్తచింతామణి
యోనీలంబుననగ్గ యోగుణానిధి యోలోకరత్నమణి

యోనీరేరుహపత్త నేత్ర కృప నాచుల్లంబులో నుండవే
యో నావే భవబంధములో చలువవే యో నీరేరుహనా.

శా. గోవిందాయ నమోనమో భగవతే గోవిందాభిర్భక్తైః సమో
దేవేశాయ నమో నమో మునిభిరేవై నికృతైర్భక్తైః సమో
భావజ్ఞాయ నమో నమో మోహపృతే పాపప్రహర్యైః సమో
జీవస్థాయ నమోయనంగతైః భవంబంధైః సమో నమో నమో.

గీ. అనుచు నిరుపురుం దనుం జేసె నగుగొని

గానవంబున వారి నాకంస్థులై

మాచుచుండంగ నం దగ్రజుండు గొని

వలకె నల్లన గంభీరభాషణముల.

121

ఉ. ఎక్కడివాడ నన్న కడు నీరపురంబొడవొని జరిగెనీ

చక్కనిమేను నీగరుచచరణము నందనము గొనె నొక్కట

నిక్కము మూర్ఖు బిత్తములు నీగరుచన్న విప్రములై

లెక్కలిగొన్న బొక్కినడ దే మదిలో నిను గన్నతిల్లె నును.

శా. చేతోజాతుండు నీవు నే ముపుడులో శీతలశయనంబున

బ్రీతుం జేయం దవంబు చేసెనొ విచారింపంగ నెట్లెగురి

బాతాళంబును నేలయుం ద్రివిధముం బోలెనునునిట్లొడవ

నాతంద్రీ సను నేల పచ్చినజగన్నాథుడవే చచ్చవే. 133

క. అనుటయు బిశాచనల్లభుం

దనభక్తుని గా నెఱింగి దామోదరుం డ

ల్లన గరుణ వొడముకన్నుల

గనుగొని యిట్లనియె బలుకుగారెనె మొదలెడి.

134

క. భూజనములు యడుగునశము

రా జనంగూఁ బరగుదు న్నిరంతరమును స
త్పూజయును దుష్టశిక్షయు
నాజన్మప్రళయము లఖలనాథుడ పగుటన.

135

గీ. నాను సకకోర్కి క్షేలాసనాథు చేత
బాంధ్వులవల్లభుని చేత బడయుతలపు
గలదు గొప్పన బదిరికాకాననంబు
జూడ విచ్చితి మీ రిందు సొమ్ము లేదు?

136

చ. పలకు మహిముసీశ్వరులు హారే సదాశివచింతచేత ని
శ్చలగతి నున్న వా రిది విశాచనిహాసము గాదు మీరుఁ గు
క్కులుఁగవియుంగఁబొత్తడిచ్చుగంబులఁజూచినహింస రాహుకో
నిలుపుఁడు వేదము నేలతగునే కలసికట్టునుఁ జరిగెఁబొత్తముల.

క. పలి నుండుఁ డిచ్చటికిఁ గొ

పలి నే నుండంగఁ బొచ్చువానిం గలరే
బలిమిఁ బిళాచములు మీ
రలిగిన నలిగితిరి చూడ నగునే మిమ్మున.

138

చ. అనుబంధు సర నగ్రజం డిట్లనిగను.

139

శా. ఘంటాకర్ణుడ నేను నానుసుఁడఁ డికాలాంతకుం డేము ము
క్కుంటఁ బొక్కిము కన్న రేఖనొక్క క్షేలాసనాథు లందునకొ
జరుగు న్వచ్చిసహస మేముములు నీసే న్వరములుఁ మూఁపఁ బె
యిరుండు బ్రతుకే మేమి? కొండపిల్ల వేటఁడు లేదువచ్చును?

గీ. నీవు నీవొక్కడైనఁ బొమ్మ నీవు ననును
మూట లేక ననుచు నమ్ములులేకను

- నచటఁ జ్రేపులు దర్భలు నానసలు
చేసి తనమానసమునఁ జేర్చు గృహము. 141
- క. తలఁపునఁ జూచినరూపును
వెలిఁ జూచినరూపు నొక్కఁడెఱిగి మునుఁ జూచును
నెలకొని ఘంటాకర్ణుఁడు
నలినాటని నామకీర్తనం బొనఁగించె. 142
- వ. అద్దేపుని సుతయుఁడొనఁబుచ్చెను. 143
- సీ. తొమ్మండ్రుగొడవలఁ దొలఁదేలుపులఁ జేయు
బొడమిండు నేదేపుబొడమిండు
మూడింత్రోలఁ బాఠి మున్నెకగతిఁ గా
బరగు నేదేపునిపాఠిఁగిని
పండ్రెండురూపు ల్గల పగలిగితింజు 144
నలఁత యేదేపునిపలఁముఁగిమ్ము
వేయిమానికపుటవ్వలతోడఁ బడఁగెను
మ్రాన్చు నేదేపునిపలఁగపామ్ము
- తే. మునులకెల్ల నేదేపునిమున్తల్లి పలుకు
హృదయగేహంబులతో డిను ముత్తెనెల్ల
హరి మురారి సద్దేవు మహానుభావు
మనసులోఁ గంటి భవములు మూనునంతి. 145
- వ. అనుచు విలోచనంబులు వెఱచి మాంచి.
- సీ. పుండరికములతోఁ బువటెఁగెను
గామత్యా మనులేన గడఁచునొడగె

మగదానశాఖతో మలయం జాతయ కేలం
 బొంగచజన్యం బసువండు పెరియ
 ముదయం ద్రితమంతో సుద్ధిం మురుమునం
 గొస్తుభం బసునివాకమండు దోడు
 నాకలోకంబుతో నవ్వుపాదంబున
 నాకాశనది యనునమృత మొప్పు

తే. నమృతాధారాధరము మాటలాడినట్లు
 భాగ్యదేవత రూపు పేరట్టినట్లు
 లలితగతి నున్న సద్గుణాలంకరిష్టు
 విష్ణుం బొడగంటి భవముల పీఠకొంటి.

146

వ. అనుచుం బ్రకాశమంబు చీసి.

147

క. వకవక నవ్వుచు నొకవి
 పురికళీబరమాంస మెల్లం బుచ్చి పునుకపా
 త్రికలోనం గడిగి పెట్టుచు
 ననుటిలమతిం 'గృష్ణ! నీను నర్పిత' మనుచును.

148

గీ. అనగింపవ వేయ! ముందుండు విందు
 వేయి వన్నం బొంగునునుపిప్రమాంస
 మిచట ముక్కుత్రినేసి న న్నేల్లకొనుము
 భక్తిగాని నీ కీమింకను బ్రతి గాదు.

149

క. నాపును ముంబి నవ్వుచు
 నావేయిలు ముంబింబి యనుచితము మహి
 దేవునిం బంపుట మునుచుం
 గ్గ నెక్కువ వాని మేను నరమున నిమి రన.

150

వ. నివృఢుటయును.

151

క. తామరరేకులుఁ గన్నులు

సామజహస్తములుఁ దోడలు శివహరిదోయిలు.

మోమును మెలిపును నోడలును

సోమింపఁగ దివ్యరూపసుందరిఁ డెట్లు.

152

క. అంటినమాత్రన హరిచే

ఘంటాకర్ణుండఁ మెలసి గంధర్వసంగ

బంటినగతి సిద్ధపడి

బంటినగతి దివ్యతీజ మంగళవశతనవ.

153

❀ శ్రీకృష్ణుఁడు ఘంటాకర్ణున కింద్రుడవ మెట్లు. ❀

చ. అతనికిఁ బ్రీతి నిట్లను మురారి బలఁబడిన యు సేన ని

చ్చితి నతనిఁ దొలంగ విధి చేసినవాఁ డెవఁడొనఁబ్బు.

పతిని నేడ నీసుకుంటఁ బట్టము గట్టితి గంధర్వసంగము

ట్లతిశయభోగ మొందిన మౌళీని నూడఁగ నిష్కల నిష్కలము.

క. నీతమ్ముడఁ నీరూపున

నీతోడన కూడ వచ్చి నిర్జరరాజ్య

స్వాతంత్ర్యముఁ గని పిమ్మట

నాతత్త్వముఁ గూడ వచ్చి నాకాభిమతి.

154

చ. అని వరమిచ్చి వానివినముగలువను బ్రోవఁచుచు

గొనుము వరంబు నీ వనినఁ గోర భవచ్చిణాచమిదభి

వనకు మదాత్మ యింక గడవ న్ముగభరజవ వేయి నేల యే

జననమునందు నిట్ల నిను సుస్థుతివేముఁగ నిష్కల నిష్కలము.

తపనీయతటద్యుత్తరినవశేషితం దేహం కా శరణిమిహం తు స్థితం నిను
యంబై పాతాళంబును ముంబును ముంబును ముంబును ముంబును
యామట కొనియూడునట గొనని తలకుల దేహం నెడుమాత్ర
కాశంబునను నవకాశం బొసంగెనె థి మానీవీమానాభూతభూత
జనేశ్వరపురపురం శ్రీపునకపున గొనెను గొనెనుమాత్రమొక
వలన్తవరిచయవరితః ప్రతీతశ్రేష్ఠ మౌళి ప్రభువీధి స్వమానవిధా
ననభజావరిధునః ఘోరవిధూత విధుత్తరీతమే ధాతవ్యవిధూత
నిర్యద్యర్వికరసాంధ్యభామఫణిమదేహం తు స్థితం నిను
వరణంబై దురితంబులుం బోరనీనె ధాతవీయగొనెను ముంబు
తీభ్రతి ప్రకృతి ప్రతీష్ఠావితంబు బోరనీనె ధాతవీయగొనెను
గటకరవిగ్రహవిష కండానోష్ణతంబు బోరనీనె ధాతవీయగొ
తుండియు నలకాపింశపుష్పకండానోష్ణతంబు బోరనీనె ధాత
యట్లునుం గొనెనగసారిండుం బోరనీ బ్రహ్మవిష్ణుభూతాదీతం
బయ్యును సకలరాశిభరితంబు బోరనీనె ధాతవీయగొనెను
దుష్కర్మసానుభవం బయ్యును మున్నగునాదేవ్యనాదాదీతంబు
యట్లుంగొనె జామహిష్కర్మకండానోష్ణతంబు బోరనీనె ధాత
నీయం బయ్యును భూభృష్కర్మగ్రహనీయాంశంబు బోరనీనె ధాత
లోకమకుటగల్గెంబిసీరాజునాదీతంబు బోరనీనె ధాత
బించి యున్న నప్పుడప్పుడోష్ణతంబు బోరనీనె ధాత

సీ. ఇం దుండుహయమౌళి నిండుగము పద్మయు

నెత్తంబు నిండుహన్నలలు గొను

నీగిరింజుపై నీగిరి గాఢాంబు

నఖలదేహలు నేకార్థవశున

నిచ్చట విహరింప నిచ్చట సంయమి
శ్వశలగు మోక్షంబు సంతయింబె
యింపగొంగులు సీన గాడినయంత
శిల నైస మిన్నేలు నెలన చున్న

తే. యాననము లీ కలంకులు సీనగంబు
లీకొలంకులు గలుగ సింహభయభ
హరిణాశూద్రులగంధవ్యయక్షసిద్ధ
గణగణంగనాగణాలు గానబడినె.

161

— శ్రీకృష్ణుడు ద్వాదశపర్వములు తపస్సుచేయుట. —

మ. అనుచుఁ దధగణీభరణధివరకుంటారాఘవండు మానసం
బును కొసారమును త్తంగులను విహరింపఁగోర్వెనుఁ డిగ్గి గ్ర
మ్మన నల్కరింబుజటాభంగమునవలంగుండుచిచ్చింపబొ
దనదేలింబున శిల నైదశసమాప్యప్తి దహః ప్రాప్తిగాన.

న. అట్లు విహరించి

163

క. ఘోర్జనమానము మునులుగ
భల్లవసముఁ డశులతనతపశ్చరణమునకు
వల్లవతనహయముగ
భల్లవు గా నీన మనసు వదిలము పడినె.

164

గీ. పుష్పములు గోరలు జక్రంబు భుజగృహ
నతిగు నిధి ముల్లశములు నందగంబు
తనవృద్ధి బలవజ్రము గాను దెసలు శాస్త్ర
మొనర నిలుచుండి గద సేయు నెల్లవసులు.

165

క. దిన మొక్కొక్కటి యున్నది
 వనజాశుండు పవనసింబి పట్నన మల్లం
 జనంగా నొక్కొక్కటి డే
 క్క నుపాసం బుడిగి యున్నది నలు నడకలు. 166

శా. పండ్లెండేడులు నీగలం జనం బులెం బులెం బులెం బులెం
 మంద్రాటం బిడి డేలు యున్నది నలు నడకలు
 గుండ్ర మైన జెమిన్లు నింపకలటా నొక్కొక్కటి డే
 గండ్రోకానరొ నుండుచున్నది నలు నడకలు. 167

గీ. అనుచు గంధర్వసిద్ధిపదార్థంబు
 గమ్యమానుల్ బసల కొకొకంబు
 పలనిముసులు డో జనుచు పచ్చి నీసెల
 నిశ్చలధ్యానసరిపూర్ణ నీలమల్ల. 168

క. కని యొక్కెలాసరిటం
 బున సమగులు తమపిఠానములు డిగ్గి జను
 ర్దనుం దిరిగి పచ్చి కొలువంగ
 గనువిచ్చ సరించు నియమగతి చల్లకుండును. 169

వ. అట్టియెడ. 170

(అచ్చ తెలుగు)

నీ. తొలుకాగు మెలుగులతోడలగి నొకటి
 రాయంచకొనమతో రాయం బులెం
 యిరులబండానపుకంబటి డిగ్గి
 బొండుమల్లలకోట బోగ గుంబి
 బలుమంచుగంబాల బలసి రం బులెం
 క్రొత్తమంజిడిబొగుం గొలెం బులెం

పాలపెన్ను సుగుగుబ్బలమీఁద నెలకొన్న

నిండుపెన్నులముగ్గు నిగ్గు చెఱిచి

తే. జడలఁ గ్రొన్నెల మెడఁ బొడసరిగఁ దొడలఁ

బొడలతో త్రేన వెలిమిడిపూత మింగఁ

బొడమి ప్రేతనిముంపటఁ బొడవు సూపెఁ

1 బొడపులం దెల్లఁ బొడవై నబోలువేల్పు.

171

(అచ్చ తెలుగు.)

ఉ. ఏనితొలుపచ్చడము, నెమ్మలగుబ్బసరంబు, సంపపూఁ

దేనియెల్ల మృద్విల్లుఁ గొని త్రొంగినబొట్టుఁ బలుంగునెట్టెము

నీర్విసుల² చూపు పెండ్లముఁ దివిల్పినమంచముకోటికైదువుం.

బూనినప్రాత వేల్పుఁ గని, పోగులబోయిన వెన్నుఁడిట్లునున్.

నీ. కల్పనమకరందకలితమందఁజిసీ

లహరీవగితకోలంహలంబు

బి¹లేదడుచంద్రికాపభాగశోభాప

రంగసభాపితాచగ్వధంబు

నెహసమాసన్నసిద్ధసేమంతసీ

తాలవృంతోత్తలతాండవంబు

కాంత్యమనీడ తైక్యంబతంసక

య్యారభిరామోదపూరితంబు

తే. మోగుశంబు నామీఁద మలసియాడ

గలుగున¹గో నాను న²కనాఁడు కన్నులార

శిఖని జూచిపుణ్యం బనుచింత నెలయ

మొనలివేలుపుఁ బొడఁగంటి మ్రొక్కఁగంటి.

173

1 బొడపులందెల్లఁ బొడవైన బోలు. 2 చూపుఁ బెం.

సీ. తరుణపల్లవ రాగతామ్రవిద్యుల్లసా
 భాసుగం బగుజటాభిరే ముఖిగి
 నిబిడసంతమనంబునీలబొలకెముల
 పరిపంథ యగుకంతభాగ ముఖిగి
 తారముక్తాపకంభవళిరదీపిం
 దాకారి మగునిర్మలంగ ముఖిగి
 ద్రవళితకుంభగైరిగునుల సునుమోఖి
 డనశీల మగుఫలమున ముఖిగి

తే. యెఱిగింప నచ్చు సటమొదల వొససె ముగియ
 కర్ణికాభద్రపీతంబు గదియె డేర్ప
 వరసుధాభిషేకంబున బసవయోగి
 సాగ్వభాముండ పగునిన్ను బుద్ధమోళి.

174

సీ. లతవిద్రుమలతాలంబు మగుజటా
 జూటంబు బగుంబుజొంట్ల పువ
 సాంద్రతొంకివిలాసం బగుపుంహూం
 పురపురంధ్రులసేస పుష్పత్తన
 విశదకాదంబిసీవిభ్రమం బగువిమ
 త్సింధుతోయము పూర్ణదేవ యుగ
 దరుణభానుసమంచితం బగునుష్కష
 ఫణిఫణామణికోటి ఫలముల్లస

తే. నై సపారిజాతంబు మూలాలవాల
 జాత మగు నైన సభిలాషజాత మ్మొ

జేత్రలోనిక నచ్చు నిచ్చిత్ర మిచట
నాత్మలోక గంటక గన్నార¹నంటికొంటి.

175

సీ. సుజము సుంజరముచే గూలునో కూలదో

సుంజరసుంజరము సీకుజము గూల్పు
మ్రాసు పేరేటిచే ముడిమగునో మడుంగదో
ముడిమగు పేరేటి సీమ్రాసు మడిచె
గాలునో మొకనిచే గూలదో సాలంబు

గాలుసీసాలంబు గూల్పు మొకని
దునియునో పరశుచే దునియదో పృక్షంబు
తునియునీపృక్షంబు తునిమే పరశు

తీ. పసుచుం దమలోనక జర్పించు సమనవరుల
కభిమతాన్ధ్రస్థలార్థ స్థై యుండ వచ్చు
పారబాతంబు నా మ్రాలంబు బండియిండ
నందక గంటి నాకోక్కుల నందక గంటి.

176

మ. అనుచు లోకపాపపుండరీకములలోనానందబొమ్మంబునులే
తనుసీమంబుల కొంగునంబులుంబ్రహ్మవంబుం బ్రకాశంప న
వ్వసహారీమంబు చలంగుచుండంగనినర్వజ్జుగడుయోగీంద్రవా
జ్ఞుననిగమ్యుండొకేలుగేలగదియన్తన్నించెగృష్టంగృహన.

క. ఇట్లేతాగున సయ్యుచువుర

చిత్తముగతి నొడలుం గలసి సిద్ధాంతపరా
యత్తు లగుమునులగులుకగు

విత్తే చేలుపార జమిలివేల్పుని తేలువన.

178

న. అట్లేమొడ.

179

సీ. అభ్రంకషం బై నయాలపి^శ ను నిశంబు
 త్రుంచి నాఁ డీశంబు పంబి^న నాఁబు
 సాధుసమ్మతముగా సామజము నిశంబు
 గాచినాఁ డీశంబు ద్రోచి^న నాఁబు
 బర్హిష్టుభూగమై పర్వతేశు నిశంబు
 దాల్చినాఁ డీశంబు ప్రోద్బి^న నాఁబు
 ఫణపరంపరతోడిపన్న గోద్రు నిశంబు
 మెట్టినాఁ డీశంబు ముట్టినాఁబు

తే. నేడు నాడవను నాడవను నేడు పాడవను
 జూపఁ జెప్పంగఁ జెప్పంగఁ జూపఁ గోరగ
 ననుచుఁ గొనియూపింపఁ మునిజనుల గోరగ
 రజతగిరిమీఁద హరిహరా గాధవంతులు.

1-0

సీ. సారసంబున లేచి నీరసంబున జూచు
 బద్ధాసనుడను వీరిపాలఁ గనియె
 రూపు గంటఁ జెలుంగఁ జూపు మోక్ష లనఁ గు
 బంచబాణుడను వీరిపాలఁ గనియె
 వరములు వడఁచుగఁ శరములు గడఁచుగఁ
 బంక్షికంబుడను వీరిపాలఁ గనియె
 గోహరక్ష నటంప దేహశిక్ష ఘోషింప
 బాణాసురుడను వీరిపాలఁ గనియె

తే. గనియెఁ జిత్రంబులను వీరు గలనియూడి
 మనుషఁ జెలువంగఁ జెలువంగఁ మనుష నేర్చు
 రెల్లలోకంబులకు వైదవ మేక మగుట
 హరిహరాత్మక మెఱిగితి మనిరి సుగలు.

181

— శివుడు సాక్షాత్కరించి కృష్ణునకు బుత్తు నొసంగుట. —

చ. ప్రముఖులు సత్తమాశృకలు బౌర్వతియున్నవైరి తావసో
త్తేములు సుతీరిప సమ్యేడ సుధాకరఖండసతంసుఁ డిట్లును
సమతమలోనిచూడ్కిడముఁదరికసుంగొనుమాడ్కినింత
గా, లము నినునీవచూచి¹తి తలంపున నీవును నేనకాపునన.

మ. యదనుగ శంఖుధిచగద్ర! నీమదిఁగుమా రంపీక్షనాలోనెటుం
గుడు నాశీవస వీర దలంచెయి తపోభూరక్రియ న్నచ్చుఁగాఁ
బింపం జెప్పిపివాఁడ వై తగుఁదగున్ బృందారక శ్రేణికో
హృదయాస్థానిముగ మదీయమనుటం బెక్కొభవత్పద

క. నీతోడను నీకు నిచ్చితిం [ముల్.

వైకృతమును విరిచిచిట్టకాలను లో నై

నానుఁ బగ యగుట సంగము

లే నున్నాఁడతఁడెం కొఱియి లే సతనివయున. 184

న. అది యుట్టనిన వినుము. 185

మ. హుమనత్త్వేటమునకొనపోమహిమహి¹నేనున్న నాఁడత్త్వహి
క్రము హిమం దనకవ్యం జూపి వరిచయ్యకొరియి జేసినన్
రహితినన్నము నన్ను సంతతము నాగాధించె సన్న క్రిసం
భవభావములు విభ్రమభ్రమణవిభ్రంతింవొలంగింపఁగన.

ఉ. అత్తొకఁడరిగెను డనుచుపరినుండి డినుతసగుము న్నదో
న్మత్తవిహింపఁడ గలివి నాకము చూఁగొనంగ హసపుం
డెత్తిసభీతి బ్రహ్మాడ కేగి ప్రణామము చేసి భేదముగ
దత్తపాముఁ జెప్పిన విధాత్మఁడను నాతనితోడ నిట్లును.

1 తే తలంచిన.

మ. దనుజేంద్రుండు తపఃప్రభావమున నశ్వత్థాక్షుని ద్వారా
నను మెప్పించి నరంబు వేడడ నన కన్నులనాట మోసములు
క నికామవ్యసహానుడై తొలగి న "రాని" పట్టి నేను ప్రకాశ
చనసూసుం డి "కరుండుదప్ప" బలుకుట నే ముందుగా నున్నా
[మును.

క. అని వానినరములో నన
మునుముట్టగఁ గొంఠ నగులు మూవల బోలును
విని దనుజుండు మీఁద లేలుంగెనె
చనియె జితేంద్రియులు కీటసంహార మునునెను. 189

చ. అమరవతి వత్సప్రసాద కానివృత్తాంతమున హస్తాంత
బ్రమభవిభుండు కైటోనఁ గృపాంతరం బునవ్యసానుని
సమయమునందు మన్మథుండు సాగి తే రాంబుల "కలలులును
హిమగిరిరాజకన్యలు సీతనిది క్షుణ్ణులు బుద్ధున" మను. 190

క. ఆరమణికి సుదయంగ మన
మానుండు నేనాని యగు నమర్ష్యులు పోగడ
దారకుని గెల్చి తిగముగ
నీరాజ్యము నిలువ నోపు నిర్మిం బనునెను. 191

శా. జంభారాతి విజృంభమానాహ్వాన యంత్రస్పృహన సాహ
య్యుండై, యంభోజాసనులపుష్పం బనిప్రమాదమున దూర
చెన్నటా, 1 రంభ స్తంభనదంభ భేదవిహార ప్రంభ "అంతంభ" 1
స్తంభాసంభవగుంభరత్న రచనాస్థానోస్థానోమండల. 192

వ. ఆలోన. 193

సీ. ముగరంబు మాని స్తుమటచిన గోసయందు
 ..డమ్మో ముం గడివ శినినింటిలోడ
 జలబుక్షిసంబు జల్లడమ్మాది ౧౦
 వాంఛించు వారసభ్యములతోడ
 గల్గి కొంపు ముగ్ధ కనకంపుగుబ్బగొం
 గోయిల నోహంబుగొడగుతోడ
 గలకన్నుగన నువ్వులము నేయట క్కెందు
 నడక మీ తిండునేవగులతోడ

తీ. చలపుదూపులు కరసాన వాడి చేసి
 మండునలతోడ నన మేనమామ మ్మొన
 నిండునలతోడ చలరాజు నిజరేంద్రు
 సభను నేలించ భుజబలతోహా మనగ.

194

క. ఇద్విధమున బోడనూపిన
 పుష్పలయిలుకొని జూచి పునపహాతుడై
 నవ్వడం పోముగన్నులు
 ముద్విభ్రంబంగ నున్న ముత్తెలునన హై.

195

గీ. సముదితోనాచారములతో సాశనగులు
 మనమునను జీమ నచ్చట ముత్తభంగు
 నిజరాధీశ సము బలపు నీమం జీయ
 నలఁచునని యొక గడలేల్చ నత్తు సముదయ.

196

చ. త్రిపురహారి స్వరంగం దిగుదేవి భంభరకవ్య దగ్ధుల
 నయము గలంబునం నొకయిలు శారగుజంబునిపొలవలోకముల

1. కలఁగ నిరంభక వాకతవం జీయ.

మ. పగల బొంబంగ విరించి చేర్చిన గృహసంతుండనై మత్తకు
 న్నగుడ జ్ఞేసితి నీరం బద్ధులొడు కై మచ్చర్తుడై చప్పనొ
 ప్పొగు బ్రహ్మక్షుడనంగ నీభర సరొజాక్ష తపస్విధికిం
 దగు మీరిచ్చుట గాను పూర్వవిహితార్థం బింత కింతేటికన్.

— శ్రీకృష్ణుని కిపుండు తొనియొడుట. —

క. అనుచుం గరములు మొగుపంగ
 మునుముట్టుగ ముగిడ సమరమునిపారబడె
 పనిధనలసమూలరములు
 వినోద గొని మాడె నొడంగ బీకొంబరునిన్. 201

సీ. ప్రాణసంజ్ఞకము గారణము ప్రధాభూత
 మది ప్రధానమునకు నొక్క యుగంబు
 సర్వవిజ న్నమాజాత మ్మ బగనండ
 పరిసరం గారణం బనభు నీమ
 ప్రాణియందె పాపాత్ము ప్రభవించ నం దహం
 కంబు పాపహం దక్ష్మిస్త్రీములు
 పంచభూతములు శబ్దరూపగంధరూ
 పంబులును బాపహంపాము

తీ. మొగుపెన్నములు దీక్షియెవ ర్తనములు
 మనము గలముగ నివి సాంఖ్యమోక్షమందెను
 దత్త్యములు నీవి గలయెడల మహా వీరు
 వములు నీవిక గలయెడల బునున నేర్తు. 202

గీ. బ్రహ్మ యుం బాసమున మున్నట్లె గుంబు
 విష్ణుడై సాంఖ్యమున మున్నట్లె గుంబు

దుద్రుఁడై తామసగుణున యాభ్యుదయము
చూపుడు చరాచరాగుణుల గెల్పఁజేయఁజూచు.

203

క. ఇంద్రియములగోచరములు
కుండ్రోపలు చేసి భక్తకోటులలో నె
ల్లం ద్రిష్టుదునాత్మభురబి
చంద్రవిలోచన విహేమనానందనిధి.

204

గీ. బ్రాహ్మణులు మోక్షము రహితులు బ్రహ్మగుణులమొ
వైశ్యులు లూరులు సర్వే హితులు సేవకులు
కులయవధములు నేమి నీరుగుదలు నేరములు
నీవు విశ్వేశ్వరులడవు నీలనర్థి.

205

క. రవిచంద్రశిఖరులెల్లా
సవదిగ్వియదగలరెడ సర్వసహాయు
భవదక్షిణాదోభోమ్ర
ణవదసకర్ణోత్తమాంగనాభుల దోర్జుల్.

206

నీ. విశ్వలోకపాత్రుల విష్ణునామముల చోర్జుల్
మధు వింద్రియములు నిష్కలములు
మధుసూనినుండవు మా యువ విద్యు
త్పతివి మాధువుడవు దవము చేతి
నగుదు నవస్థివి హరణ మింతనూ జేసి
హరి వైతి నాగుణు లన జలగుణు
లం దయనంబు నీ కగుట నారామణ
త్వము నహించితి బృహత్త్వంబు బృహ

తే. యమున జూపుట బ్రహ్మ వై నాడ వింద్రి
యము లగు హృదయములు నదీతాశ్వాస గలిగి
నది హృదయము శివమును సుఖం బ
ఖిలమునను జేసి శంకరాకృతి భజింతు. 207

గీ. నననము చందమునన కాన వాసుదేవుఁ
డన నననమున ముని యన యతనమునను
యతి యనగ భూతవిత్తతి నీయందు నెల్ల
నునిజి గనితి విశ్వరూపంబు మురారి. 208

క. కవచమున బ్రహ్మయ నీ
శంకరమున నేనుం బుగి జన్మింపగ నీ
గుణగణము శివనర్తకము
ప్రసన్న మఖిలజగదీశ్వరణ నీశతమున్. 209

గీ. వామనం బులుపు తామసాశ్వాస వామనంబు
వేదములు త్రవ్వములు దిక్పితృమమున
నీత్రుపితృమనామము నగ న వాణి
వేదము గోసాజ్ఞ నెరిగి గోవిందంబు జయితి. 210

సీ. అగుచు ధారములు గొల్పితి నర్చులు
యం ద కలము నుద్ధరించు నేను
ననలుగల విసుప్రభు వామనాశ్వాసంబు వి
శ్వరూప వామనాశ్వాస ములగుచు

[డనగ వామనము ముని యనగ యన
మున యతి యనగ నీయందు భూతవిత్తతి
ముని గణుగ భూతవిత్తతి డన మురారి.

గజములలో నిండ్రిగజము పడేములోన

గరుడపాదము నులలో నుంచుచును

నిర్జరచరలలో నీచజానమునను నల్ల

క్షుముల సర్వోత్థము శ్రేష్ఠమునను

తే. మేరుగిరి దేవముసులలో నానెనును

దైత్యులందు బ్రహ్మానందము భవదేవిభుజు

కన్నులయందు వాసుకి పద్మగమన

లోన మృగములలోన బంధుననును.

211

సీ. నీయంద జనియిం చె నీయంద నిభియను

సడంగ నీవాసమధ్యాంత మగుట

నేన నీవన నీవ నేనన వట్టాను

మినుపురశ బ్రహ్మ మేరుగిరి

నీనామములు నాన నానామములు నీను

నీకుం బ్రసనపూజ నాకుం బూజ

నిన్ను నొల్లనివా నన్ను నొల్లనివా

తచట నీయనిక నా కచట నునిక

తే. చెల్లిపది చెల్లు చున్నది చెల్లి నున్న

యది సమస్తంబు నీవ నీ కవభిగమ్య

మేదియును లేదు వేదంబు లెలుగు నదియు

నీవ నానమస్కారంబు నిన్ను జేసి.

212

వ. అని పలికి సకలదేవతామునిసంఘములం గమంగ'ని

వారి

తో నిట్లనియె.

213

- క. ఏ ముంపులు నేకం బిది
సామర్థ్యజాంబిశ త్వస్వసారము హరిచేరి
గామూర్ధ్వర్థమాక్ష
శ్రీమహిమలు మితవంబు సేపు ఫలంబుల్. 214
- క. ప్రణవాత్మకు నవ్యము హరి
సజ్జిమంబివిభూతికారణంతాపరణుం
బ్రహ్మరసహను చేసిన
ప్రణామములు నన్ను జేసి బహుార్థముగాన్. 215
- గీ. ఇదియె పరిమోషదేశంబు హితము నకల
మంగళము నిత్య మోగి కామం త్రమయము
శ్రీకరుంబు నిత్యముననన్ది నిగమ
సారము తమఫలంబు నిశ్చలవడంబు. 216
- వ. అని యుద్దేశిని సుద్దేశించి. 217
- సీ. ప్రణాతంబు నో స్వామీ భగవత్ హనుదే
హయు నమా భిక్షువత్సలాంబు
మూర్త్యాత్మనే నను బహుార్థనే నమః
ప్రణవాత్మనే నమా బ్రహ్మణే న
మోక్షుద్రహుమ్మో విష్ణువే నమో
మూలప్రస్థానమే నమా మనుంధ
రంబిభూతగణానుపకరణనే నమా
మామహాయోమ నమ స్సహస్ర
త్. బంధునేత్రశిఖాపాదస్తయే న
మా నవత్పద్మానాన్వపశ్య మూర్తయే న

మః స్వభూతశుద్ధియు నవః ప్రహారా
ధారిణీ నమో యనుకు నుదాహరణం.

218

గీ. ఆద్యబీజాయ విశ్వకర్తే ర్మహాయ
నిర్గుణాయ గుణాత్మనే నిర్మలాయ
హరిహరాత్మనే ప్రసరితవ్యయాయ
సూక్తరాయ నమో యనుకు నుదాహరణం.

219

క. అని వినుతించి మహాశుభం
మునులు వివరగ నీది పురాణముఞ్చిత్త్రం
బనవరతము బహిషితం
సిన విన్నను సకల కార్యకర్త ఘటించెడు.

220

మ. అనుచుం బారిషదంటి క నవ శాస్త్రములను శాస్త్రములను
చనుఁ డేగెన దదనంతరంబ మునుపుంభులు గోవింద
దనపురవంబుగవీడినన్ మునులొక వ్రాసె శాస్త్రములను
జనిరాకృతములొక దాన్ని నట్టి ముగిసె బ్రహ్మచర్యమునన్.

ఉ. చక్రపినాశమండన భుజశ్చక్రభండన శ్చక్రభండన
విక్రమనర్తన చక్రభండనంబున ర్తన మును పునర్జన
శక్రమణి ప్రభాసిత నిజానంతరంబున శ్చక్రభండన
నక్రమమత్తపరణ ఘృణించెన కొరణ శ్చక్రభండనం.

222

క. చికురాభరణకరీడు
ప్రకటజటాజుటామలకబద్ధ ఘోషితం
మకరాకరగిరితనయా
ముకురీభ పడకటంచముఖపట్టుకం.

223

మాటని.—

నిగమశ్శిఖావేద్యా నిగమదానందవిద్యా
నిగమశుగమద్యా నిగమద్యానవేద్యా
జగనభివృద్ధిసంహారసంసారశత్రుః
నగమజిహ్వశునితౌ నదృష్టా కావశితౌ.

224

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవియిత్ర భాష్కరామాత్యప్రత్య
భూధారంభనవిగంబతిక్తననికమరూపి ప్రజితంబైన శ్రీమహా
భాగవతం ధామరూపమున శ్రీమత్సకలభూషణసాహిత్య
రసపరిపూర్ణసవిధానచక్రవర్తి సరస్వత్యకీర్తి నవీనగుణసనాథ
నాదనందనమహాప్రజాతంబైన యుత్తరహరినంశింబునందు
నిర్వహింపఁబడినది.

తృ తీ యా శ్వా స ము.

క. శ్రీమద్భాగవతపంచ

నగమదానందావనితౌ నదృష్టా

శ్రీమద్భాగవతపంచ

ప్రజాతంబైన శ్రీమహాభాగవతం

1

న. దేవతా శ్రీమద్భాగవతం నామ జనమేజయన కల్పనితం.

2

గీ. అమృతభాగవతం నామ విరాచితము సాచ్చి

తమదానందావనితౌ నదృష్టా

ప్రజాతంబైన శ్రీమహాభాగవతం

నగమదానందావనితౌ నదృష్టా

3

ఉ. ఇక్కడఁ జొండ్రుభూమి తిరిగివచ్చితిమి. నీ నామము గా
నెక్కడివాసుదేవు? డిల నీ నామము నామము పూజించి
దిక్కినవాడను నామమును దిక్కినవాని నొక్కడని నామము

1 సుక్కుక పట్టునీ చనుల బట్టున నొక్కడని నొక్కడని. 4

చ. అని తనవంగడం బగుధారాధిపతి మొక్కడని నొక్కడని
బనినడి గుండఁబట్టి శిశువు నొక్కడని నొక్కడని నొక్కడని
నను భర మాసుదేవు నొక్కడని నొక్కడని నొక్కడని
యనినగ మాసుదేవుడని నొక్కడని నొక్కడని నొక్కడని.

క. నాచేతిచక్ర మిందలు

జూచితెలిసి మాడని మిగిలినదియు

మేచకిలసహస్రం

బొచక్రము దోలఁ జాలు నాధిపతి నొక్కడని. 6

తే. నందకము గూల్చి మాడని మిగిలినదియు

బొచజన్యంబు చేతఁ దెలిసిందెజన్య

మడఁగు శాస్త్రంబు చేతఁ దెలిసిందెజన్య

మిసుము సేయిచే గద గోళు డొక్కడని. 7

ఉ. నావును నేమియుం బలుకు నొక్కడని నొక్కడని
త్రీనవకోటి నామండ్ నొక్కడని నొక్కడని నొక్కడని
యావను చేసినూనుసరి మూలయైన డొక్కడని నొక్కడని
లావున నీతఁ డొక్కడని లజ్జలు మూలంబు నొక్కడని.

శా. ప్రాణీయాంశుమరీచినిగ్ధ లతామిథ గంగు గొప్పదని

వ్యాలోలామలమజ్జను త్రములు నామంబు నొక్కడని.

1 సుక్కుక పట్టునీ చనుల బట్టున నొక్కడని నొక్కడని.

అనిత్యంబు అనిత్యకానుచులు గ్రాలన్నారదుం డిచ్చులం
గైలాసంబుననుండినచ్చెంగలహోతృస్వాంతుండ చోటికిన్.

క. వచ్చిన మునిహితీ కన్యకా
మిచ్చినపదివళి మహిళు లెల్లను వినఁగా
మచ్చుననుచేపుండు

¹ పాచ్చానితనంబు మ్రాసుపిల నిట్లనియెన్.

10

— { పాండవహనుదేవుడు హనుదేవుని
నారానునిముందట నింపించుట. } —

మ. మునినా థా! నిఖిలంబునీగుహృదయంభోజాతగంధంబుదోఁ
వని రుద్రంబులు లోపు నాగు సరి చూపఁ జాలుదే యాదపుం
డనుచు నింపఁజి వాసుదేవుండని మిథ్యాగర్వం భ్రావిడం
బనుండు నళి ² వినిపింతుఁగా కతని కీదంబుం జెల్లెంతునే.

మ. కల గే యజులలో ³ మణియెకరచక్ర క్షేడ స్థితింబు బ
ద్ధుల భీష్మంబుల ధన్య గింపఁ నగ దైత్యం జాల ర్మిక్తదం వో
నలు వో నాడను గోపీయ పాగు పేరం బేయిం విక్రమా
భ్యులలో ⁴ నేనును నానుచేపుండ నతంబుతో వాసుదేవుండంటి.

న. అనుటయు.

13

చ. మనమున నోగించి మలుహంటగుం గింకిరిపాటు తోడుగా
మునిహితీ చచ్చె నచ్చి విను మూర్ఖమురాంతకుండురీతిలో
చనుండు బ్రజగంబు నళి సుగుణసాగరుం జేరపు గొకభాగ్నితో
జెనఁగుట మంటలో ⁵ మిడవల పీఠము సూపుట గాదె ముచ్చతీ.

¹ పాచ్చానితనంబు ముని బెనఁగొన ననియెను, ² పాచ్చానితనంబు
ముందటల నిట్లనియెను. ³ వడం.

శా. దేవా! దేవసమేన పట్టుకొని ధాత్రికా వాసుదేవుని డనక
 లాభుల జేసెను మూమూలకపాదప్రదముడు రాలంపంబులకై గ్రోవ్విసి
 ద్దేవం బేమూలము లేన నీసముండ నగ దేవేని వాక్రువ్వ మ
 ద్దేవం బుద్ధతపోవనహ్ని ముగిసెమి కొ ధట్టించితింబల్కులన్.

తే. ప్రల్లనగులున నగనకపాంచజన్య
 శార్దూకామాదకేసునర్భవము లనంగ
 నలనలచన నీసాధనములసాటి
 చేసె నతడెడ విశ్వమిత్రశృష్టి పోతె. 21

క. అనుటగను నారామూలం డను
 మునినామక వేగవడకు మూఢునిం బొంద్రా
 ననివిధుని నీవు నూడంగ
 దనుముడు నేడ డట్లలోన దుత్తునియలుగొన. 22

— విగ్రహము రాత్రి పోత బల్లి ద్వారకును ముట్టడించుట. —

మ. అనిపన్నగము డుజ్జే పట్టెయడం బేంద్రాధీశ్వరుల డేకల
 వ్యవృథా నేకపవా ప్రసాద్యురభకట్యాహస్తి కాశ్వేమిస్తే, వ్య
 నిరూఢుగ జతురంగసైవ్యముల సాహాయ్యంబుతో నాత్మవా
 పింను లేతే కుచారివట్టణమున్న నే గ నిశితభంబునన్.

సీ. గర్జితానేకపాదకృతుల సథావలు
 జలరాశిరాజివాసముల గలున
 వల్లనాజానే ముదనన శ్మశము లంగ
 నేల చుక్కలతోడినింగి డగడ

1 సర్వంతిలోనం దు.

సన్నద్ధపాదాతశః ప్రప్రభాః¹ ||
 కరదీపరాబ్ధివైః గౌరవ ప్రభాః
 రథా¹ ప్రతీకోత్థరవముచి గిరికోటి
 విడుగులనఱవిడిచి బిలుగుటోనుగి

తే. సంధతమసంబు శ్వేతపరిభాషాశ్రయ
 దీధితులు మ్రింగి పోజుచుంటిమితి
 మెడములను నెడమీను మీను నెడమీను¹ నుగి
 బరగి నడతెంచుచు బేరప్రభాపాలుననుగి.

చ. పరిగొనినచ్చి మోసపులకట్టాన నెరిగి కుంజకట్టుముట్టము
 హరిపాండగౌరవండు పాలుముగ్ధుల పట్టి నెరిగి నానాశ్రయ
 బారిగొనుడుచునానాశ్రయము బోధింపుమితి నెరిగి నెరిగి
 భూ, నరభటకోటితుల్యుల నెరిగి నెరిగి భూములము నెరిగి నెరిగి.

మ. కరదీపగులతోడ సాహజులగునెరిగి నెరిగి నెరిగి
 నరమీరానాతో బుడమిప్రపంచమునెరిగి నెరిగి నెరిగి
 స్థిరతా సాత్యకొనను మాలుముగ్ధుల నెరిగి నెరిగి నెరిగి
 సం, గరరతా కరకట్ట భూము గుడుగు నెరిగి నెరిగి నెరిగి.

వ. ఇవిభంబున నుభయబలంబులు గుడుగు నెరిగి నెరిగి
 బయ్య నయ్యడ కరము గుడుగు నెరిగి నెరిగి నెరిగి
 గంబులు తురంగంబులను బుడమిము నెరిగి నెరిగి నెరిగి
 కత్తివాతియముల గత్తిరించిను నెరిగి నెరిగి నెరిగి
 శంబులును, ఘనగదాఘాతంబుల బిడ్డల నెరిగి నెరిగి
 లును, ముసలప్రవహంబుల బుడమి నెరిగి నెరిగి నెరిగి
 లును, నిశితహేతివిదారణంబుల ఇండుఘాటంబుల నెరిగి

దాలశుండాదండంబులును, మొక్కలంబులంబరశుభాచలం
జెక్కిన నిక్కడక్కడం బడిన పక్కలలును, బ్రచండభిండి
మాలసంగ్రహీడనంబులం గలయుం గ్రుమ్ముడువడ్డ రథాంగంబు
లును చుర్ద్యంతగుంతసంతాడనంబుల నింతింతలు తునియ
ల్లనకరిసంతంబులును సరహాయిగొనక సురియలం జెరివినం
దొరుగురక్తంబులును నెట్టుకొని నెలకట్టియల వైచిన
నిట్టట్టు గనలక లేట్టెలు గొనం గూలిన కాలుబలంబులును
గాలుబలంబులపైఁ బ్రక్కొనక యెక్కి పటన¹చింపలేక తిరుగ
వచ్చినం బొచ్చి చక్కడఁచుటయుం బాడుకట్టువడినఘోట
కంబులక్రింద మిలమిల పెలం గెడురావుతులును రావుతుల
మోహంబునకు నోహరించినం బోనీక కరిఘటలం బురి
కొల్పిన² రాగపాగల నైరావంబునం దురగభట్టంబు నిల్చి
లేట్టెకొని మగుడంబడి యుడిదంబులు డుస్సి ప్రేసినం బూ
సిసచందంబున నేలం గూలిన యేనుంగువీనుంగులును,
నేనుంగులవీనుంగుల దిగ నునికి పాటు మానంతులును,
మానవలకులవిన్నాణంబులం బొంగి మ్రొక్కగజంబులంగమ
లపై యుగ్రంబులంగ్రంబుల వదలించి పోయినదియ మీఱి
గాఁచినికియ నునికిసయరదంబులకు ద్విరదంబు లేదురా
గ్గించి కడనొగలు వట్టి కరంబులం ద్రిప్పి ప్రేయించిన
సాంఘాభ్యవసాంబు గాఁచ జటినసంభవలును రభవంకర
లాఘునంబునం బ్రాప్యసరపరంపరలచేతం దొరుగుభిరంబు
లు కాలువలు గట్టగ గట్టలు గట్టి చూచునట్టి నినులును ప్పని
కులం బేరుకొని వాని కెక్కించి పురికొల్పుకొలలవంతులు

1 చివిట్ట. 2 రాగపాగ; రాగపాగంబు నైరావంబునం.

లుంగులును జేలంగునినుచు నాచుండుటయు బాటు దహనశ్రీ
భాంకారంబులును మూర్ఖానుభూతివలన భాంకారంబులును మేన
దకాహళకోలాహలంబులును బూరములను చూచుచున్నప్పుడు
పనినుపపొడిచి "అల న" యనుచు "అల" అనుచును బడ
ప్రేసియు నీడల బోలు చూసియు బోలు బోలు చూచుచును
యుం బంతంబులు మునుపటివలెను బాటు దహన శ్రీలు
బొత్తిబొత్తి నేలం గొలుచున నేలం బొత్తిబొత్తి నేలం బొత్తిబొత్తి
మునింగి తేజోవరుండు దేవతలను బొత్తిబొత్తి నేలం బొత్తిబొత్తి
వచ్చిన దట్టించును సంగరముల పొత్తిబొత్తి నేలం బొత్తిబొత్తి
నొత్తిబొత్తి నుభయసందర్భంబులు గీలుచున్న పొత్తిబొత్తి
మలగఁగఁడు తేజోవరుండు దేవతలను బొత్తిబొత్తి నేలం బొత్తిబొత్తి
పొత్తిక సంతసవిధిబట్టి విధులును సమస్తములను బొత్తిబొత్తి
పొత్తి ననసరంబున.

27

— వికలవృత్తులు యాచనప్రవృత్తులు స్వప్రవృత్తులు గలవగుట. —

శా. వీరాగ్రేసరుఁ డేకలవృత్తులు ధనుర్వృత్తులను వృత్తులను దో
స్సారఖ్యాతి నంతరించుటకుఁ బ్రయత్నించుచును గల
బారావారవిపరీతమగుచు గలిపి ప్రాంతభిక్షుభిక్షుభి
దేరొప్పారగఁ జేరువాడి కలఁచు ధనుర్వృత్తులను నేలమును.

సీ. అయిదుబాణంబులు పరిష్కర్తృవృత్తులమూ

ర్గణదశకంబు సారణునిమీస

సాయకపంచవింశతి శుకప్రభు నిశి

తప్రదరంబులదశక ముద్ధ

1 మెలుంగారు. 2 బొత్తుడవలె గుఱివడి పాహంబులు. 3 శుభభిక్షుభి.

పాపాన్యగోత్రంబునందు సత్తరంబు

లొనకటించుభయంగకమున

నాశుగపంచకం బక్రమకాయంబు

నం దెనుబడితోమ్మిసమ్మ లుగ్గ

తే. నేనుదేహంబునను గ్రుచ్చి చలగి హస్త

లాశునము వింతగ నేకలప్యం డచట

నెచట నున్నాడను సాత్యకి యందువా యె

హలభయం డని యుగిలించి యంతం బోక.

29

మ. సమదానేకపక్షప్రసక్తి ననకాసాగంబులో నాడుచం

దము చూచంగ రజదీపికానికరముం దట్టించి రాజస్యనై

స్యముచల్లించదర¹య్యగుంపులగుచోనవ్వించుడన్త్రంబులం

జమలం బొచ్చిన నొచ్చి విచ్చి నొచ్చి జట్రాత్మిప్రసోచితై.

క. సలచప్పడు లేక ప్లేయం

దొలగినట్ల న్త్రంబు లట్లం దొడిగి దొడి నుండు

గలమెబడి కోటదిక్కులం

బలుకక గుజగుజలు పోయెం బోనులు బగడన.

31

ఇ. సోచంబున నేకలప్యవిజయం బింతల గొనున్న మీ

రాధాగంబు నుతించి పొంద్రకవిభం దాత్మీయులం జూచి

చే, మీచంద్రస్వంబు కోట మీడలు వడ న్నేయించుదా

యించు లం, డేచూ తనస్వంబు గొన్నదిట్లు నని లొనకటం

చే సంరంభి యు.

32

వ. అనుటయు నబ్బలంబునం గలసీరభటసంఘంబు లయ్యవన

రంబున.

33

సీ. నంకదారకు జేరి వాకిటి ¹చిద్దడం

బులు సెర్పి ²కోమ్ముల మ్రోగింట్లో చి
ప్రాకి లోపల చొచ్చి పలుగొండల ³చెలిచి
⁴పంతగొల్లకు మున్న బ్రద్దకుల
తోన నిచ్చెన లెక్క - ⁵లోనికొక్క శ్లేషముల
బురజించి చొచ్చిపట్టుమగల
వాడి మెచ్చక యుండునరిమిలొ ⁶బోవల
వారి దాకించిన పంపిదీసి

తే. లచ్చెరువు నొంద మేడలు పొచ్చి మోగెల్లు
⁷దొడ్డకాళ్లచే బలిపొయి దుచ్చెనమ్మ -
తాలవాటుల నేటుల లంగు మిగిలె
తఱిమి రచ్చటి బలము గొంగులు గడంగి.

34

ఉ. సామజవాజిముఖ్యబలసంకల్ప వేగింప దృష్టిగోచరం
మేమన జేస లేక దమయింపలలో ¹పడ చొచ్చి గెలుచు
ప్రీతిముగోపురంబుబడద్రోవగలజున్నును మున్ను ²చెల్లెడ
దామరపానునీరువలె ³దల్లడమొనరి పొరలంపలము.

35

వ. ఇట్లు చటులతరవంశ మగుచునల బ్రతిభటబలములు చలు
కం బొండ్ర భూపాలుండెను యెడగోరునగుచుముల ⁴ట మిగ
టంబు గా వలుదటంకంబుల నలంకరించు ⁵పంచపపుగ
డ్లం బడవైచియు ⁶గొండ్లి మ్రమ్మునెడగెడు మొగలు
గా గలసాధనంబులచే జీకాకు పోచియు స్వ స్థిరస్థాన ⁷
భద్రనంద్యవత్తపిచ్చంద కాదివార్క ప్రసాద ⁸చెల్లెములు

1 బద్దకం. 2 పంతగొల్లము. 3 లోని. 4 శ్లేషము. 5 బొడ్డులు. 6 బొడ్డులు.

7 దొడ్డకాళ్లచేబలిపొయె. 8 గొండుగొచ్చునగు; గొండుమున్ను జేగెడు.

రూపుమాపించియు వెన్ను దన్ని చూచునవసరంబున. 36
 మ. హరివాక్యంబు నలంచి సాత్యక పురం బాత్తి యరయోస్థితిం
 1 జరహ్మైస్థులు దొడ్డగొన్నపిదహ జక్రముండు నే
 నరసింహులలోనఁ దమ్ముండు నునే వాక్రుచ్చి నన్నంచు ను
 గరసన్నాహము మీఱ నుద్ధతశతాంగస్థానానాస్త్రుఁడై.

క. బాహునినుతుండు దనకు
 సారథిగా నరద మెక్కి యేయించు దు
 ర్వానుండు దీపవంశర
 బోరనఁ జనుచేర యుద్ధమున కేలేంచెన. 38

గీ. రాహిణిగూడు భుజబలోత్సాహ మెసంగ
 జటులరథమున శస్త్రాస్త్రసమితి నించి
 మించి నడలేంచె నేనుగమింపఁ మెరిసి
 గుంధపుండు వచ్చె సీతికి నుచిత మెరిగి. 39

వ. భివ్యంబున నడచుచోరలం గని యదవృష్టిభోజంభకను
 గురుస్త్రవ్యంబులు గుండుకొని కృతవర్తప్రభృతమహాసీమలం
 నలకడచి నిజశూన్యంబులు సెలంగ సేవహానంబులు నింగి
 ముట్టి నడిచి మునుముట్టి నప్పట్టిణంబు చొచ్చి కడంగు
 రిపుసేనలం దలకడియె నట్టియెడ. 40

శా. మాయుంబాయుగఁ బట్టుయోగిక్రమసామంతానిజేయంగ
 డుష్ట, నేయంగ డత్తశక్తిఁ బరిసేరబలమున్ నిశ్శేషధూతంబుగా
 వాయువ్యాప్తము నంబుదంబుగఁజేవన్వన్వయఁ బోక్కు
 గుతో, రాయుక్ రేణుకణంబుతోఁజేనయంగంబునంబుతో
 సూక్తిగాన. 41

క. పరబలముఁ దోలి పేనుకొని

పురివెడలెను సకలపై స్వమును ననుఁ జొరెను

శరము కరంబునఁ ద్రిప్పెను

బిరుదుమగలు వినఁగఁ బలి కఁ బెట్టెను ననుచును. 42

— పౌండ్రకసాత్యకు లొండొరల పథికి నుడుము చొరెను. —

ఉ. ఎన్నడువోరి తాను నొకయొక్క చుట్టెను చొప్పి లోకాత్మము

జివ్వకు వచ్చి మ్రచ్చిమిగఁ జేరినవారమున నేను నున్నందు

గ్రోవ్విసమచ్చరంబునన నున్నప్పుడు పొనినోరములను

గ్రవ్వికొనంగగృహములంగంగముల బుట్టె ప్పె నొప్పునను. 43

ఉ. నాపుడొక గోపపేగముల నన్ను వెలుగొందున నిన్ను

గొవికసుంగవం బొడమఁగొ విడుపునొకఁడొకఁడను

టావిలఘ్న పారికణపశులలొనువిలొనుఁ డొకఁడను

రావము చేసి నిష్ఠురతరం బరిపాసి కడంగి డొకఁడను. 44

ప. ఏయ నొల్లక పౌండ్రుడను సొత్తకొక నిర్భయము. 45

క. 1 అయ్యుననగోపాలుం

చెయ్యెడ నున్నాడు" ననుల నం దడవ ననుచు

యయ్యన్న తమ్ముడను నీ

వియ్యాడమిదినునొకఁడు తచటం బనుచును. 46

ప. మిడికెడి పాను దేవుడనమిందొ నెలలొకఁడు నొక్కఁడు

2 డుడుగడం వానిఁడ్రంతు సమంజస్వం లొనని పచ్చిపొడి

పడుచులొడం బొండ్రుడతివలె నొకఁడు పొడివిధానము

తొడిగిన బొణము న్నెనుకలొకఁడు నొకఁడు నొకఁడు

1 అయ్య...చెయ్యెడ...యయ్యన్న...మిడికెడి... 2 డుడుగడం

వానిముంతు లనొకఁడనులొ నను.

- గీ. చక్ర పాదసమంగం బౌద్ధవస్తానమయ్యై
నోతి మిహగతేమందూఁ డాఁకోర్వజాలు
హరిం జూపుము సుష్టురావమున రాగి
ముంత తేటంగం గలవ నీ కంత యేల. 48
- న. అనుటయు సాత్యకీ కోపించి. 49
- క. ప్రేలకు జీలుగు పరిగిన
మాతెనుఁ గంబంబు గొడు మాటలు మిగులన్
1 నాలుక గలచినయంతనె
చాలునో మగతనము జూప సాత్యకీయెదురన్. 50
- క. గిరితోడ 2 సుప్రభాకమును
హరితో 3 భషణముఁ బెనయునట్టివ కాదే
హరితోడ నీవు లంపునఁ
బురణించుట పొంద్ర నీకు బోడటమిటిగన్. 51
- ఉ. పన్నినవాడ విందఁ బెడి పాలనుమి యుని మానవించి చే
నున్న నిజాత బాణము మహాస్థితము నరిచోసి యేసినున్
గన్నుల నోరెనెత్తుకొలుకంగ శత్రుంగముమీఁద వ్రాల నా
సన్న వరేణ రాజునునసేభతలంబునఁ బన్నుళించ నాన్. 52
- నీ. లంకాలోనన తేలి యాతలంబు బాణము
ల్లొట్టితింటుం బడింటుం నొలుత నేని
సాత్యకీనిటులంబు నొయకం బొకట భే
దించి నెత్తుకుం బ్లిం ద్రొప్ప నెత్తఁడు
దేర్ఘివై బాకుం ద్రొట్టి నిశ్చలతస్య
గతి సున్న దశ నొయకముల నూతన

నిగువదేనమ్ములం దుగగచతుష్కములు

మిడును మూలంగ నేసి వెండ్లువలెల్ల

తే. నార్పినం నదలవలయున నులం మూలము

దెలిసి యొకకోలం దెగనియెడలెది నెది

వానినక్షంబు మిడున బింబు లెది

కల ననగం దేని ముగియ నెదిల్ల

53

క. భల్లముల రెండు చక్కము

ద్రెళ్లును మూలములు ద్రెళ్లు దగ నేని నెదిల్లు

పెల్లు గురిసి చక్రములు

బిల్లులుగా మూలు నూలు నెదిల్లు చుట్టు

54

వ. వెండియు.

55

గీ. సింహనాదంబు చనిన నేని నెది

కనలి శరహంపములు గదాభ్రమములు

గొన్ని సంగిడు చనలాభులొందు నెది

సెగులు మోచిను చక్రములు పో నెది

56

సీ. కొలది మూలం బొలిచి కులంబు నేని

పై నేని నెదిల్లు చుట్టు బింబు నెదిల్లు

బదిశరంబుల నేని బొలిచుకున్నెది

బున నభ్రములం దెగిల్లి భుజములు

నెలియం బొలియునెడి నేని నెదిల్లు

త్యగి పనిగూడమె బొలిచుకున్నెది

దునిమె నంబు పొలిచి చక్రములు

గొని శరంబుల నొలిచి నెదిల్లు

ఆ. సతతం నైదు నైదు ¹నాలు నెన్నిదియును

నగము లేసి యేసి కాలి వనరి

వలుక సంతలోనఁ జి "గ్రంథండు సొత్త్యకి

విల్లు ముష్టికోలఁది విలుగ నేసె.

57

ఉ. వేటొకచాపము త్రియదువీరుడను డెబ్బదిరెండు బాణముల్

మీఱినపొండ్రుభూవిభునిమేనికలంతట నాట నల్లడం

బాటంగ నేసి లేసె శలభ ప్రకరంబు మహిమహంబున్

దారుతేటంగు చేసి యత్థిర్భయము సూప సతండు సైరణన్.

గీ. అగ్రచంద్రబాణంబున యూపేంద్రు

నేసి తోడన బలుదూపు లేడు వఱపి

యతనివేగంబు మాన్వెల బంచాశుగముల

నృష్టివీరుండు పొండ్రునివిల్లు దునిండు.

59

ము. తనలం నగంశమునిండఁజి "గ్రంథండు గదాచండంబుసారింబిష్ట

చిన కై నేముండు నశ్వపశుభము డాచే బట్టినాంచ మే

యనతం డంతన వట్టి త్తేజశకం బవ్వీర్నున్ నాటివన్

భనుచల్లంతట కైచి సొత్త్యకి గదాచండంబు చే నొప్పుగన్.

క. డగ్గరి యేనినఁ జి "గ్రంథండు

ప్రగ్గక గదఁ గొనుచు ప్రేటు సంగునఁ గొన్నన్

ముగ్ధవముతోన నిరువుర

యగ్ధలికలు మెలసె గదలు నొకస మంటన్.

61

క. ఎత్తినగద లంగరిచియు

హస్తీరిచియు బ్రమరి టిరి యడిచియు బయ్యన్

1 నాలును నాలును, సనిమదియు శరంబు లేసి యేసి, వదలి వలుక

నగంశఁ గ్రంథండు సొత్త్యకి.

నొత్తియుఁ దట్టియుఁ బట్టియు

మత్తగజద్వయముఁ బోలె మలసి రింపులన.

62

క. ఈచందంబునఁ దెలుపులు

వేచియుఁ బయిఁ బూచి లాచి ప్రేసెనుఁ బట్టిను

ద్రోచురుధిరమునఁ దడిసిరి

పూచినమోదుపులతోడఁబుట్టువు లనఁగన.

63

వ. ఇట్లు సరిసరిం బోరునననగంబున పొత్తొక పొత్తనొకడొక

చారంబునఁ బోలసిన హాసు లేపురండు ములుగు పులుగు

1 పక్కశంబు గొనీక యున్నభ్రమణమునఁ గదిపి పిరిహాళికదే

సినదై నేయగుడ పట్టెవికెనాన దేయక ముఖాదంబి దేదెయ్యె

సి శ్రుత్తగించిన నవ్వెరుండు దళిత (ప్రిప్తి) ప్రేమి పంపి

యనుటయుఁ గైటభూరితప్థుండు గనలి నిలఁచియు నుదయి

లించి కడ్యోరచంద్రంబున గదాచంద్రంబు ముని కి

మెయిచూపిననచ్చొనవగు హాసు లేపురండు నేమియున్న

నదై నేయుండు పులితో గదను హాళికలు దాడియెరు

బొంచి చొచ్చినవంశంబునను మచ్చి పొత్తొకరినొక

ణంబు చాళంబున గద ప్రిప్తి భుజమధ్యయు ప్రేమిహాళిక

స్వస్తికంబుగా నొడ్డిబొంతుబొంతునుటయు నొడ్డుపొంతు

గదసుట్టి తిదియ నచ్చొన యడదేయెరుండు తోడవన ను

నిరువురగదలును మనకంబునగ బహుగుహమున

దాళించు పాసికలపొలిక⁷ గ్రేత⁸ ట్టుకగల్గ కదలెగలము

యు నిరువురు మెయి మలచి పాసికలు హాసించు పట్టి

1 పగళంబు. 2 యుప్పులి. 3 ములు, పులులి. 4 గుం దాడియెరు.

5 బసుచాళింబన. 6 పులివంశ. 7 గ్ర. 8 గ్ర.

బుద్ధియు హృత్తియు సత్త్వియు మలంగియు వొలంగియు జడి
 సియు సోడిసియు చొడిసియుంచొడిగియు విసరియుం గొస
 రియు నొగిరించియుము(న)నలించియులాసియుప్రేసియుచుఁగె
 మియు ముఁగిమిఁగిను సోగిడి సోగెనల దేహంబులురుధి రాసారంబు
 నగచడిసి పుసుమిఁగెకెగెకుకంబులం బురుడింప లక్ష్యక బోత్తిల్లి న
 న్నుల్లెల్లి విడంగుచింప గైరికజలంబుల మునింగిన సింగంబుల
 చులుడింప నున్న సమంబున.

64

గీ. లోబ్ధు లగుచేపంక సాశ్వత యుద్ధగింప
 హను చేర్చుచు నలపంక నచ్చి యుండును
 ప్రేయ నవ్యుండు డచచ్చట ప్రసెద వత్త
 లోని పొంగుచుండు భర మ్రోడఁగెల్లం బడియె.

65

క. లోబ్ధున నెగిరి పొంగుచున్న
 పాటుచుండు శ్లో నేనునిటలవట్టిక ప్రేయం
 డుంబి యుండు చందం గదా
 భీమాభూతమున నెగిరి చిలుమన ప్రసెనె.

66

సీ. లోబ్ధు ప్రేయ మడి పొంగుచుండు చందంబును బోల్చె
 బడె యంబి గదె ద్రుష్ట విడిచిపాటు
 శ్లోబుండు బడి యుండు ప్రేయం డెన్నఁడేక
 పచ్చిపచ్చియు భీమాభూత ముగడి
 గ్రహ్యండు నెగిరి యుండు చందంబును
 చని సముద్భవమహనాన
 ననయుండు శ్లో యున్న సముద్భవమహనాన సొచ్చి
 యుండుచు పొంగుచు నిలయుంబుట్టి

1 నవచ్చియు బుచ్చియు. 2 డగ.

- తే. కుడికరంబునఁ బిడికిటఁ బొడిచె సురము
వృష్టివీరుండు నేలతో పీపు మోవ
నతని వైచిన నవ్వీరుఁ డతనిఁ గ్రింద
వైచె రెండునై న్యంబులుఁ జూచుచుండ. 67
- వ. ఇవిధంబున మల్లయుద్ధంబునకుఁ దొడంగి. 68
- గీ. కడవరానకుఁ ¹జోడొక్కకరము హత్తి
జడికిమై బిడ గొని పట్టెనమునఁ దొడరి
తోరహత్తంబునకుఁ బోతహరిబొబ్బ
ణంబునను రింజ నట్టి విన్నాణ మునఁగ. 69
- వ. మఱియు వివిధంబు లగువిన్నాణంబుల నొడిచియు నెమ్మలు
నలియుఁ బొడిచియు మండి దాఁకించియుఁ గడలు సోకించి
యుఁ దలదలసినాగించియు భుజంబులు భుజంబులతోఁ ప్రగ్గిం
చియుఁ గత్తుంబు కత్తుంబుతో ఘట్టించియు నత్తుంబు
వత్తుంబుతో ధట్టించియుఁ గరంబులు కరంబులతో నప్ప
ళించియుఁ బిక్కలు పిక్కలతో నుప్పళించియుఁ జరణంబులు
చరణంబులతోఁదాఁచియు నడుము లొగించిస్త్రించియు లులం
యంబులు మలయుమాడ్కిఁ బులులు దలనడ్డ పోలికఁగడులు
పోరాడుకయినడి సింగంబులు పసంగుభంగి నునతొయితో
నభువాయి నిరువురుం జదిసియుం గుదిసియు సచ్చలంబునం
జమురు చల్లినమంటలకయినడి బ్రత్తితొల్పినపడిపున ని
మ్మపండు నలంచినపగిదిఁ బాదరసంబు మర్దించునంతం
బున ⁴జోళంబు విలుచు తెఱంగున మనసునం బలిమి లేక

1 జొచ్చిజొక్కరముహత్తి, చడికిమైబిడఁ(బెడఁ)గొని...జొత్తమూరి
జృంభ ...వింజవట్టి. 2 భంగిం. 3 లోనమవాయ. 4 జోళయంబుగా.

ముగ మహామహార్షికముగ ధరించి నిశాత
 ముఖసాయకమున రామునియురంబు
 నెఱ నాట నేసిన నిట్టూర్పు నిగిడించి
 యతఁ డేకలవ్యబాణాసనంబు
 దశవిశిఖముల లస్తకము¹చక్కటిఁ ద్రుంచ
 నవ్వీరుఁ డొకనిశాతాసి వైవ

తే. నడుమ నయిదు బాణంబుల నఱ కి నీరి
 వాఁడు సూతువై నొకమేలి వైన నదియు
 బదిశరంబులఁ దునిమె నబ్బలుఁ డతండు
 ఘంటలు చెలంగ నొకశక్తిఁ గనలి పైచె. 76

గీ. ఒడలు నొలియించి. యదువీరుఁ డొడిసిపట్టి
 యమృహాశక్తిఁ గ్రవ్వుట నతని వైచె
 నురము గాడఁగ భూపతుల్ తిరిగి చూడ
 వేగ నది చేసె నిండుక హేలితాఘ. 77

వ. అట్టియెడఁ దదీయసైన్యంబు గజిబిజించిన. 78

శా. దృష్టారాతినృపప్రతాపకలుషోద్రేకోగ్రమై తాంకె నం
 దప్తాశీలినహస్తనిఘరనిషాదాధీశసైన్యంబు సం
 ఘృష్టానోన్యభుజావిజృంభణరణత్కేయురథారోన్నత
 స్పష్టాసితురికాకుతారపరిఘప్రాసకురప్రార్థితన్. 79

వ. ఇట్లు దాఁక బలభద్రుం బొదివి వివిధాయుధంబులంగనలిం
 చిన నవ్వీరుండు లయకాలకూలాయుధుండునుం బోత
 హలవిహారం బమర సమరంబు సలుప బలుపు మిగిలి మగత
 నంబునం దలపడి మడిసినముంగలివీరులం గనుంగొనియునుం

గడిచినవికడిమి నిగుడం దెగి నడచి మగుడం దెగువు లేక
 నెగ డడిచినచందంబునం బొలిచునుబలుమూఁకలును నాఁకొ
 నిన బెబ్బులిక నట్టిసగిబ్బులవిధంబున బవలవిధవధంబులం
 బడిన బలుమానుసులును నునులు లేక మానంబు మనంబు
 నకు ధనంబుగా ననంబునం గార్చిచ్చునం గమరినయట్లు
 యాపు నెడి వీనుంగుపెంట లగుచోట్ల శనంబులు రాలినను
 శనంబులు వంపక గుంతంబులు వడినను బంతంబులు నడలక
 ప్రాసంబులు పెడలినను రోసంబులు సడలక గడలు దొలం
 గినను నెడలు సలంపక శూలంబులు పోయినను నోలం
 బులు దలంపక చాపంబులు విటిగినను దాపంబులం బొరలక
 లావున నిక్కియుఁ బ్రేవులం జిక్కియు పెడలు మ్రగ్గి
 యుఁదొడలు స్రగ్గియుఁ బ్రక్కలు నల్లినెఱుఁడొక్కలు ను
 లినెఱుఁ వీపులు నగిలియు మూపులు నొగిలియు ముక్కు
 లు చనిసియుఁ జెమ్మలు చిదిసియు నెత్తునుల నొత్తిల్లి లత్తు
 కపుత్తళులపోలికం గాలు గాలునంబెనంగ నిమిషపాదంపునం
 గూలినయట్టలతెట్టలు గట్టలుగొన్న నెదురుదొట్టినయధిగత
 రంగిణితటాకంబులనోలలాడుభూత బేతాళంబుల ప్పేతాళం
 బునకు నంతచంగంబు రంజిల్లు నయ్యావవసింహంబు సింహ
 నాదంబు చేసిన.

80

మ. హృదిఁజ్ఞైతస్యమువొందఁ దెప్పితి నిషాదేశగిడు సంగభ్రం
 గదచేతం గొని కామపాలహలసంఘట్టుక్షతాత్మీయసై
 న్యదశాదర్శనజాతరోషతఁ బ్రలంబం రాతిజత్తుస్థలం
 బదరన్వేయఁగనీరియుంగదఁదదీయాంగంబునొప్పించిననె.

- క. అయ్యిదువురు గద లడరఁగ
ప్రయ్యం గ్రుయ్యంగ ప్రేయూరవమున జలధుల్
వియ్యాలందఁగ మదమున
డయ్యక పోరిరి విశంకటబలోద్భటు లై. 82
- క. ఆసమయంబునఁ బొండ్రుఁడు
ప్రేసెఁ గద ప్రేసినట్లు వృష్టివిభుఁ దిరం
బై సాత్యకియును వానిం
జేసేతన ప్రేసెఁ బిడుగు చిట్టినభంగిన్. 83
- క. వేవినయంతకు నలుపురఁ
జావంకంబులును బోలె సైన్యము హాహా
రావములతోడఁ జూడఁగ
దీవన వడయంగఁ దూర్పు తెలతెల ¹వాతెన్. 84
- వ. తదనంతరంబ. 85
- సీ. కుంకు²ము హత్తించి కొనగోరఁ దీర్చిన
పురుహూతునిల్లాలిబొ ట్టనంగఁ
జక్రవాకములకుఁ జల్లఁగా మందు పై
గించినచెంద్రపుగిన్నె యనఁగఁ
బార్వతీపతికిఁ బ్రభాతభూపతి గొన్న
యలరుగెందమ్మికోహళి యనంగఁ
తొలిదిక్కుతొయ్యలి చెలులపైఁ జల్లంగ
నిండ ముంచినపైఁడికుండ యనఁగ
తే. మేరుధరణీధరంబుతో మేలమాడ
నుదయగిరిరాజు దల యెత్తెనో యనంగఁ

గ్రమముతో నించుకించుక గాన నగుచు
భానుబింబంబు గన్ములపండు వయ్యె.

86

— శ్రీశృష్టండు ద్వారకానగరమున జీతించుట. —

ఉ. అంత మురాంతరుక బదరికాశ్రమవాసులు వీడంకొన్న ని
శ్చింతలఁ డతండు పత్రరథసింహమునెక్కి విమానపంక్తులం
తంతఁ దొలంగ వచ్చి నగరాంతికసంగరసంభ్రమారనం
బెంతయు దవ్వలంబెవులనించుక పోకిన సంతయించుచున్.

తే. హలధరునియాన్పుసాత్యకియాంభటియును
బ్రతిభటనినాదములదాటి పరగుటయును
దెలిసి కంసారి సంగరోద్రేకఘూర్ణ
మాననయనుఁ డై యిట్లుని మదిఁ దలంచు.

87

చ. కటకట పుండ్రసంజనుఁడు కన్నులఁ గానక వచ్చి వీటిపై
నిటు విడియంగఁ జాలినట యింకట యాదవకోటి కేటికి
జటులపరాక్రమంబనుచుఁ జయ్యునఁజేరి మూరియొత్తెను
దృఢగుటిలారిహృత్పుటవిపాటసోధన్యముఁబొంచజన్యమున్.

క. ఆనినదము విని యాదవ

సేనలు పొంగారె నెదిరిసేనలు సల్లె
మానవపతితలి వందిజ

నానూనస్తుతులు చెలఁగె నయ్యెతు మ్రొలసె.

90

చ. గరుడని డిగ్గి వీడ్కొల్పి కంసవిరోధ పురంబులోపలం
దిరపడి దారుగుం బనిచి తేరలవాటుగఁ దేర నెక్కి సంత
గరకుతుకంబుతో పెడలి గర్వితులెల్లను నల్లడెల్ల నిష్కర
రవసాంచజన్యుడగుడఁగి డెగనిపొంద్రుడఁడైతెన్.

1 జ. 2 చుక నిగుడక.

క. శినిమనుమడు నిలు నిలు మని

వెనువెంటం దవిలి రాజవే నీవు ననుం

జెనకి యపకారితనమునఁ

జన వచ్చునె యనుడు శౌరి సాత్యకి కనియెన్. 92

మ. రణసంరంభము మాన్ప నేమిటి కనా రానిమ్ము రానిమ్ము వా
రణగర్వంబు మృగేంద్రసంచరణమృతంబ నీగాలికం
దృణామితండనుచున్న జానుజునిఁ బ్రీతిం దేల్పునందెం డ్రుడు
ల్బణరోపంబున వాసుదేవునకు సుల్లంసంబుతో నిట్లనున్.

ఉ. నీవును వాసుదేవుడవు నిక్కమ యేనును వాసుదేవుడం
బో వినువారి కై న నిది పోలునె యింతటనుండి ధాత్రిలో
గోవులఁ గాచి గాడిదల గొడ్డులఁ బోతులఁ జంపిరేని నే
జీవుల వాసుదేవుఁ డనఁ జెల్లునె లావునఁ జేరు సెల్లునే. 94

క. నాకును గద నీకును గద

నాకును నందకము నీకు నందక మహాహా

నాకును జక్రము చక్రము

నీకును విలు నాకు విల్లు నీకుం దగునే. 95

మ. నిను నీవారలఁ బోరిలో గెలిచెదక నేడెందుల వ వచ్చునీ
కనుమానింపక వాసుదేవుఁ డన నొయ్యారంబునం జెల్లు దె
వ్వనిఁగాఁజూచితి నన్ను నొక్కగుహలో వర్తింప సింహద్వ
యం, బునకుం గూడునె యోడునే యొరునికిం బుండ్రక్ష
మాధీశుడున్. 96

ఉ. నావుడు నవ్వు నెమ్మెగమున న్నైగయంగ జనార్దనుండుం
రా వెడమాట లాడక దురాగ్రహ చెల్లుదు వాసుదేవనం

భావన నీకు నేనె గలుగఁ బార్థివులెన్నఁడు గాక¹యెన్నఁడు
లావు గొఱంత గాక నిఖిలక్రయచక్రము నీదాచక్రమున
గీ. వెండియును నైదుపులు నీకు వేఱ కలుగుఁ

జేరు కలసొమ్ము లగుఁ బోర బండుకంఠు
లావు గల నని వింటిమి లజ్జకంఠ
యొడలఁ గలదేని బలుమాట టుడిగి నడపు.

98

నీ. అనుచు మూరాంతకుం డాపి²ండ్లు నొకని³

తాశుగంబున నేనె నతఁడు బాణ
దశకంబుఁ గంసారి దాఁకించి దారుకు
నిరువదీసమ్ముల నేసి శురగ
ములమేనఁ బదిశరంబులు గ్రుచ్చి పెండియు
హరిమిఁడ డెబ్బది యమ్ము లేయ
మురవైరి మానసంబున నగి హనిద
ర్పము గంఠ దొడ్డనారసము దొడిగి

తే. జలజనాభుండు కోనండుచతురుండగుచు
గుల్మములతోడ సారథిఁ గూలనేసి
వారెనయుఁ జక్రపాదకద్యయముఁ ద్రొంచి
కల్లు బిల్లులు చేసి పెద్దలము నప్పె.

99

గీ. తేరివని మానిపిన వాసుదేవుఁ డిలకు
దాఁటి తా⁴సి పైచ మాభవునిమిఁదఁ
బదిశరంబులఁ ద్రొంచి గోపాలవిభుండు
ముద్దండునుబో⁵ల కన్నులు మూసికొనియ.

100

1 యొక్కడఁ. 2 నగవుతోళి 3 నిమిషమున 4 ముద్రము 5 మెచ్చి
దొడ్డనారసముదొడిగి, స్థిరముతోడన సారథిశరమునలెగి, గుల్మముల
గమ్ములఁ గూలనేసి.

చ. అతఁ డొకశక్తి వైచిన మురాంతకుఁ డంతన రెండుసేసె న
క్షతమదలీల వాఁడు పరిఘంబునవై చినఁడ్రుంచెదొండ్రభూ
పతి బహులోహభారదృఢభారదృఢారకతోరచక్రము
ద్ధతిఁ గొని నీతలంబె యిది దాఁకిన నోర్వగ నంచు నేసినన్.

క. గగనమున వచ్చుచక్రముఁ

జిగురాకుం బోలెఁ జక్రిచేఁ బట్టి వడిన్

మగుడంగఁ ద్రిప్పి వైచిన

బెగడక మై ముఱసి వాఁడు పెల్లుగ నార్పెన్.

102

క. కడు వెఱగంది మురాంతకుఁ

డొడి దప్పినపాము వోలె నుండఁగ మఱి ¹దా

నొడిసెల జొన్నల కాడెడి

నడువునఁ బొండుండు తాల వైచెం బెలుచన్.

103

శ్రీకృష్ణుఁడు చక్రమునఁ గొండునితలఁ దునుముట.

మ. అవినారాయణుండన్ములందునిమెనానాన్ములం గ్రమ్మఱం
గవియం జేసి యొకింత బీరము నెడం గొరించి డైత్రేయచ
క్రవిదారక్రకచక్రమం బయినచక్రం బెత్తి తడ్డేహముం
బవుల నైవైనఁడుంగ ప్రచ్చినగతింబొసెంబ్రకాశంబుగన్.

వ. ఆసమయంబున.

105

చ. హలధరుఁ డేకలవ్యహృదయంబు గొనఁకునశక్తివైచినన్
బలుగద వైచె వాఁడు బలభద్రనివక్ష మతండు రెండు సే
తుల గదపూన్పివైచె నదితోరపుమంటలుమిగటనంటఁ బై
బొలసినఁ దేరు డిగ్గి చెడిపోయె నిపాదుఁడు గాందిశీకుఁడై.

గీ. విఱిగి పాఱినఁ బో నీక వెన్నడించు
హలభరునిఁ జూచి పెగడొంది యబ్బిలోన
సుఱికి దరి చేర రా కైదుయోజనములు
లావుతో నీది వాఁ డొకదీవి చేర.

107

వ. ఇట్లు నీలాంబరం డేకలస్యపలామనంబునం బరిపూర్ణమ
నోరభుం డై మరలె యంతకు మున్న సంతసంబున సామంత
సహితుం డై సభామండపంబునం బేరోలగుంబున నున్న నీల
వర్ణం గలనె, సాత్యకిణును సకలయదువీరసమేతంబుగా ప
య్యెడకు వచ్చె నవ్విధంబున విజయవిభవభాసురం డై వా
సుదేవుండు కైలాసయాత్రాప్రసంగంబు చేసి ఘంటాశక్త్య
కాలాంతకులవృత్తాంతంబును గొనియాడి పార్వతీపతి ప్రస
న్నుం డగుటయు వరలాభంబును సురలు సుయములు
హరిహరాభేదభావంబుం దెలియుటయు నెఱిగించి కుల్ల
వారల నిజనివాసంబులకు నీచివకొలిపి యనంతరంబ యం
తఃపుర ప్రవేశంబు చేసి సత్యభామానుక్తి ణులనన్నిధిం దనస
కలవృత్తాంతంబును బెప్ప నని చెప్పి వైశింపాయమంబు
జనమేజయునితో నట్టియెడ నొక్కవిస్తయంబు వీరం గల
దనధరింపు మని యిట్లనియె.

108

— శృంగుండు రుక్మిణీసత్యభామలతో జూదమునట. —

గీ. చక్రధరుం డట్లు రుక్మిణీసత్యభామ
లీరుగెలంకులఁ గొలువ ననేకగణిక
లంత నంత భజింప నశ్యాముఖంబు
చూచి నెత్త మాడుద మనుచును గడంగి.

109

- క. ఓతరుణి నేను నెత్తము
 నీతో నాడునెడ చుక్కిణి గనుంగొను, ని
 న్నాతిమఱియాడ నీవుం
 జూ తింతియ పంత మడుగుచోఁ దెల్పుటకున్. 110
- వ. అనుటయు నద్దేవి యిట్లనియె. 111
- గీ. వాదులానితోడ వాట్లీనితోడను
 బూతుతోడఁ దిండిపోతుతోడ
 నటమఱినితోడ నడియరితోడను
 వెలకు నెత్త మాడ పెరపు గాదు. 112
- క. జూదరివి సుమా¹లివి నెఱ
 వాదివి ²తనుకరివి గెలువ నచ్చునటే దా
 మోదర నిను మా కనుటయు
 నాదెసఁ గనుఁగొనక పిలుపు మనె జాంబవతిన్. 113
- వ. అనుటయు సత్యభామ సాసూయంబు గా వాసుదేవున కి
 ట్లనియె. 114
- క. కలిగె నొకజాంబవతి పె
 న్నైలవడఁ ³బడె డేల నలపు నీతల వేగెన్
 బులియ⁴క వే సనతులు గల
 పొలఁతుల కేపాటు వడక పో రా దనియెన్. 115
- క. చిత్తం బూరక కలఁచెదు
 నెత్తము నాతోడ నాడ నేరుపు గలదే?
 పొత్తు గలసి నీవును నీ
 తత్తబళలు రండు గెలిచెదం బగువడితోన్. 116

- ఉ. ఇంతయు నేల మీకు నెదు రెక్కటి¹లోమునికింబడలు సె
ల్లింతుం గడఁగ్గఱాడున పెలిం బడ సారె గలప్పు డిట్లు గె
ల్పుంతనసగ్గ హంబునసహుస్ర²తో³ గను మాడిపోయినం
బంతముతోచోహారమునం బట్టుదుం బానికబొమ్మగట్టుదున.
చ. తొలితొలి రుక్మణీనమణితో నెటవాదివి నెత్త మాడుపమా
గెలిచెదవేని మేలు సరికిం దగ నాడెన సూడు నట్లు నీ
కొలదిగులుంగమేయసుడుంగోవముగన్నులఁగ్రోలినవ్వియ
చ్చెలుసలతోడ శోరి పొలిచెం జతునంతసమాసనంబునన.
చ. ఇట్లు చతురంతాసనంబున నుండి నకలలోకనాథుండు సత్య
భామకు సొత్తువడం బొసంగి రుక్మణీసమ్మంబుగూ సమాసీ
నుండైన నద్దీవియు.

119

- నీ. ⁴బోగిజి గొసరి ⁵బైసుక పెట్టి వలకన్న
సారెలు వోయించి సరము చూచి
తనకు లా గయిసనత్తంబు గైకొని వచ్చి
పాసికలో దులించి పా బాకింగి
లోహటంబులు ముని ిలులొం గన్నుం బడచున్న
బగదాళ మని పోవుం బలక లిచ్చి
తప్పార్చుం జూ రంబుదాయంబులును గని
వారిండుము పోటుప్రాలు గలవు

- తే. పంత మడిగిన నీవల భంగ మింత
బోరం బెద్దదాయం బడి పోగు వచ్చి
వైచు నది భన మునికి పో నచ్చు ననుచుం
బేరుకొని పొయిపోసి సరిబేసి యుడిగి.

120

క. అత్తీవం¹చ తిగ దుగ యు

సత్తా దచ్చాక వంచి చౌవం చీరై

దిత్తిగ యిద్దుగ బద్రలు

చిత్తంబునఁ దలఁచినట్లు చేతికిఁ దెచ్చున్.

121

సీ. దుగుణంబు సేసినతోడనే మూఁ డని

వారించి లే దని వలుము సేసి

యూర కెత్తకు దాయ ముగ్గడించినఁ గాని

పట్టి వేయకు మని పటితళించి

వెడలినసారెలు వెనుకముందఱ చేసి

యెత్తినసారె పో నీక యార్చి

సమ మాయె రమ్మని సరస²వారలఁ బిల్చి

గెలుపునుమాళంబు గెరలఁ జేయ

తే. బడిసి యీరైదు పూజించి పలకమీఁద

బలుపమున వ్రాసి పెలివ్రాయఁ దొలఁగ పైచి

పన్ని పంచి యొక్కటి నాడఁ బంచి వ్రాలుఁ

దప్ప నో పత్రనయమునఁ దాన గెలిచె.

122

వ. ఇత్తైఱంగున నత్తరుణి కరకౌశలంబును పట్టనయుం బుచ్చి

వెట్టువెరపును గెలుపులెక్కయు లోపలఁగలంగుటయుమో

స పోక పంతం బడిగిన నిమ్మపండు పైచి యుటికితి నని సరి

సరి యన్న జొన్నల కని తాకె నన్నఁ గొన్నవారికి నని

గెలిచితి నన్నమగనికి మున్నని పుడికిపుచ్చికొన్నట్లు గత్త

రించినచందంబునఁ బందెంబు సఱచినవిధంబున మ్రొక్కిన

దీవించినవిధంబున వెరపున నాడుటయు నాకపటనాటకసూ

త్రధారుం ¹డంకించుకొని యుల్లసంబున సారెయొడ్డి తొమ్మిదిదాయంబుల కిచ్చిన సచ్చెలువ యెక్కిపలక తప్పదాయంబునకు నొకవ్రాయి విడిచెన ననుటయు సద్దేవుండు నాదాయ మీరైదు పానుక యెండు విటుగు ననుటయు నుదరిపడి యమ్ముదిత సవిలాసంబుగా పైచిననాశోరి గోరినదాయంబ పడినం బొంగి పానుక సరి సరి యని యంతనుండి విన్ననై యాడి యన్నాతి మిగుల నోడియుం పలంకక. 123

సీ. చేయదు దుగుణంబు నెలపు లే గుండిన

నెక్కిసపలక బో నిచ్చు గాని

పలుకదు రోషించి పడనిపానికలతో

ననదాయ మైనను నాడుం గాని

యొల్లదు గోపించి యెందునెత్తము వన్న

²నచరంబు నేర్పని యెన్నుం గాని

నడంకదు పంపించి నయ మెన్ను డడిగిన

నిలుత మింతట నన్న నిలుచుం గాని

తే. పలక దలుమక ³బయసుక పల్లటిలక

బోడితి దూఱక యాతావు పుచ్చు మనక

⁴క్రిందగలిచినవ్రాలు తెక్కింపు మనక

తప్ప నాడక తొల్లంటిదారి పడక.

124

క. ఇవ్విధమున గుక్కిణిమది

బువ్వంబరిమళముఁబోడి బొలుపుగ నెత్తె

1 డెక్కించుకొని. 2 నచరంబు...యరయు. 3 బైసిక. 4 యెంత

తెక్కింపుమనక వ్రాయుకుడనక.

బువ్వాయి గలిగె శౌరికి

మవ్వము దిగఁ దొడఁగె గెలుపు మట్టం బయ్యెన్. 125

గీ. చాలు నని పాసె రుక్మిణి సత్యభామ
కరము గరమునఁ గీలించి కమలనాభుఁ
డిందు రమ్మని పిలువ నయ్యింతి నగుచు
నభిముఖంబునఁ బాసిక లందుకొనియె.

126

వ. పందెంబు చెప్ప రుక్మిణిం జాలించి.

127

నీ. ఒకదాయ మాడిన నున్నదాయం బొడు

మనక వాటులు రెండిన గొని చెలంగి

కాననియాటఁ దాఁ గడచి పోయినఁ జెప్పు

నెత్తంబు వడ దని నేర్పు దెగడి

యొకదాయమునకును నొంటి దాఁకినఁ బోయి

యింక వైచెద నని యినుమడించి

పోయెడి నని ప్రేయఁ బూచిన వారించి

చూచి¹పో నిమ్మని సూటి చెఱిచి

తే. సారె మోపును బొరలును సదర నిదర

మెఱిగి లాగైనఁ గైకొని యించుకంత

పొసఁగ కుండిన రుక్మిణి బొంతు బొంక

శౌరిఁ బలుమలు గలిచె నాసత్యభామ.

128

క. నిష్కము మొదలెక్కెన్ ద్విచ

తుష్కాప్తకపోడశాదిదుర్వహశుల్కా

నిష్కములు పెరుగఁగా శో

చిష్కేశద్యోత మగుహృషీకేశుమదిన్

129

వ. ఇట్లు విశ్వలోకేనృసంధు వినోదింశునననరంబున. 130

— ఇతిమహాభారతకర్మకాండ స్కంధః పంచమః. —

ఉ. తాపముగోపముం¹దిలముదాంకివణ్ణంధ్ర సహజగూఢ్ధనకా
శీపతి సైచ లీక హరుచే బడసక పురదేహదహానం
దీపని గృత్య నాగ నకదేవతం బహుగుండమధ్యకీ
లాహరిశోభితం గొలుపులాఘ్యు వేలుపుల్ల న మచ్చలే. 131

క. మంటల మలచినరూప
మింట నడరి చూపు చూపు మ్రొగెదం గడు నా
కొంటిం గలదే యాహుతి
యంటలము హం డంటం బనిచె యాదప్రపురమున. 132

గీ. ఒడల నేదిక్కు సూచిన యోజనంబు
మండపమండంగం దెనును మగువ పోలి
దావరవతిసేర నబ్ధిరిం దల్ల డిల్లి
వట్టణం బెల్ల నిట్టట్టు వడం గలంగె. 133

గీ. సాత్యకియు సీరపాటియు సగ్రమింబి
తమగుం జెప్పినవానినం దుగం గూడి
పెద్ద లై నసాహసులం బిలిచి పంపి
రంతిపునములో హరి నెత్త వుండునెడను. 134

వ. వారును చత్వృత్యానృసంబున పెగడగిసినవాని గావున.

క. పెసపులు పిడిపుము బడములు
గుడిగొనం దుల్లేనిపుమాట గుత్తుక దగ్గుల
ముదసనలితసమున బడగున
వదలినయంగములు మిగుల పడకం గడంగన. 135

- క. సకలజగన్నాయక నేఁ
 డొకలలన వపుఃకృపీటయోనిజ్వాలా
 వికటచ్చటచ్చటారవ
 నికారఘోరిముగఁ జేరె నీపురమునకున్. 137
- క. ఆఱొన్నమృత్యువో వెలిఁ
 బ్రాఁకినలయకాలకుద్రఫాలానలమో
 యూఱొనఁ దడ వయ్యెడు నది
 సోఁకినచోట్లెల్ల గాలుఁ బొర నిచ్చెదవే. 138
- క. నావుడు దుగుణము సూ యిది
 తీపంచన ¹యోడె దప్పితే సరి యే మే
 మీవెఱనకు మన²రొ ప్రజం
 బోవుఁ జుమి పలకవ్రాయి పొదపొదఁ డనినన్. 139
- వ. వార లన్నారాయణదేవుండు నెత్తంబు తమకంబునం దత్త
 అంపునొడువులఁ గలయం దమకు సుత్తరంబిచ్చినవలుసులం
 బురుషోత్తమునిచిత్తంబు దమమింద లే దని విచారించి
 విన్నపం బసఠారు దేవా యసుటయు నయ్యెడునులాంబుధి
 సుధాకరుండు సకలకళాకుశలుండు గావున సత్తఱి సత్య
 భామ పాసికలు దాలించి వైచిన. 140
- గీ. దాయ మెత్తనో యీసారె దాఁక నీక
 కట్టి గెలిచెద నిదె పాసి కల³నిదయ్య
 ముల బటాబూర మిందేమి ముట్టఁ గలదో
 పొంది నచ్చినవ్రాలకుఁ బోవుఁ గాఁక. 141

1 యెడ్డిత. 2 రోహి. 3 నువచ్చి పట్టెనో భూత మిందేమిపుట్టఁగలదో.

క. నాస్రదం సంతోషించిరి

సాహసులు వీరవచనచతురత సత్యా

దేవియు నెత్తపుమాటలు

గా విని తెలిసికొని మెచ్చు గంసారాతిన్.

142

— శ్రీకృష్ణుడు కృత్యజ్ఞ జన్మము బంపుట. —

మ. మతి నొక్కింతయు సంచలించక నిలింపత్రాణపారీణుడ

చ్యుతుడౌకృత్య కృత్యకారిణికి మృత్యుప్రాప్తిగాఁ బంపె ని

ర్గతబాహ్మదశచానధారిపురాట్క సార¹విస్తారసం

తతపూరస్థిగమాసమీనహరణాంతర్మ క్రముం జక్రమున్.

వ. అదియును శతకోటిశతకోటిసన్నిభం బై చిత్రభానుచిత్ర

భానుభానం బై సహస్రకీరణసహస్రకీరణనిపుణం బై సహ

స్రారణమండలమధ్యదేవతావివిధాయుధవిహరణవిద్యుల్లతి

కావిలాసం బై జపాక్షరనిత్య పురతాలక్షణం బై మంటలు

మింట నంట పెడలి కడలి పెడలిసబడబాసలకీలాకలాపము

చందంబునఁ గాలకూటువిషవహ్నిజ్వాలామూలికాభీలం బై

నీలకంఠనిటలతటనయనశిఖిభాసహాయం బై నవలీలంగున

మెఱచి చఱచినం బుగంబు సార నేరక కృత్య కృత్యంబు

లేక మగలి పఱగం జొచ్చిన విచ్చలవిడిఁ దనమయంగబుగా

గగనంబున నిగుడునచ్చక్రంబుం గనుంగొని.

144

క. సుగగరుడయక్షవిద్యా

ధరకిన్నరదివ్యముసులు తద్దర్శనసం

స్మరణప్రణామపూజా

పరతంత్రతఁ దెలుపు దొలఁగి బలసిరి చదలన్.

145

- క. పురుహూతముఖ్యుడికా
 లురు నేవింపంగ సకలలోకేశ్వరుడం
 బురుహాసనుడు గని నమ
 స్కరించి విసుతించె నిజముఁ గైవారముగాన. 146
- సీ. దైతేయమదనతీధమ్నిల్లములతోడ
 విరులనెత్తావికి వీడుకోలు
 దనుజశుద్ధాంతకాంతాకటాక్షములతోడ
 గలికికాటుకలకుఁ గానివాని
 దాననమానిసీ స్తనకుంభములతోడ
 బసువుఁబయ్యెదలకుఁ బాయుతెరువు
 దైత్యావగోధనదయితాధరములతో
 సాబగుదీడెములకుఁ జుక్కయెదురు
- తే. చేసి సురసుందరీకరి శీరతాల
 వృంతచలితాంతకుంతలవిలసదండ్ర
 కులవధూటీలలాటికాకుంకుమంబు
 బదిలపలుపఁ జక్రంబ నీభరమ కాదె. 147
- వ. అనుచుం జక్రంబు వీడుకొని కడచి పోవుటయు నానుదర్శ
 నంబు నుద్దేశించి. 148
- మ. సతతంబు స్తుతియింతు జంతుమయసంసారక్రియాగక్షణ
 తతశౌర్యక్షపితారిపక్ష మగుటకా సంగ్రామభీమభ్రమా
 గతగేహాంతికదీర్ఘికాతటలుతత్కంత¹ చ్ఛిదాచ్ఛాసన
 తతజక్షాళితకేలతామరసరక్షశ్చక్రముం జక్రమున. 149

క. అనుచుం గొనియాడి ననజా
సనుండేంగ మదన్మనంబు సనుచో నెదివరం
గని దనుజ రాక్షసులు క్రో
ధనుల్ల తన్నిళిత ధారం దగిలి తునియంగన్. 150

ఉ. ఆపరమేశ్వరుండెన జగదంబికతోడ బ్రమథన్రజంబుతో
గోపతితోడె జక్రమునగుం జనమెక్కుడెన పోదమంచుంగా
శీపురి నుండ నొల్ల కతిశీఘ్రగతికా శతయోజనంబులం
దంపనయోగ్య మై పరగుతాలననంబున కేడంగ నెమ్మదిన్.

క. కాశీపతిసగరమ్మున
నాశాకాశాన కాశహాళితహాథా
క్రోశజనజాలం బై
కేశవచక్రంబు కృత్యకృత్యం బయ్యెన్. 152

ఉ. ఆపురుషోత్తమాయుధము సంతకము న్ననుగొన్న భీతిం గా
భీతిం జేరి యున్నతిలం జేసిన సిద్ధిండ వండుం గెంగిటం
జీవడం బట్టి ముంబరముం జేసె దిగంబర వేషం గృత్యం ది
త్వానపరాయణ్యముమం బవకచక్రమునీలు చేసియున్.

చ. తనియక కాంక్ష పెండియును దంతితునంగర తాంగన్దనికా
వనినురమండలాధిపతికై శ్వజఘనృజమండలానులే
వనదునుమాంభోక స్తబకబంధవనాచలదూర్గదాంధ్రకాం
చనతృణదానుగేహాదృఢసంపలసూక్ష్మమప కుండల్యహుతి.

గీ. ఆలుయోజనములలోడను నందలలో స
గంబు నలునదరముం గాలికాశి గాసి

యయ్యె ముప్పదియేండ్లు సిచ్చాట దిందు
చేత నవిముక్త¹మయి చెల్లెఁ జితి యనంగ. 155

వ. ఇట్లు కాశీపురంబు దరికొలిపి కృత్యాసంహరణంబునం గృత
కృత్యం బై సుదర్శనంబు దామోదరదేవునకుం బొడసూపి
సుఖం బుండె దురోదరపరాయణుం డైనయన్నారాయణుం
డు గెలుపు నోటంబును సరిగా నద్దేసీద్యయంబుతో వినో
దించుచు మఱియు వివిధాంతఃపురవనితావిహారంబులం
బొద్దు పుచ్చుచు నుండె నచ్చక్రంబు నుండియు. 156

క. దైతేయకామినీసం
ఘాతము మగ మొలక లై నకడుపులు డిగ నం
కేతించినట్లు చక్రము
పాతాళంబునకు నరుగుం బ్రతిపాల్చునీన్. 157

క. నీయెడ నాయెడ నేయెడఁ
బాయఁడు కృష్ణుండు విష్ణుపరిచర్యాసం
ధాయకము చక్ర మాత్మం
జేయుము సత్పూజ లిష్టసిద్ధికి ననఘా. 158

వ. ఈచక్రప్రభావంబు భావంబునం దలంచినయతనికిం గార్యసి
ద్ధియు శరీరరక్షయుగ జేసులునిది నీకుఁజెప్పితిసావధానుండ
వై యెప్పుడుం దలంచునది యనుచు నమ్మునీంద్రుండు. 159

ఉ. భావనభానుమండలవిభాసివిభాకరదివ్యభవ్యసం
ధానవిధానదక్షిణసుధాకరుణారసపూరహరిచే
తోనయనా తపోనిధి విధూతతమస్ఫురణాంతరంగని
ధ్యానపరాయణా పరమతత్త్వమయస్తవ వైభవోన్నతా.

క. కరణస్వైర్విరవిహర

స్ఫురణావిరూపితదోషపుంజతమఃస్తా

వరణవిలీనస్వజనో

ద్ధరణసహస్రాంశుతేజ దైవసమాజా.

161

మాలిని. నిరతిరజసనహన్యా దూరసంచారమాన్యా

పరిమితగుణధన్యా భక్తిరేఖానదాన్యా

పరమహంగ దివ్యాస్పందితస్వాంతభవ్యా

నిరుపమతనునవ్యానిందితాక్రాంతభావ్యా.

162

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవిమిత్ర కోమటామూత్యపుత్ర
బుధారాధనవిరంజితకృష్ణనరసింహయాజ్ఞ ప్రణీతం బైన శ్రీ
మహాభారత కథానగరంబున శ్రీమత్సకలభాషాభూషణ
సాహిత్య రసవోషణసంవిధానచక్రవర్తి సంగ్రహాక్షరీర్థ నవీన
గుణసనాథ నాదనరసింహనాథ ప్రణీతం బైన యుత్తరహరి
నగరంబునందలఁపఁబడియోశ్వాసము.

చతుర్థాశ్వాసము.

క. శ్రీహైమవతీకలహ

స్నేహవిరంమప్రణామసీమంతపద

గ్రాహంసురసింధుకష్టో

రంహితసిందుంబలంతు హరిహరనాథా.

1

గీ. హంసడిభవలు లోనుగం నలులధరణి

బెరుగుండుకళోటి నేల బేడ పైన

నరచతులక్ష్మిర్బుగటములు నినుగడుండ

పెరుపుతో నుద్ధరించిన వేల్పు శోరి.

2

క. నావుడు జనమేజయవిభుఁ

డావైశంపాయనుని మహాదేవు మదిన్

నీవు గొనియాడువలుకుల

భావము దనివోదు చెవులపండువులయ్యున్.

3

క. హంసడిభకు లెచ్చరొక్కో

కంసారికి వారిఁ జంపఁ గారణ మేమో

సంసారసారవచనరి

రంసామతిఁ దత్కథాంతరము విన నలఱున్.

4

క. అనుటయు వైశంపాయన

ముని జనమేజయస్మృపాలముఖ్యునితో ని

ట్లనుఁ దత్కథాప్రపంచము

వినిపించెద మొదలుకొని వివేకనిధానా.

5

క. ఎనుఁబదియెనిమిదివేపురు

దనుజుల కాధ్యుండు వక్రదనుజుఁడు దోడ్చె

చనుదేర హంసడిభకులు

¹చెనకిన దెసఁ దునిమె శౌరి చెప్పెద ననియున్.

6

నీ. సాల్వదేశంబున జనియించ బ్రహ్మద

త్తాభిధానుండు మూర్ధాభిషిక్తుఁ

డఖిలధర్మవిధిజ్ఞుఁ డాత్మభార్యాద్యయం

బునకు బిడ్డలు లేమిఁ బొల్ల వోయె

సంసార మనుచు నీశాను నారాధించె

బదియేడు లొండుసంభ్రమము లేక

పరమేశ్వర డతనిసద్భక్తికి మది మెచ్చి
కలలోన నొకనాడను గదిసి నరము

తే. వేడికొను మన్న నిరుపుర వేడె సుతుల
శివుండు నిచ్చితి నగుచు విచ్చేసి నంత
నతనిచ్చే లిద్దఱును గార్భభిరం
మూర్తు లయి రన్న రేండ్రిండు ముద్దు నేయి.

7

ఉ. ఆనమమింబు నందిమహితాత్ముండుమిత్ర సహాయుడనాగెధా
త్రీసురు డొక్కమిండు జగతిపతికి నభ్యుదయ సుతోదయో
ల్లాసము లేక శ్రీవతి దలంచుచు దప్పక పంచనమల
చేసినవూజకుఁవారియుంబిత్తములోఁబొడసూపిపుత్రుతోన్.

ఉ. మెచ్చితి వేడికొమ్మనుడుమిత్ర సహాయుడ నుమాచుం గోరెనీ
కిచ్చితి నందు సమ్యక్తుండు నేగ భారమగుం డాత్మ కాంక్షనిం
జెచ్చుర దొంచు వివిధలు చప్పగం బల్కలు నచ్చుబోధుతో
ముచ్చటను నెనల్ల చనుమున్నులు పల్కలంబులు చున్తులు.

క. ఈవిధమున గర్భిణు లగు
మూపురలో రంజనతులు మునుమును నులలకొ
లై వాత్సులం గని రిద్దఱ
నావిప్రవధూటి వైష్ణవాత్మునిం గనియెన్.

10

ఆ. హంస డిభకు లనంగ నన్ను నుం దమ్ములను
నధిపనండునులు జనార్దనుండు
విప్రతనగుం డిట్లు మీ రొక్క ప్రాయంబు
వారు గూడి యాడ నుచ్చహారు.

11

ఉ. వేదపురాణశాస్త్రపదివిం దిగుగం బదిలంబు గల్గె భ
న్వాదిసమస్తశాస్త్రవివిధాభ్యసనంబున భీతి వై

సాదినిషాదిరథ్యుచితసత్కళలందు విదగ్ధులై మనో
మోదము సేయువిద్యలకు మువ్వరుజాణలనంగనున్న చోన్.

— హంసడిభకులు శివునిఁగూర్చి తపస్సుచేసి పరములు పడయుట. —

గీ. హంసడిభకులు హిమవన్నగాగ్రమునకుఁ
బార్వతీపతిఁ గోరి తపంబు సేయ
నరిగిరి జనార్దనుండు విద్యావివేక
నిధి మురారి నారాధించె నిజగృహమున. 13

క. వారిరువురు నైచేడులు
నీరును గాలియును ద్రావి నిర్మలతరచే
తోరాజీనభ్రమరము
గౌరీపతిఁ దలచి నిష్ఠ గైకొని యుండన్. 14

క. సన్నిధిఁ బన్నగహారుడు
పెన్నిధిఁ గని పొంగుచున్న పేదలక్ష్మియ న
య్యన్నాదమ్ములఁ గని మీ
కెన్నఁగ నేనరము లిచ్చ యిచ్చుద వానిన్. 15

సీ. అనుడు వారిరువురు నైకమత్యముతోడ
నమరాసురాదిసైన్యాధిపతుల
కోడ కుండంగ మా కొకవర మీశాన
రౌద్ర మహేశ్వర బ్రహ్మశిరము
లనునస్త్రములు నభేద్యకనచములు దివ్య
చాపములును బరశ్వధవిశేష
ములుఁ గయ్యముల కేము పోవుచోఁ గాపుగాఁ
బ్రమథద్వయంబు మత్పార్శ్వములను

తే. నచ్చుటయు నీగి రెండవసరము నాఁగ
హనుడిపి పారికి నడిగిననుట్లు యిచ్చి
భృంగిరిటిని గుండోదరుఁ బిలిచి నీరి
సమరములఁ గొప్పుడని వంచి చనియె నంత. 16

చ. సరములు గన్న మోనమున నచ్చి గుమారయుగంబు మున్ను
మా, తరపితృపంపసంబును బదగవడి మిత్రసహాభివాసినా
దరము జనార్దనప్రణయిని హరిరంభము నాచరించి సం
గరమున లేచి హంసడిభి కప్రతిపేదు లసంగఁ జొంగుచును.

క. కవచధనుని స్త్రనికరము
నవిరళేంద్రక్షమాల్కాభరణములున్
ధనుశేవిభూతియు హరహర
శివశివ శిబ్దములుఁ గలిగి పలువలు గుంపున. 18

క. పొలంతుల హంసతులఁ బెం
డిల చేసిరి దొరలు హంసడిభినుల కమరం
గులవతి జనార్దనునకును
బలియించిరి ముగియ నేకవత్సీప్రతముల్. 19

వ. ఇట్లు సరప్రసాదసమృద్ధభరితహృదయు యై నిజజనకి రాజ్య
విభవంబు విలసిల్లం జేయుచు పీఠంభిమూనవిజృంభితు యై
యొక్కనాడె పినోదార్థం బయ్యునువును గుమాగులుం
గూడుకొని. 20

— హంసడిభినులు పిలువఁ జొప్పుట. —

క. కరితురగరథపదంతులు
పరివేష్టించంగఁ గొలుచు ప్రజ ముండుట గా

సరస జనార్దనుడుం జన

నరిగిరి వేటాడ ధరణి యల్లల నాడన్.

21

క. వెలివాటును గాలురులును

వలలుఁ దెరలు దీమములును నడిచి దీరినకు

క్కలు నారెగోలలును మం

డలక్రోవులు వేట కాండంబుఁ బెనువంగన్.

22

వ. ఇట్లు వచ్చునెడ ముందట.

23

సీ ప్రబలదంష్ట్రాగ్రవ్యస్తముస్తాస్తంబ

జంబాలశబలవేశంతపంక్తి

ఘనఘనాఘననీలఘనపనప్రతిఘాత

ఘనఘర్షణావభగ్నద్రుమంబు

ఘురఘురారవఘోరఘోశాప్రమాణవి

ప్రణచ్చదాచ్చన్నతాంతలతము

ఖననఘళితాగ్నిఖరఘోషాత్పత్ర

హల్యథాత్రీధ్వస్తమనసరాజి

తే. ఖేటభటభాషణోద్భటాఖేటచటుల

కుటిలకటుకటాక్షేపణాక్షోభబధిర

మతిరభసభాసమానయానాభిమాన

రామవిక్రియాకులము పరాహకులము.

24

వ. అప్పుడు పరికినదువుల నెనువెంటం దవిలి కొండలెగవం

బిందటనందటగాఁ జేసి యేసి యట చనఁ జన.

25

- గీ. నల్ల¹నేనపుగుండులు నడచినట్లు
²మంపు గొని మే యెటుంగక మలసి మలసి
³నెనరుపారిక సుటుకంగ న⁴క్క మన్నుఁ
 బోను లేడ చొచ్చె దాంతుడు పొదలువోత. 26
- వ. ఇట్లన్నునం గన్ను గానక తగుగు మన్నుబోతుల నున్న
 యునికిన గ న్నంతటం బడ నేసి పోవం బోన. 27
- గీ. సీర ముంచిన సొరకాయ నెగసినట్లు
 పేరుకొని ప్లేచు⁴తల్లంటుచీర పోతె
⁵నుంగు చెండువిధంబున నుత్తరించు
 తములపాగు నిక్కెడంక్రియ దాంతు నిట్టి. 28
- వ. ఇవిధంబున నెగసినయిట్టి నాలుగుకొల్లనుం ద్రెవ్వ నొ
 క్కమ్మన నేసి చనునెడ మఱియు నప్పటప్పటికిం బొప్పగుల
 నలన నుప్పతిల్లిన చప్పల్లకుం దెప్పరం బైవఱుప్పలం దూ
 టుదుప్పలును (నిడువేటకొల్లు) (వేటకుం) గడంగిన నడిక
 నడికకడవారికి నెడ గొకత⁶డిగినయిమ్మననడపొరలుపిడిల
 విడిచినక చిడిముడి వడినకడంతులును నీం టులకుం బో టుబ్బక
 సూటిమయి దాంతుయు నేట్లదే విటలాటం బెవనలేటి
 కదుపులును బిటుంద⁷ రొప్పువొటి గొలును గొక పొదలు
 చి పటచునెడఁ దెటపి నుఱికినవల⁸టుద్రొమ్మనం గుక్కల
 చేర బఱిపఱి ధైరునగులుములును గొందలుగొందలు
 ముందటం గొంతులం బంది యందంద సంఘడి గ్రింద
 మీఁదగుం ప్లేచినం బందట వందటలుగా మ్రుందినగుండే

1 నీనపు. 2 మంపుకొని మెయ్యు. 3 చనుడుపారికి. 4 తల్లంటి.
 5 నుమ్మచెడక పేగంబున నుత్తరించు. 6 చొలుకొలుగుం గాన.

శ్లోను నేదెసఁ దొలంగినను నూదిపిఱిందిత్రా¹ డై¹ యాది
 గొని పాదులవారిచే² యాదులకాదులచే మూదలించిననీద
 రంబులతోఁ బాదుకొనినయేదులును నివ్వలవ్వలనుండి యెడ
 త్రైవ్యకుండఁ ద్రవ్వినయోదంబులం బడి క్రొవ్వఱి³ మవ్వం
 బు నివ్వటిల్లం బట్టువాడినచివ్వంగులునుం గల్గినం గనుంగొ
 నుచు వెండియుం క్రి³ గాలి నోలం జాలుక³ లిడినకాలునల
 లకుం బాలువడి లోలోపలం గళవళించియు దోడ్తోడ
 జోడెంపునలలకు లేటివేడంబు చేసినం గుడవడియును
 మున్ను పన్నినకన్నెనలల సన్నసన్నం బి³ నక యెన్ను
 నం గన్ను దిరిగివడి సన్నసున్నంబుగ³ నిన్నిక³ నెనును
 నడ్డగించి నించినయొడ్డవలలకు నడ్డిగిచి వడ్డినం బడక
 గడ్డఱికియుమ్మగంబు లనేకంబులు పొలియుటయును పేట
 చాలించి హంసడిభకులు నడపులం దిరిగి పరిశ్రాంత్యుల³ నేనా
 సమేతంబుగా మగుడం దలంచి మథ్యాప్నానమయింబున.

చ. కనిరి కుమారు లంత శశికాంతశిలాతలశీతలస్థి³
 వనఘనపాదపాదపనివారిశవారితనంగరంగెన
 ర్తనపరిన ర్తనద్విరదదానసదానమదా³ భిమాని³ కా
 తనుననజాతనూతనబతాకముం బుష్క³ నమక³ తోటాకమున.

క. కని యాపద్మాకరమునఁ
 దను పారెడునీరు ద్రవి తమసేనలుం దా
 రును విశ్రమించి రాసే
 చనకము లగుతరులనీడ సైకతముల్పై.

31

వ. అట్లున్నయెడ.

32

క. మాభ్యంతిసననభవని
విధ్యుక్తస్వరముతోడ విస నచ్చుటయున్
స్వాధ్యాయపగులు గావున
నధ్యాహారములు పుట్టి నయ్యునునురకున్. 33

క. డిహించి యాశ్రమం బగు
నోహో యిది తోప్పనే సముచ్చారణ మం
చాహంసడిభు లేనం
దేహము లే కందు సనుమతి సముద్ధానై. 34

ఉ. అచ్చట సేనలన్నిలిపి యాశ్రమవాసులం జూచి వేడుకన్
వచ్చిరి పాదచాగు లయి పారు జనార్దనుం డేగవదేరం గా
లచ్చి తనువిలాసమున లంపు ధనుశ్శృంగధారణము లే
నచ్చువడంగం గాశ్యమప శిష్యునిమిట్ట సమీపభూమికిన్. 35

క. అరిగి ¹సభాచార్యులకున్
బరిపాటి నమస్కరించి వదవడి హంసం
దరమునం జేయసమర్థులం
బరితోషము నొంది నిశ్యవప్రభృతులతోన్. 36

వ. హంసుం డిట్లనియెన్. 37

క. మాతండ్రిం బజనూయముం
ప్రీతిం జేయంగం నలంచి పిలువం బనిచెన్
భూతలమున గలనృపతి
వ్రాతంబుల మీగు నమగ నలయు నచటికిన్. 38

మ. క్షితినాతమ్ముడని నేనుదిగ్విజయముం జేయంగఁడాయంగడున్
బ్రతిపిర ప్రకరంబు డంబు మయిం గప్పం బొప్పునం బీక యే

కత మాడం గలరే నరేశ్వరశిరోగర్వంబు సర్వంబు బా
పితి మీశానవరప్రసాదమున మాపెం పెట్లెడం బెల్లంగన్.

క. అనుటయు వారందఱు హం

సునితో నిట్లనిరి రాజసూయమునకు మీ

జనకుడు దొడంగిన జాలును

మునుముట్టన వత్తు మిందు మోసము గలదే. 40

మ. అనినం దమ్మునితో జనార్దనునితో హంసునిసంగతోషమొం

ది నిజేచ్ఛం జనుచోట బుష్కలసరస్వీతోత్తరారణ్యాపా

వనభూమిం బరమోపదేశమున దుర్వాసోమునీంద్రుండు తి

వ్యనికాయంబు బ్రబోధనీజనజేయక సాయమైతోచినన్.

— హంసడిభకులు దుర్వాసని నవమానించుట. —

ఆ. కావీచీరమునుంగు కచ్చడంబును జూచి

బోడతలయు నిడిదబొట్టుం జూచి

గోచితోడి పెదురుగోలయు జిక్కంబుం

గట్టియున్న బుట్ట కాయుం జూచి. 42

వ. డాయం బోయి హంసడిభకు లతనితో నిట్లనిరి. 43

క. మిడికెడు పెదవ్రలు ప్రేళులు

మడిచెదు కనుదోయి మొగిడి మూగెనుడువర గంభీర

పెడవీణ యొడలు చేసెదు

కడపల జపమునకు నేడు గలదో లేదో. 44

వ. అని పలికి యతని పలుక కుండం దమలోన. 45

చ. తిరిసినకూడు చెచ్చి నలుదిక్కులబోడలు తిండి పెట్టంగ

బెరిగినపొట్టతోడ నొకపేటపయిం దొర వోల నెవ్వరిన్

సరకు గొనండుపట్టుకొని చాంగట గొన్న బలేయెటుగూడ
క్కరిబలుమోపుమోచునయగారితనం¹బది యుట్టిగట్టినన్.

తే. బాంధవుల బాసి తమయిల్లుపట్టు విడిచి
తల్లిదండ్రులు నగనఁ గైతవముతోడ
బోడతలలు గాఁ బడసిరిపొడువ తెల్ల
నీనిమాటలచేఁ గదా పట్టులైరి.

47

చ. ఎఱుంగరు గాక లోకమున నవ్వరి కై నను మేలు నేయఁగా
నొకపగునాశ్రమంబున సమున్నత మైనగృహస్థర్షముం
బటగడ పైచి గోచిగొని పాతెడుపొల్లకు ముక్తి గల్గెనే
పతిగల నేతినం గొలుచు పాతెడికిం గలదే తలంపఁగన్.

చ. అని పలుకుచు నయ్యగువురు నమ్మహిముని కట్టినిరి.

49

సీ. ²అలుకునగుటకతో నాశ్రమం బిది మెచ్చి

³తేదిగాక గృహమేధ మేల యొల్ల
పేపదంబునఁ బొందె దిందు మూఁగుండన

కాక సంసారసౌఖ్యంబు మాని
కఱపె ది ట్లున్న కొందఱను నారకపాత
లేలంబుఁ దగునె తాఁ జెడ్డబాణం
నెనకయ్యచేతిక పెన ల్పెచ్చ ననుమాట
నిజముగా నిచ్చోట నిన్ను నగవ

తే. నొరులు లేరని తలఁతేని నున్న బార
మేము గృహివి గాఁ బంచమశ్లేచ్ఛం గలిగి
నాకసుఖ మొందెను మిపుడు ప్రాణాన నుండఁ
దలంచదేని నావుడు జచ్చానుండఁ గలఁగి.

50

క. భాస్కరనిభుఁ డగుమునికి స
మస్కారము చేసి నృపకుమారులతోఁ జే
జస్కరము లగునె మాన్యా
వస్కంద శ్రుతికతోరవచనము లనుచున్. 51

క. న్యాయము దప్పకుండీ పురు
షాయుషజీవికయు రోజుకాచారము ని
శ్చేయససిద్ధియుఁ జెడు యతి
నాయకదూషణము చేసినన్ మనుబాలకున్. 52

శా. నాల్గు జెల్లెడి బ్రహ్మచారిగృహింబాసప్రస్థయత్యోశ్రమం
బుల్లెనల్యవివిడు లంతిమపదంబుగ జేసివా రిట్టి
రల్లొపించినసంతసంఘటించెనుమీరి యోహ్నులంబిమ్మయున్
మేల్లి డాడక వీరి జేరి మనుడి మీమిశుభప్రాప్తికన్.

గీ. చెలిమి మీతోడఁ జేయుట చెట్టతనము
దానఁ గీ డెంతవుట్టినఁ దగిలె నాగు
ననుభవింపక పోవునే యుక్కటకట!
వరుగుతో బాఁగరయు నెండవలసినట్లు. 54

చ. గురువులు నెప్పరే చదివెఁగ గొంతవివేకము మిమ్ముఁ జేరదే
తెరువునఁ బోక నేఁ డిది మదీయమనోవ్యభాఁ జేసె బిమ్మటన్
హరుఁ డుపదేశ మిచ్చినదియంతయుఁ గాలబలంబునన్ మహా
పురుషులకెక్కునేయడలపోయఁగ వాయుమహిమంబు బోవఁడు.

గీ. పాయఁ దగు మిమ్ముఁ గనుమారిఁ బడఁ బొసంగు
విషము ద్రావుట యోగ్యంబు పెల్లిలోన

మునుగు టుచితంబు మీరెల్ల గనుగొనంగ
నాత్మ విడుచుట చను నాకు ననుచు నడలి.

56

క. అలనడు నే రాజులకుం

దులునతనము వినుము యతులతో నతులమతుల్
గలుషించుట చిత్తము నోఁ

బలుకుట బౌంధవులు దురు బ్రదుకుతలంపే.

57

వ. అనుచుండ నమ్మునీండుండు.

58

క. కరుణయు గోపము గనుగన

నొరయంగ నొక¹చంట బాలు నొక²చంటను నె

త్తురు గురియుగతి జనార్దను

ధరణీశుతద్వయంబు సప్తక చూచెనీ.

59

గీ. చూచి యుట్టను భూపాలసుతులతోడ

నన్ను గనలించి బ్రదుక గన్నాడు లేచు

పొలిసితిరి పొలిసితిరి వే పొందు తొలగి

బమ్మ దరికొనుకోవంగు మ్రొంగికొంటి.

60

వ. అది యెట్లనిన.

61

ఆ. చక్రధరుడు బొరిసమర నున్నాడు మీ

మ్మిక వేటె కోప మేల నాకు

తెఱుగు మాలి తోగ్రుడు దిని చచ్చువానికి

విషము పెట్టువాడను పెట్టివాడను.

62

క. అనుచు గదలి పో నచ్చిన

ననుమానము మాని హంసు డమ్ముని జేప

ట్రినచంద మేమి చెప్పుదుఁ

బనికినకాలోరగంబుఁ బట్టుట దోచెన్.

63

వ. ఇట్లు పట్టికొని.

64

శా.తాను నిక్కుమ పెద్దవాఁడు బల సీతం డిత్తటి న్నిక్కుఁబ
గ్గాసం బట్రినయట్లు బిట్రి బిగియంగ నెంతసే పైన ని
చ్చోనుండక సమకూడునే మనసు సంచుంజించ సన్నానికా
వీనంబుకన్యపుండ్రుఁడనాద్యనుఁడుగట్టింపంగఁ గ్రౌర్యంబునన్.

ఆ. కలఁగి కన్న వారు కన్నదిక్కునఁ బూరి

పోయి రెల్లయతులు బోగుమిగులఁ

గినుక యడర సన్నగిల్లినయెలుంగుతో

నమ్మునీండ్రుఁ డిట్లు లనియె మఱియు.

66

గీ. చేయఁ దగనికి డెల్లఁ జేసితిరి మీను

చెలుప నోపుదు శాపంబుచేత మిమ్ము

నయిస యతి నైసనాకేల యాగ్రహంబు

దాసవాంతకుఁ డిటమిఁదఁ దాస చెలుచు.

67

మ. సకలోద్యోగకృతాసుబద్ధుఁడుజం సంగసంగుడుబంగుఁడుమీ
కకలంకు డతఁ డాశ్రమస్థులనునొ దాసీవ్యవహరజేయఁ డు
రకపాయంగలవాఁడు నేడుమిముదుం ధ్వైపారులంజూచికొం
కక మీకింకిరికిం జెలంగిన చొలంగం బొలుఁ దధర్మముల్.

క. పో పొమ్మని పలుమాలుం

గోపమ్మన హంసుఁ బలికి కొనియాడుటయుం

జేపట్టుట మెఱయఁ గృపా

నూపాపాంగుఁడు జనార్దనుని దీవించెన్.

69

క. శ్రీహల్లభుతో సంగతి

గావున నేడెట్ల నీకుం గలుగు నుజనసం

భావింపలోకస్వయనుఖ

మీన్మైతంబుం జెప్పు మీజనకునకున్.

70

చ. అనునెడఁగ్రమ్మఱంగినిసి హంసుఁడైనా డిభకుండఁ దోడిదను
ర్మనుజులఁగూడ దండముం గమండలముం బిడలంబుం జక్క-

మున్, మునుకొని పండియున్ యతులముం బగుసొమ్ములు

¹గాల్చికాల్చిక్రొ, వ్రుసఁగఱుట్టులయ్యుడఁజపుల్లొనిపోయిరి
వేడ్కనూరికిన్.

71

క. వారిమనక సంపదంబు

జేరి జనార్దనుఁడు పోయెఁ జెడి రకటకటా!

వీరసుఁడు విధివినోనము

హరింపఁగ మనుజుకోటి వశమే యనుచున్.

72

చ. ఇట్లు పోయినయనంబురంబ.

73

శా. దుర్వాహోర్జమహోషపాహణము లై ధూర్తప్రలాపంబు లం
సర్విష్యమహిమం గలంప యతు లంతం జేర నేతేగ నీ
నిర్వేదం బుడిగింప నచ్యుతుండ పో నిర్వాహకుం డెంచు నా
దుర్వాహిమునిపుంగవుండంగనెట్లె దుఃఖాదులస్వాంతుండ.

క. మండఁగ మండఁగ నార్చిన

ఖండితబిదలములుం గ్రుటితకాపీనములున్

దండములతుండములును గ

మండలుశక్తలములుం జూచి మఱుకున దోచున్.

75

¹ గాల్చికాల్చిక్రొ, గనుపటు లయ్యుడఁ జపులుగాఁ గొని.

- గీ. మురవిరోధిముందట నిట మోపు గట్టి
తేరఁ బంచి సహస్రయతీప్రవరులు
తోడ రా¹నెండ దాఁకిన నీడచోట
నిలిచి నిలిచి యహోరాత్ర నిర్లమమున. 76
- వ. రేపకడ. 77
- గీ. ద్వారకోపశల్యం బటు చేరి యొక్క-
కొలన వార్చి దుంపిసుండు గూడ నచ్చు
యతులముండట నరు దెంచి యానవేంపుర
డాడు చున్న సుధర్మసభాంతికమున. 78
- క. అటుఘటగువిముసుంగును
వితిగినపండంబుఁ దునిసి ప్రేతడుగోచిం
బటి²యలయినకరకమునయి
చుటఁబుట జూఁడెడిత్రఱంగునూపులతోడనె. 79
- ఉ. వాకిట నిల్చె లోన యనువల్లభుఁ డాడునునుండె గోళముం
నైకొని సాత్యకిం గడవఁ గాలను గేల నమర్చి చిష్టుచున్
లోకులునుం గుమానులును లోసుగ నుద్ధరి నుద్ధరి విన్
దైకపరాయణుండును ననేకవిధంబులఁ జిట్టి యూడఁగనె. 80
- చ. అవసర మైన నచ్చివణిహానులు దోడ్కొని పోవఁజొచ్చియా
దవకులపారిజాతము నుదంచితగోళవినోదమోదితున్
నవవికచారవిందనయనద్యుతిశీతలుఁ గాంచి రాయతి
ప్రవరులు పూర్వజన్మ కృతభాగ్యఫలంబునుఁబోలెనుండఁగనె. 81
- మ. ననుదేవాత్మ జుండుం గనుంగొనియెడు రావణపతిప్రాడ్విభున్
రసనాయకలావళాపనచనస్థారంభసంభావితున్

వ్యసనవ్యాప్తరిగసహంసడిభకవ్యాళవ్యథావ్యాకులో
ల్లసనుక్ వేషవిశేషగోషవిషయోల్లాసాద్భుతభ్రూకుటిన్.

ఉ. అంతకుమున్న యాదవు లపాయభయంబున నాసనాదిపూ
జాంతర మాచరింపు మని యంతట నంతట రా మురారి య
త్యంతవిసీతుఁ డై యతికి నయ్యుపచారము లెల్లఁ జేసి వి
శ్రాంతి యొనర్చె నర్హపరిచర్యలఁ దక్కినభిక్షుకోటికిన్. 83
న. అట్లు సకలయత్నిప్రతతికిని యుద్ధోచితోపచారంబు లాచరించి
వాసుదేవుఁడు దుర్వాసునితో నిట్లనియె. 84

శా.-ఈరూపంబున సంస్మృతిం దొఱంగి మీ రేచింతలం జెంతలం
జేరం గోరక యూర కున్న నిటువిచ్చేయంగఁ జేయం గడుం
బారం జేదిననంతయుం గలిగినే బాలాంకబింబంబులలో
నారం గూరినయంభకార మన నాహా సాహసం బెట్టిదో

ఉ. ఆసలఁ ద్రంపిపెట్టి హృదయం బనుకొంగున యోగవాసనా
భ్యాసపునీదు గాంచుటకు నాగమసాధకముం దగిల్చి యా
యాసవిహారమెక్కుణగఁజేసికశయ్యకుం నజ్జలంబు ప్పెఁ
బోసిన నీశరీర మని పొందియుం బొందనియట్ల యూహింపన్.

చ. మఱియనఁ గత్తరించి మదమానములం¹ జాత్రుచ్చిమేచ్ఛుజాఁ
గఱ గొని క్రోధకామముల గండడఁగించి పరోపకారమున్
జఱ బడఁ ప్రోచి వాచస్రలచట్టలు వాసి తోలంగి చిత్తముం
జఱపడి యున్న నీగు నొకచక్కట నెక్కటి వేడఁ గట్టినే.

గీ. కలుగుటకు మీరు విచ్చేయుకారణమున
సగదిగుము లేదు మీయట్టిస్థయములకు

1 జాత్రుచ్చి.

నేమి కార్యంబు గల్గినో ముఱుంగ రాదు

తెలుపవే నాకు నిర్మలధీనిధాన.

88

క. అనుటయు భగభగ మండలం

కనుగనతో నొడల నడచుకంపముతో న

ట్టిననిట్టూర్పులతో మొగ

మునఁ దనికన కెంపుతోడ మునిమతి గమించు.

89

ప. తదనంతరంబ యంతరంగంబు కోరిత నంతరించికొని మెలంగడు

నా రామణున కిట్లునిఱు.

90

— దుర్వాసుఁడు హంసవిధులదుర్వయంబు కృష్ణున బోధింపఁచుట. —

మ. తగునే యింత ముంతకా తలఁచవేత్తైలో శ్రీమంగళంబు నీ
వు గదా దానవపై రివ్వ పొడమి లావుం జేసఁగిం బొస రూ
పగుదై నంబు గదాధరుండ నభిలష్యాపారపానంగమా
ధ్వగ మావృత్త మెఱుంగనేన ననంత్రంబు తలఁప బంపవే.

శా. ఏ. గాదే నడతుం జతుష్కమునితో నింద్రాదిదేవతలనులే
మాంగంబాతిభనత్పరాబ్జములకు మ్రొక్కంగలేదున్న చో
నాగ న్వచ్చియు నాగఁజాలని ప్రతీహాస నిర్విడంబిం గుఱుకొ
దాంగం బోయి తలారివాసియెడలక దాంగం నీకేటికెన.

ఉ. ప్రాతలమేమునీకుఁ బలుబొములఁ బొందక యున్న నాటకీసి
చేతలు గంటిమిందఱకుఁబిత్తముల న్విల్లిదోచుసూత్రాలం
బూత్రల నీన యొందుదలపోతలు లేతలు మమ్ము నెప్పు యా
లాతులఁ గాఁ దలంపకు నలంపకు చాల నలంగిఁముండఁగన.

వ. అని మఱియును.

94

సీ. ఏ నెఱుంగుదు నిన్ను నేల నాతోడనే
 పోడహూయములు బ్రహ్మవేత్త తేఱుంగు
 రూపు రూపులలోనిరూపుఁ డోపరూపు
 చూచనిరూపు నీరూపు సూరి
 వేదాంతముల నైన పదవి నందనిరూపు
 విజ్ఞానరూప మై పోలఁచురూపు
 తేజ మైశ్వర్యంబుఁ దెలుప జాతనిరూపు
 ప్రణవరూపంబు గాఁ బరగురూపు

తే. పంచభూతసుధాక్షరభాస్కరాత్మ
 రూప మగురూపు నీరూపు నిచిరరూప
 మొఱుంగదప మాను ప్రేళ్లతో మొఱుఁచు మాచి
 యెఱ్ఱెఱుంగువారి గాకులు సిద్ధమ నేల.

95

క. మానుం బుణ్యము చాలమిం
 గాకేమి జగత్ప్రయంబు గావం బ్రోవం
 కైకొన్న నీవు నకలవి
 పేకివి మాచుగిని మెఱుంగ వ మధుమధనా.

96

క. అంభోజనాభ నరపతి
 డింభులు భుజనమున హంసడిభకు అనంగ
 జృంభితు లయి యురువు గుహ
 లంభించిరి కానలోక జలంబున మమ్మున.

97

ఆ. హంసపరమహంసు లగునీయతిగ్రుల
 వేరు సైదు లేక పచ్చి పరిగి
 హంసుఁ డాత్త నామహంసు లని కానోపుఁ
 బట్టి మమ్ముఁ జాల భంగపఱుచు.

98

క. సరకుగొనదు సురవదులను

గురుశక్తిని భీష్మ బాహ్లికులఁ దైకొనరు
ధ్వరత జరాసంధుని పెర
నరిగా మెచ్చరు మహేశవరగర్వమునన్.

99

తే. హంసడిభకులచేత నీయతులు నేముఁ

బడినపాటులు వేట చెప్పంగ నేల
కమలలోచన ముంజేలికగణమున
కద్ద మేటికి నీసొమ్ము లరయ రుదె.

100

న. అనుచుం బుండలికాక్షుముందటం దమతెచ్చినభగ్నునస్తు
సముదయభారంబు విచ్చి చూపి యిట్లనిరి.

101

సీ. ఈకమండలుపజ్జ్ఞి నేటు చూతు నిట్లత

త్వావమస్తంబులు వగుల కున్న
నీదగడనిహంబు నేటు చూతు నిట్లత
ధూర్తహస్తంబులు దునిను కున్న
నీవల్కులవ్రాత మేటు చూతు నిట్లత
త్కవటచర్మంబులు గాల కున్న
నీశిక్యసముదాయ మేటు చూతు నిట్లత
ద్వేషణాంత్రంబులు దైవ కున్న

తే. నకట మోమోట లేక తారంత చేసి

బ్రదికి పోయిరె పులి వేదవడినఁ బసుల
1 హంద్రె యెక్కాడి రనుకత వచ్చు నాకు
ముసులలోపల నాలుక ముల్లు విడిగె.

102

తే. వలదు బ్రాహ్మణ య్యత్త్రియ వైశ్య శూద్ర
జాతు లాత్మ కులోచితాచారపథము
నడప నాహంసడిభగు లేనాట నేది
నడపి రది చెల్లు గాక నర్థముల కెల్ల. 103

క. మా కేది దిక్కు చెరువో
లోకంబులు మూడు నింతలో నే మగునో
నీకడు పట సర్వంబును
జేకొనవే దుష్టశిక్ష చేసి మురారి. 104

చ. అనిస యతిం గనుంగొని మురంతకుఁ డిట్లునుఁ నిప్పుఁజేసితిం
గినియకుమయ్యమి మ్మొకఁడుకీడునఁ బెట్టెడువాఁడు లేడయెం
దని పరికింప నైతి విను మాధరణీశకుమారధూర్జలం
దుని మెద నింతలో నగలఁ దూలకుసాత్యకతోడుసంయమి.

క. ఎఱిఁగి యెఱిఁగి నీముందర
నతిగొడ్డము చేసి పోయి రది గైకొన తి
లేఱు గయినహంసడిభకులు
కొఱవిం చల బరికొన్న ¹కొఱడులు గారే. 106

క. హుండు సర మిచ్చె హాణీ
వరవరుణకు బేరసురపై వన్వతు లి
త్తురు గాక నీవు గినిసి
నరములగిరములను బ్రదుకుపారే కుడుతుల. 107

క. కలఁడు జరాసంధుఁడు వా
రలకుం జెల్ల కాఁడు నిష్ఠురభుజాపరిఘం

డలఘుబలుడం సేనలతోఁ

గలయకమును వారిఁ జంపఁ గలవాడఁ జామి. 108

చ. ఎద్రిచినకాలపాకమున నీగతి నీమదిఁ గ్రోభవల్లెకం
బద్రిచినవారు మన్నితబాణపరింపన పై న మిట్టలుల
విద్రవఁగఁ పత్ఫలంబులచవిం జరితాంధులుగా శరీరపుం
జన్మములు చేరుఁ దత్ఫలంబులచేతులఁ గొననులంబువాతులన్.

చ. అనిన మునీంద్రుఁడెంతయుఁ బ్రియంబున సహృదృతృపుండరీకలో
చన కమలాసనాదిసురసంఘశౌరణ్యపదంబుజా జనా
ద్దన దనుజాంతుకా కాలిచెనం బ్రణామిల్లద సంగస్తుతిచేసికా
నిను సనిశంబునన్నుఁగృహసేకానికాపుము చేసనాపుడినన్.

చ. అద్దేవదేవుం డిట్లునియె. 111

క. ఏమే నేమే నొడివిన

నామాటల కెగ్గుగా మనంబున యతిచూ

రామణివి నీవు దలఁపకు

స్వామి మన్నింప నలగము పైరణతోడన్. 112

క. చానము భర్తముం దత్త్వ

జ్ఞానము సత్యంబు యశము శతకృణ్ణపుసో

సానము లయినవి సయిరణ

చానకదా యతుల కది ప్రధానము దలఁపన్. 113

క. అని వేడికొని యతీంద్రుల

పసగృహమున నారగింప దామోదరుం డిం

పునఁ బ్రార్థించిన నేమియు

ననుమానము లేక వారు నొఁ గా కనినన్. 114

తే అలగరించి చతుర్విధాహారములను
దుష్టి చేసి దుహాలముల్ ద్రుంచి త్రుంచి
కట్ట నిచ్చిన యతులును గమలనాభు
నీడంకొని మున్ను నచ్చినజాడం జనిరి. 115

క. విచ్చూదిడి హర్వాసుం
డచ్చోటన నిల్చి సంతానంబవం
బిచ్చం దలంచుచు నారదుం
డచ్చువుబెల్లకొండు గం ముంతకుం డంతన. 116

వ. హంసపిఠుల వధింపం బింతించుచుండె దదనంతరంబ. 117

ఉ. స్రుతం గ్రొవ్వి హంసపిఠుల్ సభకుం జని రాజ్యగౌరవో
దాగుని బ్రహ్మదత్తుడమతం డ్రిగనుంగొని రాజసూయమున్
భీతం జేయు మిగిలెడను దిగ్విజయం బొనరించి యజ్ఞసం
భారము బల్లం దెత్తుమని బొహుబలంబుంజలంబుంబెప్పినన్.

క. అతం డొక గొకనుటయు న
న్నునెంతి యగు నాజనార్దనుండు భరిత్రీ
పరాసుతులగు నుపహితముగం
జలంబులతోడ బలిక నహజసౌజన్యమునన్. 119

గీ. రాజసూయంబు చేయ నేరాజు పలకెను
నాశనిగి రాజు అరిగొంపు లయినద గొని
నిర్విహంగుడ నున మెల్ల నేడు సేయు
లావు మెఱుంగునె ధుం యంగలంపుట్ట. 120

వ. అది గొట్టిన. 121

చ ఇరువదియొక్క మూలు ధర్మశ్శాస్త్రులం బరిమూర్ఖి పేర్చి ధర్
మర్థవసారుం డైనజమదగ్ని తనూజుండు సంగరంబులో

సరిసరిం బోరియుం బిడసెం జాలగ నున్నది బోహరిం నా
పరబలభీష్టు భీష్టు బలపార్థివు లేమనుచును బోనులనె.
మ. కురునీరాగ్రత బొట్టెనుం డెరిగెను నోహరింపొండున్ మే
న్వరుం జూపంగ వలంతు లే మనుచును బోహరింపొలభీ
కను భీముం గదలించుచును గెలవే నెంపొండున్ బోరిలో
సరివాండై యరి మిసెం బట్టుట బరింపొండున్ బోహరిం.

నీ. సరకాసువిప్రానాథో¹ రక్షణ కీలి

రక్షణ కీలి వలకీలి రక్షణ జూపె
గంపచ నవళింపెమల² క్షృణ్వ మేలు
తనమేలు చేయు పెద్దలను నోహరిం
జాణూరముష్టికను బజిలంబు
నాలంబులో నెల్ల సలపు మలప
మురహయగ్రీహంత్త ముల ఫలహరి
నానోలివలగం బోహరిం

తే. నీరససార⁴ కాసారివిహరణంబు

విష్ణునకు నోప్పు సతనినో విగ్రహంబు
దొరకొనిన వచ్చు మనకు మద్దలంబు మునియె
పాట పంపల్లు తమ కంఠబంధంబు నునుట.

124

మ. నిలువం జాలుదురే రక్షణగణములో¹ నేలంబు రక్షణబో
జ్వలపేపంబు హలంహలస్థలహలంబు² పోహరిం
బ్రళయంభోభరినోహరింపొండున్ బోహరిం
బలభ స్రుం డెలిం బ్రుం కనినను బ్రుంబుధుం పోహరిం.

1 వలకీలివనమున కలపు మువ. 2 క్షృణ్వ మేలు. కేలంబుగం.

4 సాకార.

మ. కలు ద్రావం బని పూని యూచనలు ఖడ్గాఖడ్గి¹వాదించుచే
కలగం బొలుట గాక పంతములకుం గంసారి పై రంబినం
గలనం బ్రాణముతోన పట్టు వడిు నింకకా సాత్యకం గీత్యకా
బలభద్రుకాగిలభద్రునాదెదురం జెప్పంబొప్పునిప్పుంజామి.

క. మనకు జరాసంధునకును

మనసులు గలసినవి భర్తమయుం డాతం డీ

పని గావనం డింక జనా

ర్థన యూచనగరమునకుం దడయుక చనుమి.

133

— హంసడిభనులు జనార్దనుని యూచనగరమునకుం బండుట. —

క. చని యాజనార్దనునిచే

ఘన మగులవణంబు మనకుం గప్ప మడిచు మే

ధనములును సుకు గా విట

చనుడె వ్వును మహాని యజ్ఞసమయంబునకుం.

134

క. ఏను త్తరంబు నెప్పిన

నీయానయ నీకుం జెలమి నీతో మిగులం

జేయుట నొండెన నేర న

సూయ తలంపునకు రాదు సూ నినుం గనినన.

135

మ. అనుభవ నేర్వడుకతోడ నీమహాని యుక్తయూధుడై యాజనా
ర్దనుడేతేరం దదంతరంగము²మునీంద్రప్రాణుశ్రీసత్సంగ
ఛను నేడల్లి కనుంగొనం గలిగినం జాలుం గృతార్థుండెబొ
మ్మనిచింతింపగనాకు నేడ³దపనాపతిర్థముకా స్వాధమున.

నీ. యదుకులాంబుధిచగద్ర నానందమునం జూచు

రామాదిహితచక్రములలోన

దనుజారిపారిజాతముఁ జేరి పొదిగొన్న
 రాజన్యరాజకీయములలోన
 వసుదేవసుతసరోవరములో నోలాడి
 సనకాదివిద్యహంసములలోన
 గోపాలనరపుష్పగుచ్ఛంబు మూఁగిన
 పరిచారికాద్విరేఖములలోనఁ

తే. గలయఁ దొలుబొమునోములు గలఁగగాన
 సెలపు లేక జన్మంబులు చెడియె నాను
 మీఁద జన్మంబు గలుగ నిర్మించె నేని
 కమలబాని పేరు చావకకాలబొమ్మ.

137

సీ. వెలిదమ్ములో తేఱవెన్నెలో యమృతమో
 కన్నులో చిలునవ్వు కనికరంబొ
 గగనమో చుక్కలో గ్రహరాజబింబమో
 వక్షంబొ మాక్తికానళియొ మణియొ
 తనగలో శోనమో తరలమండలమొ హ
 స్తములో శోభింబొ సునన్దనంబొ
 తలఁపులో కరికరంబులొ కుంకుమ 1 ప్రభయొ
 పనములొ యూరులో పచ్చబట్టొ

ఆ. యనునఁ గన్నులార నాజగన్నాథుని
 గనుగొనంగ నేడెను గలుగుఁ గాన
 తలఁపులోన మున్ను దలఁచినరూపంబు
 శ్లేఱునడవట జన్మఫలము గాదె.

138

వ. అని వర్ణించుచుం జని డ్వారకానగరస్రవేశంబు చేసి యదు
వల్లభునగరివాకిట హయానతరణంబు చేసి తన రాక యెఱింగించి
పుచ్చి యద్దేసదేవునియనుమతంబున సభామండపంబు
నకుం జని జనార్దనుండు. 139

మ. కనియెం గొస్తుభరత్నభూషణు వలత్క దూరహరింబు
వనితాచాలితతాశస్పృంతపవనవ్యాధుతపీటించలుక
మనుజాధీశకరీటకోటివలన్త ధృస్థసింహాసనం
కుని దేజిప్రసరప్రభాతతరణిగోపాలము డామణిన్.

సీ. బలభద్రుడును చాను భద్రపీఠంబున
గదియ శై నేనుం డగ్రమున మెలుయ
దుర్వాసుండును నారదుండును రెండవ ది
క్కులం దన కింపుగా గోష్ఠి నేయ
సుగ్రనేనుండు గౌరహస్తతి దనుఁ జేర
గంధర్వగంసంబు గలసి పొలయ
నప్పరోగణనర్తనాడంబరముఁ జూచు
తనచేత నభినవభవము లడరఁ

తే. దనకునై నందిమాగధస్తవము నిగుడ
సామవేదులు దనయందు సార మెలుంగఁ
దనవలన లోకు లానందధారఁ దేల
లీలఁ జేరోలగం బున్న నీలవర్ణు. 141

వ. కని కదియం బోయి తనపేరు చెప్పి సమస్కారంబు చేసి
బలదేవునకు నట్ల ప్రణమిల్లి యథోచితస్థానంబునం గూర్చు
న్న యనంతరంబ మురాంతకుం డతనితో నిట్లనియె. 142

గీ. అనఘ మీరాజు బ్రహ్మసత్తుసకుఁ గుశల
మా నరేంద్ర కుమారులు హంసడిభకు
లధిక భస్మలై నరములు హరునిచేతఁ
గొన్నవారట కుశలంబు గొఱత గలదె. 143

క. మీజనకుండం శుభయుతుండే
రాజులు మిము గారవింతురా సుఖకరులే
భూజను లిపు డిచ్చోటఁ బ్ర
యోజనమా నీవు నచ్చునుద్యోగమునన్. 144

వ. అనుటయు నాజనార్దనుం డిట్లనియె. 145

క. అందఱకుం గుశలమ, మా
కుం నగుమన్ననల, ప్రజలకుం బరిణామం
బిం చే నచ్చినవని గో
వింద యెఱింగింప కెఱుంగవే విశ్వహితీ. 146

క. లోపల పెలుపల పెలుపల
లోపలఁ గా నుండెను సఖులలోకంబులకున్
నీవరత త్వము చిత్రము
రూపము నై నీవు లేనిరూపము గలదే. 147

ఉ. ఉండెనుట తప్పు వారికడ నుండమి తప్పిట, రాక తప్పు, రా
కుండెనుట తప్పు, తప్పులకు నొప్పులకున్ గతి నీవ దేవ! యే
నొండొకరుండనే, పలుక కూరక నేరక యుండఁ జేయునీ
ఱిండితనంబుచేత నిసిఱితలు వాతెడిఁ బిత్త ¹మిప్పుడింన్.

చ. అనుడు జనార్దనుం డను జనార్దనుతో విసుదూతకృత్యముం
బనినడి పూని యేలకలప్రల్లద మైనను జెప్పఁ జెల్లద

ప్పనిపలుకైన బోలు విసం బంతము చల్లగునచ్చి ముంతదాఁ
చినగతి నింత మాటునడఁ జేసి నెఁగార్చుము గాన వచ్చునే.

క. రావలదే పంచినపని

నేననులను బాముకాటు సీరం దుడిచిన

బోవున హారే మనిరో

నీవేలా దాఁచె దేమి నేరమి సీకున.

150

చ. అనుటె నతండుహంసడిభ కౌనుమతంబున రంబసూయము
జనవతి నేయం బూని భుజసాగమునకొ సడినన్న రంజులకొ
ధనములు చాలం దెండని పడగపడి దేవన గుంన్న చోటికొ
ననుఁబనింపెనిన్ను యజనంబునమున్ని డిచేయి హండుగొన.

గీ. అప్పు డాహంసడిభను లిట్లనిరి మనసు

లనణ మెంతేని నుడుగు యోదవులదేతి

వేగ రమ్మను శౌరి నియ్యాగమునను

నాపుడం బని పూనితి దేవదేవ.

152

వ. అనుటయు వాసు దేవుండు రోసంబునను మూలం బైనప
సంబు చేసి యిట్లనియె

153

ఆ. రాజసూయకర్త బ్రహ్మదక్షు డట్టె

రభస మెనఁగ హంసడిభను లట్టె

చేయం బంచువాడు చెల్లఁబో లనణంబు

మోచువాడ కాక మురవిరోధి.

154

ఉ. అప్పున మెంత గావలె నహంకరణంబు దొఱంగి యిచ్చినం
గప్పమువేర నేడు నొడికొరితనంబున మోస పుచ్చుగా
నుప్పులు దెత్తురే సమరయోగ్యతలంబున వైరికోటితో
నుప్పనబట్టె లాడునెడ నుప్పులు దెత్తురు గాక యోదవులో.

వ. అని చలికి యాదవలోకంబు నాలోకించి. 156

మ. కలరా యంతకుమున్ను యాదవుల చేరగప్పంబు దెప్పింపఁగాఁ
గలరా రాజులు గుఱులుం దొడవు గాఁ గల్పించిరా కాకులం
గలకంతంబులఁ జేసెనా కటకటా గౌరిశర్వరుం డేమిగాఁ
గలపారోయిటమిఁదహంసడిభకుల్ గంధర్వకారంబునన్.

వ. అనుటయు యాదవులు దమలోన. 158

గీ. హంసడిభకులు రాజసూయంబు నేయ
మనము గప్పంబుఁ గొనిపోక మంచిమాట
నేడు 1 సారిన త్తలమొనల్ వాడి చేసి
నోరివారన భూతేశుండు వారిఁ జెలిచె. 159

ఉ. యాదవు లుప్పుమోచఁగ ముంరికి సోలలు మోవకంకబో
రాదన హలంఘంధుంగొలుచువచ్చునట్ల నటుగాని యాగముం
గాదట చేయ హంసడిభకతీతపాలకుమానులంచు నా
నీదల కేల బోగుబడి పద్ధతికంబునుఁ బెట్టబీరమునన్. 160

తే. అనుచు నొండొరెఁ జెయివ్రేసి యుపహసింప
హరిఁడుం గలకల సవ్వ జనార్దనుండు
వినఁగ నిట్లను నొం డేల వీరవరుల
నలుఁగుమొనఁ గాక కప్పంబు లడుగ నగునె. 161

క. అరిఁ గరమున నేదా త్ప్రస
నరిగరము సంగేద్రధీనుఁ డయినం జెడఁడే
యరిఁ దిరమై న న్నడుగుట
యరిది రమై కాభిలాషు లగుస్వహేలులకున్. 162

మ. పెదకం బోయినతీవ కాలుఁ దవితెన్ పేయేల దుర్గాసుచే
మొదలన్ సంచకరంబు హంసడిభకోన్మూలక్రియాశీఘ్రికిం
గుడు రై యున్నదిసాటిగాకయిటమత్తో దండకాండోదర
ప్రదరప్రానరణంబుదప్రకటశంపాకంపభాత్కారముల్. 163

వ. వారలతో నిట్లునుము. 164

ఆ. ఈశునరముచేత నెవ్వఁడే నిప్పాట
శూరుఁడైన దువ్వుఁ బూచి సక్క
యొడలు గాల్చికొన్న వసువున మీరింత
లావుమాట లాడ లజ్జ గానె. 165

ఆ. హరిగదావిహార మల్లంతఁ దోచిన
వరము మిమ్ముఁ గావ వలఁతి యగునె
వెట్టివార పిడుగు ప్రేసినఁ బలటొప్పి
యాగునే వివేకమైన నలదె. 166

క. అగునో కావో నరములు
డిగ విడువఁగ రాదు హంసడిభకులు నన్నున్
మొగరించినహునయినను
జగ మెటుఁగఁగఁ దోలి తమ్ముఁ జంపెద ననుమి. 167

క. పరపగుమోహర మేర్పను
వెరవగుచో నెల్లి నేడు విడిసెద మధుం
పురమునఁ బ్రయాగమునఁ బు
ష్కరమునఁ దా రేర్చికొన్న కల నగు మాకున్. 168

మ. మొగమోటంబున నీపు వారియెదుటన్ ముఖ్యంబు యుద్ధం
బ కాఁ, దెగనాడన్ వెఱలేని సాత్యకి సమిద్ధిరుండు నీతోన

యే, గి గుణగ్రాహకులు గానితద్ధరణిభృత్క్రిటాంతరంగంబు
లం, బగులన్వైచుం గతోరవీరసచనప్రాసప్రసారోద్ధతిన్.

వ. అని పలికి సాత్యకం గనుంగొని నీవితనితోడ సాల్వనగరంబు
నకు హయారోహణుండ వై సన్నాహంబు మెఱసి యొక్క
గుండన చని మదీయనచనంబు లన్నియుం దద్రాజడింభ
కుల యెదురం బలిక కలను చెప్పి రమ్మని వీడుకొల్పిన. 170

— సాత్యకి సాల్వనగరమునకుం బోవుట. —

ఉ. పేడ్కొం బ్రణామపూర్వముగ విశ్వజగజ్జనకున్ జనార్దనున్
వీడ్కొని యాజనార్దసుండ పేగమ కూడంగ రా సరాతు లీ
మాడ్కిమహోద్ధతింజనయమానశమాయనబోడుండైదువుం
జూడ్కికి దోచ శౌరియనుజుం డరిగిం దురగాధిరాధుండై.

సీ. చని సాశ్వపురము చొచ్చి నరేంద్రనందన
మందిరద్వారంబునందు హయము
ననతరించి జనార్దనాంత్రప్రవేశంబు
మున్నగు వారికి దన్ను శౌరి
పుత్తెంచుటయుం బప్ప పుచ్చె నాతం డట్ల
చేసి యర్హాసనాసీనుడైన
పదప రప్పించిన బెంపుతో సాత్యకి
యాజనార్దసుం డున్న యాసనంబు

తే. నందుం గూర్చున్న దప్పక హంసుం డతని
యాసనంబు విలోకించి యుంమనోజ్ఞ
భీషణం బగువేషంబు బిగబితావ
హిత్యరోషంబుం గనుంగొని యిట్లు లనియె.

మ. ఇతఁడే సాత్యకి యిచ్చహాభుజబలం బెల్లప్పుడుం జెప్పఁగా
శ్రుతిపర్వం బగు నేడు గంటిమిగదా శూరుండుధీరుండు సు
వ్రతుఁ డౌదార్యసమన్వితుం డఖిలశాస్త్రజ్ఞుండు శస్త్రక్రమా
ర్జితసారుండసుమాటలన్ని యుండగుంజిత్తంబుదా త్తంబగున్.

వ. అనుటయు జనార్దనుండు.

174

క. హరిదక్షిణభుజము సమి

ద్ధురంధరుండు నయవిహారదోహళి హలికిం

బరమాపుండు సకలకళా

వరిణతుఁ ¹డీతం డలంతిపని వచ్చునటే.

175

వ. అనుటయు హంసుండు సాత్యకితో నిట్లనియె.

176

గీ. కంసవై రికిఁ గుశలమే కామపాలు

నకుఁ బ్రమోదంబె యాదవులకు సుఖంబె

యుగ్రసేనుండు మొదలుగా నున్న సాత్య

తులకు నెల్లను సేమమే దురితదూర.

177

క. అనవుడు సాత్యకి మోమునఁ

గొనసాగనితెలివి దోఁపఁ గుశలమ నీచె

ప్పినవారి కెల్ల ననుటయు

ననియె జనార్దనునితోడ హంసుండు పదపన్.

178

శా. కంటే శౌరి నతండు నీపలుకు లొకర్నించనే క్రమ్మఱ్ఱ

వింటే తద్వచనంబు చెప్పుమనుడు నివిప్రోత్తముం డిట్లనుక

గంటిక్ గంటి దయానిధిక్ గుణనిధిక్ గారుణ్యపాఖోనిధిం

గంటిన్నమిక్ దమిక్ గంటి గొలుసంగంటిం గృతార్థుండనై.

చ. అవిరళరత్న నూత్న కన కాసనపూర్వమహిభవంబుపై
ననవిక చారవింపరుచి నవ్వెడంకన్నులచాయ చుక్కలన్
దివియలమాయుఁ జేయసలుదిగ్గులమ్రొక్కలపేరమోషున్
యాదనకర్తకై రసంబులకతంబునఁగంటిము రారిభాస్కరున్.

సీ. ఉరముకొస్తుభరత్న ముదయాద్రితటమునఁ
బొడ యెంచుకలువల¹ బోటుబోటు

శిరముకిరీటంబు సురగిరినెత్తొన

రాజిల్లుచగలింటి రాజుంజు

కటిపచ్చుబట్టు దిగ్దంతికుంభస్థలిఁ

జూపట్టురేయిండబోడుబోడు

చేతిశంఖంబు గర్జితగజేంద్రముకేలఁ

బరగువెన్నలపూవుబంతిబంతి

తే. యె కొలుస్తలోనఁ దేబోమాయంబు నేయ

సూక్తికవితానమనుసభామండపమున

సత్యభామాసభికటాక్షములగములఁ

జూటగొనుచున్న దేవకీసుతునిఁ గంటి.

181

మ. కని యద్దేస్రనితోడ వేడబమునం గప్పంబు గార్వంబుగా
ననుంబుత్తెంచుటఁ జెప్ప నోడితి జగన్నాథుండు నీ వింపన
చ్చినకార్యం బెఱింగింపు మన్నపిదపం జెప్పుగ నోరాడి న
వ్వనివా రెవ్వరు లేరు నావలుకులన్ వాస్తవ్య నింకేటికిన్.

వ. ఏ నప్పునపోత్తము నుప్పు గప్పం బడిగిన నుప్పు డతం డెప్పు
డెప్పు డప్పార్థి వడింభద్యయంబుం జూతునో యుచటం దెగం

జాతునో యనుచుండి వెండియుం గొండొక నన్ని
యన్నిభుండు నారచుతోడ నూట లాడుచు నామాటల
యెడ ననాదరంబు చేసె నవ్వాసుదేవుండు దుర్వాసుతో
విరోధంబుగాఁ గొండలు యతిశ్వరులకు పాదుచేయించి
బ్రహ్మతత్త్వనిర్ణయంబునకు వెలుగుక వారిచేత సుత్తరంబు
లిప్పించుచు నుండె నట్టియెడ నాతలంపున. 183

గీ. అకట నేరనివా రైరి హంసడిభకు
లేమిగా నిందుఁ బుట్టించి రేనిచేల
వచ్చి వీటిఁడి నైతి నివ్వాసుదేవుఁ
చేటి నూడ రాదని చాల దిగులు గుడిచి. 184

క. మానితిఁ బని యామాటలు
మాని తిరుగుఁ డింక మీరు మనమాటలకుం
బూని మటుమాట లాడఁగ
శై నేయుండు వచ్చెఁ బాన చాలుం బనికిన్. 185

క. అనుటయు హంసుండు గమగమఁ
గనలి మదిం జెలుపు విడిచి కాలువఁ బొగడం
జనునే వీనికి నని యి
ట్లను ననుమానింప కాజనార్దనుతోడన్. 186

శా. ఓరి బ్రాహ్మణధూర్త నాయెదుర నోహోసాహసంబెట్టిదో
వైరింగోరి నుతించుమాట లెటుగావచ్చెంగృహ్ఘ్నయిదిన్
నోరే యెవ్వరి కెవ్వరయ్యెదరు నిన్నుం బెంచి మన్నించినన్
గారామైయిటుచేసి తేతోలఁగు మింకం జాలునీ కార్యముల్.

- మ. నిను రప్పించక మున్న వేగపడి పూనెన్ శార్దూలకామోదకీ
వనమాలాంబుజచక్రభూమికలు గైవారంబు చీయించె నే
లిననాగారులచేత యాచవుల నోలెం గొల్చి కూర్చుండఁగాఁ
బనిచుం గేశవుఁ డైంద్రజాతరుగఁజేంబ్రాహ్మణ్యనీకంతటన్.
- చ. పితౄకేవి గాక నీవు నొకప్రగ్గడ వే సభ లుండుభంగి ము
న్నటుంగనివాడవై బ్రమసియొప్పరిముందిర నేమిహూటలో
యతిచితి వారిజం కెనల కచ్చటఁ ద్రోవడి నచ్చి తచ్చటం
1గఅవఁగ వచ్చునే బలిమి గాడిదకుం బులితోలు గప్పిసన.
- శా. నా కీతమ్ముండు ఖడ్గముం గలుగఁగి నా కేశుండున్ సాటిరసే
లోకంబు ల్బాదనాలుగున్ గెలుతుం గల్గోలానిలం లోలవే
లాకూపారముపారముం గదియఁ జేయఁ జాలెనన్ ద్వారకం
గైకొందున్ యదువృష్టిభోజనృహంభుధ్వంసనాపాది నై.
- క. మూపట్టణమున నుండక
పో పో నినుం జంప రాదు పొత్తునవాఁ డై
భూపాలకుసీరి మ్రింగితి
సాపాత్తా చుట్ట మెత్తి పగవారలకున్. 191
- న. అని పలికి సాత్యకిం గనుంగొని. 192
- గీ టరి యాచన కప్రాత్య యొక్కనుండ
విచ్చటికి నీవు వచ్చుట యేమిచంస
మేమనియె నందసుకుండు నన్నెఱింగి యెఱింగి
కప్పు మిప్పుడు నా కీని కారణంబు. 193
- వ. అనుటయు సాత్యకి యిట్లనియె. 194

శా. ఆలోకించెదు శార్ఙ్గము క్తవటు బాణౌఘంబుచే నీమొనలో

నేలం గూలం గపాలపాలికలలో నిండానురక్తంబులం
గ్రోలం గేలం బిశాచబాలికలు గైకొన్న స్వప్నశ్రేణితోఁ
గ్రాలం బట్టినపెండికోరలగతిం గప్పంబు లొప్పంబుగాన్.

ఉ. తెచ్చెద రెల్లి నేడు మముఁదెండనినంచినయిప్పుడాకినులో
మచ్చరికంబునం జపు లమర్చుటకై డిభవండుం నీపునుగ
జొచ్చినచోటుసొచ్చి రణశూరుఁడు శౌరి కంఠసిఘాతచేఁ
బచ్చడి చేయఁగా జమునిబొససముం బుడుడిగి ముచోటికిన్.

శా. ఆకంసాసునభంజనుం గినియఁ జేయంజాలునీజిహ్వ హం
సా! కోయంగలవాడ నిత్తు నది హస్తస్రాప్తిగా భూవరా
నీకంబెల్లం గనుంగొనంగ నిచటన్ నీసొమ్ము నీకచ్చవం
గాకేసంతటివాడనే తలఁచినం గప్పంబుఁదెప్పింపఁగాన్.

ఉ. మేడ్పడి రాజ్యగర్వమున మీఁదు తలంపుగాక చిచ్చునుం
గాడ్పను గూడినట్టు మురఘస్త నుచేతులశంఖశార్ఙ్గములో
వీడ్పడి మ్రోయ దాయఁబడి వేపురు బోదనలసింహనాదములో
దోడ్పడ వేరసాతలము దూతనమిన్ను లమీఁదఁబోకినన్.

వ. వా రెవ్వ రంటేని వినుము.

199

సీ. హలపాణి ప్రథముఁ డాహవళాలి సాత్యక

నేను రెండవవాడ నిట్టివాడ

మొగజోదు కృతవర్త మూడవవాడను నా

లవవాడు నిశేరుం డుల్లఱపుబిరుదు

కంహుం డేసనవాడు ఘనవిక్రమాఘ్నండు

వివిధుం డాటవవాడు విజయధనుఁడు

వివిధాస్త్రనిపుణుఁ డేడనవాఁడు ప్రఘనుఁ డ
ప్రముఁడు సారంగుఁ డుత్సహశీలి

తే. నవముఁడు విదూరదుండు సన్నాహమహితుఁ
డుద్ధవుండు దశముఁ డింక నున్నవారి
నెన్నఁ గొలఁదిగా దిట్టొట యెఱిఁగి కృష్ణు
వెదకి తి¹ప్పడు పులిఁ గోల ప్రేసినట్టు.

200

క. హరితనము లిరువురును మీ
యిరువురకును ముందుకప్ప మెచ్చని కెవ్వం
డరునఁ గలవాఁడు వెఱ్ఱి
సురపతివతిఁ బాసి రాజసూయము గలదే.

201

వ. ఇంకం గార్యంబు పరుసంబు దప్పె సంగరంబ పరివక్వం
బైనయది వినుము.

202

క. దురమునకు స్తధురముఁ బు
ష్కరముఁ బ్రయాగంబుఁ దగినకలఁచులు మీ కే
²దుర వగు నది గొను మనె హరి
యిర వగుగోపర్థసంబు నేన యొసఁగితిన్.

203

వ. అనుటయుం గనుంగవం గినుక నిక్క నక్కు-మారయుగ
ళంబు గిటగిటాయమానదంతంబును జటులభ్రుకుటివికటనిట
లంబును నిబిడదీర్ఘతరనిశ్వాసంబును నిష్పేషణభీషణకర
తలంబును నిర్దళితఘర్తజలకణకలుషితకపోలంబును నగుచు
నపుడుగఱచి యిట్లున్న భంగిన వగఱం బరిమార్చు నను
చుండె నప్పుడు హంసుండు సాత్యకి¹ నిట్లనియె.

204

ఉ. ఓరిదురాత్మ నీకుఁ దెగ నొల్లక నుండుట నీపరాక్రమం
బారసి కాదురా వెఱవకాదుము దూతుఁడనుభవించుదు నీ
వీరుల నిన్నుఁ జచ్చెటనె ప్రేయదు డానుదుఁడబోరశౌరికా
సీరికిబాహుసార మెడ నేయుదుఁ జేగుదు రంజను యమున.

మ. విసురా సాత్యకి మాట లేమిటికిం దెడలడకోదండకే
తనసంకేతనరేంద్రను తనబలోదగ్రంబుగా మోహరిం
ప నవశ్యంబును పత్తుఁ బుష్కరసగపాన్వయంబునం దెల్లినొ
ల్లెనలెత్తింతు విరోధు లంబునిభిల్లిం దొల్లంబు జల్లింపఁగన్.

వ. అనుటయు డిభంగుండు.

207

చ. విడు విడుమంచు నామొసలనీరులుపోరులుగోరుచున్న హ
రెడపడకుండ మిమ్మిచట నన్నితి శిఖండల నిర్గు గాదట
గొడగులు దప్ప బట్టినను గోటగ నేనిక శిల్పిపట్టినకా
బడుగులు మీరు చూడ హరిపాపట్టనడింగు పట్టుదున్.

వ. అనుటయు సాత్యకి కోపించి.

209

చ. కడగితి ⁴దౌత్యమున్నెఱవ గాన సహింపక పోదు గాకనా
కడిదము చేత నుండంగ మురారివిరోధుల బట్టి పూవునుం
⁵దొడిమయుఁజూచున్న నదిద్రోహమున దెము నీనితలండము
ల్లడబడకుండమిమ్ముఁ బెడధారన ప్రేయదు నేమి ప్రేయదున్.

వ. అనుటయుం గోపంబులు రూపంబులు కైకొన్న త్రితంగున
నాహంసడిభకులు సాత్యకితో నీ వింక సంగరసన్నాహం
బున సకలనైవ్యంబుల సమకూర్చుకొని పుష్కరసర ⁶వరం
బునకు రమ్మ చావునకుం దప్పితివి పొమ్మనుటయుం గనలి

కలకల నవ్వి కలనిక నడచి కదా మాటలు సకలలోకైకనా
భుండు సమయింక సున్నమిమ్ముం జంప వగ వసుటగు
వాడు ఘోరమున గయ్యంబునను దోడ్కొని నచ్చిన
నీపంతం బెటుంగ వచ్చుం బొమ్మనుని నాశై నేయుండు
నడిపంబు జలిపించుచు నీయకొని నెడల హయంతి హానం
బు చేసి నిజపురంబునకు రయంబునం జనుదెంచి జనార్దను
దర్శించి తనపోయినచ్చిన లోతం గెడింగించిన నారాయ
ణుండు మటునాడు.

211

శ్రీకృష్ణుడు పండూత్త పడలి పుష్కర
సరస్థిరమున విడియుట.

మ. కడకం బన్నంగ నానతిచ్చు జతురంగంబుల రణక్రీడకు
నైడలకొడిండిమదండుభుల్లుభులనక వ్రేయించినై న్యంబు సం
దడి బైట్ట నడియాంబులబడగ పల్లెంబంప నొక్కమ్మడిం
బడవాళ్లం బిలిపించి చిత్తమున దర్పం బేర్పడం జేయుదున్.

వ. తదసంతరంబ సంరంభ సంభావితసన్నాహం లగుసారథులు
రథులకుతూహలంబునకు యోగ్యులు లగుయోగ్యులు
లమర సమరసమయంబున కమయం దగుకణాయకంపణ ము
సలముద్గరపరిఘపరశ్వుధకర హాల భిండివాల ప్రముఖ ప్రహర
ణంబులు నిండ నొండొండ నడిపకొన నిడి సిడంబులు ముడి
నడ పెడలించి జడనిధిలో నడయాడు చుండినయోడలతో
వీడుజోడాడురథంబులును గుఱంబులలో బెరికిన మటుం
గురుముల నిమ్ముల నిడి తఱపుల నొత్తిపుగా సున్న

బోదులచేతిటంకారముఖరంబు లగుచాపంబులరూపంబులం
 జూపట్టుపసిండికట్ల చుట్టంబు లై భుజంబులం బొలుచుకటక
 కేయూరంబులం గలసి కలసి బలసిసప్తభలు ముంచికొని
 ఖచించినపలుదొడవులతోడఁ గూడం జూడ నలవడి వికచ
 వివిధకర్ణి కారపరిక్షిర్ణ వర్ణంబు లగునంగంబులం దెగడునాగం
 బులును జేరు వేర భైరవమతంబు భారంగి లంగిణి కలీ
 య విలాసంబు మొద లగుఖనీసంబుల విలీసంబు లైన
 ఫేసంబులు దొరుగ నిరుగడలఁ గడలుకొనుకర్ణ చామనంబు
 లినుమడింపఁ గంఠింపక లాఁత చేయక పయివోనక కొ
 క్కరింపక తొడుకక తొట్టింపక చెల్లక నడచి కింకణిగణ
 ర్ముణ ర్ముణ ర్ముంకారాలంకార హేహారవకోల హాలంబులు
 సెలంగ బంగరువు వల్లనంబులంపఁ బెల్లుఖచించిననానావిధ
 నూత్నరత్నప్రభాపటంబులతోడం జకళింపుచు నింద్రా
 యుధంబులతోడం దోడు చూపుచు గంగాతరంగంబుల
 తెఱంగు దాల్చువారు నంబులును విశంకటకంకటవివిధవర్ణం
 బులుదీర్ఘంబులుగా నీరరససముచితసంభాషణంబులు చలం
 గఁ గలంగక తొలంగక తేరలక మరలక నడిసెతు మనుపం
 తంబులు మున్నుగా నేసలుఁ గాసెలుం బిందెలు నందెలుఁ
 బూతలుఁ జేతలుం జెలువుగ సురియ ముప్పిడిపిడియమ్ము
 గతారమ్ము దరువలి కొంగవా లడిదమ్ము గండగొడ్డలి కత్తి
 గొంతంబు సబళం బీటె యినువకోల సెలకట్టె పట్టింబు సింహ
 ణంబు చక్రంబు మొసలగుకైదువులుమెలుంగులుగుఱుం
 గలించిన రవిమండలంబు తెఱంగునవజ్రపైదుంధ్యమణిమరిచి

మధ్యంబునం బొలుచుసింగంబులసంగడివా రగువీరభటులు
నుం గలిగి బహువిధచాతుర్యంబులు శౌర్యంబులకుఁ జేవ
యొసంగ బిరుదులతోడియాతపత్రంబులు చిత్రపాత్రంబు
లుగా నడియాలపుంబడగలు మొగుళ్లతోడం దడంబడ
వెల్లివిరిసిన జలరాశిపాలుపునం దద్బులంబు నడిచె నప్పుడు.

సీ. శార్ఙ్గనందకసుదర్శనపాంచజన్యకౌ

మోదకీకౌస్తుభములు వెలుంగఁ

బీతాంబరము గట్టి పెండెంబు డాకాలఁ

బెట్టి సన్నధ్వజుడై పేరురమునఁ

బద్ధమాలిక గ్రాల బద్ధగోధాంగుళీ

త్రాణుడై నందిబృంద స్తనములు

భూసురాశీర్వాదములు మింట నంటంగ

బలభద్రసాత్యకిప్రభృతు లెల్లఁ

తే. జేరి నడతేర నరసంబు హరకుండం

గడప యాదనసైన్యసాగరము వొంగఁ

1. చొలుత నడతేరంబు సినిండుచందమండంబు వీరి

రుచిరమూర్తి ధైయ నీలవర్ణుండంబు పెడతే.

214.

క. ఈవిధమున సేనలతో

నావిశ్వంభనుండంబు పెడలునప్పుడు దృఢసం

రానంబు చేత సకల

స్థానరములు గనలం బొంచజన్యక బొత్తెన.

215

సీ. నడచుచున్నగంజావడగలమీచు స

ర్వంసహాకాంత పేరణము సూప

నుట్టూత లూఁగెడునుదయో స్తగినులతో¹
 నాకాశలక్ష్మి కోలాట మాడఁ
 దెర తెత్తి సప్తసాగరములుం బొరలంగ
 వరుణుండు గొండిల పరిభోవింప
 మొకములచాయ పేతోకచందముగ నిల్చి
 కమలసంభవుడొ¹ప్రేంఘణ మొనర్చి
 తే. మంగలములోని ప్రేలాలమాడ్కిఁ బెక్కి
 లిక్కడక్కడ నడ జిక్కు లనిమిదియును
 బగులఁ బాశాశతలము² గుబ్బిటిలఁ జెలఁగె
 శౌరి పూరింప నప్పొంచజన్యరసము. 216

మ. రథపేదండతురంగ సై నికగణారావం యుదాత్తశ్రుతి
 వ్యధనిసాధాభణంధణంధణాధణాధావంయుతో¹ దిగ్వియ
 తృప్తినిమండలమల్ల నిండుటఁజలఁ దగ్ధిరధ్వనిం బ్రహ్మసం
 బ్రథనారంభవిజృంభమాణపారిశ్రావ్యకృణానిర్మాణముల.

వ. ఇట్లు చతురంగసై వ్యసమీతంబుగా సవరణతో¹ సన్నాహంబు
 మెఱసి హృదీకేశుండు సుష్కరసర స్థీరంబును విడిసి తడియ
 జలంబుల నువస్పర్శంబు దీసి మొస లేర్పరిచి గుండ్లయవ
 సరంబున. 218

హంసడిభములు యుద్ధసన్నద్ధులయి నుచ్చుట. ౧౯

మ. భసితాలిప్తవపుస్త్రీస్రగండ నిటల ప్రత్యగ్రనుద్రాతానం
 మనముజ్జృంభితవేషులై నరభనుర్తాహేత్వైరంబృన్మశ

స్త్ర సమృద్ధికోరథముల్ వెలుంగమునుభూతద్వంద్వ మేలేరరా
జసహస్రంబులతోడ హంసడిభకుల్ సంగ్రామనన్నధు లై.

సీ. ¹ఉద్ధతి నిజదళాక్షి హిణీబలముతోఁ
బడగలు గ్రాలంగ పెడలుసప్పు
డవసరం బెఱిగి దానవు లనేకసహస్ర
సంఖ్య లేతేర విచక్రం డనంగ
దైత్యేంద్రు డట మున్న తత్కుమారద్వయ
సముద్రై నవాడం దాసపునితోడఁ
బో తొడ్డి గెలిపించె బూర్వగీర్వాణుల
నారాయణునితోడఁ బోరి పోరి

తే. ద్వారవతియందు నొంచె యాదవులనెల్ల
నట్టి వీరుండు దోడు రా యాతుధాన
ముఖ్యు డగునాహిడింబుండు మొనకు నడిపె
దైత్యులెల్లను జెడర యాదవులు సెలంగ. 220

వ. ఇవిభంబున. 221

క. ఎనుబదియెనిమిది ²లక్షల
సనుజులు రాక్షసులు నడవఁ దమసైన్యంబుల్
మొనల్ పదియత్తొహిణు
లనూనగతి నడవ నడచి రాన్యవతనముల్. 222

సీ. కరటిఘటాకోటికటనిర్గళన్త దా
సారంబు దొలుకారుఁ జేరఁ బిలువ

రథనేమినిర్భిన్నపృథివీరాగంబు
 నీహారసమయంబునేప్పుడెగడ
 సుభటభుజోద్భటసురికాప్రభాభంగి
 మండువేసవితోడ మాటలాడఁ
 దురగధట్టఖలీనధుత శీనతారకా
 వళి శరత్కాలంబుననున జూషఁ

తే. బసవచంచలధ్వజపటస్థానములు
 నవనసంతంబుఁ దెలుప సన్నాహారరథ
 ఖడ్గలతికలు తిశిరంపుఁగడఁగ నెఱుగ
 హంసడిభనులసేన యే డనఁగ నడిచె.

223

౪. ఆసమయంబున.

224

క. బాంధవము చూడక జరా
 సంధుఁడు దిగ విడిచె వారి నైరణ చెడి క్రో
 థాంధుఁడు దుర్వాసుం డను
 సంధించుం డనఁడు దగనిశాపం బనుఁగెన్.

225

క. ఇటు నడచి రెండుబలములు
 బటుగతిఁ బుష్కరతటాకపార్శ్వంబునఁ జే
 రుట పూర్వ¹జన్మసుకృతము
 ఘటయించుట గాక యిట్టికలనుం గలదే.

226

తే. పాసఁగఁ బుండరీకాక్షునిఁ బుష్కరంబు
 దలఁచినంతన పాపంబు దొలఁగఁ జెంత

1 జన్మకృతము, ఘటనమహిమ గాక యిట్టి.

సుభయమును గూడె నచ్చోట నున్న వారుఁ
జన్న వారును గైవల్యసారథులు.

227

క. ఆకలన సుభయబలములుఁ

గైకొన కొం డొంటిఁ దాకి ఘటితపటహాభే
రీకాహాభకోలాహల

సాకారనైర్విరవిహరణాహంకృతు లై.

228

ప. ఇట్లు తలపడి సాయకనికరంబులఁ గనంబుల మనికట్లపట్లకుఁ
దునిమిన మునుకొని కరవాలంబులు వదనంబులం గఱచి
కొని కదనంబునకుం బఱచువారలనుం గణఁగి గడ ప్రేసినం
గినిసినట్లు దునిసినచరణంబులతో మరగాళ్లం దిరుగువెరవ
రులకై వడిం దిరిగి యడిదంబులంబొడిపొడిగానడుచునడబో
దుభటులును దండతండంబు లగువేదండంబులతోండంబు
లు దండెలం దగిలినంగదలనేరని తురంగంబులపై మలంగి
దంతంబులకొలందికిం దరుసలికత్తులం దున్నుముగుగా మెత్తి
విడిపించురపుతులు దేరులగములచేరునల సారునలు గట్టు
వారువంబులపక్కెరల పై నెక్కడఁ జూచినం గ్రిక్కిరియ
నాటిన నెఱనారసంబులు వెఱికి పిఱుందు ముందఱగా నేసిన
విలుకాటచేతం జీకాకుపడినరథికులును గడుపులు గాఁడం
బొడిచి గొన్నగడలకడలం బ్రేవులు చుట్టి పట్టి దిగం బడక
వెఱబొమ్మలం గట్టినట్లు ప్రేలునును ప్రేల్పడి మొలలకఱా
రమ్ములు వెఱికి గడలు తెగ నఱికి దిగ సుఱికి పగఱం
బిట్టుముట్టుచుసహజసాహసులును డొంకెనలం బొడిచినఁ
1 గళ్యలు గడచి తాళులు విఱిచి సంధులు గాఁడి ప్రక్కలు

1 గళాలు గఱచి తాళాలు విఱిచి.

ప్రక్కలు చేసినం జలంపక బంకంపక జంకించి లస్త్రుడి నడిచిన
 బొమిడికంబులతోడన యెమ్ములు నలిగులి యొనఁ నలలు
 నుసిందెలం బొదివి కట్టి పెట్టికొని నిల్చిన యుసిఠారులును
 గనిమసంగినమారి పిసికి పిండలినండు చేసిన చందంబున
 గొండ లైనకండలతోఁ గలసి పేరినగుధిరంబునఁ దిరంబునవి
 మెట్టి యిట్టటు గదల నేరక యూరక యున్న గజంబులపై
 గజిబిజింపక భుజబలంబు నూపుబోదలును నురవడించిన
 యరదంబులకడనొగలు దాఁకి తలలు నగిలి హయంబులు
 గూలకమున్న లవణిగలిగి లంఘించి కరహాలంబులు వినరిన
 మ్రొగ్గతిలినయుగ్యంబులును నలలు దునినన సారథులునుం
 గడిఁబండంబు లైనకోదండంబులునుం గలిగి రథులతోఁ బ
 లుగాఁడిపై జిరాణంబుల బారి నమరి నరిం బడినయాశ్వికు
 లును బలకలవారిపై బుయిలోడక పురికొల్పిన కిరిఘటల
 కడ్డంబు చొచ్చి మచ్చరికంబునం బచ్చడికి నొకనట్లు కొమ్మ
 లు విఱిచియు నెమ్ములు శ్రుమ్ములు చేసియు శంఖాదండంబు
 లు చిదిమియుం గుంభంబులు నగుల నేసియుం బ్రక్కలు
 నెక్కలు వాపియుం బక్కువిధంబులం బిక్కునొచ్చు పంత
 గాలును మఱియును గిరిగొన రంలినమఱిభూషణంబులుంజి
 ద్రుప లైనమకుటంబులునుం జిందఱుపందఱి ప్తనబోల్లునుం
 జిక్కువడినచామరంబులును నొఱగినపడగలును నఱగినమ
 స్తకంబులునుం బొరలెడియట్టలును దెరలెడితిట్టలును గట్ట
 లుకొన్నకై దువులును బొడి యైనరథాంగంబులును నలిసిన
 యంగంబులునుం దెలిసినమొంగంబులునుం గ్రాలం గీలాలజ

లప్రవాహంబులం దేలియాడు వెలిగొడుగులును బుట్టుల
మీఁదం గా లూఁచి యున్న బేతాళ బాలికలు పుండరీకంబుల
మూఁగినయళికులంబు విడంబింప నిశితభల్లంబులం బెల్ల
గిల్లి డొల్లినసమాక్షిగజకుంభపాలికలు గగంబులం బూనిన
డాకినులు సుననారీసీరస్వయంవరసమయంబున సకుంకుమా
క్షతవ్రాతపాత్రహస్తై¹సుప్రతంబు చెప్ప నచ్చిన సతులం
దలంపింప బ్రహ్మగమూర్త్యవరనశు లగునీటల బొండుగలు
నచ్చి వెఱికి తిగిచినం బ్రేగులు రాకున్న ముక్కల నూఁచి
పట్టి వెనుకకు నిక్కి తేక్కలు విద్రుచు కంకగృధ్రంబులచేతం
జలిగాలి వొడమినం చెలిసి సచేతనంబు లగుకళేబరంబులు
సుం గలిగి మఱియు నొండొరుల మెచ్చక నీసున ప్రేసిన
యసిధారలు మండ గండుమిగిలి మెదడునం బ్రుగి మజ్జం
బులు దలమునుకలుగ సందడిం దడఁబడ కుండ ముందల
పట్లు పట్టికొని పొట్లాడువారును మొనకయిదుపుల పయి
దఱియ సుఱికి సుగు సేయక వీఁపునం జెంగలువరేకులు
వెడలినయట్లు వెడలఁ గెడయువారును వీరు వారనక
వీరావేశంబునం జేతులకసివోనం జెలరేఁగిసింహనాదంబులు
సేయుచు మోఁదువారును దిరుగుడు వడక తివియక
బీరంబు నెడక బీటువొక యొడ్డగిల యొడుంగక వేసఱక
విలుగక విబుధలోకంబునకు పెక్కసంబును వేడుకయునుం
గదుర ననమ సమరంబు సేయ మధ్యాహ్నసమయం
బయ్యె నయ్యవసరంబున.

229

తే. దనుజవైరి విచక్రతోఽదలపడుటయు
 హలధరుడు హంసుఁ దాఁక సాత్యకి యెదిర్చు
 డిభకు మార్కొని రల్లపొడింబు నుగ్ర
 సేనననుదేవనృపతు లుత్సృక మెసక. 230

మ. మణియుం దక్కనవారుఁడక్కనరిపుల మాట్లాడుట శోరిడ
 గ్గటి బాణంబులు మూఁగు డబ్బుదొలుపుఁ గప్పన్విచక్రండున
 త్తటి నేసెం దెగనిండు నారసమునకొ దైత్యారివక్షంబునం
 గటి దోషక హరియకు భుగంబుగులుగొఁగ్గ కృష్ణస్వక
 నెత్తురులో. 231

క. పదునాలుగుజగములుఁ దన
 యుదరంబునఁ బొల్చి విష్ణుఁ ¹దుర్వాదనుఁ డై
 తుది నుమియునాఁటిచందము
 మదిఁ దలఁచె మహేంద్రుఁ డపును మాధవుని నెసన. 232

చ. హరి నిశితక్షురప్రమున నాతని శిశుకృష్ణుగుఁబ్బి సాగధిం
 బొరిగొని మూఁడుతూపుల నపునర్వగతకాహంబుల న్నవధించిభీ
 కరతరపాంచజన్యరవగర్వము చూపినఁ దేను డిగ్గి వాఁ
 డరిదిగదం గదల్చి దనుజారికిఁటిటముఁ దల్లలాటమున. 233

తే. చేరి యటు వ్రేసి దనుజుండు సింహనాని
 చటులవదనుఁ డై దొడ్డపాషాణ మొకటి
 శతగుణము ద్రిప్పి శౌరినక్షంబు చూచి
 వైచె నది పట్టుకొని వాని పైచె విభుఁడు. 234

క. వాటునన మూర్ఖు వోయెం
 బోటరిదైత్యుండు దెలిసి బొమముడి గినుకం

జాటఁ గరఘటితపటుపరి

ఘాటోపము చూపి శౌరి కతఁ డిట్లనియెను. 235

ఉ. ఈపరిఘంబుతాఁచునకు నెంతటివాఁడవు నీవు పోలలలోఁ

బ్రాహ్మణు నచ్చి దేవతలపాల మదీయభుజాబలంబు నే
మీ పొడఁగానవే కొలుక మెత్త నూకో చడిపోయె దేల నీ
సావము నాటిసీన కద బాప లలచేనయు నాటిదే కదా.

క. అనుచుం బరిఘము వైచిన

దనుజాంతకుఁ డొడిసి పట్టి తనఘన హేతిం

దునుకలుగ నఱికి నీపొం

గినపుడిసెడఁకు బోయె ననుచు గేలి యొనర్చెను. 237

వ. ఆదనుజుండు పండియు.

238

— శ్రీకృష్ణఁ డాగ్నేయాస్త్రమున విచక్రని సంహరించుట. —

మ. ఘనశాఖం బగువృక్షముం బెఱికి యొకంసారిపై వైచినక
ననజాతుండు గొంఁపిథార నది త్రైన్వక్ వైచి చివట్టి త
క్కినశస్త్రంబులనంచి కొంతవడి కొగ్నేయాస్త్రముంబూన్చి
తద్భనుజుం గొల్చి మరల్చె సంతఁ గదిసెం దదబ్ధిణముం
దుణమును. 239

తే. ఉన్నదై తేయు లందఱుఁ గన్న వారు

గన్నదిక్కులఁ బోయి సాగరములోన

నడఁగి రటు నీళ్లలోనిము ప్తేలి గాని

నేడు దుడిగా ధరిత్రికి నగయ తోను. 240

వ. అంత నిక్కడ.

241

చ. హలధగుఁ డేసె హంసుఁ బదియమ్ములనైదిట నేనిహంసుఁడా
హలధరు నాతఁ డాశరము లైదిటనైదిట నాగి రేగి మొ

- క్కలమున నారసంబొకటిగాడంగ వానిలలాట మేయుడుకొ
సొలసి యతండు తేరిపయి జొమ్మలు వోయె నచేతనస్థితిన్.
- చ. తడవుగ నుండి తేటి బలితంపుశరం బరిబోసి యేసి బె
ట్టడరెడుసింహనాదమున హంసుడు గ్రాలంగ నేటుగంటిను
గ్గడు వగునెత్తుటకొ సుడిసి క్రక్కెడునెత్తుటగుంకుమచ్చనిం
బడిసి హలాయుధుండు కనుపట్టెడు కంక నహంకరించుచున్.
- ఉ. పూచినకింశుకం బనంగ బుత్తడిలత్తుకబొమ్మ వోయి నా
రాచము లేడువే లొకవరంపరగాఁ బరఁగించి స్థిరపయిం
ద్రోచినఁ దేరుఁ గార్తుకముఁ దూణముఁ గేతనముకొమునింగి
దుః, ఖాచితదేహుఁ డై కడఁగి హంసుడు గన్నుల నిప్పు
లొల్కంగన్. 244
- తే. ఒకశరంబున బలభద్రు సుచ్చి పోవ
నొకటఁ బడగ ద్రైశ్లంగ వే తొకట సూతు
నాస దిగఁగా రయంబున నేసి యేసె
నోలి నాలుగుగుట్టాలు నేలఁ గూల. 245
- క. ఒదవినకినుకం గొదగొని
గద గొని హలధరుండు రథముకండ్లును నొగలుం
జదిపి పరాకయ సారథి
విదారణము చేసి మిన్ను వ్రీలంగ నార్చెన్. 246
- ఉ. అంతటఁ బోక సూతు నదరంటంగ వ్రేయ రథంబు డిగ్గి వాఁ
డంతకదండనన్నిభగదాతిభయంకరబాహుఁ డై పరి
భ్రాంతి యొనర్చె నిద్దలు నపారపరాక్రమకేళిఁ దేలి రం
తంతకు నంతరంగము లహంకరణంబునఁ గొంత వింతగన్.

న. ఇట్లు గదావిహంగంబున హంసహలభరులు రుధిరధారాసా
రంబునం దడిసి నడినెడక వారింపక యోసరిలక యోలంబు
గొనక పంకింపక పాదుకొనక సడలక శంకింపక సందీక
సరకుగొనక పనుకమెట్టుక పెగిరపడక చఱచిపోక చాలిం
పక చలింపక చాయ దఱుగక గదలు సారింబియు సైరిం
చియు జుట్టియు దట్టియు గదల్చియు నదల్చియు
దాఁకించియు బోకించియు బూచియు జూచియు
మోపియు బొపియు జడిసియు నొడిసియు నెత్తియు
నొత్తియు దొచియు ద్రోచియు వివిధ విచిత్రవిహా
రంబులం దిరుగ హలాయుధుండు పక్షిణమండలప్రచారం
బునం బరచిన హంసుండు సవ్యభ్రమణంబునం గదిసె నప్పు
డయ్యురుపురదట్టనయు ధాకయు లనజియు లాపునుం దె
గువయు దెలివియు మత్సరంబును మదంబును పెరపును
వేగంబును సైరణయు సాహసంబును గనుంగొని సురముని
గణంబులు ఏకకసంబున నిత్రైఱంగుసమగం బింతకు ము
న్నెన్నుండునుం గాన మనిరి తద్గదాధరయుగంబు వృత్ర
హాసపుల విడంబించె నట్టియెడ హంసుండు పలవలిదెసఁ
జుట్టికొని వచ్చుటయు నాబలభద్రుండు దాపలిపంకం దిరిగి
కడియుటయుం బిడుగుం బిడు గడిచినచందం బయ్యెనయ్య
నసరంబున.

248

క. డిభగుండు సాత్యకియుం బర

ప్రభావపరిభవవిహారపారిణులు సా

రభుజాబలవిభవులు లో

కభ్యయంకరమూర్తు లగుదుం గలనఁ గదిసినన్.

249

సీ. సాత్యకి డిభకుపై సాయకదశకంబు
 నిగిడింప నవి వానిమొగమునందుఁ
 1జనుమొనమీఁద వక్షంబుపై నాటిన
 నతఁడు సాత్యకి నేసె నయిదువేలు
 నారసంబుల వాని నడుమన తునుమాడి
 శై నేయుఁ డార్చినఁ జాల నలిగి
 విశిఖసప్తక మేసి పెండియు లక్షబా
 ణంబులు వఱపిన నఱకి వైచె

తే. వృష్టివీరుడఁ డిభకునివిల్లు దునిమె
 నర్థచంద్రబాణంబున నతఁడు వేఱ
 వింట నిశితక్షురప్రంబు వెలయఁ దొడిగి
 శినివరునినోర నెత్తునుచింద నేసె.

250

క. ఆమని ములు²మోదుగుతో
 సోమించి ముఁరాంతకాసుజుడఁప నెత్తును
 త్తై మఱియు నఱకె డిభకుని
 చేముందఱ మెఱయువిల్లు శితభల్లమునన్.

251

చ. డిభకుడు వేఱ వింటఁ బ్రకటించిన బాణాపరంపర¹ ధరా
 విభులు గనుంగొనంగ యదునీరుఁడుగాసి²పానిచాపము
 రభస మెలర్పఁగాఁబటుశరంబునఁ ద్రుంచి క్రమంబుతోడఁద
 త్ప్రభ చెడఁద్రుంచెజాపములుపంచశతంబుశరంబు నేకమున్.

క. ఎత్తైడువేగము విండులు
 దత్తైమున విటుగ నేయుతమకము నై నన్

జిత్తములు గృహణరణా

యత్తములుగ నిలకు నుటికి రావీరవరుల్.

253

వ. ఇట్లు ఖడ్గహస్తులై కదిసినప్పుడు.

254

ఆ. సౌమదత్తినకులసౌభద్రదాశ్వాస

నిప్రసిద్ధఖడ్గనిపుణవిద్య

డిభకసాత్యకులకడిందిశౌర్యమునందు

గాననచ్చె నట్లు గదిసి వారు.

255

వ. భ్రాంతంబు ¹విభ్రాంతంబు విద్ధం బావిద్ధంబు విస్మతంబు
విస్మతం బాకరంబు వికరంబు భిన్నంబు నిర్వర్యాదం
బమానుషంబు సంకుచితంబు వికుచితంబు సన్యజానువువామ
జానువు చిత్రకం బాహితకంబు క్షీప్తంబు గుడుంబంబు
లంబనంబు దృతంబు సన్యబాహువు వినిర్బాహువు సవ్యే
తరంబు నృత్యంబు త్రిబాహువు తుంగబాహువు సవ్యో
న్నతంబు బాసి పృష్ఠతఃప్రసారణంబు యోధికంబు పృథితం
బు నన ముప్పదిరెండు ప్రచారంబులం బరిభ్రమించి నన
సేవకులునుం బోలె బొరువ లేచికొని ప్రతిగ్రహీతలుం
బోలె ధార యేమటక జూదరులునుంబోలె దండ మటవక
త్యతిషికులుం బోలె ముష్టి వదలక గొండ్లి పరిఢవిండు
నట్టువులునుం బోలె ²జాళలు చూపి ³గొంగు లాడెడువా
రునుంబోలె నాసపా⁴టున నిక్కి తూర్పెత్తువారునుం బోలె
విసరి శ్రామసం దూచువాడునుం బోలె దట్టిదారకులునుం
బోలె నట్టించి వనిది దిరుగువెరవరులునుంబోలె మసలక
వడివసంతమాడెడువారునుం బోలె జమ్మిశకటన్యవహారు

లుంబోలే మెట్టుకొని విరక్తవిటులునుంబోలే జేయిక
తనిసిన ¹గవరలునుం బోలే సరకు గొనక నటమటపుంగోమ
టులునుంబోలే లెక్క నేయక పాదరసమర్దకులునుం
బోలే జంపం దలంచి యడిదంబులు జల్లిపించిన ఝణఝణ
ఝంకారంబులుం దదీయపరస్పరఘర్షణ శ్రేంకారంబులుం
దమహుంకారంబులును ముప్పిరిగొనం గొప్పరిచియుం గొ
సరియు విచ్చియుం జొచ్చియు నదలించియుం గదలించియు
బోరు నవసరంబున సురవిద్యధరగంధర్వదివ్యమునులు నిన
మ్మున నిలిచి యవ్వీగదవ్వయంబుం గనుంగొని పక్క
సంబున. 256

చ. ఇతని కితండె సాటి యగు నీతని కీతండె సాటి నచ్చును
ధృతి జనుపంట వింట నడిదంబున నింతటివాగు లేరుమా
పతికొకరుండుశిష్యుండంట బాహుండ ద్రోణునకొక్కరుండు
ధీరతముండు శిష్యుండె ట్లిటువురక రణధీరత జెప్పనేటికిన్.

గీ. అర్జునుండు మురారి సాత్యకియు నీరు
ముగ్గురు జయకాంతు లనిమొన మోసపోరు
శక్తిధరచైద్యధిభతులు సములు నీరు
ముగ్గురు మహారథులు శౌర్యమూలభసులు. 258

వ. అనుచుం గొనియాడుచుండి రాసమయంబున. 259

మ వసుదేవుండటె యుగ్ర సేనుండటె నన్వారిచువారంబుగ్రో
ధసముల్లాసముతోహిడింబుండె మహాదంష్ట్రగ్రసంఘన్నై
న్యసమూహుం డయితాకెనాన్యపులు బహుసారముంజూ
పినక, సెనప్రింగెంగడుపారవీరవరులకవిస్ఫారభిహ్వస్రుండె.

వ. ఇట్లు ముందటం దలపడినయదున్మష్టిబలంబులకు భయంక
రుం డై దొడలు గొలుకుచుం దల విడుచ్చుచు మిడిగ్రుడ్లు
ప్రిప్పుచు మీఁదులు చూచుచు బొరలు సాచుచు బారి
సమరుచుం గడు పక్కలించుచుం గాలం జరుముచు మేను
వెంచుచు మెడ నిక్కించుచు సరదంబుల సరదంబులతో
నంటసిల నడుచుచుం దురగంబులం దురగంబులతోఁ దుత్తు
మురుగా దూటుచు దంతావళంబుల దంతావళంబులతోఁ
దలలు నగులం దాటించుచు వీరుల వీరులతో విటతాటం
బుగా విటుగ ప్రేయుచుం బ్రళయకాలపుద్రుండు ప్రజల
పైఁ బరగుచందంబునఁ జటులగతిం జాలు మగలఁ జట్టలు
వాపి చవిగొనురుధిరపయఃపాసంబునను మేదఃఖాదనంబు
నను మజ్జామజ్జనంబుననుం జీవమిగిలి చేరినవీరు లాహః
రంబుగాఁ గుంభకస్థండు హాసరబలంబుల మ్రింగుభంగి
దోచ యదున్మష్టిసైన్యంబు నిరవశేషంబు చేయుచుం గది
సిన నాన్మద్ధన్మపతు లిద్దఱు సాహసంబునం గంఠీరనంబు
తోడం దలపడినతగళ్లకై వడి నారాక్షసుతోడం దలపడి.

మ. ఖరనాం చపరంపరం బఱపి నీచం దాకి పాతాళగ
హ్వారముం బోనినిజాన్యముం దెఱచి రక్షోధీశుడన్నింటి ని
ష్ఠురుండై మ్రింగి త్రదీయచాపములు రెండవం బట్టి ఖండించినం
దెరలంబొఱక యున్నవారిఁ గని యాదేవద్యుండుడిట్లునున్.

—ॐ ఉగ్ర సేన పనుదేవులు హిడింబున క్కాడి పాలుట. ॐ—

చ. ముదుకలనూంసము న్నైదడుమోదముతోఁగడుపారమ్రింగ నే
దొద్దవైమదీయభాగ్యమున నూరకనోరుసొరుండు రండుమీ

రదవద గాక నావుడుఁ దదాననదర్శనము క్తశస్త్రులై
మదమఱి పాఱి రాన్యపులు మానిసిదిండికిఁగాక భీతితోన్.

వ. అట్టియెడ హలధరుండు. 264

మ కని కంసాంతకుతోడ హంసునికి సంగ్రామంబు హత్తించి త
ద్దనుజుం బేర్కొనియిక్కడిక్కడ భవద్దర్శనంబు గ్రక్కింతున
మృనుజాధీశులఁ దోలనే లనుచుఁ బల్కఁబుట్ట భుజాస్ఫాలనం
బనిరుద్ధక్రియఁ దెల్ప నీతశరచాపాహ్నేవుఁడై తాఁకినన్.

చ. కనుఁగొని వీనిమేనుబలుగండల నాఁకలి పుత్తుఁ గాక నే
డని దనుజాధముండు వికృతాననుఁడై బలభద్రుఁ డాఁకినె
ట్టన నెఱలావునంబిడికిటం బొడిచెన్ హలపాణి యొక్కము
ష్టి నతనముష్టిఘాతముహిడింబునకుంజవిచూపి పండియన్.

క. వారింప రానిమదమున

వారిరువురు జటచటారవంబులు నెగయం

బోరాడిరి వీరులు చే

యారఁగఁ బిడిగ్రుద్ధులొట నాసమయమునన్.

267

క పిడికిటఁ బొడిచె హిడింబుండు

వడితో హలధరునిగురము హనిగునంబుం

బిడికిటఁ బొడిచెను రాముండు

విడువక యటచేత నోరు ప్రేసెం బెలుచన్.

268

ఉ. పోటున ప్రేటునం దిరిగి బోరగిలం బడియున్నదానవుం
గాటుకకొండ నెత్తుఁజలిగొగుఁతెఱంగుననెత్తి ప్రిప్తిచె
ర్లాటముచూపి నీడెను ¹ మొదలామనకంఠుబలుండెనంగం
ఘాటముదాఁటవై చినడిగంబడెఁగ్రోశయంగంబుచక్కఁబెన్.

క. వికలగతి నున్న రాక్షసు
 లొకనొకనిమొగంబు గాన కూరక చని రం
 తకు నరుణకిరణుకీరణము
 లకుఁ బడుమటికొండపంచలం బడ నలనెన్.

270.

సీ. కడపంగ రామన్న కాలఖడ్గముచేతఁ
 బగలెంటితల నేలఁ బడినయట్లు
 సాయంత్రసం బనుజాలరి జలధిలోఁ
 బచరింప నల దిగ్గఁ బొడిచిట్లు
 పొడ వైనయా కాశభూరుహంబున సంధ్య
 గోయంగ గొల ¹ద్రెవ్వి కూలినట్లు
 చనమదిగ్బేర శకరమున వరుణుండు
 గడిచెట్టు బొల పొట్ట నడచినట్లు

తే. క్రుంకుగుబ్బలిపారక కొప్పరించి
 పట్టు జాలక పైచినబద్ధపరికి
 బొటియగుచు ముగుసపొత్తుపల్లరంబు
 భాసుమండల మంతఁ జూపట్ట దయ్యె.

271

క. ములుములుచీకటితో నం
 దలురాజులు సమర ముడిగి తగ నెల్లిటికిం
 గొఱ గలకలనగు నడవుఁడు
 నెఱ నగుగోనర్థనాద్రి నేలకు ననుచున్.

272

క. రెండుబలుంబులపారలు
 నొండొంగులకుఁ జెప్పు నప్పు డుద్ధతమతు పై

రండనగ హంసడిభకుల

దండాగోవర్ధనాద్రితటమున విడిసెన్.

273

మ. హరియా రాత్రి బలంబుంబుష్కరతటాకారణ్యమధ్యంబునన్

వెనవారన్ విడియించి తేలికడ బృహ్మనాథు లెల్లం దనున్

గురుసన్నాహబలంబుతోఁ గొలువఁ దిట్టోన్ ధన్వంతరీ

తరభూమిన్ యమునాతటంబున సమాధానంబుగఁబన్నినన్.

గీ. హంసడిభకులబల మెల్ల నాయితముగ

మోహరము లేని నడచిన మొనలు రెండొక

దలపడి భయంకరంబుగ దారుణాస్త్ర

శస్త్రపాతంబు చేత సుతాహా నునంగ.

275

గీ. చెలగుబలములతో సుగ్రనేనుఁ డొక

బాణముల హంసుఁ డిన్నుటవదిట నేసె

డిభకుఁడును ననుచు నేడింట నేసె

నిరువురఁ బొడివి యాదపు లేని రంత.

276

క. అప్పుడు పదిపదియమ్మలఁ

దప్పక యాదపుల బ్రహ్మదత్తమూల

నొప్పింప రుధిరధారలు

చిప్పిల్లనివారు లేరు నేనలలోనన్.

277

చ. తమబల మింక నీగు నని తత్సమయంబునఁ గృష్ణరేవతీ

రమణులు దాకిరయ్యిరువురన్ సునసిద్ధముసీంద్రబృందముల

సమరముఁ జూచి మెచ్చహాశాసనతత్ప్రభురాతముగ్ధముం

గ్రమమునదోఁ చెదోడుపడ రాజకుమారుల రెండిదిగ్ధులన్.

మ. హరితో హంసుఁడు సీరితో డిభకుఁడున్ హంశారహుంకారభీ

కరశంఖధ్వని విక్రమం బగుర నీకం దొకినం బొంచజ

న్యరవాడంబరమున్ సహింపకడ రెకమా హేళభూతద్వయం
బరవా యిందుక లేక హస్తభృతశూలా కారఘోరంబుగన్.

గీ. అడరి హరిమేన శూలంబు నదుముటయును

బిలునగవ్రతోడ దివిజు లచ్చెరువు నొంద

వారితేరిపై కుఱికి చేయారం బట్టి

విసరి యుత్తర ¹దిక్కున వీచి వైచె.

280

శృష్ణుడు భూతద్వయమును గైలాసాద్రిపై బడవైచుట.

క. వైచిన నిరుపురుం గైలా

సాచలశిఖరమునం బడి మహాద్భుతమతు లై

రాచంద మెల్ల హంసుడు

చూచి హరిం గ్రోధపరవశుం డై పలికెన్.

281

ఉ. విఘ్నము చేసె దేల వృథవీపతిలోకము గప్ప మిచ్చె శ
త్రుఘ్న త రాజసూయమఖదోహలి మాజనకుండు సత్కృపా
నిఘ్ను డొకంత దోడ్పడిననిన్ను ముదంబునం జూచునీశిరో
దఘ్నుము లింకఁదెమ్ము కరదానముగాఁ గనకంపుఁగాలువల్.

ఉ. రాజుల కేను రాజ మఱి రాజశిరోమణి రాజు దేవతా

రాజికి నెల్ల నీసనమె రాసెదు నాసరివాడుగా ²విసీ

తేజము మాలి తంచు నతితీక్షణశరం బరిఁ బోసి యేసినక

భ్రాజిత మయ్యె నప్పు హరిఫాలమునం దిలకంబుపోలికన్.

వ. ఇ ట్లేటు నడి విచారించి.

284

మ. ప్రకటస్యందనకేళికిం దగినసారథ్యంబు చేయంగ సా

త్యకిఁ జాలించి తదాత్తచిత్రగతిరథ్యాడంబరం బొప్ప దా

రుకుఁ డేగం గడకాఁడిపై హుతపహస్త్రా రాస్త్వసంధాసకా
ర్తుకహస్తుండు ముంతకుండు పలుకుం గ్రోథాంధుఁ డై
హంసుతోన్. 285

ఉ. ఏమిర హంస కంససరకేంధసబంధురమచ్చరాసలం
బామిషముం గొనం గలదు రి విడిపింపఁగ నిన్ను నేడిసం
గ్రామము చేసి నన్నుడింగు కప్పము దప్పము నీకు నేల నా
నామునిబాధలం గమరినాఁడవు కాల్సన్ బ్రతిచంద మై.

క. నినుఁ బొరిగొనియెడ నిచెపో
జనులు మునులు విని ప్రయోనసంపదఁ దేలకొ
మనుజాధమ యని తోడిగిన
యనలాస్త్వం బేసి నడచు లంటఁగ పాడినన్. 287

క. వారుణబౌణంబున నది
వారిం చె ముంఁరి యేసె వాయవ్యాస్త్వం
బౌరంజకుమానిం డది
బోరన మాహేంద్ర బాణమున నడఁగించెన్. 288

తే. హరి ప్రయోగించె మాహేశ్వరిన్ద్ర ముచ్చ
డతఁడు రౌద్రాస్త్వమునఁ దోన యధ్యక్షు
నిట్లు ప్రతిబాణముల హంసుఁ డెచ్చు గుండు
లేక పోరాడె శౌరి నుద్రేక మెసఁగ. 289

మ. సరిగాంధర్వము రాక్షసులు మఱిన్ద్ర శాచంబుబ్రహ్మంబనకొ
హరియేనెకవరుసన్త హస్త్వములనాహంసుండుఁ గొబరమా
సురముకొయోమ్యము పారుణంబుననఁ దేబోరూపశ్శస్త్రిలు
ల, స్త్రులించె న్నొదలిగిటినాల్గిటి రణోన్మాదోద్భటాకూరుడై.

గీ. అచ్యుతుఁడు బ్రహ్మశిర మనునస్త్రమేయ
హంసుఁ డాయస్త్రమున నది యడఁగఁజేసి
నచ్చెరువు నొంది మురవైరి యమునలోన
వార్చి నచ్చి మహోగ్రభావంబు బాల్చి. 291

చ. తొడిగినవైష్ణవాస్త్రమునఁ గ్రుంగితి పొమ్మని హంసు నేసినం
బిడుగులపిండిు వోలె నతిభీకరతం జనుదేర మాటుగాఁ
దొడుగుశరంబు లేకతడఁదోరపు బెగ్గిల మెత్తిస్త్రేయఁగాఁ
గడుపడిఁ దేరు డిగ్గి పడెఁ గాళియనాగమహాప్రాదంబునన్.

—౧౧ కృష్ణుఁడు హంసుని యమునలో నడుగంటఁ ద్రొక్కుట. ౧౧—

మ. కడువేగంబున హంసుడై సుతిక యాకంసారి కాళిందిలో
నడిఁగాలం దలపన్నె లోకు లెఱుఁగన్వాడంతలోఁజచ్చెనో
చెడనోయెక్కడవోయెనోయొకఁడునుంజెప్పంగలేడప్పుడే
పడెఁబాతాళభుజంగవక్త్రములనప్పాపాత్తుఁడంద్రైప్పుడునన్.

ఉ. -ఈలెఱఁ గాచరించి రథ మెక్కి మురారి భంధినాథ నీ
తాతపితామహులం డయినభర్త తనూజుఁడు రాజసూయవి
ఖ్యాతినహించునయ్యడలహంసుఁడుప్రాణముతోడనున్న నే
లాతుడచేరు నధ్వరము లావున వాఁడు నేలకైకొనున్.

క. వరములు శరములు హరుచేఁ
దిరముగ హంసుండు నడయుదినమునఁ గాదే
ధర నవతరించె లక్ష్మీ
శ్వరుఁడు జగన్నాథుఁ డవుడు వాల్మీకియుండై. 295

ప. అద్వైత్రుండు గలుగుటంజేసి కొంతేమురాజసూయంబు నిర్వ
హించు నట్లు యమునమడుపునం బడినహంసుండు పొడను

డంగుట సకలగంధర్వులు హరినామకీర్తనంబున గీతంబు
లొనర్చిరి తత్సమయంబున. 296

క. హలధనునితోడ డిభకుండు
దలఁపడి పెనఁగునెడ సూర్యతనయాసలిలం
బుల మునిఁగి హంసుఁ డిలింగెం
దలఁకున ననివలుకు వినియొడ దత్తశృంగచీస. 297

మ. విని వేగంబునఁ బూటొత్తంచి యమునావేగంబునంబొకళా
సనశస్త్రప్రహతిం బయోధిఁ బడునాశైలంబుచందంబునకొ
మునిఁగెకొ పెంట హలాయుధుండు దఱమకొ మోహింధ
కారంబులో, మునిఁగెం దజ్జల మెల్లఁ దల్లడపడ స్తుప్పెట్టు
వెట్టెకొ వడిస. 298

వ. ఇట్లు డిభకుండు యమునాజలంబుల మునింగిసహంసుం
గానక యిట్లని విలాపించు. 299

సీ. నాయెల్లినీడన నరలోక మేలుదు
నసులాపు నటితిపాలయ్యె నన్న
దేవేంద్రునకు నైనఁ బేటి చూడఁగరాని
గౌరవోన్నతి నీటఁ గలసె నన్న
పార్వతీపతిచేతఁ బడసినదివ్యాస్త్ర
భూరిసంపద వెల్లెఁ బోయె నన్న
వలరాజునకు నైన వల్లింపఁగూఁ దగు
తనువిలాసం బేట గొనియె నన్న

తే. యన్న నీయట్టియన్న నన్నుది నంబు
గారవింపగ నుండ నేకరుదు నింక

నింకఁ జాల నెవ్వగలచే నిచట నిలువ
నాకు నేల నీ¹తోడిదే లోక మన్న. 300

చ. అనుచు విలాపనాలసత నాయమునానదితీరభూమికిం ..
జని హరిఁ గాంచి యోరి పురశాసనశిష్యుని హంసుఁ గానవే
యనుటయు వాఁడెపో యమునయందు మునింగెననంగ
వెండియున్, మునుఁగుచుఁ దేలుచున్ డిభకమూఢుఁడు
హంసునిఁ గానఁ దెయ్యెడన్. 301

క. ప్రేతెడపెండ్లుక లిరుగడఁ
దూలఁగఁ దలయూచుఁ దొప్పదొప్పన నోరుం
గేల నడిచికొను నెలవుల
లాలలు దొరుఁగంగ నన్నలా యని యొలున్. 302

క. తాలం దల యడిచికొనున్
నేలం బడి పాఠలు లేచు నెత్తురు లుమియుం
గేలిఁ బడి రిపులు చూడఁగ
నాలుక వెఱికికొనుఁ జావునకుఁ దన్నికొనున్. 303

చ. ఇట్లు దుర్మరణంబున హంసడిభకులు వొలిసిరి తదనంత
రంబ గోవిందుండు గోవర్ధనాచలంబున బలభద్రసాత్యకి
ప్రభృతి యాదవలోకంబుతోఁ గొంతవడి వినోదించు నవ
సరంబున. 304

— యశోదయు నందుఁడునుఁ గృష్ణునిఁ జూడ నచ్చుట. —

శా. గోపాలాగ్రణి రేనతీరమణుతో గోవర్ధనాధిత్యకా
వ్యాపారుం డయినాఁ డనంగ విని భావం బేతదాలోకచిం
తాపూర్ణంబుగ నందగోవుండు యశోదాదేవియున్వచ్చిభృ

1 లోకమగుదు నన్న.

త్యోపాసీతము లై నకానుకలుచారొప్పించి రేంపుటుతోన్.

క. ఇతరేతరసందర్శన

కృతాభివాదనుల రామకృష్ణులఁ బ్రీతిన్

సతియును బతియుం జూచిరి

సుతులుం బితృభక్తి నెఱయఁ జూచిరి వారిన్. 306

వ. అప్పు డామురాంతకుండు నందగోపునితో నిట్లనియె. 307

సీ. పసి గ్రేపుఁ బెనుచునే? పాడిమొల్లం బెట్లు?

మెకము దాటదు గదా? మేపు గలదె?

తొడకాలితలుపుల విడుతురా తొడితొడి?

జన్నెలఁ దరివట్టుజాడ గలదె?

వెలికల్ల వైతురా వేల్పులకుడుపుచోఁ

గదుపులో నే¹హాతు గడవఁ బాటు

²సలగోపన్నులు గొన్ని జట్టి చూపరు గదా

బెదరిన నిలు గూతఁ బెట్టఁ గలదె

తే. పల్లె వైచువా రెవ్వరు మల్లరాల

లంపు గల³తొట్టులను గూయ లావు గలదె

యేర్పుదాటులలోఁ దొఱఁ గెఱుంగఁబడసే

⁴పరికరము కోడె లమైడుపాటి గలదె. 308

వ. అనుటయు నతండు. 309

క. నినుఁ గన్నులార నెప్పుడొ

గనుఁగొనఁగా లేనివగపు గల దొక్కటియున్

వనజోదర నీయాదర

మునఁ దక్కినపనుల మాకు మోదము గొఱఁతే. 31

వ. అనుటయు నచ్యుతుండు యశోదం జూచి యిట్లనియె.

శా. తల్లీ నిన్నుఁ గనుంగొనంబడయుటఁ ధన్యుండనై తిజగం
బెల్లన్నిన్ను నుతించి మ్రొక్కిన ధనాధీశోన్నతిఁ నిత్యమై
చెల్లున్నా కుఁబ్రియంబు చేయునదియై చెన్నొందునావారుని
న్నుల్లంబారడలంచువారుపరమాయుఃప్రాపితారోగ్యులున్.

వ. అనుచు నయ్యిరువురకు యథోచితోపచారంబు లాచరించి
నిజనివాసంబులకు నీడ్కొల్పి యనంతరంబ ముఠాంతకుం
డు పుష్కలసరోవరంబునకు వచ్చి యందలి మునీంద్రులం
గాంచి వారిచేత నర్ఘ్యపాద్యంబులు మొదలగునుపచారం
బులం బరితోషంబు నొందినపిదప వా రిట్లనిరి. 313

క. ఓహో! విచక్రఁ జంపుట

సాహస; మొదలైన వానిఁ జంపం గలరే?

యాహంసడిభకు లెవ్వరి

చే హతు లయ్యెదరు నీవు చేటుపక యున్నన్. 314

వ. అని కొనియాడి యద్దేవునితో పెండియు. 135

సీ. చక్రంబు మేదినీచక్రంబు నేదేవు

దక్షిణబాహుసౌందర్య మొసంగు

జలజంబు నొకపాణిజలజంబు నేదేవు

సవ్యభుజంబుతో సరస మాడు

రత్నంబుఁ గామినీరత్నంబు నేదేవు

నక్షత్రస్థలంబున నన్నె మిగులు

నోఘంబు దాసవార్యోఘంబు నేదేవు

చరణపల్లవసమాశ్రయము నొందు

తే. భానుమండలమును సుధాభానుమండ
లంబు నేదేవుకన్నుల లావు నడయు
దేవదేవు నద్దేవునిఁ దెలియువాఁడు
దేవదేవునిరూపంబుఁ దెలియువాఁడు.

316

మ. అనితన్నుంగొనియాడెనయములనత్యంతదృష్టింగనుం
గొనితీపారెడుమాటలంజవులు పెక్కుల చూపి హంసరం
బునవీడ్చొన్నయనంతరంబ మిగులంబొంగునై న్యంబుతో
జనియెన్ ద్వారవతీపురంబునకుఁ గంసధ్వంసి నిశ్చింతుండ.

వ. ఇట్లు విచక్రవిదారణంబుచేసి హంసడిభకనధం బొపాదించి
మునియతీంద్రనివహంబునకు మోదంబొనరించి నిజనగరం
బున నీలవర్ణుండు నిత్యోత్సవపరిపూర్ణుండై యుండ నద్దే
వునిగుణంబులు గొనియాడెటకు సహస్రచతురంశసులగుం
గొలంది గాదని శ్లోకంపాయసుండు జనమేజయునితో
నిక నేమి విన నలతు ననుటయు.

318

ఉ. సారసనీలతామరససమ్మద కారణనేత్రనిర్మలా
దారవిహారమానసవిధాయితతాపసముఖ్యసంతోష
స్ఫారతరాచ్చనాకరణపాత్ర రమాగిరిజానితంబిసీ
చారుమనస్సరోజచరషట్పదంబమరాశనాయకా.

319

క. చక్రపరశ్వధనుతదో
ర్విక్రమజితదానవేంద్ర వివిధవిరోధా
పక్రాంతహృదయభవ్యా
శక్తప్రముఖామరౌఘసతతనిషేవ్యా.

320

మాలిని. జలధిగిరినివాసా చంచదుద్యద్వికాసా
విలసితదరహాసా పృత్తసచ్చిద్విలాసా

ప్రళయబహుళయాపా పండితాంతః ప్రదీపా
దళితవిబుధతాపా దైత్యసంహరికోపా.

321

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవినిత్ర కొమ్మనామాత్యపుత్ర
బుధారాధనవిరాజి తిక్కనసోమయాజి ప్రణీతం బైన శ్రీ
మహాభారత గణానంతరంబున శ్రీమత్సకలభాషాభూషణ
సాహిత్య రసపోషణసంవిధానచక్రవర్తి సంపూర్ణకీర్తి నవీన
గుణసనాథ నావనసోమనాథ ప్రణీతం బైన యుత్తరహరి
పంశంబునందుఁ జతుర్థాశ్వాసము.

పంచమాశ్వాసము.

- క. శ్రీనిశ్రేయసకాంతౌ
నూనవ్రతభాగ దక్షిణోదార సమ
ర్యానందితచేతో¹ని
ధ్యానతసుద్వ్యతిసవీన హరిహరనాథా. 1
- క. జనమేజయుఁ డిట్లను న
మ్మనితో హరివర్ణనంబు మును పలుమాటొ
విని తనియదు మది గ్రమ్మట
వినఁ గోరెడ ననుడు నతఁడు వేడుకతోడన. 2
- న. మున్ను మురాంతకుండు డెసినలాపు లెన్నియెన్ని. 3
- క. ఏకాంకభరుడు దోడుగ
బాణుడు మొగరింప బాహుపంక్తి శతంబు
క్షీణముగ నటక పానిం
బ్రాణముతోఁ బట్టినడిచి బలిమథనుఁ డనిన. 4

1 విద్యానంతభూషణరూప. 2. శతం బ, క్షీణగతి.

వ. అని మఱియుం గుమారుండు సహాయుం డగుటయుం బర
మేశ్వరుండు నిత్యసాన్నిధ్యంబు చేయుటయుం గాత్రా
యని జననీత్యంబు నొందుటయును నతనికి గాఢాపత్త్యంబు
గలుగుటయు నెఱింగించి యింతవట్టునుం గలుగుననండు
హరిచేత హతుం డయ్యె ననుటయు జనమేజయుండెను తత్క
థాశ్రవణకుతూహల యైన నావైశంపాయనుం డిట్లునియె.

నీ. బలితనూజం దైన బాణాసురుడను మోల్లి
కార్తికేయుని శూల గారవిగించి
ముద్దాడునెడ సూచి మోదంబు ఘోరంబుఁ
బొడమ నెవ్వనములోఁ గొడుగు నిట్లు
పాటింపఁడే దండ్రి పని యేమి కటకటా
నాతండ్రి యుండిన నన్ను నిట్లు
పాటించు నిటమిఁదఁ బరమేశ్వరుండను తండ్రి
గాకున్న జన్మంబుకనటు పోదు
తే.¹తపము మెచ్చ కట్టెఘండు తండ్రి గాఢు
గాన మెచ్చింతుఁ దపముచే గొనలోన
నతనిఁ బంచేగిది యుంబుల కప్పగింతు
మానసంబున ²కట శత్రు మదనహారిని.

6

మ. అని బాణాసురుడిను గోసము మమత్వాహంకృతుల్కూనసం
బునకుఁ దవ్వలవై చినిశ్చలగతిఁ ముగ్ధుఁడనుచూ డామఱి
మునిసగఘాతశిరోభిసీతచరణాంభోబాహుసంభూతనూ
తనరాగన్యతిభాసురుం బురహరుం దత్త్వస్థితింజూడుచును.

వ. ఇట్లని స్తుతియించు.

8

—ॐ బాణాసురుడు శివుని సేవించి వరములఁ బడయుట. —

ఉ. కొలువఁగ నేర నిన్ను శతకోటివిభాకరతేజు డగ్గఱం
బిలువఁగ నేర నిన్ను మునిబృందవివేకవిమర్శదూరునిఁ
విలువఁగ నేర నిన్నుఁ బృథివీవియదంతరభిన్ను నేమిటన్
నిలువఁ గదయ్య నాహృదయనీరజకర్ణికపై మహేశ్వరా.

1. చ. కలఁగనివారునిన్ను మదిఁగౌఁగిటనోత్తైడువారు ముక్తికిం
దొలఁగనివారుగాఁ దెలియుదుందలపోయుదులోననాసలున్
నలఁగవుహృత్పయోజనదనంబునకు న్నినుఁ దెచ్చునంతకున్
మలఁగఁగదేత్రికోణమణిమంటపడిపికపై మహేశ్వరా. 10

చ. ఒరసిరి నిన్నుఁ దర్కనికపోపలఘోరల వన్నెఁ గాన రె
త్తరసిరి విశ్వముం గపిల ధైవనను నీదెస ముల్లు సూపఁగా
బెరసిరి బ్రహ్మముఖ్యులగుపెద్దలు ³బచ్చులు హాలెన్దెల్లచో
నెరసిరిగాని నిన్నెఱుంగ నేరరు నావశమే మహేశ్వరా. 11

గీ. అనుచు వినుతించుచున్న బాణాసురునకు
నంత కంతకు సంతోష మావహిల్ల
నంధకారాతి పొడసూపి యతనితోడ
నడుగు మిచ్చెద నర మన్న నతఁడు పొంగి. 12

క. కడువేడ్కతోడ నీకుం
గొడు కయ్యెడునంతకంటెఁ గోర్కొయుఁ గలదే
జడుఁ డనక నన్నుఁ గయికొని
గెడసూర్పుము నన్నుఁ గార్తికేయునితోడన. 13

- ఉ. నావుడుం జంద్రశేఖరుండు నన్వృచుంబుంబుర్వతఃజూచి వీడుం
కోవనితా కుమారుండు గుహుండితనిం దనతమ్ముడంచు స
భావన చేయుంగాక యొకపట్టణ మిమ్ము విశాఖుం గన్నయ
ప్పాపకుం డేలుత ద్రుధిరపట్టణపార్శ్వమునఁ పెల్లొదరి. 14
- చ. పడగయువాహసంబు నయి బర్హిణానల్లభుం డిన్కొమూను నె
ర్పడగదియుంగుమారుండును బొయనినెచ్చెల్లొదరించునా
వుడు సచలేంద్రకన్య యభవుం గొనియాడె పరంబుచేత న
క్కొడుకుమహంధుండై దివిజకోటికి గీడఁ పెరించెదండెనున
- మ. గెలిచెం బూర్వనరేంద్రులంబఱవెనాగ్నేయంబనీనాథుల
నలచెన్దక్షిణరాజపంక్తిజెఱిచెన్దైత్యులంబుక్కిరిసి
నలవైచెన్ జరమాధిపాళినడఁచె న్నాయువ్యభూపాలుర
మౌలగంబెట్టెనుదీచ్యపార్థివులంబున్ దోలెన్దాహంబుశేఖులన్
- క. గాణాపత్యము నడసెను
బాణుం డిలఁ గార్తీకేయవర్వతకన్యా
స్థాణులు పొత్తున మనఁగా
శోణితనగరమున దనుజశోభనకరుండై. 15
- వ. ఇట్లు త్రిభువనభవనభారభరణ పారీణభుజాస్తంభవిజృంభ
ణంబున సరిలేక కసిమిరిగొనుకరతలంబులతో నొక్కనాడ
కాలకంధరుం జేరి యద్దేవునకుం బ్రణామంబుచరించి య
ట్లనియె. 16
- సీ. ఖురఖలీనాఘాతకోలాహలంబుతో
నేమినిగ్గోషంబు నెఱుప లేదు
నఖపుంఖరోచులు నారితో సంధించి
కర్ణావతంసంబు గడప లేదు

మణికిరిటకరోటిమంజీరములు రాయ
వీరమధ్యంబులు వ్రేయ లేదు
పంతదంతానశదంతంబు లొరయ డా
కినుల వాచవుల జొక్కంప లేదు

తే. లేదు ప్రతిభటబాహునలేపమహిమ
లేదు సంగ్రామభీమకేరీరనంబు
లేదు విక్రమక్రీడయు లేశ మైన
లేదు రాజ్యంబు గలిగియు లేదు ఫలము.

19

1సీ. నిండాదు తెగఁగొని నిగిడించుతూపుల
వైరిమర్తంబులు వ్రచ్చి వ్రచ్చి
బిగితంపుముష్టికంపిత మైనయసిధార
విమతకంఠాస్థులు విఱచి విఱచి
అనువొంద నల్లార్చి యందంద వెనుగద
శత్రుదేహంబులు చదిపి చదిపి
చవల నమ్ముగఁ బర్వుశక్తిశూలాదులఁ
బగఱ పీనుఁగు లుర్విఁ బఱపి పఱపి

తే. ఏడినంబును వృథాహాసనీనికడిమి
యొదవఁ బోరాడునాట చెన్నందె నేని
కూడు చవి యగుఁగాక నిష్కృధ మైన
దర్ప మూరక యూరింపఁ దర మే దేవ.

20

1 ఇది యుక్త్యుక్తగద హరివంశములోనిది. ఎల్లసహరివంశము వ్రాత ప్రతులన్నింటఁ గానవచ్చుచున్నది. ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకశాలలోని సోముని హరివంశప్రతిలోమిత్ర మిది గానవచ్చుచున్నది. తక్కిన సోమునిహరివంశ ప్రతులలో లేదు.

శా. దేవా కయ్యముతోడి వేడుక మదిం ¹దీంఁడింపమర్చుండం ²త్రోవం జేతులతీట వుత్తు నని కోరుక దానపుండ్ల నా
 కీవే చేతులు చేసి తీకసిమి రిం కట్టోర్తు నోర్తు రిపు
 గ్రీవాఖండనమండనస్ఫురదనిక్రేంకారముల గల్గినన్. 2

²క. చేతులకసి హోం గయ్యము

చేతవిలినయట్టివిధము చింతించి ననుకొ

ప్రీతుంగాం గరుజింపుమ

యీతటి నెన హోల్పు రామి యీగి మహేశ్వర. 2

ఉ. నావుడు చేవదేవుండు మనగలున నిండుక నన్ని హానితో
 నీపు మయూరకేతనము నేలం బడం బొడగన్న యుష్టు డ
 శీవిషరాజసారభుజ సిద్ధము గురుద్ధముకల్పించి కే
 గావలియున్న చోటనయకారణభంగమనంగంబొంగు మన

వ. నిజగృహంబునను నచ్చి. 2

ఉ. పండినసంతసంబు ముఖపద్మవికాసనిలగాన మొంద బొ
 ణుండు సభాస్థలంబున మనోరథసిద్ధి యులుగంజేయుం గు
 భాండపండుమంత్రినర్యుండనురాధిపున త్తలకీజుంచి నేడు
 వొండు కచంప మై మిగులను బృధు నచ్చివనమేలు చెప్పుమా

నీ. సహజవిగ్రహుండ్ల నశార్జి చే యులుం గెన్ను.

చక్రంబు ముద్దగాం జఱచి తోక్కొ.

పాలాశగత మైనబంధుదానవకోటి

బాటించి తలచూపం బంది తోక్కొ.

1 దట్టాడు. 2 ఈపద్యమును ఎల్లినహరివంశములోనిదే. ప్రాచ్యులిఖ
 పుస్తకాలలోని సోమనహరివంశ ప్రతిలోనుం త్ర మిదియున్నది.

నీయింటివాకిట నీలలోహితుకంటె

గుహానికంటె¹ ఘనుండు గొలిచె నొక్కొక్క
మీతండ్రిచే గుఱ్ఱమెణకరి గొన్నభూ
గగనంబు లేలంగఁ గలిగె నొక్కొక్క

తే. లవణసాగరమధ్యంబు లావుతోడ

నేలునప్పడు మన కెల్ల నింతబంటి

న న్నెఱుంగ నీక నీకు నేఁ డున్నయునికి

న బ్బె నెబ్బంగి నిబ్బర మయినఁనుబ్బు.

26.

వ. అనుటయు సద్దసుజుం డమాత్యున కిట్లనియె.

27

²చ. ఇనసమతేజ వింటివె యతీవభుజక్రమవిక్రమక్రియా

ఘను లగుపొటుబంటులకు గాఢతర ప్రతీపతపత భం

జనహృదయైకరంజన విశాల మహాహవమూల మైసయ

య్యనిమొనఁగాకకల్లు నెసమంచితకీర్తియుధైర్యమూర్తియున్.

ఉ. లావున వైరిసర్పము వెలార్పక³ యేకరి యున్న చేతులక

భావభవారిపాదములు పట్టి పరాక్రమకేళిఁ గోరితిక

⁴తావుననుండి యన్న మిటిట క్కము గూలినయిప్పు సంగరం

బేసల నైసఁ గల్లుననియెకాహుండు⁵ "ండు"కమోడ మేటికిన్.

వ. అని మఱియును.

30.

ఉ. నెయ్యము లేనిసంగతియు నిక్కము లేనివచోవిలాసముక

వియ్యము లేనివైభవము విందులసందడి లేనిముంగిలిం

దియ్యము లేనిచాగమును భీరత లేనియమాత్యకృత్యముం

గయ్యము లేనిశూరతయుఁ గైకొనియు పక మెచ్చనచ్చునే.

1 నుఘనుగొలిచిొక్కొక్క. 2 ఈసద్యము ప్రాచ్యలిఖితపుస్తకాల
లోని ప్రతిలోమాత్రమున్నది. 3 సయాకలిగొన్న. 4 డేవుననుండి... టెక్కము.

క. అని మాటలాడుచుండఁగ
దనుజకులాధీశుంజ్యదర్పము వ్రేఁగై
తునిసినగతి హను చెప్పిన
పని తప్పక నెమిలిపడగ బల్లున విడిగెను. 32

చ. విడిగినఁ బొంగె నద్దనుజనీరవగుండు మనంబులోపల
వెలుపును ఘోషము నెఱుఁగువిస్త్రయముగబొడవంగమగత్రియి
ల్లెఱిగి యెఱింగి మారిండునయింటికిఁగొమ్మనుపాని కేమిఁగలం
గఱపిన నొప్పునే విధివికారము దప్పన యిట్లు త్రిప్పునే.

వ. అనియె నట్లెఱుఁడ. 34

— శోణితపురమున దుగ్ధిమిత్తములు పొడచూపుట. —

క. బాణుండు సెలఁగ దనుజ
ప్రాణంబులు చల్లడిల్లఁ బ్రతిభయతర మ్మే
శోణితపురమున నెల్లను
శోణితవర్షంబు గురిసి సురపతి యలరస. 35

క. మార్జాలంబులు చెలఁగుచు
గర్జించెను గొబల నుండి కంపించ బసలు
స్ఫూర్జితనినదముతో భర
నర్జితపర్వుఁ డయి రాహు నడిచి బట్టె రవిస. 36

గీ. విడువ కెప్పుడు వెనుకాలి వీనఁ దొడఁగె
దోచు దక్షిణదిక్కున భూమకేళు
పసురకన్యలు పూబంప నరుగుతోడ
సున్నతం బైనరచ్చమా నొఱిగి కెడస. 37

- గీ. కృత్తికలయందు వక్రించి కీడు ¹నూపె
మంగళుండు దివాకరమండలంబు
ప్రచ్ఛికొని చుక్క నడె నెల్లవారిఁ గలఁచెఁ
గ్రాసనిష్ఠాతపాతంబు గుండె వగుల. 38
- గీ. రచ్చమ్రాకుల నెల్లను రక్తధార
లుద్భవించెఁ బ్రభాకరుం డుక్కు మడుపఁ
గడఁగి బాణునిజన్మనక్షత్ర మైన
భరణి వీక్షించె నది దనపక్షమైన. 39
- గీ. తెలుపుఁ గెంపును ప్రక్కల వెలయ నలుపు
మెడ బెడంగుగఁ గొంతంపుమెఱుంగువోరె
మూఁడువన్నెలతో నొకమొండె మెగసి
సాంధ్యసమయంబునందు భాస్కురునిఁ గప్పె. 40
- న. అయ్యవసరంబునం గుంభాండుం డిట్లుని విచారించు. 41
- ఆ. వేయిచేతు లిచ్చి పెట్టి జేసినశూలి
బాణుఁ జెఱుపఁ దలఁచి భండనంబు
గలుగఁ జేసె నింక వెలుగు చేస్తేసినఁ
గాచువార లెందుఁ గలరె జగతి. 42
- చ. త్రిదశపతిఁ జయించి జగతీతల మంతయు నేలుబాణుండే
మదిమది నుండి దాననసమాజము చేటునకై త్రిలోచనుం
గదనము పేడె మున్ను బలి గట్టువడెదనకంటె దక్కువే
యిది విధిపో నిమిత్తములు నేమియు నొప్పు గీడుదప్పునే. 43
- వ. అట్లుం గాక యద్దనుజేంద్రుం బొడగన్న యప్పుడు. 44

చ. హరుడు గుమారుకంటె గొనియాడుఁ గుమారుడు చా
లఁ గూర్చునా, హరుడుఁ గుమారుడుకొరణసహాయులుగా
నడతేర వీనివై, నొరులు పరాక్రమింపఁటను నోపుదురే
చెడుకాల మైన నె, న్వరిదెస నేవికాములు నచ్చునొ
యింత విచార మేటికిన్.

45

క. తమచేసినదుష్కృతములు

తముఁ జెలుచుం గొన వెఱి తడవంగలదే

తమచేసినసుకృతంబులు

తముఁ గాచును రెండు నేల దైవంబుననున్.

46

గీ. అనుచుఁ గుంభాండుఁ డరిగ బాణాసుండు

దనుజుండరినహతుడై మనసులోనఁ

గెరలియాడుచు మధుపానకేళి చేలి

యాహవముఁ గోరుచుండ సయ్యనసరమున.

47

❦ ఇందుధరోపాఖ్యానము. ❦

మ. ఒకనాఁ డిందుధుండుఁ బూర్వతిగు ధీలోద్యోగకేళీసరి

న్నికటానేకవిహారచేశముల దైతేయేంద్రకన్యాస్సరి

నికురుంబంబులు పారిజాతకుసుమానీకంబులైన జల్లె

ర్పకబాణంబుల కెల్ల నెల్లయగుసౌభాగ్యంబుతోనాడఁగన్.

చ. అట్టియెడ.

49

సీ. కిసలయంబులతోడఁ గంగగేలు దడఁ బెట్టి

విరులపై నఖకాంతి విజ్జుంల్పి

లేదీగలకుఁ దనూలీలఁ గాసుక యిచ్చి

గుత్తులుఁ బాలిండ్లు గొలిచి చూచి

చలి గాలి నిశ్వాససౌరభంబుల నాఁగి
యళిప జ్జీర్ణ గురులతో నలుక దీర్చి
పుష్పాశ్శ ¹నెలగండములు వియ్య మందించి
పూదేనఁ జెమటల బుజ్జిగించి

తే. తొడలు సనఁటికంబంబులు మెడలుఁ బోఁక
బోదెలు నెలుంగులును బరపుష్టరుతులు
మాటలును గీరభాషలు మక్కళించి
చిగురుఁబోడులు వనకేళి చేయఁ జేయ.

50

వ. వారిలో నొక్కర్తు.

51

మ. సహకారాధిపుఁ గౌఁగిలింఁచుకొని వాసంతీలతాకాంత సా
రహరిద్రారసగౌరవేనరములక రంజిల్లు మాధ్వీకవా, ర్లహ
రీస్వేదము చూపఁ బట్టపగ లేలా ²యింతటక సిగ్గులే, ద
హహాయంచుఁ దొలంగిసవ్వఁజెలిమాటైముద్దరాలయ్యెడన్.

మ. ఒకరామాతిలకంబు రత్నరుచితో నొప్పారుమందారతో
రకముం గల్గవతంసత న్నిలుపుచుక రాఁగాలతాసక్తచూ
చుక చేలాంచలమైమలంగివిడుమంచుంగేలు³సాఁచెక ససా
యకమార్పిదైగగొన్నమన్నభునిప్రత్యాభీష్పాదంబు⁴నాన్.

చ. ఒకచపలాక్షి లేఁజిగురుటూయెలఁ గోయిలరాచవారి ని
క్కకు నెలయింప నచ్చుకలకంఠికటాక్షము ⁵తెక్కతారుస్తు
క్కకపలుమాటుఁజూపఁజెలిక తైలు ⁶ముద్దనబావపొమ్మనక
మొకమునగంబువాంచెమణిముద్రికలంజిటునవ్వుగప్పచున్.

1 నొసలిగంబురు. 2 యింతలా. 3 సారింపెనా. 4 లక; గాక.

5 తెక్కదాగి. 6 ముద్దలపాప.

చ. లలన లతావితానముల లత్తుకరేనులచాయ చల్లుచే
తుల ¹నెలగొమ్ములందికొనఁ దోరపునవ్వులు పిక్కటిల్ల నె
చ్చెలులుచెలంగిమావిరులు చెందొపలగెయ్య ననందడంబడం
దలిరులుగోయురాచిలుకదాటులఁ దేలులునానచేయఁగన్.

సీ. సుడిగొన్న చిగురాకుజొంపంబు గంపాచు

తలమీఁద మల్లికాదామ మడఁచి

నిడుదతామరతూడ నెట్టెంబు సుట్టి పైఁ

బటికంపుఁగడియంపుభాగ మదిను

తోన యాక్రేమఁ జెందొనతేను హత్తించి

మెడచక్కఁ గస్తూరి ²మెదిచి పూసి

పాయ గొమ్ముల నల్లఁబట్టు దగిల్చి య

క్కొనయాకుపై పెండికోర పాట్టి

తే. ధవళేశతకధూళిగాత్రమునఁ ³జరివి

మోకమామిడి కొకకాంత మ్రొక్కి నిలిచి

యొడలిలోఁ జక్కసగము నా కొసఁగు మనుచు

నద్రికనృక తలవాంచె హరుఁడు నన్వ.

56

వ. తదనంతరంబ.

57

చ. నడపుతెఱంగు మాటజతనంబునపొంగవిలాసమున్ ముసుం
గిడినబెడంగు ముద్దుమొగ మిండుక నంచిన సిగ్గుఁ బొర్వతిం
దడఁబటుపంగ నొప్పెసఁగె దర్పకపైరికి నానపాటుగా
నడరుచుఁ జిత్తరేఖ యనునచ్చరనెచ్చెలులిచ్చ మెచ్చఁగన్.

క. అద్దేవుండం బైకడ

గద్దెంపుగ శైలకన్య కను గీటంగా

బెద్దవడి నటించుచు న

మ్ముద్దియ చిటుసగవుతోడ మ్రొక్కుచు నిలిచెన్. 59

చ. నిలిచినచిత్ర రేఖఁ గని నీలగళుండు మొగంబు వాంచినం
గలకల నవ్వె నంబిక వికాసముతోఁ జెలిక తై లింక సి
గ్గులుదగ మానుమంచుఁబయి కొంగెడలింపనపాంగరోచులం
గలఁపెఁ బురారి శైలసుతకన్నులవెన్నెలగాయుమించులన్.

వ. ఇవ్విధంబున. 61

క. సర్వర్థుక మగువనమున

సర్వజ్ఞుఁడు కేళి సలిపె సలిలక్రీడా

గర్వము మనమునఁ బొడమ న

పూర్వగతిం దఱిసె నేటు పొలఁతులుఁ దానున్. 62

వ. అప్పుడు. 63

చ. తరుణులనీరమద్దియలతాఁకునఁ జిందఱవంద త్రొనక్రొ

న్నరుగులతోడ శైవలము నూలుకొనంగ నితంబపంక్తిపై

బొరలుఁ దరంగరాజి విరివూపులనీడినకుంతలంబులం

బరగుపదంబులం దెఱఁగి పైపడ నేర్పువిటాళికైవడిన్. 64

చ. తలొసలఁబోఁకెనో దొనలఁదాఁకెనో తొండపుఁబిండుఁబ్రాఁ

కెనో, పులిసము త్రొక్కెనో కనకపుంగలశంబులు ద్రొక్కెనో

మెఱుం, గులగమిఁ జిక్కెనో యనఁదగుం దలఁపంగఁ దరం

గమాలికిల్, మెలఁతలయంగసంగతులమిఁదికి మిఁదికి నా

సఁచేయుచున్. 65

సీ. అరుణారవిందంబు లని మ్రొక్కెనో కాని

చిగురుటాకుల నింత సేర రావు

పులినంబు లని చాల బుజ్జగించెనో కాని
 మరుచక్రముల నింత మరిగి రావు
 చక్రవాకము లని నవరించెనో కాని
 కరికుంభముల నింత గదియ రావు
 గండుమీ లని చాల గారవించెనో కాని
 పూవుదూపుల నింత వొంది రావు

తే. తరంగ లాత్తి యధనములదాయ లైన
 చరణములు నితంబములును జన్నుంగనలు
 గన్నుంగనలు దోతేర శృంగారజలధి
 తరంగ లింతులు పైకొన్న దలఁచినట్లు.

66

చ. అలఁతరంగలుం దలులునంబురుహంబు మొగంబుపట్టదం
 బులు నలకంబులుక సుడియు బొక్కిలి నెక్కుడు వేడ్కనే
 యఁగా, నెలఁతుకసంగడిం ¹గమలి నింగిని జుట్టెనుమిన్నునీ
 రిపై, గొలిచి భవాని చేర్చె జనుగుబ్బలబోడుగ బోడు
 జక్కవల్.

67

చ. కరగినపూతచే గనకకందుక కాంతి పలుంగుచన్నులం
 బిగిగొను దొడ్డము త్రియపుఁజేరులు వాయంగ మన్న థాంక
 ముల్, దరుణుల నంబికావిభుఁడు దార్కొనుచోంగనుచా
 టు మాటుగా, దరంగలు చల్లుశీకరవితానము మానము
 గావ కుండునే.

68

చ. తరళతరంగమాలికలతాకున కొగ్గికొనంగఁ గామినీ
 కరములు దాఁకి శీకరనికాయము దత్కుచకుంభరాజిపై

---

1 కమలినింగని చుట్టెడు నీరుమిన్నుపై.

బరగినఁ దోఁచె భావభవుఁ బట్టముగట్టునెడం బ్రవాళభా
సురముఖపూర్ణకుంభశుభసూచకనిర్మలమాక్తికాక్షతల్.

క. కరసరసిరుహంబున నొక

సరసిరుహంబమర వదనసరసీరుహమున్

బరిమళవశమున మోపుచు

ధరణీధరతనయ దొంతితామరఁ జూపెన్.

70

ఉ. చెందొసరేకు ఫాలమునఁ జేర్చి ప్రభుల్లపయోరుహంబుచే
నందముగా బిసావళి భుజాంతరముం గదియించి యుత్పలా
మంసమరీచి మేచకచమత్కృతిచారుగళోపచార యై, నుం
దరియొత్తునచ్చివారుచూపులకుఁ హరుఁడయ్యెనయ్యెడన్.

వ. మఱియునుం గొందఱు దెఱవలు పలుదెఱంగులం గఱకం
ఠ్ఠికై నడి విడంబించునెడ మృడాని ముఖవికాసంబువిలాసం
బునకు విలాసం బొసంగ నెసంగినయాసపాటుచే నాసన్నస
మాసీన గైయె బాణాసురకన్య యగునుపాకాంత యిట్లని
వితర్కించు.

72

నీ. సల్లాహననుధాసారంబు చెవిఁ గ్రోల్పఁ

బెలికత్తై బుచ్చి మెచ్చించువారు

నానందమకరంద¹మందంద పైఁ జిందఁ

గడకంటిచూపులఁ గప్పువారు

ఘర్తాంబుబిందుముక్తా²విభూషణము లు

ప్పతిలంగఁ జేసేతఁ బట్టువారు

1 మదరి పైఁ జిమ్మంగ. 2 భూషణము లుప్పతిల్లంగఁ జేసేతఁజల్లువారు.

మఱపుమున్నీటిలో ¹మానంబు లూటాడ

బిగియారుకొగిట బెరయువారుఁ

తే. బొలయలుకఁ బాసి తెలచినఁ బొందువారుఁ

జతురతరవిహారంబులు సలుపువారుఁ

బ్రథమజన్మంబునం దెంతభాగ్యవతులొ

మగలు మన్నింపఁ బెంపారుమానవులు.

73

వ. అని విచారించి చెలికత్తెలతోఁ దనతలంపు పెడల నాడుట
యును.

74

చ. విని చలిగొండచూలు గడు వేడుకచూపుల గారవింపియ
ద్దనుజతనూజతో నభిమతం బొడగూడెడి నింత వంతనుం
బని గలదే మనోభవునిపట్టము గట్టికొనంగఁ జాలుజా
ణని మగనిం గప్పుంగిట ననారతముం గొనియాడదోచెన్.

ఉ. నావుడు నాసరోజముఖ సమ్మికితోడ భవాని కట్లసుకొ
దేవి మదీయవాంఛితము తెల్లముగా నొడగూడుసంజి నా
కావిధ మెన్నఁ డబ్బునొ దయామతి నాసతి యిమ్మనంగనొ
రా! వలరాచ పేగరము రామకునంచుఁ బెలంగి నవ్వుచును.

వ. అదేవి యిట్లనియె.

77

గీ. కడగి వై శాఖశుక్లవక్షంబునందు
ద్వాదశి దినాంతవేళ సౌధంబుమీఁద
మదనకేళికఁ గలలోనఁ గదియు నిన్ను
నెన్నఁ డాతండ మగఁడు నీ కిందువదన.

78

క. అన విని మనమునఁ బెనఁగొను
మనోరథము చేరినట్ల మానిని దొలగం

- జని సంతసిల్లె దేవియుఁ
 బినాకయును జెలులు నిష్టభృత్యులుఁ గొలువన్. 79
- క. పసకేళిని జలకేళిని
 వినోదములఁ దేలి తనిసి వీణావేణు
 భృసులును గాయకపాఠక
 నినాదములు విసుఱుఁ దూర్యనిస్వనములతోన్. 80
- వ. పురంబునకు మరల నానతి యిచ్చె నిత్రైఱంగున. 81
- క. దినసాపసానమున భన
 భవాసులుం జెలులుఁ దురగభద్రేభరథా
 దివివిభయానము లమరం
 దివిఁ గొందలు నరుగ నరుగుదెంచిరి పురికిన్. 82
- వ. వచ్చిన కతివయదినాంతరంబున. 83

❦ ఉపాకన్య స్వప్నముం గని పఠితఁడుట. ❦

- శా. అదైతేయతనూజు నింగి న¹డునాహర్త్యంబుపై నొక్కనాఁ
 డేదిక్కుం జెలిపిండు మెండుకొనఁగా నేకాంతనిద్రారతిఁ
 మోదింపంగలలోఁగుమారుడొకడేమోచేసినం దాల్చిపెం
 పేదకా దిగ్గన మేలుకాంచి నయనోదీర్ఘాశ్రుసిక్తాస్య మై. 84
- క. ఎలుఁ గత్తి యేడ్పుఁ దనరుం
 దొలుసమరత నిక్కమైన ³దురపిల్లుఁ గటా
 కుల మిటు దూపితి మగునే
 చలులు నగం దనగుణంబుచే నని నగచున్. 85
- వ. అట్టియెడం జిత్రరేఖ యనుచెలికత్తై పొడచూపి యుపా

కన్యకచేతం దద్భీతికారణం బెరింగి యల్లన బుజ్జగించి
యక్కాంతతో నిట్లనియె. 86

చ. నలినదళాక్ష నీవు బలినందనునూతనుగ విట్టినిన్ను మొ
క్కలముననొక్కరుండు దనకొడిటఁ జేర్చిన? యిట్లుకన్నునీ
రొలుకఁగొట్టివే? అట 1 కోడక నొంపఁగ మానికోడలలో
గలవు విచారహీనమయి కంపము నొందకువే తలొదరి. 87

చ. అట్లుం గొక. 88

చ. గెలిచినవాఁడు నేఁడు రణశీలీబురంధరుఁ డెద్దబేంద్రమున్
వెలిచినవాఁడు దేవతల పెట్టికె బట్టినవాఁడు ధూర్జటిన్
విలిచినవాఁడు భక్తిమయవిత్తమునన్ ధర నేకదీర్ఘజ్ఞ
నిలిచినవాఁడు శౌర్యమున సీజనకుండు భయం బిచ్చికిన్.

క. ఏయెడ భయమెఱుంగరు దై
తేయాధిపరక్షితులు సతీ జగతిజనుల్
మియింట నీను ననుమతి
చేయుదురే యెరులు నిప్పు జెడ లంటు నశే. 90

చ. అనుటయు సయ్యుమాకాంత యిట్లనియె. 91

సీ. మాతండ్రికొలుపులో మానినీతిలకంబు
రమ్మనునాపేరు నమ్ము పోయె
నాతోడినీడ వై నను బిన్న పెద్దగా
సనరించుమిమాపు జాటువాటె
2 బ్రతిదేవతలు నన్ను బయల నెత్తినదివ్వె
యటచేతిమానిన మనుట దప్పె

1 కోడకు సెప్పగదేల యెవ్వరిం, గలవు; ...నొంపఁగ నేరికో
తలల్, గలవె. 2 పరిదేవతలు; పరిజనంబులు.

నల్లపొ ల్లెఱుగనినాకులం బనుమంచి

మడుంగుజీరకుఁ జాల మైల సోకె

తే. నింక మెచ్చనివారు మో మెత్తి చూడఁ

గూడు చవిగాఁగఁ గుడుచుట గూడు నమ్మ

నమ్మ కిటమీఁద నేను బ్రాణానఁ గలిమి

చెలిమి మఱునక తలఁపుమీ చిగురుఁబోడి.

92

క. అని పెక్కి పెక్కి యేడ్వఁగ

వనజాననఁ జేరి సఖులు వల దుడుగవకా

నిను నెవ్వఁడెఁగాఁ దలఁచితి

ననదయునుంబోలె నేల యలమట గుడువన్.

93

ఉ. భంతకు మున్న యిచ్చెలువలెవ్వరుఁజూడరు నిన్ను నేడకా

వితగ వచ్చితే కతలు వేయును నేటికి నన్యసక్త మై

చింతఁగు భాషణంబులును చేతలు నీమ్రవిధంబు నీడు గా

కింత దలంక నేల కల నెవ్వఁడు డగ్గఱ నేని సెగ్గమే.

94

క. మనమున నొరుఁ దలఁచవు మా

నిని నియతమ బ్రహ్మచారిఁజివి సీచరితం

బునఁ గీడు గలుగఁ జేసెడు

కనుఁగొన నెవ్వరికి వశము కాలము గడవన్.

95

క. అని చెలులు నలుక నేమియు

నన నేరక యూర కున్న యసురేశ్వరనం

దనఁ గనుఁగొని కుంభాండుని

తనూజ యగుచిత్రరేఖ తా నిట్లనియెన్.

96

చ. ఎఱిఁగితి నీతెఱంగువిను మిందుముఖ యొకనాఁడు ముగ్ధలం

దఱమును గూడియాడఁగ సుధాకరశేఖరుకాంత సీమది

నెఱసినకోర్కి దీర్ప నొక నేర్పరి నీకల వస్తు సంటనం
దఱియిదివోదినంబునుసూధాభవనంబునుబ్రొడ్డజూడంగన.

క. మఱచితిగాక లతాంగీ

కఱకంతునితోడ నాడు కౌత్యాయని నీ

¹నెఱ నెఱిగి నాడు నెప్పిన

తెఱ గిది సమకూడె నింక దిగు లేమిటికిన్. 98

వ. అసుటయు నబ్బోడి చిత్తంబున వాటం బయిన వరిభవాభి
మానంబు విరిసిన గన్నీరు దుడిచిగొని కొనలు సాగుకో
ర్కులు గులుకుతలంపుల దమకంపుమొలకలు పొడమ
గడమ వడిసలజ్జ కడకన్నులం బెరయ సుండ నప్పిడు 99

మ. పరవయ్యెం బరిభోగవాంఛదడవం బొలగొన్యు నిద్రారతుల్
పొరవయ్యెంబలుదాల్చి వింతవగపుంబ్రోవయ్యె నాలంపముల్
నెరవయ్యె న్నదనానలంబు నరుస స్మిరగొన్యు నా లేవముల్
²సొరవయ్యెన్దనువల్లి బాణుసుతకు సోలింతలం దూలుటన్.

క. లోఁగిటికి రానిరూపము

గోఁగిటికి రానిపాండు గారింపంగ

మూఁగినకుసుమశరంబుల

చే గఱకఱ గందె నతినచిత్తం బంతన్. 101

వ. ఇట్లు హృదయంబునం గదరినమదనానలంబు చే నుదిలగొని
యాసుదతి చిత్ర రేఖ కిట్లనియె. 102

చ. ఉడిగి మడింగి మైమఱచి యున్నతఱిం గలలోన జేరి నె
క్కడిమగవాడొకో! యనుచు గందంగ మేల్కొనుచో
నతండ యిప్పుడు మగం దంచు గోరుటకు బొందుగం జె

ప్పితి ముల్లు పుచ్చి కొఱ్ఱడఁచినచంద మయ్యెఁ గమలానన
యూవిరహానలంబునన్. 103

క. నీముడిచినముడి విడువఁగ
నేమెవ్వరు నేర మింక నీసౌభాగ్య
శ్రీమహితునిఁ బతిఁ గూర్పం
గామిని నీకంటఁ జెలులు గలరే చెప్పమా. 104

చ. అనుటయుఁ జిత్తరేఖ దనుజాధిపనందనతోడ నిట్లనుకొ
నినుఁ గలలోనఁ బై పడిననేర్పరిమ్ముచ్చు నెఱుంగుదేని న
య్యనుసరిరూపుఁగై నడియునన్వయముంజరితంబుఁజెప్పమా
వినిప్రియుఁడొరెచ్చదకొమనము వేడుకఁదీరెచ్చదఁగామునోరెచ్చ
దన్. 105

వ. అనుటయు సక్కన్యకారత్నం బిట్లనియె. 106

క. కలలోనఁ గన్నరూపముఁ
గలలోనన కొఱిగిలంపఁ గంటిఁ బదప నో
లలనా నీవలుకుల నో
లల నాడితిఁ గాని పతిఁ దలంప నెఱుంగన్. 107

క. ఏదంపతులకుఁ బొడ మెసా
యేటిశమునందుఁ గీర్తి కెక్కినవాఁడో
యేదెసవాఁడో యెఱుంగను
మేదిని నిత్రైఱుఁగు కూరిమియుఁ గలదె చెల్లీ. 108

వ. అనుటయుఁ జిత్తరేఖ విచారించి. 109

గీ. ¹అలజాలంబు నీరిలో నాడుబాడ
గాలిపడగ యాకసమునఁ గ్రాలుత్రోవ

1. అలజాలంబు నీరిపై?

నిదురలోపలఁ గలఁ దోచునీడ¹విధము

గాన వచ్చునె యప్పుడ కన్నఁ గాక. 110

వ. అనుటయు. 111

చ. వెలిచినకన్ను నీరుజడి వెచ్చనిచన్నులమీఁదివేడియుం
దొలకరిఘర్తతోయములతోఁగలసెన్దెయి మ్రాసుపాటుతో
నెలుఁగున రాలుపా టొడవె నెక్కు-వివర్ణతతోన లోపలం
గలగొనెనారటంపుఁబులకంబులతోఁబొడతెంచెఁగంపమున్.

వ. ఇవిధంబున మన్వంబు గందినపుస్వసుం బోలె నవ్వనిత
నివ్వటిల్లినయాయల్లకంబు మల్లడిఁ గొలుప నిలుపొప కున్న
విన్న నగు నచ్చెలులు మెచ్చ నచ్చిత్ర రేఖ చిత్ర రేఖననైపు
ణ్యంబు మెఱయ నిదియ తఱి యని విచారించి యచ్చపు
నెయ్యంబున నచ్చపలలోచన కిట్లనియె. 113

మ. వనితా యెల్ల జగంబులుగబటమునకావ్రాయంగ నేర్తుకొనున
ర్వనరాహిప్రముఖస్వరూపములుచిత్రస్రాష్టిసృజూపెదం
గని నిన్నుం గలలోనఁ బైపడినయాకళ్యాణరత్నాకరకా
మనవాఁ డంచునెఱింగి హట్టి మగిసీమన్నించినకా మెచ్చవే.

క. ఏడుదినంబులలో నీ
రేడుజగంబులును వ్రాసి యిత్తుఁ బటము నీ
వేడుకకుఁ దగినవానిం
జూడు మతనిఁ దెత్తు నన్నుఁ జూడు లతాంగీ. 115

వ. అని బుజ్జగించి యజ్జోటి నొడంబఱిచి నిజమగిరంబునకుం
జనియె ననంతరంబ విగ్రహానలంబు ముప్పిరిగొన్న నప్పుత్వఁ
బోఁడి తనలోన. 116

సీ. చెలులు బొమ్మల పెండ్లి చేయుచో లజ్జింతు
మగనికై యే నేల మరులుకొంటి
గలలోన నొకనిఁ జక్కనివానిఁ బొడగని
పెరిఁ జూడ కే నేల పట్టి నైతి
దగునరుం డని తార తడవి కూల్పకమున్న
బంధుల కే నేల పలుచ నైతి
గతి మాలి బిగియానుకొంగిలి లేనియా
అడికూర్చి కే నేల అట్టు నడితి

తే. గదిసి పాసిసచవి చూడఁ గలిగెఁ గాని
పాసి కదిసిసచవి చూడ బాగు గాదు
తలఁపునకు జక్క నుండెడితలఁపు లేదు
లజ్జఁ బోద్రోస లజ్జకు లజ్జ లేదు.

117

వ. కలఁ గన్న తెఱంగు విచారించి.

118

చ. అకటకటా కటాక్షముల కందియు నందకపోయెఁ గాక నం
చకుండయి వాండు నేడుదనచక్కఁదనంబు మనంబులోననిం
టొకపరి చూపనే నచట సుష్పరసీది రథంబుఁ దోలుచుకొ
మకరపతాకుండుగ్రకుసుమ ప్రదరంబులపాలు చేయఁడే.

119

వ. అనుచు నచ్చపలలోచన వేచ్చ నూర్పుటయును.

120

చ. కడలఁ దొలంగెఁ దుమ్మెదలు కట్టెదురం బొడసూపనోడి పు
ప్పొడిఁబొగలుప్పల్లె మొగముంగమలంబును మోచియున్నయ
య్యొడఁటిటులోచ్చెనోచిగురులోర్వపుకంచెనదేలవెన్నెలకొ
వడనడుమందమూగుతమువామవిలోచన వేడియూర్పులన్.

వ. మఱియు నమ్మెలంత మేనిసంతాపం బంత కంతకు మిగుల
నప్పుడు.

122

ఉ. శూలివిలోకనానలముసోకు రతీశుడ డెటుంగుం గానయ
బృలమనంబులో విరహపావకదాహము నోర్చి పన్న న
క్లేల పొసంగు దేహము దిహించినయంతటితోమనోబాడై
గాలియచిక్కె గాన చెడఁగాలఁడంప యెటువంటిమంటలన.

వ. అత్తతీం దత్తావంబు సయిరింపక యత్తలోచరి యుల్లంబు
డిల్లంబు గాఁచొడంగిన గీడ్పడం దలంచి తనలోన 124

చ. కనలయపత్రికా మకిరకేతన సూతన వార్త లన్నియుం
బొసఁగలిఖించి మందులపూవులు దివ్యయునానచేయునా
కొనున తేఱంగెఱింగి నుచనుంభములంబులదాబ్బు నన్నసం
తనమున వ్రాసియిచ్చినఁగదాచెలికత్తెలకేను మ్రొక్కుదున్.

వ. అనుచు బరిభోగ హంఘానిరత యుయ్య నయ్యననగంబున.
క. నీహారముపేర సఖి

వ్యాహారము విన్న నలుగువారు దనువుగా

నేహార మటుతఁ బెట్టిన

నాహారము చొనుగుఁ చొనుగు నాహారంబున. 127

వ. ఆసమయంబునం బతిం దడవం దలంచి దడదడ మదనో
న్దానంబు వొడమిన నప్పడంతుక యిట్లనియె. 128

ఉ. నాదెనఁగామునమ్ములను నాటుట పైశమ సిగ్గుఁ జిత్తమున్
వాదులు పెట్టుకొన్న¹యవి వాడిన నవ్వరిక్కినముందన రా
రో దయితుం గనుంగొన సరోనుహలోచనలంబులతగున్
జాదులయిల్లు చొచ్చి నెకఁ జల్లడిపెన్నెల పెట్టికొందునె.

వ. అనునెడఁ బిరిగొన్నయారటంబు పొరింజూరిఁ గారింపఁచొ
డంగిన. 130

తే. ఎసఁగుసంతాపభరమున నిట్టునట్టుఁ
బొరలు శయ్యాతలంబునఁ బువ్వుఁబోడి
తివ్వరువిరహానలంబున దివ్వె లెత్తఁ
జిత్తజాతుండు వత్తిఁ దాల్చినవిధమున. 131

న. తదనంతరంబ యంతరంగంబు సంతాపంబుచేతఁ జేతనార
హితం బగుచు వచ్చిన. 132

ఉ. డెందముమీఁదఁ జెందొవకు డెప్పర మేమియులేదు చన్నులం
బిందదు ఘర్షవారి చెవిఁ జేర్చినలేజిగు రించుకంతయుం
గందదు నాసికాగ్రమునఁ గన్నుల బాష్పము లూరవింక నీ
సుందరిఁగావనేరఁడు ప్రసూనశరుండని యార్తమూర్తులై.

వ. చెలికత్తైలున్నంత. 134

శా. ముల్లోకంబులమూర్తులంబటమునకొముద్రించినేర్పెల్ల రా
బిల్లక మెల్లన చిత్రరేఖ చనుదెంచె న్నిండుప్రాణంబు సం
ధిల్లక బాణతనూజకుం జెలులకుకొ దిక్కెవ్వరుకొ లేరు నా
తల్లివచ్చితె యంచునెచ్చలులు మోదంబంద డెందంబునన్.

వ. ఇట్లు వచ్చి యక్కఱత యంతకు మున్న యంతంత వింత
గా సంతరించిన శశికాంతజలశీకరశిశిరతరళయనాంతరంబున.
నప్పటికప్పటికివెలయ పుప్పొడితిప్పలును గప్పురంపుఁగుప్పలు
నుప్పతిల్లినశీతకరమణిశిలాతలంబుల నెడనెడ జాలకంబుల
జడిగొన్నఁ బొడకట్టువెన్నెలచేత నట్టువడిమణికుట్టిమంబు
లు దుడిచి తుడిచి కడ గానక చిడిముడి పడి యెండుండ
బొండుమల్లెలు నిండ నత్తైఱపుల నొఱపుగాఁ బఱపుకొండ
లు దెఱవలముద్దఁగలితనంబునకు మెఱుంగిడినతెఱంగున
మెఱయుచతురవనితాకీలితవితతధాతుపటయవనికావితానం

బులం గులుచకులుచకురువేరునం బరునం బగుమనువంబు
 నం గనుగందనిబినంబుల సువ్వురిగల్గొ శారికాశుకపితంబులు
 చడిసప్పుడు దెప్పరమ్ము చేయకుండం జలిచస్సరం బిడి మల
 యానిలంబుమలయు పలుచనితాశ్రలకు పలయుచెరువులు
 చెరివి మివులం బొనువున నురిలినకుసుమంపలయకేసరవిసరం
 బుల సంపంద యరవిందకర్ణికాపితంబులు గంపిర్వపూజ
 చేసినం జెలువొందు నిందినంబులు బందొవలుగండువల
 సందడించు నిందింపిరంబులకు విందలుగొ నమంచితొగుంచి
 తాలకంబు లగునలకంబులు నంచి పంచబొణారంబు లని
 ప్రమాణంబు విచారించు విరహాపరితాపపరిహారణిపుణ
 పునంధ్రీగణంబుల గన్నకన్న చోటం జెన్నమరినకన్నియులు
 విన్న నై యున్నయన్నాతికన్నీరు దుడిచి నుడిచి నొన్నీరున
 జేదడిపికొన వలసి రజతనీటికానటలంబు దడలం దిగి
 కులికి కులికి చుట్లం దొలంగ ప్తచినచిందంబులతోడంబున
 పించుచందనలిఖిత చంద్రమండలసమ్మన్నాసమయసముచిత
 పరివారదేవతాయమానతార కానికరంబుల మణిగంబు గద
 లీదళవీజనంబుల గస్తూరి కాశర్దమంబుల గనకకరంధఫలి
 మకరందంబులమణికలశ పూర్ణమలయజిత సుంబులవిన్యస్త
 వివిధకుసుమస్తంభకవిశాలశాలాంగణంబుల విగ్రహపీఠావినో
 దాదివిహారదేశంబులవిచ్చిన్న విభ్రమోపహారవిచారవిచ్ఛ
 దకాదిమందిరంబుల మూకీభూతశుకశాలికానికాయంబుల
 గల కన్యాంతగిపురంబు గలయం గనుంగొని.

131

క. ఏ నొకటి చేయఁ దలచినఁ

దా నొకటి దలంచె విధి లతాతన్వికి నా

పూనినపని తుదిముట్టం

గానిక యీనైతి ¹నైతిఁ గపటంపుఁజెలిన్. 137

వ. అనుచు వచ్చి యచ్చిశ్ర రేఖ యమ్మచ్చెక్కంటి పచ్చవిలుతు
రచ్చపట్టయినపాన్పునం బపడించి యున్న నచ్చోటికిం బో
యి తప్పక కనుంగొని. 138

ఉ. నవ్వక నవ్వునెమ్మెగమునన్ని గుడారెడువంతకాంతియున్
మవ్వపుఁగ్రొమ్మెటుంగులకుమాటటలై నకటాక్షురోచులుం
జివ్వలు చేసి చేసి యిటు చిక్కునె హెన్నెలవెల్లి వేడికిం
బువ్వులవాడికిం జిగురుబోడికి నేమనవచ్చునీయెడన్.

వ. అని పలుకుచు నప్పొలంతి కలికి కన్నులకొలుకులం గీలుకొ
న్న కజ్జలజలకణంబులు దనపై దుకూలాంచలంబున మెత్తమె
త్తన యొత్తియ త్తరళలోచనకుచంబులపై ముత్తైపునరంబు
లు నులి చక్కంద్రోచి యాచంద్రముఖయళికచేశంబునం
గలయఁ బడిన యలకంబులు నూలుకొలిపి తెప్పిటినచందం
బెఱింగి చిత్రపటంబు దెచ్చితి నిదె చూడుమని యిట్లనియె.

సీ. సుదతి నీమదిలోనిసార దోకి మదనుండు

తన కొండుచో టింకఁ దడవుఁ గాక

కాంత నీపలుకులు గరజాణచిలుకల

వెదకి నాలుక ముల్లు విటుచుఁ గాక

పడఁతి నీచూపు లుప్పుసఁబట్టె లాడించి

చెలులవక్త్రములఁ బూజించుఁ గాక

మెలుత నీయడుగులు మెలఁగ నేర్పుట చూచి

యందెలతో మాట లార్తుఁ గాక

గీ. నాకతంబున వచ్చినసప్రసాదము
మాటు వడఁ జేసి నీకూర్తిమగనిఁ దెత్తు
నిత్తు నీచిత్రపటమునం దెవ్వఁ డైన
మెత్తు గాక నీచెలికత్తెమేటి నేర్పు. 141

మ. అనుచుంజిత్రపటంబు దెచ్చిహృదయాఘోదంబుగాఁజూపినం
గనియ క్కాంత జగత్ప్రయంబునుమనోగంధర్వయతనోన్మోహో
దనుజాదిత్యుల సిద్ధసాధ్యనమనద్రవ్రాసముక్త మామతా
శనసంకీర్ణరసాతలాశ్రితుల నాశాశూన్యస్థుల దాటుచును.

వ. బ్రత్యేకంగునం ద్రివిధపాతాశంబులయందనుమహానుభావులుం
గలరని మునుముట్టం దడవి నిజమనోరథసిద్ధి వడయ నేరక
భూమండలం బవలోకించి భరతఖండంబున. 143

నీ. పాంచాల పాండ్య బర్బర కిరా తాభీర
కురు విదేహ విదర్భ కుకుర గౌళ
గాంధార మగధ కొంకణ కళింద పులింద
సింధు సౌవీ రాంధ్ర చేర చోళ
సాముద్ర సాల్వ కోసల కళింగ కుళింగ
వత్స సౌరాష్ట్రాంగ వంగ మత్స్య
సూరసేన సుధేన్వ సుహృ కాశ కరూశ
లాట కర్ణాట మాళవ నారాట

తే. కుంత లావంతి¹ ఘూర్జర కువ్వాక త్రి
గర్త బహుధాన యవన టేంకణ దశార్ణ
పుండ్ర బాస్లిక ద్రవిడ కాంభోజ హూణ
కేకయ వసాతి కాశ్మీర కేరళములు. 144

- క. మొదలగుననేకములు జన
పదములు గనుంగొనె దదీయపతులను మఱియున్
హృదయం బేమూర్తులఁ జే
రద రమణి మనంబులోనిరమణుండు లేమిన్. 145
- క. తదనంతరంబ చూపుల
కొదవ మహారాష్ట్రపశ్చిమోత్తరభూమిన్
యదుకులనాయకునగరము
సుపతికి నచ్చిత్రరేఖ చూపెడుచోటన్. 146
- వ. అందుఁ గొందఱ యాదపులం గడచి చని. 147
- గీ. కనియె నక్కాంత యంతటఁ గమలనాభు
సీరిఁ బ్రద్యుమ్ను సాత్యకే జేరి వారి
సరస ననిరుద్ధఁ జూడ మై జాడుకొన్న
పులకములతోడ జల్లసఁ బొడమెఁ జెమట. 148
- గీ. మనసు మ్రుచ్చిని చొచ్చినమత్తికాఁడు
నీడప గొమ్మని పీ సాచె వెలఁది యపుడు
కాముఁ డటమీఁద ననిరుద్ధగాత్రమునకుఁ
జిగురుబల్లెంబుఁ జేర్చుట చప్పినట్లు. 149
- వ. ఇట్లు చిత్రరేఖాదర్శితం బయినచిత్రపటంబునం దనమనో
రమణుం గనుంగొని యుషారమణి రమణీయం బైనతదా
కారంబునం దవిలి తదన్వయనామధేయంబు లేఱింగింపు
మనుటయు నచ్చిత్రరేఖ యిట్లనియె. 150
- మ. ననితా వాసవపైరిమగ్ధుఁ డనక వర్ణింప నొప్పున్ జనా
ర్థనుఁడ డ్రేవునిమున్ను వింటిమిక దాతత్పుత్రుఁ బ్రద్యుమ్నుఁగం

తునికంఠెంగొనియాడఁగాఁబొసఁగుతత్పునుండునీకోపువాఁ
డనిరుద్ధుండిటుచిక్కు నేసమతసియనోన్యయోగ్యాకృతుల్.

క. ఇక్కన్యకు మగఁడే యితఁ

డక్కట యీమగని కేటియా లిది యసుచుం

బిక్కిట్టు నలదు చెలులకుఁ

బెక్కిటికి నూరు మెచ్చు బెండిల గలిగిన.

152

క. వెఱునకు కలలోఁ జేసిన

కొఱగామికి వగచుచోట గుణరత్నము చే

కుతె నీకు నలిగి తన్నినఁ

బఱపువయిం బడినయట్లు వద్దనభిక్షి.

153

వ. అనుటయు నవ్వనజానన యిట్లునియె.

154

శా. ఈరూపే కలలోపలం గలసెన, స్నేహపునం జేచు నా

కీరూ, పింతటిమేటిరూపసికే దా నిల్లంబుగ నోమన

గ్గారూ మేలితొంగికిం గలుగు, నింకం జాలు నెవ్వారికిం

జేగ్గారూనిమహానిధానమునకుం బే సాచితం దొచ్చునీ.

వ. అట్లుం గాక.

156

ఉ. ముద్దియ ముద్దరా ల్వెనుక ముందట నొండొకగీడు లేదనం

బెద్దలకెల్లఁ బాటి నయి పెట్టినవీటన ననుండ న్నతి నా

బుద్ధులు చప్పె నేమిటికి బోయిననీళ్లకుం గట్ట పెట్ట నీ

యద్దములోనినీడ కెటు లాస పడం బొసఁగుం దలొనరి.

ఉ. కీరుల నింద్రముఖ్య లగుదిక్పతులం గుతోలాలఁ బట్టున

వీరుఁడు బాణుఁడేమిటికివిద్యపుటిచ్చకుఁ దెచ్చుమచ్చులన్

దూరపువారిఁ దన్నిఁ గన నుప్పులఁ గండ్లను నోరబోసికొ
న్నారము కాఁ దలంపు లలనా కెలనాడెడుప్రాణ మేటికన్.

గీ. దనుజకులవైరి శౌరి నందనులు నట్ల
రక్కసులు మనవారు వారలకు మనకుఁ

బొసఁగునె నడుమఁ బెట్టినవూరి గాలు

నేల చిత్రరేఖా తుది నింతసఃఖగు.

159

న. అట్లు గాక నామీఁది నెయ్యంబున నీవువిచారించిన టేఱుంగు.

మ. పనితా నీపతితోడఁ గూడ వలతే వారేల వీరేల నీ, కని
నన్నా యునిగుడ్డుఁడున్న యెడ కెట్టె నకా పేలా ర్థేనిఁ బో, యిస
నాతండుగులాభిమానఘనుడై యేయూరికేత్రోవయం, చను
మానించినద్రోవనకా గొఱవిఁ జేయం జూచెదే క్రమ్మఱన్.

ప. మఱియు నొక్క తెఱంగు విను మక్కుమారు నిక్కడకుం
గొని వచ్చి తన్నుం గలుపుసామర్థ్యంబు గలదేని. 162

క. కలనెదఁ బతి నతఁ డిచ్చట

మెలఁగుట మాతండ్రి విన్న మే లగునే ప్రే

వులలోన సురియఁ ద్రిప్పిన

కలపనఁ ¹బిం డైనఁ జెలిమిక తైలు నగరే.

163

ఉ. నావుడుం బిత్రరేఖ నదనంబున బింకముమీఱఁ బల్కు నా
లావున నిప్పు దెత్తు నబలా విభు నింపెనారఁ గూడి సుం
భావన చేయవే చెలులు ప్రాణమునం బరికించునట్లు ర
క్షావిధ మాచరింపు మనసౌధములందు నిగూఢభంగులన్.

ప. అనుచుం పద్దనుజేంద్రకన్యకం దనఁచనచాతుర్యంబునం
గార్థ్యంబునగు నొడంబఱచి చిత్రరేఖ యుదువీరనగరంబున

కుం బోయినయనంతరంబ యాబింబాధరపరితాపంబు
గొంత డిందువడినయనంతరంబు. 165

క. ¹వెల్లి యగునగలత్రొక్కున
నిల్లిగ్గులు గాననచ్చుహృదయములోనన్
మల్లమడి యగుమదనుడఁ
మెల్లన కూర్చుండె చుట్టి మినుమిను కనంగన్. 166

ఆ. అట్లు చిత్ర రేఖ యనునీనగరంబు
చేర సరిగి యక్కుమారనగుని
బట్టి తెచ్చుతెఱుగు భావించి మాయాబ
లంబు దప్ప నొందులాగు లేమి. 167

వ. చింతించి. 168

చ. ఒకకమలాకరంబునకు నొయ్యనఁ జేరిన నంచు నారదం
డకలుషయోగనిశ్చలత నయ్యుతఁ జిత్తమునం దలంగ బా
లిక రచిత ప్రణామముకులీకృతపాణిపయోగుపఁలిమా
లిక శుటిలాలకాలిక పఠీభవదాకృతి యయ్యె సయ్యెడన్.

వ. ఇట్లు మ్రొక్కుచు వినమ్రునదన యయి యున్న యన్నలిన
లోచనతో నారదండు. 170

క. పురమణి నీవు నచ్చిన
కారణ మెఱింగింపు మనుషుం గడపేడుక నిం
డారినమదితో నిట్లను
నారమణీతిలక మన్దుహఃమునితోడన్. 171

మ. బలిదైత్యేంద్రతనూజుఁడోప్పుజగతిక బాణుండుతత్పుత్రియై
కులదీపం బనఁగా నుపారమణి మాకుంబ్రాణమైయుండు నా

లలనారత్నముఁ బౌర్వతీవరవచోలభాత్తకుండై యొకం
డలయింపుం గలలోనమాసనగృహైకాకారుడై వేడుకన్.

క. పాఁ డెవ్వఁడో యెఱుంగదు
పోడిమి చెడ లజ్జ గోలు పుచ్చు ననుచుఁ బూఁ
బోడి నగచునెడఁ జెప్పిత
వేడి¹కొనక మగఁడు నీకు వీడని పిదపన్. 173

క. పరునిపాడ ²పాటైఱుంగక
విరహానలశిఖలచేత వేగెడుచెలిక
స్వైరవారఁ జిత్రపటమున
సుర సర పన్నగుల ప్రాసీ చూపితి సంతన్. 174

వ. అందులోన. 175

క. అనిగుడ్డనుని జేపట్టెను
మును గలలోఁ గన్నరూపమునకుం జో డై
గఱునికెఁ దెలిసి యాతనివయి
మనోజరాగంబు మిగుల మరగించుటయున్. 176

మ. పరితాపంబునఁ బొందు సప్పాలఁతికిం బంతంబు నే నిచ్చితిం
ననుటి లెచ్చుద నీ మనోరమఁబుఁ బంతాభార మింతేల యం
చురహస్యంబుగనిక్కుమారపరుఁగొంచుంబోవనాత్మోనఁగా
నగు తక్కివ్వగు శౌరికిం బిదపఁగానంజేయుమీసంయమి.

వ. అత్తైఱుం గేల యను తలంపు గలదేని సనధరింపుము. 178

ఉ. బాలుఁడితండుమార్కొనిసబాబుఁడుగెల్పుముకొరియైననా
భీలభుజుండు దద్దసుజు భీమబలుం బరిమాట్పు సంతలో, నా

లలితాంగినిగ్భయవిహారములం జరియించు వానిహృదయా
లముగాక యున్నై మనుజుండుచదనూజనుం గేలినల్పగన్.

వ. కావున ననశ్శృంగు యుద్ధంబు సిద్ధంబు. 180

ఉ. నాపుడు వామలోచనకు నారదం డిట్లును గయ్యమన్ననం
భావనగన్న చందమునఁబొలుచుం బయ్యగదూనినై ప్రయో
దానహ మైనయూహని నయంబునఁ జేసినఁజాలుఁ దెచ్చిదం
బో ననుచేనసూను ననుబోఁడికిఁ గన్నులపండు వొప్పదే.

వ. అనిన విని చిత్రరేఖ పెండియు పక్కఁ లెఱంగువిన్న వింపద
నాకర్ణింపు మని యిట్లనియె. 182

క. తనమనుమనిఁ గొనిపోయిన
మనమునఁ గోపించె నేని మధుసూదనుఁ డే
మని శాప మిచ్చునో నా
కసుతలఁగున నీకుఁ జెప్ప కట పో వెఱచున.

గీ. కెలనివారికి నెంతటిగోప వృత్తి
నేని తొలఁగించు హరి నన కెగ్గు చేయు
వేడఁగూఁ జెలువండ్ గొదిలి కన్నడఁచువాఁడు
దనకుఁ దగఁగంబు చఱచు శింతిటభరంబు.

క. మునినాథ నీవు మునుము
ట్టనె చెప్పినఁ జాలు మఱి కడంగంబు నామై
గినియ విని యతఁడు దర్శిత
దసుజకృతం బని రణంబు దడవుం బిదవన.

వ. అనుటయు నారదండు గలహసంపాదనవిశారదండుగావున

నమ్మదితతో నిట్లను నిది నీకుం బని గాదు నాచేసిన
సంవిధానంబున నీవు నిశ్చింతంబుగా ననిరుద్ధుం గొనిపొమ్ము.

మ. అనినం బొంగి లతాంగి యాదవనగర్యంతఃప్రవేశంబు చే
సి నభోమండలహారిసౌధమయతం జెన్నారసప్రాద్యుమ్నిహ
ర్త్యనితాంతాంతికభూమి చేరి కనకప్రాసాదమధ్యంబునం
దనిరుద్ధు నివృథ సప్రసిద్ధుఁ గనియెన్ హాలామదాలంకృతున్.

సీ. లలితనూతనలతాలంకారముల మెచ్చి
మొగమిచ్చులేమావిమోక వోలెఁ
బరివారతారకాశటలంబుతో నవ్వ
దొరకొన్న పిన్న చందురుఁడు వోలెఁ
గమలినీకలికావికాసంబు లేటిఁగి పై
1 ప్రాలెడు తేటిరాచూలి వోలెఁ
సరళసౌదామనీస్థాపముల మేను
గరుపాటుమిండమేఘంబు వోలెఁ

తే. నంతకంతకుఁ జిట్టంటు లంటి యంటి
చెలునలకు యశావనము విందు చేయ నున్న
మానగుణబద్ధు మన్నథమంత్రసిద్ధు
రుచిగరసవిద్ధు నాయనిరుద్ధుఁ జూచి.

188

క. మును విద్యాధరసంతతి
యనఁగా వివిధంబు లగునుపాయంబుల మీ
ఱినతనమాయాబలమున
ననిరుద్ధుం బొదివె విస్తయాపాదిని యై.

189

— చిత్రరేఖ యుహంతకపురంబున కనిపట్టం వెచ్చుట. —

చ. పొదివి నభోవిహారమునఁ బుష్పవనం బోలె నలంగకరండు న
మృదనసమానుఁ బట్టికొని మానవదానమిచ్చితిమి
గద లెఱుంగంగనీక చని కాంచనమోసలఁ బిత్ర రేఖ యా
ముదితకుంకపాక ¹లొక మూఁడెఱుఁపఁజూర్చి మృదలయ్యెన
క. ఇది నీకోరినఫల మని [య్యుడన.

సునతికి ననిపట్టఁ జెలువ చూపి యిటు లనుకో

మది సొచ్చి నీగుఁ గూర్చి

యదికినలరాచనుట్ట మునునో కాంచు ².

191

చ. అసుటగుంబూర్ణచంద్రముఖునాదటఁజూడఁబోర నేత్రగుం
గనుఁగొన నెమ్మనంబు శోభికాంతేళిలాతలమె య్య సంతలలో
దనియకమున్నకన్ను గదలతామరబోడినలెఱుఁగఁచి ట్టిముం
చినపరితాప మగఁజూచును బీదకటిలో ³ బునుడిం చె నట్లెఱిస.

గీ. చిత్రమున బాణకన్యక చిత్రరేఖ

చేత లన్నియు నత్యంతచిత్ర మనునను

సంతసము నొంది యనిపట్టు సంతిపురము

నందుఁ బెట్టిం చె నేకాంతమందిరమున.

193

న. అక్కుమానుండు.

194

క. ఏమగున పట్టికొనెనో

యేమిటికిం దెచ్చెనో యి దెక్కడిపాటో

యేమి యెఱుంగఁడు మది మఱి

తామసి యనువిద్య తొలుతఁ దనుఁ బొందుటఁజూన. 195

- వ. ఇట్లు మాయామోహితుం డైన ప్రద్యుమ్న తనయుండు పా
స్పృహైఁ బవ్వడించి యున్న తఱి నత్తైఱచ చిత్ర రేఖ కిట్లనియె.
- క. ఇరుసెవి యెఱుంగక యుండం
దరుణి సుఖ మనుభవింపఁ దలఁచినఁ బదివే
పురకన్ను లెడుటఁ బడితిని
సరివా రెల్లిదము చేయ జాణిత నయితిన్. 197
- క. జలతైలమింద నయినా
మెలఁకుచు నెల్లివిరి గ్గైన మేలగునే ని
ర్మలచరితుఁ డయిన బొంబం
డలుగఁడె ప్రాణముల కింతయపరాధమునన్. 198
- వ. అనినం జిత్ర రేఖ యిట్లనియె. 199
- క. ఏ మనఁగ లాఁతివారమె
నీమన నెట్లట్ల కాక నీరజవదనా
యేమిటికిఁ 1దలఁకె దల్లిం
దామరయును బోలె నుండి తగవు విడుతురే. 200
- వ. అనుచు సఖిజనంబులమనంబులకు రహస్యంబు వెల్లిపుచ్చుం
దగమి దోషం బలిక వారిం దమతమవినోదంబుల నెప్పటి
యట్ల నిలునం బంచినయనంతరంబ. 201
- చ. పడఁది రుమారచంద్రకరపల్ల వముం దనచన్ను దోయిపై
నిడి పులకించినన్ను గవయించుకయించుకమోడ్చి పెండియుం
బిడిముడిపాటుతో నశని చెక్కులు గ్రుక్కుచుమోవిప్రేళులం
బుడుగుచు నుండఁ దాల్చి గడివోయిననించుక లజ్జలావునన్.
- వ. ఇట్లున్న యక్కన్నియక న్నెఱింగి చిత్ర రేఖ మధుసూధనుమ

నుమనిం బొదివినమాయామోహంబు నెడలించి పరిబోధ
పరచిత్తుం జేసి యత్తగుణితో రాత్రి కడచన్నకొలంగి చెప్పి
ప్రాద్ధువోయెం బోయి వచ్చెద నని వీడుకొని వెడలి నా
సమయంబున. 203

చ. ¹బడికిలి సాస్సుపైఁ బలికి నోయ్యన కేలు నలాఁపు చేసి క
ట్టెదుగుగఁగొఁగిలించి కొనిమిత్తుచు నోత్తుచు మోముమోము
తోఁగదియ నమర్చి వీర్చి పయిఁగా లిడి నేరిమి లేని నేర్పులం
బొడ లిడియుంపులంగ పువువోసి పభంగిలతాంగియుండఁగన్.

వ. ప్రద్యుమ్న తనయుండని. 205

క. బిగువుఁజనుంగ నతాఁకును
బిగురుంగెమ్మోవి మోవి చేరుటయును సూ
డిగములఁచితలగడయును
మగున కవుంగిట నొక యు మరగుటఁ బెలువన్. 206

న. కనువిచ్చు నప్పుడు. 207

ఆ. మెఱుంగుచీవవోలే మెలఁతుక కౌఁగిట
మేలుకట్లక్రింద మేడమిఁద
రత్న దీపమధ్యరాజితం బగుతెల్పు .
తలమునందుఁ బొందుతన్నుఁ జూచి. 208

క. కలగన్న చందమో మది
కలగుటయో ధైంద్రజాలికవివోదంబో
తెలియఁగ నేర నటంచును
దలంచును నిజ మైన నేన ధన్యుడ ననుచున్. 209

- క. నాకనకప్రాసాదము
నాకొలుపువిలాసినులును నాచుట్టములున్
లేకున్న నేమి కాఁగిట
నీకామిని యున్నఁ జాలు నెల్లచపులకున్. 210
- వ. అనుచు నయ్యనిరుద్ధుండు నిద్దుర లేమి నక్కామినిపొందు
నిక్కంబుగాఁ దెలిసి. 211
- సీ. తెనులించి కురులొయ్యఁ దివియ ¹లే కటమున్న
కదిసిన్ కష్టావి గమించి కమించి
²పెడపెడ సోఁగి పై నడర లే కటమున్న
యలవడ్డకొఁగిట నదిమి యదిమి
వలు పెడపింఁజ ³జే వాటు లే కటమున్న
పైకొన్న జఘనంబుఁ బ్రాఁగి ప్రాఁగి
తమకించి కొసరుపంతంబు లే కటమున్న
⁴కదిసినచిత్తంబు గరచి కరచి
- తే. తుది మొదలికంటె దుదికంటె మొదలు చాలఁ
జపులగను బైనరతులకుఁ జనపు లిచ్చి
పూవిలుతుచేతిజంత్రంపుబొమ్మఁ జేసె
మానినీతలకంబుఁ గుమారనరుండు. 212
- వ. ఇవ్విధంబున నుదనకేళిఁ దేలి యక్కులపాలికాతిలకంబు
చేతం గలలోపలం గన్నది మొదలుగాఁ గొఁగిటిలోనున్న
ది తుదిగాఁ దనవృత్తాంతం బంతయు విని యనిరుద్ధం
డుమాసౌభాగ్యానిరుద్ధుండయి కొన్ని దినంబులొయ్యలేఱుంగ
కుండ వత్తిగఁచునెడ నొక్కనాఁడు. 213

1 క యటమున్న. 2 పెడ సోఁగినంత మై. 3 బైవాటు. 4 కరచిన.

క. ఆనసధశోధసమునకు

సావాసులు నచ్చి కనిరి సోధమున్ద్రుల సం

భావితుఁడై దనుజసుతా

సేవితుఁడై యున్న మనుజునింప నుం గుమారున. 214

మ. కని యక్కో మరీకిగ గుమారునకు సంగం బంగ జాయు త్తమై

యునికి బాణునితోడఁజెప్పు జనినారొండమియుతోడఁజేలే

క సరుండు క్కండు దేవ నీనగరిలో గన్యజనాంతఃపురం

బుననున్నాడనుభవత్పుత్రావిభుతనిబిడ్డనియుక్కొన్నాడవే.

ఉ. నాపుడు రోషమహిమలనుం బొగ రేగినభంగి మోమునం

గావిరి పన్య సంగమునఁ గంపము నివ్వటిలంగ బాణుండు

త్యావిలచిత్తుండై మనుజుండు డట్టై మడియపురంబు చొచ్చున

చేయయ కాక నానగరు చేర్చె నీసీ మగమాట లేటికిన.

క. ఏ నట నాహుతురి నట

మానవుండు నగరు చొచ్చి మానులమునకు

హాని యొనరించె గన్నుల

గానఁడు దలమిత్త రోత గాదే నాగున. 217

క. మనుజుంగనలం బట్టుట

దనుజులకుం జెల్లు గాక దనుజుంగనలం

మనుజులు పట్టుటకును చొన

కొనిరే బెంబిలు మునింగి గుండులు దేలన. 218

—ॐ అనిరుద్ధుం బట్ట బాణుండు తనకింకదులఁ బనుచుట. ॐ—

క. అని తనకింకరై న్యము

ననిరుద్ధునిమీఁదఁ బనిచె నదియు భయోత్పా

దనగతిఁ బట్టుడు కట్టుడు

తునుముఁ డను నెలుంగు లడరఁ దోతెంచె వడిన్. 219

క. అప్పులుగుల కలుకలు మది

సుప్పిన మెగయంగ నెసఁగె నుల్లాసము మై

నొప్పారఁగ బరిగోలల

నొప్పించిన భద్రగజము నూల్కొన్న గతిన్. 220

న. అన్కుమారకంతీరపుండు.

221

క. ఆతరుణి నలద నలదని

భీలిం దనుఁ బట్టఁ బట్ట భీకరతరని

ధూతరవసింహనాదుం

డై తత్సౌధంబు డిగ్గె నపుడు గఱచుచున్. 222

వ. ఇట్లు డిగ్గి తదంతఃపురద్వారంబున నిలిచి దారుణతరం బగు

పరిఘంబు పుచ్చికొని. 223

మ. తనఘోరభ్యునికిం గలంగఁబడుతత్తైన్యంబు దైన్యంబునం

దుసుకొందంబరిఘంబుపై విసనుచుకదూర్వారుడై పైపయి

న్దుసుఁగం బొలుకరాసిముద్దరగదాముఖ్యాయుధశ్రేణిచేఁ

గినియం జేసిన వేసవిక రవి దివిక గ్రీడించుచందంబునన్.

క. మండి పదాతులఁ గొందఱఁ

జెండాడిన సున్నవారు చెడి పాటిరి బా

ణుండున్న యెడకు నొడఱుల

నిండను నెత్తురులు గ్రమ్మ నిట్టూర్పులతోన్. 225

వ. అప్పు డద్దనుజేంద్రుండు.

226

క. పొలువకుండు పాటుకుండు చిం

దటపందట గుకుం డేల భృత్యముం దులకా

మఱచితరై కులముం గీర్తియు

బెలుకులగతి నింత నలదు బీరము చెడంగన.

227

ఉ. పాతెనుత్రోవ మీను నలనాటుగఁ జేరిననీరుం డవ్వఁడో
మీఱి యనేకముద్ధముల మీను జయించుటలేల్లనింతతో
దీతే ననుం గనుంగొనుండు ధీరతఁ దోడ్పడఁ రుండు నాకుసుం
బొలుండు పాటుం డండుం బరిపంథుల నోర్చుండు చాలు
మీపనుల.

228

వ. అని వారి నడకించును ననలించును బొడుపు చేసి పోరికి
బురికొల్పి మఱియు మహానీరులం బడివేపురం బడివేపురు
గాఁ బలుదెఱంగుల మాఁకలు చేసి ప్రమథగణంబులం
గలపి పంచిన.

229

శా. నేలం గొండలు మింటఁ గొండలు గజానీరులుం గీలాలము
జ్జాలంబుం బురుడింప నంచితమదోత స్పహంబు చేహంబులం
జాలం గ్రాల నిశాత హేతిలత కాశాదామనీనామభీ
మాలంకారము బీరముం వెలుప నుద్యద్విక్రమక్రీడతోన్.

వ. వచ్చి నిలు నిలు మని యదల్పి రాఁడన.

231

క. ఒక్కనికె బెక్కు మొనలనుం

దక్కక పో రగుట యరిసి దానవబలమై

క్రీక్కిఱిసినతిమిరమునకు

స్రక్కక యాదనమహారసూద్యుండు నిలఁచెన.

232

వ. ఇట్లు నిలచి తనచేతిపరిఘంబు కంభనంబునం జేర్చి.

233

తే. పరిఘతోమరాదులఁ దన్నుఁ బరులు వైవ
వారివారికై దుపులన వారి వైచె
మఱియుఁ దనతొంటిపరిఘం బమర్చి చేత
నాసురారాలినేసపై నడరె నపుడు. 234

వ. ఇట్లు. 235

క. గిరుపదినాలుగువేవురు
నరభటులం గింకరుల నవారణ బోరం
బరిమార్చి విక్రమక్రమ
ధురంధరుం డయినవిజయదోహలీ మఱియున్. 236

క. పలకయుఁ గరవాలముఁ గొని
పాలికలనం గెలనఁ జదలఁ బొదల మెఱుంగుల్
నల నొప్పారఁ బ్రచారం
బులు ముప్పదిరెండు నిండుమొనలగుఁ జూపెన్. 237

వ. ఇట్లు వివిధవిక్రమవిహారంబులకు సారంబు లగుకరవాలధా
రాప్రహారంబులఁ బరబలంబులం బొరిగడిగి యడుకుమార
కుంజరంబు పంజరంబు విడివడిసంగంబునంగంబులవణి నను
కరిం డుమఁ గరటిఘటాఘాటవిఘటనంబునం జటులవలాహ
కపటలవిపాటనంబునఁ దురగపరంపరాపరాఙ్ముఖిరణనైపు
ణంబునం దరళతరంగపాఠీవలాయనప్రతివాదనంబున నిబిడ
స్యంధనసందోహవిదారణంబున విచిత్రయానపాత్రవిధ్వంస
నంబున సముద్భటభటసముదాయఖండనంబునం బటువిటపి
వాటిమోటనంబునఁ బ్రచండపవమానప్రతిమాసుండగుట
యుఁ దత్తైస్యంబు చాఁపకట్టునడిన నందుఁగొందఱువిఱిగి
పాటుచోసందడి మ్రుందియుసంగడివారింబ్రుందియునెత్తురులు

గ్రక్కియు నిగుడ లేక చిట్కియుఁ దాఁకి పడియును నల్లడ
పడియును ప్రేళులు గఱచియు పెనుగి వారికి పఱచియుఁ గై
దువులు పైచియుఁ గ్రంతలు చూచియు బడిపాఠాఱులం నై
ల్లియుఁ బలుకను మని గిల్లియు నిండ్లు దూఱియు నెడదవ్వ
వాఱియుఁ బీనుఁగులలో డాఁగియుఁ బేనుగొన్న రేఁగియుఁ
బోరాక మరలియుఁ బోటు లేక బొరలియు నుత్తంత
విచ్చియు నతిసలమఱుఁగు చొచ్చియు విరఱు పై కోలు
కొనలేక పఱచి రప్పలు గొండలు నేలగుడ చాలక
నింగికిఁ దొలంగిన.

238

క. చెడి విడిగిననై న్యంబుం

బొడగని బొణుండు లోన భుగభుగ మండక

విడువక సమిదాజ్యోపయతు

లడరింపఁగఁ బరఁగునధ్వరావలముగతిన్.

239

వ. అప్పుడు.

240

శా. కుంభిస్యందనవాజినై నికపరిత్యజింబు వారింఁచునుం

గుంభాండుండుసహస్ర వాహుయుతముంగోదండముఖ్యాలు

ధా, సంభోద గ్రముఖద్ధచ్చత్తవృత్తముఁగఁగ్నాస్యముం గాసను

రంభుండై దశనధ్వజో గ్రరథముం బ్రాంతలంబునన్ నిన్సినన్.

ఉ. దానసనాథుఁ డారథ మునగ్రత నెక్కి సహస్ర బౌహులం

బూనినశస్త్రజాలము నభోజలదంబున కింద్రచాపసం

ధానము చేయ బీరపుటదల్పులతోఁ గనఁచాంగులీత్రగో

ధానికరంబుతో శరవితానముతో నెదిరించి నిల్పినన్.

242

క. కనుఁగొని చిటున వొలయఁగ
ననిరుద్ధుఁడు పూర్ణశశినిభాననుఁ డై మా
ర్కొన నరుణలోచనుం డై
దనుజుఁడు నిలు నిలుపు మనుచుఁ బాఁకెం బెలుచన్. 243

వ. అప్పుడు 244

క. ప్రాణము యుల్లన నుష క
ల్యాణనిధిం బ్రియునిఁ జూడ నతఁడు గుటియునా
బాణకరనికరఖరతర
బాణంబులకుం గటాక్ష బాణంబులకున్. 245

తే. తండ్రిఁ గనుఁగొన వెఱచి సౌధంబులోన
మఱుఁగుచుడు నింతి పతిఁ జూడ మఱియు వెడలుఁ
జిన్నఁ బోయినమోముతోఁ జిత్తరేఖ
తనకు నచ్చినచే టని తల్లడిల్లు. 246

వ. అట్టియొడ బాణాసుగుండు. 247

క. దనుజసుతాసునతోత్థిత
మనోజచిహ్ని భిరామమండన మగునా
యనిరుద్ధమేను గనుఁగొని
తనుత్రరహితంబు సుకరదారణ మనుచున్. 248

క. అడిదము గొని నాతోఁ దల
పడియెడునీపడుచుఁ జంప భరమే యని పై
నడరించె వేయిచేతుల
జడిగొనఁ గైదుపులు మఱియు శరనికరములున్. 249

వ. తదవసరంబున. 250

మ. పలకక బాణవరంపరలో జడిననుచుం బ్రహ్మమ్ము సూనుండు
మొక్కలుండై యేసుండు జంప నాది గొనునుగంబు న్ని
డంబించి మం, డలవిభ్రాంతి సహస్రతీం జనంనుచున్ డా
సెం దదంగంబు న, మ్ములచే రక్తమయంబు చేసి దిశలన్
మూసెన్ సుంరాంతియున్. 251

క. శరములు దాకిన నెత్తురు
వారిగిన సంగరవిహారదోహతి యై ని
ర్భరలోప మడచ బాణుని
యరదమునకుం జిత్రగతుల నతండు గణిసినన్. 252

ప. అక్కుమారసింహంబుమీఁద ననురేశ్వరుండు పరిఘవట్టిన
ముసలముద్గరప్రాస ప్రముఖంబు లగువివిధాననుభంబు లొ
క్కుమ్మడి నడరించిన నతండు చలంపక సందీప్తక్రోధుండై.

క. గగనమున కెగసి యరదము
నొగ దెగి పడప్రేసి ఖడ్గనూతనగతు లొ
ప్పుగఁ దిరిగి తురిగములఁ దన
మగతన మమరంగ యదుగుమాయండు ప్రసేసన్. 254

ఉ. ప్రసేస నింద్రవైరి యదునీచున్దిప్తి ముసలాసముద్గర
ప్రాసగదాదిహేతినికరంబు మునుంగుగ పైచ నప్పు డా
యాసురసైన్య మాగ్ని నతఁ డంతటఁ బోక విచిత్రఖడ్గవి
న్యాసముతోరథంబు కలనన్ మెలుకై ముఱచెందఁజుక్కునన్.

ప. అట్టియెడ నద్దనుజేంద్రుండు సముద్ధతక్రోధుండై శక్తివచిన.

శా. ఘంటాటంకృతితోఁ గృతాంతలగుడా కారంబుతో దిక్కు
లన్, మింట స్తంభులు గ్రమ్మకొమ్మలుఁగుతో నొక్కొన్న

యాశక్తిస్యై, కొంట న్నేను మలంచి పట్టికొని కోకొమ్మం
చు ప్రేసెన్ పెసన్, వెంట గీటి ధరిత్రి దూఱ నతఁడ
వ్వీరుండు మూర్ఖిల్లఁగన్. 257

తే. అంతలోనన తేటినయసురనాథుఁ
జూచి కుంభాండుఁ డిట్లను శూరుఁడైన
యతనితో నింక నీవు గట్టెదుర నిలిచి
పాడిమై నని చేసిన బదుకు కలదె. 258

క. ఆయుధము దాఁకు తెఱుఁగఁడు
పాయము బలియించి తింతవడి మనల నితఁ
డాయతభుజుండు మ్రింగును
మాయాబలమునన కాని మడియఁడు నీచేన్. 259

వ. అసుటయు నతండు రోషదహనదండహ్యమానమానసుం
డై యొండుపాయంబు చేయ నేరక మాయ గైకొనం
దలంచి. 260

క. ఊరగము నెర గొను గరుడని
పెరసన¹నరు నణఁతు నని దివికి వెనదాఁటెన్
సరథంబుగ సద్భజముగ
సరథ్యసాహస్రముగ ససారథికముగన్. 261

వ. ఇవ్విధంబున. 262

క. ధీరుండు బొణుఁడదృశ్యా
కానుం డయి పోయి కలను గయికొని ఖడ్గ

1. నపు డతఁడు గగనపీఠికి దాఁటెన్.

స్ఫారప్రచారపరుఁ డగు

నారాయణపొత్తు నేసె నాగాస్త్రములన్. 263

వ. అయ్యస్త్రంబులచేత. 264

క. సందానదండగోకా

స్పందితసర్వాంగుఁ డయిన ప్రద్యుమ్న సుతము

జందనగంధులు చూచిరి

చందనధారణీగుహంబుచందాన ననిన్. 265

వ. ఇట్లు పాములచేతఁ గట్టువడి నేల గోతిగివనుమానుఁ జీరి
యందంబుమీఁదన నొక్కెంబుకొమ్మపై పోతిగి బొంబుదనుఁ
గుంభాంబున కట్టనియె. 266

క. కులకన్యాదూషకులం

దల గోయక యున్న నేల తగ నగు వీనిం

బొలికలనికి బలి యివ్వుని

వలికినఁ గుంభాంబుఁ డసురసతి కట్టనియెన్. 267

ఆ. కలనఁ బడినవారిఁ గయికొని ¹కొని పోయి

పుండ్ల నోమి మగుడఁ బుచ్చుటోప్పు

బంత మడిగి మగుడ బర మిచ్చుట యొప్పు

నించునేని దాన యేలు టోప్పు. 268

వ. విసుము చెప్పెద. 269

క. భుజగర్వ మడఁగఁ జూట్టిన

భుజగాస్త్రము లిట్లు నట్లు బొరలంబడినన్

1 పోట్లపుం, డ్ల¹మిమగుడఁ బుచ్చుటోప్పుఁ బంత, మడిగి మరల
బరమచ్చుట యొప్పుఁ గా, కించు.

గజబిడి లేదు మొగంబున

మజ బాపురే వీనిఁ బోల మగలుం గలరే. 270

గీ. వేయిచేతులవాడవు వివిధసమర

విజయశాలివి దైతేయపీఠవరుడ

విట్టివీతోడఁ బోరాడ నెవ్వఁ డోపు

విక్రమక్రీడ సరిలేనివీడ కాక. 271

చ. ఇతనివలంబుఁ జేరు విని యేలఁ దలంచిన నేలు మేలు నీ
కతీబలుఁ డైనబంటు హృదయంబున రోషము పట్టితేని న
ధ్యుతకు విధింప నేల యితఁ డాడును బాత్రమునీపెటుంగవే
ప్రతిసయునాజ్ఞఁ గుండగవుఁబంతమురాజులుదప్పరెన్నఁడున్.

మ. అనిసం బండులు గీటికొంచు హృదయం బల్లాడబాణాసురుం
డసఖూ సీపలు కేను దాటుదునె వీడన్యాయకార్యంబు చే
సిన పైరింపక యుంటి వంశమునకుం జేతైనయీకాలచే
రునిఁ గన్యాగులటాసమేతముగఁ జేర్తుం గాక కారాస్థితిన్,

—ॐ బాణాసురుఁ డనిరుద్ధునిఁ జెఱసాలం బెట్టించుట. ॐ—

గీ. అనుచుఁ జెఱసాలవారికి నప్పగించి

యాచనకుమారుఁ గూతును నసురవిభుఁడు

మనసులోపల సెగించి మరల పోయె

నాత్మమందిరమునకుం గుంభాండుఁ గూడి. 274

క. అంత నిట హరినగరిలో

నంతపురకాంత లెల్ల ననిరుద్ధుని సౌ

ధాంతరమునందుఁ దడవుచు

జింతించుచు నింక నేమి చేయుదమనుచున్. 275

సీ. చెందమ్మివిరులలోఁ జెందుతేనెలు వోలెఁ
 గన్నుల బాష్పాంబుకణము లడగ
 నలుదచీకట్లలో వ్రాలుచుక్కలు పోలే
 వేణీభరమ్ములో విరులు ప్రేలఁ
 దూలుతీఁగెలఁచెంటఁ దూగుతేటలు పోలే
 నసదునెన్న డంముల నారు లొలయ
 1 రావుజక్కవలఁ జేరనిచగ్గి కలుపోలే

తే. ముద్దుమోము లల్లుగ్గుచో మూపులందు
 గల్గ భూషణజాలంబు గళవళింప
 మార్చిమార్చి చీతుల ప్రేళ్ల మడఁచికొనుచు
 నింక నెట్లమ్మ యంచు నయ్యింతు లేడ్య.

276

వ. అందుఁ గొందఱు.

277

సీ. చక్కనివారిలోఁ జక్కనివాడను చాఁ
 2 గడుఁ బిన్నగాని వేగంబు వీడఁ
 బంటు నొచ్చిననోరఁ బలుకండు నెఱవాది
 సుఖభోగి చుట్టాలసురభి రంచ
 బిడ్డ యై యుండి గట్టిననగ బెటంగండు
 గరగర నై యుండఁ గలయ నేర్పు
 నూడరలాడఁ గాఁ డుపకారి నన్య మే
 లము గాని తనవాగు లాఁతివా ర

తే. నడచు గడానిబంగారురత్నంపుబొమ్మ
ముంగిటినిధాన మమ్మలముద్దు దమ్ము
లన్న యీతనిఁ గనదేని కన్నతల్లి
కడుపు మసిగాదె దయ్యమ! కరుణ లేదె. 278

వ. అని మఱియుం గొందఱు. 279

సీ. అఖిలలోకాధీశుఁ డగుచక్రధరునింట
నొకకీడుమాట నేఁ డొదవె నమ్మ
బాల్యంబునంద శంబరుఁ జంపెఁ బ్రద్యుమ్నుఁ
డతనిలా నెల్లిద మయ్యె నమ్మ
1 కీడు లే దన దేవకీదేవిబలఁగ మొ
ప్పినఁ బాలలోఁ బండ్లు పిసికి రమ్మ
యదువీరులు ప్రమత్తు లని మున్ను మెచ్చని
చుట్టాలు నగ నేగి చూపె నమ్మ

తే. చెడఁ దలంచిరి గా కేమి సిలుగు చింత
లేని యివ్వీటి కొరు లింత పూని రేని
గడచ నింక మారతిదేవికడుపు చల్ల
నగుట 2 విధి యిన్ని గలిగించె నక్కటకట. 280

క. మధుమథనక్రోధానల
మధికముగా మండ నూదనవ్వెంగలికి
విధి యలుగక 3 మును మృత్యు
క్షుధార్తివిస్తాసృపదవికోట యలుగదే. 281

1 గడలేదనఁగ. 2 విధి గన్నికలు చేసె నక్కటకట. 3 మృత్యు
వునకు.

సీ. అనిగుద్ధసింహంబు నంటి చాన్పునకుఁ ద
 ప్పిన కరి హరితోడఁ బనఁగ నున్న
 యదుపుంగవున కింత యుగకౌఠి మొనరించి
 చేనతావిభుఁ డైన దిగులు చొరచి
 మురపై రిసీడన మూఁడిలోకంబులు
 బ్రదుకంగ మనకేల పలువరియి
 నద్దేవుమనుమని నద్దిరా యెటు మాత్రు
 ననక ¹కేరడ మచ్చు డలవఱుచ

తే. హేమ కోడక యొకగుఱు ప్రియ జూహ
 నెంతవాఁ డెక్కుమాదు నోరంతప్రౌఢు
 గలసి పాసి పోఁ జాలనికతన మనకు
 నేలతలఁ గాల్గొ నిలువఱు నిజము గొక.

282

ఆ. అనుచు నుండఁ లీక యూర్ధ్వస్వరంబున
 నేడ్చి గంతిపురమునిండు లల్లఁ
 బురజనంబు లల్లఁ గురరీనినాదమో
 యంగనారవంబో యని తలంప.

283

వ. అట్టియొడ వీరభటులు గడపయంబునగ బనుదెంచి యొక్క
 డెక్కడ యనువారును నే మేమి యనువారును నెవ్వ
 రెవ్వ రనువారును నిలు నిలు మనువారును బోను పోక
 నువారును సగుఱు గళవళించి యక్కామియుంటి ననిగు
 ధ్ధం దూరక యదృశ్యుగ డయ్యు నని యెఱిగి విస్తయం
 బున.

284

- గీ. హలధరుండును హరియు సాత్యకియు మఱియుఁ
బేరు గలవొరలందఱు బెరసి సభకు
నరిగిరి పురంబులో పీరు లంతవట్టు
నెఱుంగ సన్నాహభేరి వ్రేయించి పిదప. 285
- క. భ్రష్టైఱగున సభలోపల
దత్తమునఁ గూడఁబడినదర్పితసామఁ
తోత్తములలోన విపదుఁడు
మత్తద్విపలీల మనసు మండ నిటు లనున్. 286
- చ. ఒకఁ డనినధుఁ బ్రపుటకు నుల్లములో వగ లేదు నాదునై
నికులఁదలంప కిందు రజనీసమయంబునఁ జొచ్చి యెవ్వఁడో
మరుటముపిన్ని నాశిరముమానికముం గొనిపోయెనంచు ని
ప్పుకలఁబొరల్చినట్లుమదిపొక్కిడునెక్కుడుభంగపాటునన్. 287
- క. కన్నుండఁ గంటిపాపం
గొన్నట్లు మొఱంగి బాలుఁ గొనిపోవుటకై
యన్నీ చు బంధుయుతముగ
మన్నిగొనక యున్న నేటిమాటలు మనకున్. 288
- క. నాపుడు సాత్యకి యిట్లను
దేవా కుఱుగటనె పేదకి తెలియఁగ వచ్చుం
జూపే చోరులఁ జూచుల
చే పీటికి వచ్చు వోరు చిన్నదు రింతన్. 289
- ఆ. అనుడు దసుజవైరి యాహుకుఁ బంచిన
సతఁడు చరులఁ బంచె నాక్షణంబ
గజతురంగరథనికాయము లెక్కివే
యరుగుదెంచి వార లరసి యరసి. 290

- గీ. కలయఁ దిరిగిరి దైవతకం బనంగ
మఱి లతావేష్ట మన వేణుమంథ మనంగ
ఋక్షనంత మనంగ మహీభగముల
సంతఁ బోక యుద్యానంబులందుఁ జొచ్చి. 291
- వ. అరయుచుండి రాసమయంబున సేనాపతి యగుననాదృష్టి
వెఱచి వెఱచి నా రాయఁబున కట్లనిఁచె. 292
- క. ఏ నొకటి విన్నవించెద
దానవకులమథన పెద్దదడపున నూడి
బూని వినిపింపఁ గలవని
యానో కాదో విచార మని వెలయుఁ దగును. 293
- క. ¹దెస చెడి మైందద్వివిధలు
నసిలోమపులోములును హఃమగ్రీవుగడు
²నసి మాలి సౌంభసాల్వులు
నిసుంభనరకులును జెడిరి నీఖడ్గమునన్. 294
- గీ. మఱిగూఁ గొందఱు నీచేత మడిసి రంగు
మిడి యడఁగఁ జొచ్చి తగునూడు నడవలేను
పారిజాతంబుఁ దెచ్చుచో బ్రదికి పోయె
నిజ్జంఘీశుఁ డొకరుండు నిన్నుఁ బోడి. 295
- శా. నాకుంజూడ మనంబునంగుటిలొడ్డ నాకేళుఁ డిబ్బాబుఁదా
నేకొంపోయినవాఁడు పాఁడు దగుపాఁడే గౌతమస్త్రీరహ
స్త్రీకారాదులు తచ్చరిత్రములు నాచే గ్రౌఠగా నేల క
ర్ణాకర్ణిం గథలందు మున్ను వినమే నానాప్రకారంబులన్.

- వ. అనుటయు దనుజువైరి విచారించి నిట్టూర్పు నిగిడించి. 297
- క. నాతండ్రి సురపతివై
నేతప్పును లేదు మన మనేకవిధములకా
దై తేయవధము చేయుట
యాతనికార్యంబ మనల నతఁడు విడుచునే. 298
- న. అట్లుం గాక. 299
- గీ. ఓత్తముండు హితము చేసి యూరకుండు
మధ్యముండు హితముచేసి మాటు వెదకు
నభముఁ డోరుచేయుహిత మైన నణఁచి పుచ్చు
హితమునకు నెక్కు చేయువాఁ డెవ్వఁ డగును. 300
- క. చేసినమే లెఱుంగుదు రొరు
గాసింపరు కుచ్చితంపుఁగఱద లెఱుంగ ర
త్యాస క్తసౌహృదులు ¹స
త్యాసీనులు సురలు వార లపకారకులే. 301
- క. ఇప్పుడు నీవలికినవలు
కొప్పదు ప్రద్యుమ్నతనయు నొక్కతే వలపుం
ద్రిప్పులఁ బడి కొని పోయెను
దప్పెం బుంశ్చలికి నేటితగవుం గిగవున్. 302
- వ. అని చింతించుచున్న మురాంతకునకు నక్రూరుం డిట్లనియె.
- క. మనపని దనపని దనపని
మనపని గా నడఁతు మతఁడు మనము నొకఁడు మో
చినమో పిందఱు మోచిన
యనువున నీతోడుపడుట యతనికిఁ గీడే. 304

ఉ. ఎట్టికుబుద్ధి యైనద నసయిప్రసహించుని కిగ్గు చేయనే
పట్టెడుచోటుగాల్పుకొను బాలిశుడనుం గలడీ సు రశ్వరుం
డట్టై యతండు నిన్ను వసుజాంతిమండంపు విని ధీమేటిగన్
బుట్టెడు నిద్రలుం ద్రిదిగభూతలరక్షణ మాచరింపగన్.

క. చేనతలం గాన మనుషు

భావంబున ననతరించి నని పూనిననూ

దేవాది దేవుడవు నీ

వేదిభమున వాడు నీకు నిటు చేయుచుంటే.

306

వ. అనుటయు నచ్యుతుడను.

307

శా. గంధర్వమునముత్త రక్షసుల కీకార్యంబు నిర్ధించునే

¹బంధ క్యాహృతుడైనవాడనుదలచు బ్రహ్మమ్మిద గ్రాహ
ప్రస్కంధావారివిహరింతుల గులట లేచందలలు గావించు లే

²బంధుభ్రాతృపితృ దృవక మనుమనిం బ్రగ్వృత్తికం జేర్చు

క. అనుటయు నచ్యుతుడని

[దన.

మనంబునిలుకడను పండిమాంగధగణముల

విసుతించిన గై వారము

లనర్థశంబుగఁ జెలంగె నాస్థానముల¹న్.

809

వ. తదనంతరంబ మున్ను వోయినవానిలు.

310

ఆ. కూడి గిరులు దరులు గొల్లంబు బల్లంబు

నరసి మిట్ట బుట్ట నడవి దడవి

యోపి తొలలు నెలలు నోలంబు గులంబు

జూచి క్రంత క్రంత జొచ్చి నచ్చి.

311

1 బంధవ్యాహృతు. 2 బంధ.

వ. మధుసూదనుసభామందిరద్వారంబున నిలిచి యిట్లనిరి. 312

క. తిరిగితిమి గాలి క్షే నం
బొరం గూడనిచోటు లెల్ల సూర్యమరీచుల్
వరగసినెలవులు చూచుట
యనుచే యనిగుడ్డం జూడ నలవడ దయ్యెన్. 313

తే. ఇంక నేదిన్ముం దడవుదు మెఱుంగఁ జెప్పఁ
డనుచుఁ గన్నీడు దొరుగంగ నవుడు గఱచి
కొనుచు బొమగంటు పెట్టుచుఁ గొందఁ అచట
నొండవపాయంబు నేరక నున్నయంత. 314

మ. చెలంగెని దూర్యరసంబు శంఖములు మ్రోసెన్ శౌరిచిత్తం.
బునం, దళకొత్తంగఁ బ్రమోద మట్టియెడ నాదైత్యారి
యేకార్యమున్, నిలువ న్నేరనివాడ నై మనుమనిం దే
బోయెదన్ వార్ధిలో, పల నున్న మును గొంత జూడ
మొలకెగింపం జాలువాఁ డెవ్వఁడో. 315

వ. అనుచుండె నానమయంబున. 316

శా. పా రావారసగాధి రాజతసయాపాంగేక్షణోదంచిత
శ్రీరాజత్పులకానలీవరతను ప్రీతిప్ర కాశాంతరా
కారుణ్యమృతవర్షి భాషణవిధాకళ్యాణరత్నాకరా
దూరీభూతత రాంతరాయనివహః దుష్టాత్తశిక్షాపరా. 317

క. దోషాకరజయభూషా
దూషితనిశ్శేషితారి దురితపరాళీ
భీషణఘోషాఘ్న యశః
పోషణనిత్యాభివృద్ధ పుణ్యసమృద్ధా. 318

మాలిని.—

నిగమనిసహరంగా నిత్యమానాంతరంగా
విగతజననసంగా వీతభేదప్రసంగా
ఖగహిమకరనేత్రా గౌరవీలాభ్రగ్నాత్రా
జగదధికృతపాత్రా సమృద్ధోద్యచ్ఛిరిత్రా.

319

గద్యము. ఇది శ్రీమదుభయకవినిత్య భాష్యనామూత్యపుత్ర
బుధారాధనవిరాజి తిక్కనసోమయాజి ప్రణీతం బైన శ్రీ
మహాభారత కథానంతరంబున శ్రీమత్సకలభాషాభూషణ
సాహిత్య రసవోషణసగవిధానచక్రవర్తి సంగ్రహాక్షరీర్ణ నవీన
గుణసనాథ నాదనసోమనాథ ప్రణీతం బైన గుత్తరహరి
నంశంబునందు బంచమాశ్వాసము.

షష్ఠాశ్వాసము.

క. శ్రీకలితయోగిహృన్నా

ళికాంతర్నిజనివాస లేఖాధిపసం

ధ్యాకాలమూలజపన

స్వాకారోంకారరూప హరిహరనాథా.

1

వ. దేవా వై శంపాయనుండసు జనమేజయున కిట్లనిగెను.

2

చ. తెలతెల వేగునంత నరుడెంచు సభోమణివోలే నారదుం
డలరు మొగంబుతో సభ రయంబునఁబొచ్చినఁ గంసపై రియ
క్కొలుపునమించియు స్తునసుగుండఁగఁ బీతముడిగ్గియుమ్మునిం
బలుకుల గోప్రదానమధువర్కములంబరితృప్తుఁ జేసినను. 3

చ. అతఁడు సితాంబ రావరణ మైనమహామణిపీఠ మెక్కి య
చ్యుత నిజసింహాపీఠగతుఁ జూచిమురాంతకయెంతచిన్నవా
యితి మది నెంత వంత గల దీయదువీరులు నేల చాల ధీ
రతఁ దరలించి చిత్తముల రాజెదరన్న మురారి యిట్లనున్.

క. మునినాథ చెప్పఁ జిట్టలు
మనయనిరుద్ధుండు నిన్న మగువలు గొలువం
దనయింట రాత్రి నెమ్మది
నునికి గలిగెఁ బిపప నున్నయునికన యడఁగెన్. 5

— సారదుండు శ్రీనృష్ణున కనిరుద్ధనివృత్తాంతము చెప్పట. —

ఉ. నాస్రదు నారదుండు యదునాయకవీరులఁ జూచి యద్భుతా
రావరణంబు చూచితిమి రాత్రి నిజం బనిరుద్ధబాణబా
ణావలిచేత నాదితసుతాత్మజుకై చెలి చిత్రరేఖ సం
భానన నక్కు-మారదరుఁ బట్టుటసయ్యుష వాని ముట్టుటన్.

క. బలివాసస్రలును బోలెం
దలపడి రనిరుద్ధబాణదైత్యులు వేచే
తులవాఁడు రెండుచేతుల
చెలువునిచేఁ జిక్కి మాయ చేకొని భీతిన్. 7

చ. తనచతురంగసేనలు శతంబులు వేలును గోట్లునుఁ ధరం
బెనఁగొనఁగూల్చెనీఁడుగడు బెట్టనుచుఁ బెనుఁ బాముకట్టునఁ
దనువు మునుంగఁ గట్టె వినుదానపసూదనయింతభంగమే
మనుజుఁడొనోర్వఁడన్నదరమాపరమాత్మజయాభిలాషికిన్.

చ. అని మునిచెప్పినన్నినిమురాంతకుఁడంతకుభంగి దైత్యుపైఁ
గినిసి ప్రయాణపస్తువులు కింకరకోటికి నప్పగింపఁ బో

యిన నగి నారదం డసుర యిచ్చటికిం బదునాల్లువేలయో
జనములనున్న వాడడుగఁజాలు నెమానవల¹కయూసముల².

క. గరుడనిఁ దలపుము పగరం

బొరిగొని కీర్తియను విజయముం గొను మనుషుం

హరి నుబ్బుఁ జేసె మునిభూ

సురపుణ్యాహములతోన సుదతుల సేసల³.

10

సీ. తలఁచె నాగాంతకు ఎనఁవారెందఁ డంత

నతఁడును దోఁచెఁ గంపాను మేనుఁ

¹గుంతలంబు లన నొప్పుగోళ్లును భుజములు

రెండురెండులు రెండురెండు మెఱయ

నన్ని వేదంబులు నాటంగములతోడఁ

జగివి శ్రీవత్సాంకజలజనేత్ర

రుచి మీఱఁగా నూర్ధ్వగో²మండ ధై నమధిక

కరణా³మండ ధై కంపు గలుగుపాణి

తే. తలము లమరంగ గొనునిద్రపుటలుంగు

దనన సింహసంహానముండ ధై తరణికోటి

దీప్తిసుముఖుండ ధై యాజానుదీర్ఘబహుండ

ధై తరుణసుకుమారుండ ధై హన్వ మెనఁగ.

11

వ. తదనంతరంబ.

12

క. భూతముల కాత్మ యాత్మకు

భూతంబులు బాన యగువిభుం డితఁ డడఁగ

నీతం డప్రవిభూతి

ఖ్యాతి నడనెఁ బ్రీతుఁ డగుప్రజావతి చిత్రస⁴.

13

¹ గుంతలంబులు నొప్పుగోళ్లును.

గీ. సాధ్యులకు దేవతలకుఁ బ్రజాపతులకు
శాశ్వతుఁ డితండ యని దివ్యసంయమింద్ర
సూత్రమాగధనందిసంస్తుతులు చెలఁగ
శ్రీవిభుం డాసుపద్మనిఁ జేర వచ్చె. 14

క. దేవుఁడు సాత్యకిం గనుఁగొని
నానచ్చినయంతిదాఁక నగరమునకు నీ
కానఁబి సుమ్మని సుతబల
దేవసహాయుఁ డయి పై నతేయుని నెక్కెన్. 15

క. గలుపుము బొలుని వానికే
గలవారిని విజయలక్ష్మిఁ గయికొను టరుదే
కలనఁ బదాఱుమొంగంబుల
మలఁనుదు నీవసుఁడు జెలఁగె మాగధరవముల్. 16

— { గరుడని పెక్కి కృష్ణుండు బలభద్రప్రద్యుమ్నులతో } —
సంజయాత్ర వెడలుట.

గీ. శివసంబున వెంచేయుహరికి సిద్ధ
సాధ్య చారణ గంధర్వ సంయమింద్ర
వివిధసంస్తుతుల్ చేపులపండువులు చేసె
జయజయంబములతోడ నకలదిశల. 17

తోనకనృత్తములు. — జయజయ మంగళసంగతరూపా
జయజయ పానకసంభ్రతరూపా,
జయజయ కర్పితసాగరతాపా
జయజయ ఘడితశంకరచాపా.
జయజయ మస్తకశస్త్రకలాపా
జయజయ కౌస్తుభచారుకలాపా,

జయజయ కాళియసారసరాపా
 జయజయ కంసనృశంసహకోపా.
 జయజయ ధాతవిశంకటసాపా
 జయజయ మోహనిశామణిసీపా,
 జయజయ పాదలసత్సరిదాపా
 జయజయ విక్రమశాసితభూపా.

18

చ. జయజయ శంఖచక్రధర శర్వగదాధర శ్రీధరాధరా
 జయజయ భక్తిభావితనిశాచరభేదరచిత్తగోచరం
 జయజయ కల్పిమోహసుద శాంతిహృదాస్పద చిత్తసమ్మదం
 జయజయ భూతభావన ప్రజాకలీలానన లోకనాననా. 19

మ. జయ నారాయణ పుండరీకనయనా శార్ఙ్గ జగన్నాథుకా
 జయ వీతాంబర భక్తవత్సల విరించన్ద్రీపాత్రక్రియా
 జయ జగభారివిరోధివిక్రమకథాశ్లోభావిభూతక్రియా
 జయ గోవింద ముకుంద మందరధరా శేరి మురంగి హరి.

వ. అని యివ్వధంబునదవృద్ధవృద్ధ నివృద్ధిల్లుటవృద్ధజయజయా
 శీర్షచనంబులు దూర్వారసమరగర్వంబు నిర్వహంపం జేయ
 నజేయవిక్రమధురంధరుం డయినవిశ్వంభరుండు. 21

క. హరితేజము హరికాంతియు
 హరివిభవము హరిభయంకరాకృతి హరివే
 గిరము హరివిక్రమంబును
 హరి యనుపేరిటికి లక్ష్మి నాపాదించన్.

22

చ. గరుడనికాంతికి హరి పొగడ్త యొనర్చు నిజప్రభాపరం
పన పరగించురూపము గృహనిధి గైకొని యొప్పె నప్పుడో
నరనరచంద్ర నాటిజతనంబు మనంబున నాటి నేటికి
బారి బారి దృష్టి లేదు ననుబోటికి వేఱతలంపు లేటికిన్.

వ. ఇట్లు దివ్యరూపధరుం డై.

24

క. విలు నమ్మ సంఘం జక్రముం

బలకఁగూఁ గొన్నోయకంబుం బాశము గదయుం

గల గునిమిదిచేతుల దాఁ

పల పలపలఁ దాల్చె శౌరి బాణునియనికై.

25

చ. పడగలు పేయి చేసి బలభద్రునికి హరి పాచలాగుతో
నోడలును పేయిరూపముల నొప్పుగ నప్పుడు వై నతేయుపై
విడిసిన పేయిశృంగముల పెండినగంబును నంజనాద్రియుం
దడఁబడఁజేసి రిద్దలు నుదంచిత భానుయుగంబుచాడ్చునన్.

శా. ఉద్యద్విక్రమకేళికిం గలన సుద్యోగించువాఁడైన యా

ప్రద్యమ్ముండు సనత్కుమారతనుఁడై భాసిల్లెనమ్మవ్వరన్

మాద్యల్లెల ధరించి దాఁచును గరుత్తంతుండు విద్యాధరీ

పద్యావిద్యుదనర్థళానిలదు రావస్వర్గమార్గంబునన్.

27

వ. ఇట్లు పన్నగారి నగరినగరిపారుపు తెరువునం జనుసప్పుడు
చప్పుడుచే తెక్కల మొక్కలంబుచే రేకులనీకులచే గగన
గంగాభంగంబుల భంగంబులకు నెలపు లపునంబుల జవం
బుల లనంబులగ దెలుప నవ్వినతాతనయుండు తనతమ్ముఁ
డగుటం దెలుప నిలుపరాక పరా కయినయనూరుండు
రెండుకరంబుల సురంబులావునం బద్గంబు లద్గలంబులుగాఁ

గుదియింప నది యింపక వ్యవస్థన సకనుగొనక యణ
కలు వైచిన పచ్చమామ్రలయొచ్చు మోముల సీనల
గావలి నడచుమాతరుండు నితోరసచనంబు లూడిన
బింగళుం డంగలార్చినదండంబు దండించినబంజురంబడమి
దనయెడమి దానడిమినడిమినిజంబుగా రది గానవించి
గోచరు లగుభేదంబుల నడిత్రోవం ద్రోవక ననుభవ బల్లెంప
నిలింపదంపతులనగవ్రలు చలింప నున్నులుగూర్చినిగలులనెలు
లలోఁ జిక్కిన చుక్కలు వెన్నలు గడచు బొడవుననుండి
పడి పొడవడంగి నడినడి జడిపడంగ గడివెలుగునమీరులు
నువలించునురతంబులశౌఖిలచేభ వేణులను గణనప్రేక్ష
పిన్ను డప్పత్ర త్రిపతిపత్తపైచిత్రి చూచి పోయిన పై
మఱపున బఱపనేరక యుంపకయున్న యున్న భోగమనుల
విమానంబులు చిందఱవందఱ లయి ఘంటలు పెంటలు
గొన రాలియుం బడగ లేడ గలుగఁ బడలు నడియునుం
నల్పంబులు శిల్పంబులం బ్రసీదుం దలుపులు పలువలం
గడసియుం జెంపలయంచులమింపులు ముండు లయ్యునుం
జెదర మణియుం గాకోదనవిదారి యుంపం బల్లం బల్లగిల
దిశలు దుర్దశంబులుగ నిర్జయలు జర్జలుగా మేఘంబులు
మోఘంబులుగొం గిన్నులు గన్నులుగా భూతంబులు
భీతంబులుగా రయంబుగండంబును జయంబుబండంబును
నయి యరుగు నట్టియెడ లేవతీరమణుండు చుట్టినినమణు
నితో నిట్లనియె.

28

సీ. బాలార్కబింబంబు పరగించి రేగెనుండ
మనమీందఁ జల్లినమాయు లేదు

కొంతంబు మెఱుంగులు గుప్పించి మెఱుంగులు
 మనమీదఁ ¹జిలకనమహిమ లేదు
 హరజటామండలం బడరించి క్రొవ్విండు
 మనమీదఁ జిమ్మినమమత లేదు
 కమలభవాండంబు గదలించి సలిలంబు
 మనమీదఁ ముంచినమహిమ లేదు

ఆ. పసుపునిగ్గు పోలే బ్రద్యుమ్నునకు నాకు
 నీగుఁ జాయ మేన నివ్వటల్లే
 గనకభూభరంబుఁ గదిసినవారమో
 కాక వేటెఱుంగొ కమలనాభ.

29

చ. అనుడఁ బ్రలంబవైరికి ముఠాంతకుఁ డిట్లను నిగ్గిరిన్రజం
 బనునగరంబు గాచికొని యాహవనీయము మండుచుండు న
 య్యనలముచాయఁ జూపె మన మందఱము న్వరవర్ణినీఘన
 స్థనవరవర్ణినీద్యుతికిఁ దానల మైతిమి ప్రీతి మీఱుగన్. 30

క. నాపుడు నీలాంబుడ
 డ్దేవునితో డీని కెయ్యది యుపాయంబో
 నీ మెఱుంగు చేని వేగమ
 కావింపుము ప్రతివిధానకరణం బనినన్.

31

మ. వినతానందసుఁ బ్రీతిఁ జూచి పలికె నివ్వశ్వంభరుం డిప్పు డీ
 యనలం బొప్పు మనంతరక్రియ నిరాయాసంబునం జేతనా
 పని యన్నగరుడండు రెండెఱకల భాగీరథివారి గై
 కొనియ్యయాహవనీయమాటగురిసెంగోలాహలోత్పాదియై.

క. నననాథ యపుడు నీలాం

బరుడును బీలాంబరుండుం బ్రద్యమ్నండు ము

ప్రసాద మూడుంజగంబులుం జూ

లరె సాధింప నని నాతలంపునం దోడచిన.

33

న. తదనంతరంబ.

34

మ. ఏహసం బూతుడుం బయినాథుండు మహాత్మాహాత్మ్యం

హస్తనూరుహలుం దై సాగిన నాగిరిప్రజముల్⁶ దుష్ప్రజుం

దప్రజుడా, ని హితాపాదకు శ్రీసుయ్యునుచ రాగ్ని శ్రీష్ఠు

లాం డుండ దుస్సహా⁶ మాన్యతచిత్తు శ్రీ దశదిశాజాన్వ

ల్యమానాంగు లై.

35

న. తమలోన.

36

ఉ. ఎక్కడివారొకో గరుడం దెక్కుడుగ⁶ గలవాడు మీదట⁶

మొక్కుడునారు లోకుల నేనెదిభావించిన రాగ్నిమిల్

మొక్కుటచూపురిక్కడను మొక్కులుల్ల దును దెంచినండుబి

గుక్కునయూదన త్రయంజో⁶ద్భటుల్ల చల్లకుల నెదిన్ముల్.

న. పురారియనుచ రాగ్నిలు పరాక్రమింపననుచుండును.

38

క. చానప్రం డొకండు మనోజన్మం

డానెళి విని బాబు చేత నాచణము లలం

గేను విన చలతుం గనుంగొను

మా నా కెఱింగిం తనుడు సమాలో⁶కండును.

39

గీ. మంటబోదులు కలనం గల్గింపనును

దహనతృప్తిమహాబలతపసు లనంగ

నుద్భటులు స్వధాకారా శ్రేణులు మురారి

తోడం దలపడి యేగునుం నొలంగి చనిరి.

40

వ. మఱియును.

41

—ॐ కృష్ణుండు గిరివ్రజపురరక్షకు లగునగును గెలుచుట. —

క. పోరిరి మురారితో రణ

పారంగతు లయి పతంగపటహస్వణాం

గారభ్రాములు స్వాహా

కారాశ్రయు లేస్త రనలకాయు లజేయుల్.

42

క. అహతము లయి జ్యోతిష్టో

మహవిర్భాగములు రెండు ¹మంటలు వపుష

స్తహిమ మయి నడన నడుమను

సహాయుఁ డయి యంగిరుఁ డనుసంయమి నడచెన్.

43

చ. అరణ్యమున నుదగ్రుఁ డగునంగిరసుం గని నెఱ్ఱెంగంబునన్

దరహాసితంబు చెన్నెనంగ దానవసూదనుఁ డల్లనిట్లనున్

మరలు మునీంద్ర నీకు వసమా యసమాయుధశేళి గేలికిం

దరమె మదీయసాయకవితానము మానము గోలు పుచ్చదే.

మ. అనుడని గోపము రూపముం బడసిన ట్లవ్త్వానిశూలంబుచే

కొనినారాయణుప్రాణముల్ రణములోఁ గోడాడఁజూడన్ జ

నార్ద్రసుఁ డాశూలము నర్థచంద్ర విశిఖవ్రాతాహతిం ద్రుంచి

య, మృనివక్షంబు ముహూర్తహాతిరదస్పృచ్ఛద్రాతిరౌద్రం

బుగాన్.

45

శా. స్థూణాకల్పనిశాతబ్రాణనిహతిం దూలించి సోలించినం

బ్రాణత్రాణపరాయణుల్ హుతసహుల్ బ్రహ్మత్త జుల్ నల్వర

1 మంటల పురుషుల్.

బ్యాణం మన్నెడనుం గళేబుంముం జూపం దెచ్చిం"లోడిత
 ఊణీభాగప రాగధూనుపరిమృట్టంగళ్యం గావమున. 46

క. 1 అంగిరుడు పెల్లగిల్లిన

సంగరజను మమరం బొందజన్యముం బూరిం

చెం గంస్తేరి ముందట

మ్రంగినశశి నుమించునీలమేఘము పోలన.

47

చ. భయరసమగ్నులం బ్రథనభగ్నుల యుట్టవే న్యభిగ్నుల
 నయనవిలగ్నుల నివృణసనాఘానిన్వృణసగ్నుల బం
 జయపరివిగ్నులం బ్రణానిసారపలగ్నుల నగ్నులం పిల్
 శయశయసుండుల ముంచి నడ సొగ గిరిప్రజంబధాని.

మ. బలివిభవంసమంబులం బ్రలంబరపుండులం బ్రహ్మముండులం శింఖ
 ముల్, పలుచం బట్టిరి పన్నగంతెగిరిల్పేరిమ్మటాంవ
 ముం, గలసెం దచ్చుతొరల్ల నీననసాక్షిధ్వజ మెప్పేరిల్
 పలఁగోలాహలదోహలంబులుగతప్రాణుండు బంబుండనన.

వ. అట్టియొడ యిట్టిపడి గిరిప్రజంబు గబిబిబివిసచందంబున గిరి
 ప్రజంబు గబిబిభి భజించు దదనంతెరంబున్ తేమెనెనెదంతె
 వ్రాతం బనోన్యన్యసైన్యసన్నాహంబులు నేహంబులముల్లం
 సంబులు రోసంబులమోసంబుల నోసరం నిలంపరి పరిష
 దపరంపరాపరస్పరశింఖనాదంబుల మోదంబులు నలుమ
 డింపఁ జలము డింపక యంపకట్టలు త్రట్టలు గొనం జేర్చుము
 నార్చియు నట్లు పలుగోట్లం గూర్చియు నేర్చియు దనవలం
 పరవరుల కిచ్చియు మెచ్చియు గొంతంబును వంతంబు
 లతో బట్టియు దట్టియు నత్తశంబులు కత్తశంబులవారిచే

బోరించియు సారించియుఁ బరశువులు పరశూరుల కొసం
 గియు నెసంగియుఁ జక్రంబులు వక్రంబులు వలుకక సవరిం
 చియు వివరించియు బల్లెమ్ములు బెల్లెమ్ముల విలువ నమ
 ర్పించుఁ జెమర్చియు నెలకట్టియులు నెలకట్టియుల నిలిపియుఁ
 దెలిపియు నడిదంబులు బెడిదంబులుగఁ గదలించియు ముద
 లించియు శూలంబుల మేలంబులం జూపియు మోపియు
 గదలు బోదలు మెచ్చుం బొటించియు దాటించియు పరి
 యులు పరియులు గొన పైచియుఁ ద్రోచియు ముప్పిళ్లె
 నప్పిళ్లె వసలకయుఁ గదలకయుఁ గతానువులు వతారుల
 కొప్పించియుఁ దప్పించియుఁ బిడియమ్ముల గడియమ్ములం
 బన్నియు నెన్నియు భేరిభౌంకారంబుల దూరంబుల వారిం
 చియు వేరించియుఁ జిందంబు లందంబులుగా మొరయిం
 చియు బెరయించియు గజంబులకు ధ్వజంబు త్రొత్తించియుఁ
 జొత్తెంచియు హయంబులకు జయంబు లాశీర్వదించియు
 మదించియు స్యందనంబులకు వగదనంబులు జేసియు డాసి
 యుఁ గాలుబలంబులకు మేలుబలంబు లెక్కించియు నిక్కిం
 చియు సవరణల సవరణ లక్షణంబు లక్షణంబునం బొడమం
 గడమ వడనికంకరానీకంబునుం గింకరలోకంబును యక్ష
 రాక్షసదానవగణంబులు గణంబు లై యెయిది కదిసి నడవ
 నారాయణుల దాంకె నయ్యవసరంబున.

50

క. ద్విరదంబులు సరదంబులు

హనులు నగులు నిక్కు నుక్కు నలవు నైలవుం

బురుడున గరుడున కలుకలు

బెరయ నెరయ శౌరి సీరి బిలుచుక బెలుచన్.

51

శా. ధారాస్ఫారకృపాణబాణాటలీధారంహతిం దచ్చను
 1 ధారీశోణితసాణితద్రవనితీప్రీతు ధృతన్నుఁ జె
 న్నారం బన్నగయతు రంతును అమర్త్యప్రాతః పోతస్సుభరత్
 స్ఫారసోభిరవిహారఘోరనటనారంభాటస్సుటాటోపు 52

క. తమనలుపురయధిరంబును
 సమరంబునఁ గ్రోలు బాణసై నినుల భుజు
 గమయియి రాక్షసులఁ గని
 రమారమణుఁ బిలిచి నిలిచి రాముం డనియును. 53

క. ఆలంబులోన చక్కన
 మేలంబులు గలపె మనలమేనులయధిరం
 బేలా క్రోలఁగ నిచ్చెద
 బేలా భూతములఁ బఱపు భీతంబులు గను. 54

వ. అనుటయుఁ బొంచజన్యధిరంబును నిర్వృన్యంబు నృన్యంబు
 నొందింపం దలంచి యాగ్నేయాన్యంబు ప్రయోగించిన.

మ. అనురాంతశరాసనానతిజమ్మ యాగ్నేయబాణంబు బా
 ణసురాంతపతాకసీన్ధురదరాణ్యాని 2 భృతాశాపాడు
 శ్వసనానేకవక్త్రతాశేషవనవ్యాఖ్యాసభ్యాంబు
 భసితాకారత సందఁజేస హరి నుబ్బు బల్లగిల్లగ నిశేల్.

వ. ఇవిధంబున సవ్యధంబునం బిందలునదిట్టి యెనీకంబు
 లనేకంబులు పొడవడంగి నిక్కినభయంబునం దక్కి నుండుం
 బునం గలబలంబులు గళవళించి మగిడి నిగిడి సగరంబు
 చొచ్చిన వెనువెంట నంటం దఱిమి పైనతేజుండు డజీయుం
 డయి తోడన చొచ్చు నట్టియుండ. 57

1 క్విలీద్యుప్రసోణితద్రవనంప్రీతిన్ను ధృతన్ను. 2 బలంబు.

క. నానావిధాంగుధంబును

నానావిధనైస్యరవము నానావిధభ

ద్రానేకపథహోటకరథ

నైస్యమును నైస్యప్రమథనైస్యము దోచెన్.

58

చ. పలకలునొడ్డనంబులును బాసటచేయఁగఁ గత్తిగొంతముల్

బలుసబళంబులు న్నెనుకఁ బన్నిన విండులవారు పైపయిం

దలముగఁ దోచ వారువపుడండము నేనికపిండుదేరుమాఁ

కలుఁ బరిసాహిత్యమై సమరకౌతుకహేతుక మై చెలంగఁగన్.

నీ. నిస్సాణములమ్రోత నింగి ముట్టి మురారి

సాంచజన్యముతోడ బాదరింపఁ

గరులతోడములసంగడి నిక్కి తాలాంకు

వలుడనాఁగటితోడ నక్కళింపఁ

దపరగభురోద్ధూనధూళి దిక్కులఁ బ్రాకి

భుజగారిలెక్కలఁ బూజ నేయఁ

గవలాలగుచులు భాస్కరకరంబులఁ ద్రోచి

ప్రద్యుష్మశరములఁ బంత మడిపఁగఁ

తే. నరదములు గొల్బలంబులు కడ్డ మైనఁ

గ్రింది మీదనుదెరువు లై క్రిక్కిరియఁగ

డక్కిములు గొంతములు జల్లెడలు మలంగఁ

బ్రమభద్రైతేనునైస్యంబు బయలుమెఱిసె.

60

క. మున్నాకసమున నేనలు

పన్ని హరిశోభాగ్నిచేత భస్మిత మగుటం

గన్నారఁ జూచి మెఱియును

సన్నాహముతోడ నడిచ సైస్యము ధరణిన్.

61

ప. అట్లున్న సేనలం గనుంగొని నీలాంబురంబు వీలాంబురన
కిట్లనియె. 62

ఉ. ఈచతురంగసేనవయి నెప్పుడు వేడుక నిక్క నావహన
జూచదవా యుకింతువడి తోరంబుల చీనులతోడి ప్రసి వ
లాచలనీచు లట్లు కలులకు హాసలకు గడయించి ముగ్ధుగా
వైచద వైజయంత్రువిలు నంపద బోలునిలజ్జ చించదన.

న. అనుటయు విశ్వంభంబు 64

శా. నాచిత్తంబున నిత్తలంగపొడ ముక్ నాగంబ నయ్యన్నచనం
బ్రాచీబిజ్జులు ఉన్నననానుననం బ్రహ్మయ్యుగంబు న్నిభా హ
లాచాతుర్యము పాకలకు వలపలకు లాశ్మీ పాదాలంబు ధా
త్రీచారంబున మోహితుముఖ్యంబుల జేర డివ్వులున.

న. అనుటయుం బయంగుల ననుమతికి నవతరించి ననుచేప
నుతునితలంపున కనుగుణాగమగ నడచి నడచి ముంగిలి యు
జగిలివెలుచుగోపాలుపొగేకం బ్రాబలంబులం గడలించును
నవలించును గడంగి యూటడంగి లాశ్మీలంబులు పాలుచు
వెలుచనం బొదివి పెట్టొదివి హస్తీకులమస్తకంబుల ధర
నురేంచును బొలలించును ముంచి పులులించి మించిన
తురగదళంబులం బొలయుంచును నుండుంచును నంపదం
బులు చెక్కలు హయ కైకల విద్రిచును వద్రిచును
బేరెలమి వలపడినవీరుల నారెలం బేర నాగులు పసిపట్లు
చేసియు మెండుకొని యున్నతెండాంబులతో గడంబులు
నట్టికొని గుండలు వగులం దన్నియుం గడిమిం గడచన్న
పన్నగ యక్షరాశి సులం బెడచేత ప్రసించు డాసించు
బూసియు లాసియు వాసి చెడక కలకలంబులు నీయువల

కలవారి నుగుటంబుల నింగికిం జమ్మియు పటిపటిగా నఖం
బుల ప్రచ్ఛియు విచ్ఛియుఁ జొచ్చియుఁ బెచ్చు పెరిగి
నచ్చుఁబేతాళంబులం బాతాళంబు సొర నడిచియుఁ బిడిచి
పైచినచందంబున మడఁచి త్రోచియు సరసాన బెరసినం
గరసాన సొరసిన వెరవు చేసియు గేడించినం గూడించి
యడంచియుఁ బెల్లగిల్లిన మల్లడి గొలిపియు ననేక ప్రకారం
బులం జీకాకు పటిచె నట్టియొడ. 66

శా. ఈషాపిండము సీరతుండముననికా హేరాశమై మూఁకలా
ఘోషింపంగ విహంగమాధిపనఖాంకూరంబు ధీరంబుగా
ఈషాహిం గొనినచ్చి చొచ్చిరిపులం జెండాట సూచింపఁగా
రోషోద్రోకముఁజూపుచుండె బలభద్రుం డుల్లసద్రోదుండై.

ఉ. నాఁగలి సాఁచుచుం దిగుచు నాగరథాశ్వాభటావళిం గదక
జాఁగరగొన్న జక్కులఁ బిశాచిక లాచిటునుగ్గు ¹లక్కకై
రేఁగినచో ²ట్లనుండెలుపు రెండుసుమూఁడునునాలుగైదుగా
గొఁగిటఁగొమ్ములున్న గలుఁగాళులు ప్రేళులుఁబట్టిచూపుచున్.

శా. ద్యుమ్నంబు నిక్కిపంబు పోలెఁ బగఱకా దోఁఖిడ్లముక
రాయుఁ బ్రద్యుమ్నం డాహవకేళి సేయునెడఁ దోడ్తో
భూతముల్ ప్రీతితో, నామ్నా యాగతభూతమాంసములు
అయోగంగడిఁ గూర్చుకొనెనక, నిమ్నోత్తానతలంబు లొ
క్కమొగిగా నిండాపర బండారమున్. 69

శా. ప్రద్యుమ్న ప్రదరంబు లాబలములం బైట్ల నివారింపఁగా
విద్యుద్ధామపురస్స రాంబుభర మై విస్ఫోగముం బొంచజ

1 పీఠుచో. 2 మార్పుకొ. 3 రు...ముక.

నోద్యద్ధానముగర్జితంబులుగదైత్యుల భీతిఁ జక్రంగచం
చద్యానంబునఁ బెల్లగిల్ల పోయెన జక్రమునకుఁ దుండ్రుతిస.

చ. నలుగురచేత నిత్రైఱుగున న్నఖిలంగలసాయకాంబకా
ద్యలఘుమహాయుధప్రహత మ్మే దితజాఘవసేన పాతనక
జలజచళాముఁడు "త్రిజలజప్రతిమాన్యముబోప" మధ్యసం
చలదుపగూహనాకలితసాగరకన్యముఁ బంచజన్యమున. 71

— శివజ్వరము వచ్చి బలరామునిం దాచుట. —

ఉ. అట్టిగుండం గడంగి ప్రమథాధిపులగున సీరపాశకిం
గట్టెదను న్నహజ్వరముగొల్లె శిరంబులు మూఁడును మూఁడుగా
ముట్టిన లేవ నిక్కముగ మూఁపులు మూఁడలు పచ్చిశోకము
చ్చుట్టును బొటి యా గ్ధనతిశూరత స్మృతినితాంబుధస్థితిస.

చ. తఱిమి సహస్ర మేఘములు దొంకె నం శ్రమ కీటిమాంసం బై
నుతిమినభంగినార్చి వినుమోరి హలాంబుధ బుద్ధిపీన యు
క్లేఱిఁగిమెఱింగినన్నుఁ గినియించితి ప్రాణముతోడనింక న
త్తైఱుగునఁ బోయె దీమదము ప్రవృత్తంఁ జెప్పెడు మేను
నొప్పుదున.

73

క. గదరాజ నేను సీనును

గదరాజపు నిలుపు నిలుపు కాని మృదుదుం

బొదు లైన బాణవృష్టుల

గదునిమనంబునకు హఠపు గఱపుదు నడచున.

74

మ. బలభ ద్రుండును వేయిమండలము లోపుగ్రమ్మతన్వేగముం
బలముంగొంచిమహాజ్వరం బెడమ దేభస్తంబుమంత్రించిపైఁ
జిలికింపంగ నొకింత సోకెను రమా శేషంబు బంగారగు
బృలియందొక్కెడఁ జిందినందరికొనకాభస్తావశేషంబుగాన.

వ. ఇవ్విధంబున నమ్మేనునగంబునం దొక్కమోరు నీ అగుట
గనుం నదనంతరంబ. 76

క. బలదేవుమేను సోఁకన
పెలిమిడిచే వేఁకి సఱచి విటతాటముగా
నిలుగుటతో ములుగుటతో
నలమటతో నావులింత లంతంతకుఁ గాన్. 77

క. జడనుం దాపము నిద్రయు
నిడువెండుకతోడ నెగయునిట్టూర్పులు సం
పడి గొని పడి గొని మదిలోఁ
బడిముడి పడి కన్నుఁగనయుఁ జిడిముజి వడఁగాన్. 78

వ. తదవసరంబున గడుండు సగడుండయి గదాధరున కిట్లనియె.

క. టకృష్ణ కృష్ణ చిక్కితిఁ
జేకొను మధయంబు నాకుఁ జేయుము నాతం
డ్రీ కాలఁ దొడఁగి నొడ లిదె
లో కాధప నీకృపాబ్ధిలో ముంపఁ గదే. 80

క. నావుడం గడురయమున వసు
దేవతసూభవుఁడు రేవతీరమణుని సం
భావనఁ గొఁగిటఁ జేర్చిన
నావిర్భూతజ్వరాపహరణం బయ్యెన్. 81

వ. ఇవ్విధంబున. 82

శా. రాకాచగ్రీకఁ దేల్చినట్లు ఘనసారంబుం బయిం గూర్చిన
ట్లాకాశావగనీర వ్రాల్చినటు లాత్మానందయోగామృతం
బేకాంతస్థితఁ గ్రోల్చినట్లు హరిచే నింపారునాలింగన
స్వీకారంబున శీతలాంగధరుడై నీరాయుధుం డుండఁగాన్.

క. ఉభయగదమధ్యమునఁ జై
టభమద్దనుఁ డుండి యచ్చటన్ రణమనస్క
యభిముఖునిఁ జేసె నొక్కని
విభు నొక్కనిఁ జేరి విగత వేషుక చూచున్. 84

క. బావలు పెత్తి చట్టిల్లనఁ బరిభ్రమించి
దేవదేవుడను నలుగు నత్తేవులుఁగీని
దఱమి నీశక్తి యుంతు యుంతఁజను సేయు
నెఱపుమీ యని గర్వంబు నిగి మట్ట. 85

క. ఆమాటలు విని పోగ
గ్రామటి గోపించి గుడికరంబుల రేంటున్
దామోదగుసురమునయిన్
వేమటు మిడుం గుఱులతోడిఁబడి చట్టన్. 86

వ. ఇట్లు చట్టుటఁజును. 87

ఉ. మంజ్వభిరామజ్జత్రమగుహాధవు గాత్రముద్దేవ్యపాత్రమై
సంజ్వర మొందఁగఁ గరకంపం దన చీరము మూడొప్పట్టివై
సెం జ్వలం దంశం బోక తులసీనమూలసింహస్య గంధ మం
టం జ్వలనంబు రంబిడికిటం బొడిచు చుచుననుమాటమున్.

వ. ఇట్లు వ్రేటునుం బోటునుం జూపి మఱియను. 88

చ. అదరులు వాఱ నూఁచికోని హస్తంబుగంబునఁ గంపఁగిరిగ
ట్టెదంగ సురంబు వ్రేసిపెనయూఁగగతిగ గఱచె న్దురంబును
డది చిటునవ్వునం దెగడి యాననముంబడియంగ మోచినన్
బెదరక వ్రేటుపాటు నెడపెట్టిగదంబుమదంబు చూచుగన్.

శా. దైత్యేయారిఘనంబు గర్జిలి భుజాదండాహతిం జూపి య
త్యాతంకం బగురౌద్రతాపమును మూర్ధాధిత్యకాముష్టిని
ఘోతప్రాతమువైచి నొంచె ¹నిటుప్రారంభించె ఘోరాభిసం
పాతం బష్టభుజస్త్రిబాహుల కపూర్వస్తోత్రపాత్రంబుగన్.

గీ. పురుషసింహంబు లిమ్మైయిం బోరి ముష్టి
ఘట్టనంబుల నదలించుదట్టనలకు
నెక్కనంబుగ నిర్జరుల్ పెరిచి యింత
నలదు నల దంచు నించుకవడిఁ దలంక. 92

క. సరి సరి ముహూర్తమాత్రం
బరితో హరి పెనఁగి చంప ననువు గని భుజా
పరిఘముల నొక్కె గనకా
భరణంబులతోడ వానిబరులు న్నొగులన్. 93

తే. జ్వరుఁడు మృతుఁడయ్యెనని భుజావలయమున ని
మిలితాతుఁడై యున్న యమ్మేటిమగని
నెత్తి యల్లంత పైచిన నెగసి వచ్చి
లోకనాథునిహృదయంబులోను చొచ్చె. 94

ప. అట్టిమొడ ముకుందుండు. 95

క. గడగడ పడఁకెడుమేన
న్నిడుపెండుక పెట్ట నెదుర నిదుర చలింపక
మెడ మడఁచు నాపులించుం
దడఁబడఁ బడఁబోవు నిలుచు ధరఁ గూర్చుండున్. 96

1. నటనప్రారంభఘోరాభిసం, వ్రాతం దైనభుజస్త్రిబాహుల.

వ. అట్లు గూర్చుండి.

97

— శృష్టాదు తన్నుదాకిన శివజ్వరముపై విష్ణుజ్వరమున బహుమతి. —

మ. తనలోఁబ్రొచ్చినశాంకరజ్వరమున్న దండఁగ్గఁ గల్పించ న
ద్దనుజాంతి ప్రతిజ్వరంబునది యొక్క స్వామి డందంబులోఁ
గని హస్తాంఘ్రశస్త్రయూన్విశుని హస్తించి హస్తించె గే
లునుమస్తంబులుఁగాళులుండునను న్నాల్గునాల్గునాల్గుండగన.

వ. ఇట్లు పైష్ణవజ్వరంబు నిజతేజఃప్రభావంబున శాంకరజ్వరం
బుం బుండరికొడుడందంబున నుండ నీక లెని డెడలించి.

శా. సాహాయ్యం బఖిలాఽముధంబులు నిజస్వామి ప్రభావంబున
బాహుండములందుఁ జేయఁ గల్గిగ్గఁ బ్రత్యక్షిం భస్తన
న్నాహంబాముధహీనతందెలుఁ విన్నాకంబు స్వకోలుగా
నూహింపం గదినె హరిజ్వరమున్న నుగ్రజ్వరం బుద్ధతన.

గీ. అటు గదిసి మాఁడుచేతుల నడిచి మగుడఁ

నతఁడు ప్రేసిన హావోపు నననరమున

మదనరిపుబంటు మందులమారి ముఖియు

విష్ణుకింకరు పజ్జను నీవుఁ గలుఁచె.

101

శా. ప్రేమంబోటునుగాటు నిల్చెఱుగనఁ వెహంబు నైరించి నీ
రాటోపంబున పైష్ణవహమయవిభం డాకోపకాపాధిపుం
ద్రాటం బెబ్బులిఁ గట్టిన ట్టొకట దోర్నండవ్వయింబట్టి మో
మోటంబించుక లేకతక్కినభుజాయుగ్గంబునఁ ప్రేమించును.

క. రాఁ దిగుచు నెగుచు నగుచుం

బోఁ దట్టుం బట్టుం దిట్టుం బొరిఁ బొరి రోఁడుక

మోఁదు మెడ ద్రొక్కు నెక్కును

మోఁదికి నెగయించు వంచు మెయి సారించును.

103

- గీ. ఎంత చేసిన నంతంత కెక్కు డైన
బలముం జలమును జూప శాంభునరుజావ
రుండు రుక్మిణీనరుజ్వర 1 రోగరాజు
భుజము లుద్ధతి బుతపుత్ర బోవం గఱచి. 104
- న. విడిపించికొని మగుడం దలపడి కేశవరుగ్వల్లభునకు. 105
- క. తలం దలతోడ దాకించిన
దలమీఱుం గాలు గాలం దాకించిన మి
క్కిలీ కాలు గలుగుం జేతులం
గులికిన దనచేయి మీం దగుకొ ప్రేటునకున్. 106
- ఉ. హత్తినచోట నేడుదలరా 2 నలువాయు బెనంగ వ్రేయుచో
నెత్తినజేతు లేడును బయింబొడగానంగ వచ్చు మెచ్చుగా
నుత్తరదోకరంబు సరి నొత్తిన గాళులు నేడుదోచు నే
క్రొత్తరణంబులుం దలవం గూడవు వేకులరాచపోరిలోన్.
- చ. ఇవిభంబునం గ్రొవ్వున నివ్వటిల్ల డిల్లంబులు గాక మల్ల
యుద్ధంబు సిద్ధంబుగాం దొడంగినగడంగిన మహాజ్వరంబులు
జ్వలనజ్వాలాకలాపంబులు దూపంబులు గైకొన్నవిన్నను
పునఁ గన్నసుపు చూప అగ్గింప బగ్గింప నెగ్గించియుం బోరు
నెడ నారాయణజ్వరంబు గరంబు గినిసి కవిసిన వరువంబు
గరువంబున నుండనీక ఖండపరశుజ్వరంబు బట్టి మెట్టుకొని
పదంబున మదంబున దాచియుం ద్రోచియు మడమల
పెడమలించియు నలంచియుం బిక్కల మొక్కలంబున జప్పు
రించియు నుప్పరించియు జానుపు నానుపున నదిమియుం గది

1 రోగరాజు, భుజభుజములుపురపురం బోవం గఱచి. 2 నను
వాయి. 3 డొక్కరంబు.

నియుఁ దొడల నొడ లరికట్టియుఁ బట్టియుఁ జేసెనువాఱు
 లడిచియు విడిచియు మనికట్లు విడిచియుఁ జూకివియు
 గొప్పరంబుల నెప్పురంబుల నెట్టియు నిట్టియు సుండుల
 బొందులఁ గలయున్నోయు హల్లుయుఁ గాలించియు సొరిం
 చియుఁ దూలించియు పోలివియు నయ్యుచునుంజనుని సన్ని
 ధికిం దెచ్చి పెచ్చు పెరిగి మెచ్చింపఁ దలంచి యుట్టునియు.

క. విలుతునో మ్రొగుడునో తల

దలుగుడునో యేను జ్వరుండఁ బానుక జ్వరుండు
 కరకంతు నేను విల్లుగు

చెఱుగుం జెఱుకైన నగుట చెఱుగుం జెఱుకే.

109

వ. అనుచుఁ గేశవజ్వరంబు సంగహనానందుఁ జేసి విజృంభించిన.

మ. పరనేనాననదానపానగుండు సుబద్ధాధికక్రోధం దుష్కృత
 వాతోద్ధృతభూషణుండువిలసత్తైలంబుకొకొకం దుష్కృత
 గారాటపతాకుం దుజ్వలజపాత్యుగ్రుండు మాహేశ్వర
 జ్వరముం బట్టి నధింపఁ జూడ సుమనస్సంభావనాప్రాప్త్యును.

చ. ఒకయశరీరి యిట్లును మహాగియముల్ల ముంఁటి నేనదే
 న కుటిలదైత్యదానవనిపారణకారణ శాంభవజ్వరం
 ఒకట వినాశ ముండఁ దగునయ్య తగం బ్రతిపాలనంబు నీ
 వికలము గాకయుండ యదుపీఠవరాగ్రుణి కాపునాపునన.

శా. సంతోషించి మురారితగుండువిడువకేశంభుజ్వరం బప్పుడా
 పంతం బప్రతిగణ్యరూప మగుచుం బదప్రణామక్రియ
 త్యంతం బైనసవన్య శ్రీవిభునిఁగా నాత్మం దలం పొండఁగా
 శాంతిం బొంది నుతిప్రకారవిలసత్సంద్రోక్షిసంభావనన.

న. ఇట్లు స్తుతియించె.

114

శా.కృష్ణాంగాయ నమో నమో మురభిదే కేళిప్రహరే నమో
నిష్కాతాయ నమో నమో బలిజితే ¹నిష్వాపహరే నమః
కృష్ణీప్రాయ నమో నమో మధుభిదే క్లేశానుశాస్త్రే నమో
ధృష్ణోక్తాయ నమో నమో నంగశుభములొదీపించుమా కెప్పుడన.

మ. త్రికోకల. ఈశ్వరాయమహాత్మ నే దనుజేశపంకవినన్వతే
శాశ్వతాయ ధంధృతేంబుజచక్రశార్ఙ్గదాధరా
యాశ్వమేధభల్లై కసంస్తుతిహారివాఙ్మనిరక్షిణే
విశ్వరూపాహతవే ప్రభవిష్ణవేస్తు నమో యనున్. 116

మ. సురమర్త్యైరగవిష్టపత్రితయసంక్షోభంబు గావించుచున్
విసాధిశక్యవిశేషపోషణమిశద్వీరప్రలాపంబులన్
సరి లేరంచుఁజెలంగుదైత్యవిభునిక్రంతంభంబులోఁబుట్టి శ్రీ
సరసింహాకృతితో పఢించిననిను న్సంభావనకై మ్రొక్కెదన్.

సీ. తాటకాజీవసస్థైర్యంబు శరభాను

సంచయప్రభలకుఁ జవులు చూపి
ఖరదూషణానీకవరపత్త్రనిహంబు
నాశుగపజ్జీఁ జీకాకుపఱచి
రాజత్తరకబంధరాక్షసు జంఘాల
పత్రిసంఘంబులపాలు చేసి
పౌలస్త్యసరశిరఃపద్మసందోహంబు
దసశిలీముఖములఁ దవులఁ జేసి

1 నిష్వాపహరే.

ఆ. రాఘవత్వమండన రణసఖి^{శీ}లల

గ్రాలు చున్న నిన్నుఁ గన్నులార

జూడఁ గంటి జన్మసుఖమెల్లఁ బూడఁగంటి

ముదముతోడఁ జేరి మ్రొక్కఁ గంటి.

118

న. అనుచు బహుప్రకారంబుల వినుతించి సొట్టంగంబుగా

బ్రణమిల్లి శాంకరజ్వరంబు నారాయణుని కిట్లనియె. 119

క. వసుబాధీశవినాశన

నసజాతు భవజ్వరంబు వారించి మహి

న్ననుఁ గరుణతోడఁ జూడెము

వినుతించి సమస్కరింతు మీరవలెకాన్.

120

ఆ. అనుచుఁ గైటభారి యలెఱువ్వుపొందుచుఁ డ

యట్లు కాక మజ్జ్వరాధివిభండ

నిదె యడంగు మార లెదలు లోకంబు

బీడ నేనుఁ జంపఁ బంపు గలిగె.

121

క. నీవు మణియజ్వరమును

ద్యావాభృషీప్రసిద్ధతా^{శ్చ} భవనా

నావిధచరిత్రములతో

నీవనుభవ బరగుఁ డనుచు సంతోషము నెఱుంగు.

122

వ. శాంకరజ్వరంబు జనార్దనుని కిట్లనియె.

123

మత్తకోకిల. నేను వైత్యనిపుచునుం డగునీలగంతకృతగుండ్పై

యేసయంబును లేక మర్మ్యుల యేవు మాపి చరించి న

ర్శాని నై పరమా భవజ్వరంబనిర్మథనస్ఫుర

త్తానవవృథ నొంది కింకరైత్య మొందితి నాపుడను.

124

క. హరిణును ముదమున గిరిశ
జ్వరరచితమదీయవిసుతివచనప్రజమున్
నగుడు పఠించిన దలచిన
జ్వరరహితుం డనుడు జ్వరుడు సంతస మొదవన్. 125

వ. నారాయణునకుఁ బునఃప్రణామం బాచరించి సంగరంబు
పెడఁగి దదనంతరంబ సంరంభవిజృంభితుం డై పీతాంబ
రుండు నీలాంబరప్రద్యుమ్నులిరుదెసల బలసి నడున నసుర
బలంబుఁ గదిన. 126

శ్లో ప్రద్యుమ్నబలశ్రులు రాక్షసపీరులతోఁ బోరుట.

మ. గరుడస్యంబును లై నమూపురకు రక్షశూరనై న్యంబుతో
సురసంఘాపృతజంభ శాత్రవసభాశోభాఘ్యరంభాంగనా
పరముఖ్యామరభీరుభాసురమనోవై దగ్ధరోధోత్సుకో
ధ్వరతాలాలితయోధవిక్రమమిశద్యుద్ధంబు సిద్ధించినన్. 127

క. కరులును హరులును చేరులు
నగులు దెరలఁ బోర శౌరి నలఁచుం గలఁచుం
గగములు సురములు శిరములు
సరములుగాఁ గ్రుచ్చు మెచ్చు జరగుం బరగున్. 128

వ. ఇట్లు బడబానలకీలాకలాపనదృశంబు లగుశరంబులం బర
బలంబులం బఱపి తత్తైన్యంబు దైన్యంబు నొందించిసింధు
కన్యాధపుండు పాంచజన్యం బొత్తై రోహిణీనందనుండు
సనందనుం డై శంభంబు పూరించె నప్పుడు రమావల్లభ
భల్లప్రహతంబు లై డోల్లుభటులతలలు తాలఫలంబులం
బోలం దదుపరిస్మత్యమానకంకగృధ్రపక్షంబులు పక్షపుటం

దుం డై నకంసర్పపాలుం జూచి యతనికి బాసట యై ప్రద్యు
మ్నుండు చాపంబు గుడుసుపడం దిగిచి పరివేషాభిమం
డలచండభద్రోద్యోతద్యోతమానసముద్యద్దేహుం డై కాలాం
శసననరు వింత యగువంతంబు గఱపువాడునుంబోలె
బురదహంసంబునాఁటిరుద్రునకు భద్రకౌద్రంబు నేర్పరింప
నేస్తు గలిగి కొళికజాజ్వల్యమానజ్యాజ్వాలామయాఖ
రేఖానర్దశప్రింభోళనభానురుం డయి యసురబలంబునకుం
జలంబునం బ్రదరంబుల దరంబులు పుట్టించియుం గరంబులు
దట్టించియుం యాపు మాపియు నేపుం జూపియుం గరంబులు
ఞండించియుం శిరంబులు తుండించియుం గజంబులం బఱ
పియు భ్వజంబులం జెఱపియు సంభ్రమంబున విజృంభించు
నననరంబున.

129

సీ. యంత్రకుఁ డాడించి యవనిఁ ద్రోచినవ్రాలు

బొమ్మలగతి రథపూగములును

నిర్హతహతిచేత నెఱి దప్పి కూలిన

గుభరాళిచాడుప్పనఁ గుంజరములు

సేలయేటిరయమున నిలమిఁదఁ బడ్డగం

డశిలలభంగి ఘోటవ్రజంబు

1. ధాతృభిల్పాగారపాతభిన్నాంగులై

పడియున్న రూపులపగిది భటులు

తే. వికటముగఁ ద్రైశ్ల నొరగెను విచ్చి పఱచెఁ

దొరిగెఁ బృథ్వీతలంబునఁ దునుక లయ్యె

జండశార్ఙ్గ శరాసనశాతవిభి

జాలముల నేయఁ జలమునఁ జక్రభ్రమణము.

130

ఉ. లోకగత సంగతస్థలములోనఁ బరాక్రమశీల మాపుమో
మూఁగినదైత్యువానవులమొక్కలు మున్ను నుజుమ్ము చుటె
నీకలతిండిగాఁ జటివ నేవున నమృతపుష్పజాండ్రు
నాగలి సొచ్చి యెదిగిచి నొగరథాశ్వముల తిరుహతిన్.

శా. ప్రద్యుమ్నుండువయూధినిమ్ము యొ మువ కింపగమునాధిల్ల
గా, నుద్యుద్విజాపరంపరానమరతోద్ధోయితమృగముచే, వి
ద్యుత్స్పృతిమానమూర్తయగుము. పరాక్రమగర్వగా
నుద్యోగింతురుచివ్యకాంతలువిహహాశాస్త్రపానుభవనన్.

శా. కాష్ఠాలేఖ శిఖ ముద్భవోన్నతరచిర గాముయొ బొవలమృగ
నైష్ఠుర్యతీతమగుమునం బుబలొన్నత్యం బనిత్యంబుగా
శ్రోష్టాస్తంబులనేసి వారల ముద్భవోన్నతకావ్యోన్నతా
గోష్ఠితత్పరతాసమంచితలం గాఁ గోపించి యెమ్మ వేసన్.

వ. మణియు సనేకిసాయకంబులు వరగించిన సమనీపచనకం
జాలక మొనలగు చలంగియుఁ గలంగియు మరలములలో
దూఁగియుం దూఁగియు ద్విరదంబులలో, జిక్కియుం
జొక్కియుం నెరుపునఁ బో వలచియుం బలిచియుం దను
పులలోఁ దూఁగియుం బొలియుం బోయిచడి ప్రాంతియుం
గెరలియు వాటుచడి లెగలియు మరలియు బహుప్రకారం
బులం బటవం దొడంగ సమ్యవసరంబున.

134

మహాస్రగ్ధర. శతసాహస్రాశ్వాపంతుల్ సమయంగ దశలతుల్
భటుల్ ద్రైశ్లం చేరుల్, ఊతిఁ నూలం గోటసంఖ్యల్ గడ

యం గరిహరాశీతిసాహస్రసంఖ్యల్, హతశేషానీక మాజీన్
వ్యథం బడ ముసలూద్యాయుధంబుల్ ధరణ్ వై, చి తొలం
గం బౌలు బోరం బిడిముడి వడుచుం జిక్కుచుం బౌలు
చుండన్.

135

వ. బౌలుండు వారలతో ని ట్లనియె.

136.

ఉ. మానితమాన ¹ధైర్యకులమందరసుందరకీర్తివిస్ఫుర
ద్ధానవవంశజాతు²లరు దారుణశాతమహాస్త్రసంహతిన్
స్థానము గీర్తియుం గిరిశసంగతియుం బెడఁబాసి పోదురే
మానముకంటఁ బ్రాణములుమంచివియేతలఁపంగ నక్కటా!

సీ. అనియెనఁ బావకు నైన నాహుతి చేయఁ

దివిరెడుమదిలోనిధీరగుణము

తమలాఘ్రకౌలదసులు చా రెటుంగర యంచు

జను లెల్ల మిముఁ జేయుసంస్తవంబు

మిన్ను ప్పించి బడినను మెలుపుతో నఱచేతు

లొగ్గఁ జాలుటకు నై యోర్పులావు

మానిసిగందంబు మాటు నల్పై నటంచు

నాజిలో పైరుల నడఁచులాగు

ఆ. పాల విడిచి మీగుఁ బౌఱంగ నగునయ్య

విశతశౌర్యులార మీరులార

సతతనిశితశస్త్రసందోహధులార

దళితవిమరులార దనుజులార.

138

సీ. వేలుపుజడదారి విం దారగించుచో

నానగదబొప్పంబు లడ్డవడును

రక్షనిమ్మగ సనురాగంబు సంభల్లు
 సుద్ధి భూతావళి లోలలాగు
 నిర్జర కామినీనిలమూంగణముల
 బచ్చతోరణములు పరిగొనుట
 స్వంధసహజసహానుభువు బ్రహ్మములు
 తునుక భక్తి భావములను పరిగొనుట

ఆ. మొదల మీను గల్గుకొనవలయు చల్లు
 నిత్యబంగులాపు రిత్త భుద్వి
 తనుగల వగున మీను భరితర పడవబోసి
 వినుతశోభ్యులార ¹సనుబాలార.

139

సీ. సంగనం బనిన సుత్యవము కేగిపక్రము
 పొలనక చనిచుడితూరులార
 శంకరుల హస్తవిస సరిభావనలు పోరు
 సుల్ల నిల్లును సుండుయోధులార
 గాత్రభండుములు భరిత్రవైద పొంగంగ
 శిశుల గలచిడికై త్రులార
²సమితలో సేనానిశోభ్యులను మచ్చుక
 మిన్నక తిరిగిపడ మేరులార

ఆ. ప్రకటులార మాన్యబలులార విక్రమ
 విక్రమప్రభావవిత్తులార
 ప్రమథులార వైత్యవతులార మింగును
 బొలు టర్వా మయ్య బనరమండు.

140

వ. అట్లుం గొక.

141

1 పీఠులార. 2 శివభాసమితి... మచ్చుకతిరిగిడి.

- క. ఏనుండంగ నీలోపల
మానవుల జయించు తెంత మానము మీకు
మానుడు పలాయనక్రియ
దానవవరులారా యనినఁ దదనీకంబున్. 142
- చ. విడువక పాణి పారిషదవీరులుగొందలు యాతుధానులుం
దడఁబడుచి త్రముల రయముదక్కినబీరమువియ్యమందఁగాఁ
జడిముడిపాటుపాదములఁజెందఁగ మోములదైన్య మొంద
గాఁ, జడియును ¹జెడ్క కయ్యమునఁ జేరఁగఁ జిత్తము
నిల్చి రయ్యెడన్. 143.
- వ. గుంభాంబుం డారూఢస్యందనుండై బలంబులతో నిట్లనియె.
ఉ. బాణుండు వీడె మంత్రయుతబాణుండు దానవశూరసైనిక
క్రాణుండు శంకరస్తుతిపరాయణు డుజ్జ్వలరోషదీప్తదృ
క్కోణుండు సంగరస్ఫురితకోపపరాబ్రహ్మటాపభీజగ, త్ప్ర
ణుండు ముద్ధవిశ్రుతపరాక్రమరౌద్రరసప్రమాణుండున్.
- క. గిరితనయాధిపమాన్యు
తురముఖ్యబలంబు లివి యె²దుర్మోక్షుని కే
తురజోవిసరాంతర్హిత
హరిదశ్వసురాయసంబు లై క్రొవ్వలరన్. 146
- చ. మీ రింక సాధ్యసగ్రస్తులైన నగునె ధీరమనస్కులై సమ
రంబునగు నమరుం డనుననసరంబున సర్వజ్ఞుం డఖర్వసమర
గర్వవ్యతాలోహణనిర్వక్తపర్వనిర్వాహకనిర్వదనపారిష
దవీరపరివృంతుండును నమందానందకందళితవందారు బృహ్ద
రకబృందసందోహసందీయమానమానసుండును సమరజయ

జయారానమనోహరుండును పరాశ్రమనిదారణకారణశీర్ష
తాతపత్రానుమానా శిర్వతినాభశిలకొనములొప్పటిజటాబాట
తటతటసితామరసనురభ సరసదాళిన్యవివరము స్వముత్థిత
వంగవిస్తానై భూవిభాసికూడును సురటిసంగదానికొప్పగద
ననందనమూలకొనందేహస్వస్థునైస్వస్థులకా శ్రీశృంగ
విశాలమరీచిన్నిగుణితతనణికిరణురంగులు విశాఖభరజబలముల
సకలగణభుసముదయవిలసదసింహుచిరగరిచిదిరాజిత ముము
రంజవిచిత్రగతచాతురీచతురసద్గుణసేనానీతి వ్యవేద్యమా
నుండునునై జనార్దనుండరాగనిలునిలువనియెడలవలసినాను.

— శివశిఖరలయభ్రము. —

శా. చతురంగభోనిధిమేఖలవలయుభూచక్రము గంగపరవరా
శితకంఠుండు విశేషరక్షవలసత్సంగులకపిరక్ష్యుడై
శతనారంజము లేసినకహారియంద బుద్ధవ్యాధు మేసె న్ననక
శతదూపంబయితచ్చగము శివునికొప్పకృత్యంబులు గప్పెగెన.

గీ. అట్లు పొదివిసర గుడితుండ యంగభాకరి
యగ్నివై నత్యశరమున ననుచుపైరి
నేసె నేసిన నాయున్న మెల్లకడల
మంటముత్తరబుతో దివి మాలు మూసె. 149

శా. ఆయస్తం బతిభూర పై పొదువ పైతాన్యంతరముల
ముడుకొ, మాయావల్లభుండని బత్రీవిభుండు న్నాకిత
కాగమ్యులై, ఛాయాపీనత నొంది గగ్నివిశేఖాజాబ్ధ
ల్యమానాగులై, పోయెం బో యదువంశ మందె
గలగక భూతావలుల భీతితోన. 150

గీ. అ ట్లనస్థాంతరస్రాస్త్రై నవారిఁ
జేరి దనుజులు చేసిరి సింహనాద
మగ్ని బొణబిళాచృతుం డైనవానిఁ
బొలిసి నని యెంచి మాధవుఁ బొదివె హరుఁడు. 151

ఉ. అంతట నంబుబోదరుఁడు నభివృద్ధై వతశస్త్ర మేసినన్
సంతతవారిధారలను జారుతటిల్లతికావితాన మ
త్యంతమహానినాదసతతాద్భుతభీషణగర్జితంబులన్ .
సంతసమందఁజేసి సురసంఘములన్ దనుజుల్ చలింపఁగన్.

క. ఆశస్త్రదహనుఁ డాటిన
నీళానుఁడు హోషవహ్ని నేసెఁ గ్రమమునం
బైతాచము రాక్షసమును
నైశం బొంగిరస మసుమహాస్త్రముల హరిన్. 153

ప. వాసుదేవుండునుం దదస్త్రనివారణంబు చేయం దలంచి.

నీ. వాయవ్య సావిత్ర వాసవ మోహన
ముఖ్యాస్త్రముల నేసి మురవిరోధి
యాత్మాస్త్ర మేసిన నాయస్త్రదీప్తిచే
నసురప్రమథభూతయక్షగణము
బాణునితోఁ గూడఁ బాతె నల్లడలకు
సంధకారం బయ్యె ననిలజగతి
విశ్వేశుఁ డప్పుడు వెలుంగుచు నుండెను
నంది మహాదేవున్యందనంబుఁ

ఆ. గానఁ డయ్యె శివుఁడు గైశవాస్త్రం బేయ
నాత్మబొణ మగుట నచ్యుతుండుఁ

మాణమందు బట్టె చొడి యీసె ముచ్చును
పాశుపతము ననియ కేశస్రుండు.

155

న. ప్రయోగించిన నయ్యస్త్రియులు గగనవృద్ధ్యాభానురంబులై
చండమరీచినంత్రితంబులై తనటిమండలంబు ననుకరించి
చిత్రభానుత్వంబునను భిఖానత్వంబునను హవ్యవాహన
సమానంబయి యుగ్రప్రశ్నితత్వంబునను బోధితత్వంబునను
యనను హైలానికీపమానంబయి మ్రోగనత్వంబు గ్రత్వంబు
నను మహారానత్వంబునను బిరూపారప్రతిమానంబయి
సుమనఃప్రియత్వంబునను సూర్యమండలాశ్రయత్వంబునను
సువర్ణధరణీధరనంకాశంబయి యుద్విధంబునను గోపి యు
క్కొక్కయొడల నెగసి మిగట నగటు ముట లుత్పన్నవేడి
మికి నైరింపగ జాలక ప్రభాకరండు త్వరితంబున రథంబు
నడుపు మని జంకించిన శంకించి సుసుమరంబు నునుంబున
నుంకించియు హయంబుల నంకించియు బగ్గంబులు పడల
విడిచిన ననుసూతలంబులంబయి లగునక్షగహ్వరంబులు
గలుగుహరిదత్వంబుల జనంబులను నోర్చుక యిక్కడక్కడ
వడిననుక్కలును నిమగుడునడిన నివృద్ధిమానంబులగుం
బొల్పుపతాకావటసముదయంబులం జూచి విహియసరూ
లంకపాసుమానంబునకొ సలీలవినోదంగ్రామగముగ్ధవరవర్ణిని
శరీరవిరాజమానవరవర్ణినిక్షేభవంబు ననుకరించు సర్వతః
ప్రసరన్తయూఖిభిఖాజాలంబునను సకలమహిధరంబులును
సువర్ణాచలంబు లయినం దదీయకనకలతాకుంజంబుల విహ
రించు సురకామినీప్రేమానుభావంబులగుశయ్యాతలంబులం

బరగుపుండరీకంబులకు సువర్ణ త్వం బాపాదించి జాజ్వల్య
మానం బై శై వాస్త్రంబు నిగిడె నట్టియెడ. 156

గీ. తోచె నల్లడ ధూమకేతున్రజంబు
చోడె నకాలపుణ్డిగులు పుడమిమీఁద
మూఁగుపాతెను మూర్తాండమండలంబుఁ
బరంగెఁ జొక్కలు దివమున బయలు మెఱసి. 157

క. స్రమద ముడిగి దిక్ష్పంజే
రవేసంఘము బృంహితములు ప్రకటితములుగాఁ
దమదెసలు విడిచి పాతెను
దమయంతన దానవారి ¹ధారలు దొరుగన్. 158

క. అవిబుభజగతిలోపలఁ
గ్రోవ్వ దళింగి సురగణంబు ఊ¹భము నొందెన్
ఇవిభమున నుత్పాతము
నివ్వటిలం చొడఁగుటయును నిష్కరుణతతోన్. 159

క. అవిఁనును నొకటొకటికి నె
త్తు పోనక పెనఁగిన గని మధుమ్రపురహహల్
సవరణతో మగుడంగాఁ
దివిచిరి శేచరగణంబు దివిరి నుతింపన్. 160

క. దహనానిలవిధుమాధన
మహస్పముద్భవము ద్రిపురమథనాస్త్రముఁ గా
మహరుండు ప్రయోగించెను
నహితునిపై సురలు కలఁగ నసురలు చెలఁగన్. 161

1 శరువులు విఱిగెన్.

శా. బేస్తత్యస్ఫురదంశుదీప్త మగునాయస్సగమసిత్తుగృహం
వెన్నుం డాత్తం దలంచనీశంముచేసి శీర్షశుభాత్మో పుండ్రై
తన్నుంజంబదలంచనండు మహిళా దార్యంబు దార్యంబుగా
నున్నిద్రాబ్జనళి తుండలండు సమగ్రోద్యోగం నవద్యోగితనం.

క. అంభోజనాభుఁ డహిళ

స్తంభవిరచన ప్రవీణానాం స్తంభపుంజ

జృంభణశర మేసిన సగ

రంభవిజృంభణము సక్కి ప్రమథాంభురంబున.

163

క. తడబడుచు నోడలు నులుచుచు

వడిచూచుచు నాపులింశ వచ్చిన సొలఁము

బుడిచుచు గాళులు నిలువక

వడం బోవుం బడగకామపైఁ బడి యులుగున.

164

వ. ఇవ్విధంబున.

165

చ. మనుజున రాగ్రణీమహితమూర్తణజృంభణసంగభీకృష్ట, ధన
దసఖుండు వ్రాలిన నుదారమణిశ్రీతపత్యం దుల్లస, ద్వనజ
దళాత్మం డోత్తే రవధన్యముం బోరసమూహము నన్యము
దనుజచమూమనోరచితం బుణ్ణాదన్యముం బంచజన్యమున.

శా. ఆయంభోజదళాత్మం డుగ్రతరహదాస్యారవం బోధ్యగా
మ్రోయిం చెన్విశిఖాసనంబువృదయామోదంబునిండా ర
క్షోయత్ ప్రమథేశసైన్యములు సంక్షోభంబు నొందంగఁబా
ణాయత్యుద్భటశక్తిబాణుండుగతాఘాతంబుతోఁ బూరింపె.

క. తక్కినసైన్యము లనిలోఁ

జిక్కి పరాజ్ఞుఖతం దొలంగె శివుఁడును భీతిం

బొక్కుచు సలసత మెయి న

ట్టిస్కంద దిరిగి నిలిచి యావ్రలిం చుచు నుండెన్. 168

ప. తదనంతరంబ. 169

మ. నియతామర్షముతోడ బాణసంచివాసీకంబు నుద్యన్తహా
హాయసంబంధముజైత్రమంత్రవివిధాయత్తాస్త్రసంఘోద్భవ
స్తయనైన్యాస్త్రత మైనస్యందనముఁ గ్రౌంచద్యేషి యెక్కె
న్వేసన్, లయ కాలాంతకసన్నిభుండయి రణోన్మాదంబు సం
భల్లంగన్. 170

—ॐ కుమారస్వామి కృష్ణబలభద్రప్రద్యుమ్నలతోఁ దలపడుట. ॐ—

ఉ. కయ్యములోనిదైత్యులు వికారవపుఃప్రమథస్త్రజంబులా
యయ్యకు నెక్కుడేతనిమహద్భుతవిక్రమమన్నఁ జొంగి తా
నయ్యెడఁ బార్వతీసుతుఁ డహంకృతితోశతముల్ సహస్త్ర
ముల్, చయ్యన నేనెఁ బాణములఁ జక్రధరున్ బలభద్రుఁ
దత్తుతున్. 171

శా.నిమ్నం దై శరజంఘం సంగరమిశన్నిష్కంపరోషంబుతో
నామ్నాయాత్మని వేయిబాణములచే హాలాప్రియున్
నూటిటన్, ద్యుమ్నత్కాధరవాసు లచ్చెరువునం దూఁగాడ
నిశ్శంకుఁ బ్ర, ద్యుమ్నం బెక్కు సహస్త్రబాణములజేఁ
దూలించి మించె న్వేసన్. 172

ప. ఆసమయంబున. 173

ఉ. అంచితరక్తచేహనులుమహాయుధభీషణులయ్యదూద్వహుల్
నొంచిరివాచుపహ్నిఘననూత్నమహాస్త్రములంబ్రకోపులై

సంచితకోపదారుణవిశంకటబాణకృతారీమూలమున్
గ్రంచవిదారణుం బ్రమదకారణు సుజ్జ్వలశోక్తిధారణున్.

క. ఆనలినాయతనేత్రుడు

నానీలాంబరండు మరుండు నధికముడముతో

నానామంత్రసమన్విత

నేనానీశరగణంబు చేసిరి మాయున్.

175

వ. అట్టియెడ.

176

ఉ. దేవగణంబు డండముల భీత దక్కి విమోచనంబున్
నావిభవద్యలం చొలంగ నాకినివాసివనోల్లసన్
జానలి గూల విద్రుతము లగ్నయ్య బిళాకరంబున్
భానభవారిసందనుడు బ్రహ్మశిరం బనునన్

క. ఆదిత్యశతద్యుతి చా

మోదరండు సుదర్శనముం బ్రయోగించి

స్త్రాదృతదీప్తి జెటిచెను

గాదంచిని తననుకొంటి గప్పివదిటన్.

178

వ. తదనంతరంబ తదన్యంబు తిరస్కృతంబుం బగుటయు
బటుచటుల భ్రమరరీతివిశంకటలలాటలాటనికటనికటని
యస్వేదోపబిందుసమభివ్యక్తికృతంబోపావేశంబున్
ఖండు సంబద్ధఘంటాసమూహాదీర్ఘఘనరవిగోపంబును
వితతసువర్ణప్రభాశిఖాజాలంబును జయలక్ష్మినిన్
యణనీరాజనక్రియ ననుకరించు హేమమయం బగు
బ్రయోగించిన.

179

శా. శంకారీర్థమనస్కుదానచరిపుల్ చక్రాముఖుం డింతతో

గ్రంకెంబోయని భీతులైరి యచటంగ్రోధాపిడి ప్రియమహి

హరుం కంఠంబున శక్తేగూర్చి విమతస్యాహంబుభీతిల్ల నా
తంకంబుల బడలబోసి విష్ణుండు జగత్ప్రఖ్యాతిచారిత్రుడై.

ఆ. అంతర బోధ శోభి యగ్రజాంబును దాను
జగ్రమును హయంబు జటులగదయు
భుజములందు దొల్ప బొరిబొరి గదిరెడు
భీతి మానసమున బిచ్చులింప.

181

న. గుహంబున బోయనది లేక తిరుగంబడినం బూర్వజయుతుం
డై (ప్రావృగ్గింబులుండగుబొంబు నజేయు) హృదయేహంబు
నయలంబుల పలచి పెంతుం దగులునననంబున గోటవి
యన నొక్కయుచ్చమల్లి పచ్చి యడ్డపడిన సగ్నికం జూచి
నారంభించుండు మాటుమొగంబు పెట్టికొని యప్పుడు
దొల్పబొరిబొరి నన్నుం గొలిచినఫలంబు నిన్నొకమరి
మాచినం జెడి నని శపించు నది మొదలుగా నానగ్నిక
దగంబు యు గుండు నివ్విభంబున.

182

మ. జ్వలండుక శంకరండుంగుహంబుండుమహాస్థిస్థంబునన్నా
గ్నిలేలం డిగద్రావి దాననవిభుశ్రేయోవిశేషాదిక హను
స్ఫురితశ్రీ బడలబోసి సుతతమహాశూరాం గ్రజీనద్యశో
స్ఫురణుల బండునడందొలగిరి మహాసంగ్రామరంగంబునన.

న. భవ్విభంబున సగుహజ్వలం డై ఖండవశుండు పాశిన మర
బద్యునిం బహుసామరనిర్భరణీ ప్రహాశం కాసంపాదన

1 అంతరబోధ శోభి యగ్రజాంబు, జగ్రమును బహుమాలంబు
జటులగదయు, భుజములందు దొల్పబొరిబొరి దిరిగెడు, భీతివేహాననం
బులు బిచ్చులింప. 2 సైన్యధునంబు హంస.

నిదాననిరంతరపై జయంతీసంతానంబును సునమివిద్యోతిత
 వివర్ధితతర తరణిరణసర్వతోజాజ్వల్యమానా ధిర్వనిర్వృత్తి
 సర్వతః ప్రసర్వమాణ యుద్ధవిలోకినాగళానర్జ్వలం సోర్వ
 భౌమసకామండల మాణిక్యమరీచి విదంబనానందోత్తేజః
 కృపాణప్రముఖశస్త్రాస్త్రంబులం గలుగునర్జ్వలంబులును
 బరభూతభేరిభాంకారభయానకఘంటాఘటాస్త్రాస్త్రాభ్యం
 హితారానంబులును నభిశ్రుతఘనాఘనశోభాభ్యుదయ
 చ్ఛాపితవిగంతరాశంబును గరవినిర్జ్వలశోభంసోర్వవిద్యు
 నంబును నవితరగళస్త్రదోనుకథారాజులంబులును
 ద్విరేఫరాజావరోధసధూమాఘనృధుర్యధాన్వన సహానర్జ్వ
 నానందంబును నర్విభంబును గాక నభోవీధ్యులంబుల
 నక్షత్రమాలాలంకృతంబై పాంపారంబులును బోలె
 సత్త్వసమగ్రం బై త్యాగిగృహంగణంబును బోలె నాన
 థారామనోహరం బై థారాగృహంబును బోలె నాన
 ఘటాంకితం బై మలయశైలంబును బోలె వివర్ధిత
 బై ప్రిలోచనాసానంబును బోలె శైలిధారాధర్మియంబు
 రాశసముఖపంక్తియును బోలె సోమోద్భవస్థిమంబు
 బునం బొల్పుసిందూరంబును థారాధరసమయస్థి
 సంధ్యాసందేహసంపాదనకారణం బగునర్జ్వల
 నతిత్వరితగమనవేగతిరస్కృతసమీరణంబును ఘోర
 ధరాధూళిపాళీవిరచితాపరసర్వసహంబులును చరణజనిత
 పదనంబులును నదనగహ్వరనిష్కల్యలాలజలంబులును
 పల్కాగ్రాఖచితనూత్నరత్నతేజోవికాసంబులును బొడమధ్య
 విలీనగనంబులునై పంచభూతాత్మకత్వంబునను హరినామ

ధోఃసూసుగుణగణంబులను శక్రశూరగవిలోకనకౌతూహలం
 బునగ బోలె నభంబు నాక్రమించి శ్రుతతదీయజలధిసంభవ
 పాదంబులం బోలె నర్థక్రమణనివృత్తంబు లై ప్రభాకర
 మామంబు లసహాయంబు లై జరగం జాల వని జనంబు
 లామలచపసంబులు విని స్వకీయవినయజనిత లజ్జాయుతం
 బులుం బోలె నమితాననంబు లై గమనవిస్తారితచామరంబు
 లై సునస్సంజనితకడుంబులుం బోలె మనోజ్ఞంబు లై యివ్వి
 థంబునుంగొక క్షణసంకరంబునుంబోలె సీతలరప్రియంబు
 లాయ్యును దుర్వర్ణ మంజులంబులై మేరుగిరినితంబంబునుం
 బోలె జీవహృదనిహసంబు లయ్యును నసురాధిష్ఠితంబు లై
 సోగరంబునుంబోలె బ్రకటితనిఖలావర్తంబు లయ్యును
 జడమమంబులై ముక్షరచయంబునుంబోలె దీర్ఘస్లుత ప్రచా
 రంబు లయ్యును ప్రాస్వరంబులయు విలసిల్లుఘోటకంబులును
 నఖలరస్మిభిరమమకుటకోటి ప్రభా ప్రహసితరణిమండలం
 బులును గోపా నేత్రవిశేషకట భ్రుగుటిచటులలలాటచేతంబు
 లునుం బరస్పరకృపాబంధుత్వప్రభావిపరియస్సముత్థితస్ఫు
 రింగ ధరావృత్తసముపలక్షితానిమిత్తంబులును కింబినీటం
 కారపాదస్థితబిరుచికటకధ్వజ సగహనాచవిడంబితనిస్సాణ
 నివృతంబులును హరిశిఖరునుం గోదండంబు లుద్ధగఢులై ధరి
 యుచియుం జరియుచియు గడలు ప్రేతలు కలంగం
 బట్టియు నట్టియు శిరంబులు గరంబుల నమర్చియుం జెమ
 ర్చును శిష్టులు శిష్టులు నిద్రియుం బుద్ధియుం గతారం
 బులు గుణగణంబుల బోసంగియు సేసంగియు బట్టసంబు
 లట్టపకంబులతో గుడిచిచియు ముదటిచియు బట్టిమ్ములు

బల్లెమ్ముల విజృంభ సవరించును విరచించును బ్రాహ్మణులను
 బులు మందహాసగులుతో జటిలించును చటిలించును
 దోమరంబులు చామరంబులతో నోనట్టియును చుట్టియును
 బ్రాసంబులు రోసంబులతో సాదించును గాదించును పబ
 శంబులు సుబలంబులుగా నొత్తియు నొత్తియు శిల్యంబులు
 తుల్యంబులుగా ధరించును భరించును సునిపంబులు పో
 సంబులతోఁ దిట్టలుగొనంగ గుట్టుయు నేట్టుయు బలంబులు
 పులకలు నెగయెడ బొర్రించును దొర్రించును పంకింబు
 బులు సంకింబు లని పంకింబులను పంకింబులు పంకింబులు
 నలు దెసలం బరగుకొలుబలంబులును నుడువ బులుచేసి
 విమలంబులైన ప్రతిభయుమూర్తి యెగుబాటునుగలను
 బాసంబున ప్రభుత్వ నిధులతో న్నిస్సంబులతోఁ బరంబులతో
 యణుం దాక వజ్జియును. 184

శా. ఆరూఢీరగపైరి యువశతపత్నియుం బ్రసీదించి ను
 రావరహారమదాభిమానవిలసత్ స్వరంజనంబున
 దారస్ఫారభుజాబలాతిశయితాతాపాభ్యాభివ్యవ్యస
 సారవ్యాప్తచతుఃపయోనిధివృత్తిమండలభాగిని.

— బాణుడు శృంగునితోఁ బ్రతిపత్తిలు పోరుట. —

క. బాణుం డిట్లను నిన్నుం
 బ్రాణముతో మగుడ నీను పట్టణముననుకొ
 రేణుకృతంబున జేసి ప్ర
 వీణాత్మయై బరగువాడ పంబును నేలొ.

186

క. తూణోద్భృతశివవిలస
 ద్బాణపరంపరలు పొదువ ధారాస్యాతో

చక్రీశితోవాహనిఁ దేలును

జోరేనానగరమున ముడి మఱ బొప్పడ నీకున.

187

స. నాన్వారితోహలఁ బాట్టలు

నూరల నిను, గొలచిపట్టు సుమనోనగరీ

నూరజనంబులు గొలచడి

చాచిక్రము చేయవఱడ జలబనళితో.

188

స. నేపాపడవ్వు బోవఁ దడవ నేను గతీరసమస్తశస్త్రసం

భావితదోస్సహస్రంబిభాసువదేవఁడ నాన సాటి యీ
భూమిలఁ ముందును బోదమఁబోలదు ¹నీవట నాన సాటియే
యూడి ముదొడ్డు లొంబులుఁగొనెక్కి నయంత నెయింత నేమగున.

స. లక్ష్మణుఁ గాన.

190

స. నీనినతబోలెతలెని

మూసనములు చల్లడిల్లు మగిడి చుండు

నేను బ్రహ్మదేవు హుండుడు

నీనానిని గాను నన్నుఁ దెనుయొగ వళి మే.

191

స. నిన్ను సువర్ణశేఖరమున

నన్నుతె నుండునములతోన సరసిజనేత్రత

పొన్నెండు పోదనావేమున

నొన్నితలతో రంగిల చేత నురిగింతుఁ బొమ్మ.

192

స. నావేయనంబులుఁ గలదు

దేవ మిగిల బోటిసంభ్రాంత జన్మలలానతో

నీనానెను నన్నుఁ గలదును

దేవతలను జూడఁ రుద్రు లొప్పు నన్నున.

193

వ. అని అప్పుడు.

194

క. దనుజుం డాడెడువచనము

లనేకపకరాగ్ర శీకరావళి బోలె

ఘనవాత¹తరంగముల జ

లనిధినడుమ నుండునేలులం బోలె.

195

క. అప్పుడు జగములు గొల్బుగ

నుప్పొంగుచు నున్న నిర్బర²త్తమబింబం

బొప్పు పేసం బాలె దనుజుం

డప్పురుసున నాడుచుండ సతనినయనముల్.

196

వ. తదనంతరంబ సరోషసంభ్రమోత స్పృహదీపితుం డై నారం

యలుం డతని కిట్లనిగె.

197

ఉ. ఏమిర బాణ ప్రీడనవిహీనభయోన్మత్తమానసుండ

యేమని పెక్కులాడెద విడిటికి మాటలచిత్ర నిపు ను

గ్రామము గెల్వనచ్చునె వికారపునాట జయంబ కేమిని నీ

కీమెయి నేలభాషితము పెక్కుడుగాఁ బచరింపుమాజిల్ల³.

క. ఈచండ మైనవిజయమ

నీచే నగుం గాక గుంపు నిక్కపుజయమె

జూచెద నై నను నోరీ

నాచే జితుం డగుము గెలుపు నన్నును నీపున.

199

—ॐ కృష్ణబాణాసురులయుద్ధము. ॐ—

క. అనుచు నిశాతాశుగములు

దనుజునిపై నేయ నతడండ దచ్చరములకు

1 తరంగంబుల, సనయ బలధినడుమ నుండునేలులం బోలె. 2.

నీవు సం. 3. యైన నిం, కేమియు నేల.

మనమున విస్తయ మందనును

ననేక బాణముల నేసి సంభోజాదనున.

200

వి. మౌనము ననేకాంశుధంబులం బొదివి యెనిమిదిచేతులతో
సహస్ర బాణములను గుంతునతో సరిసరిగాఁ బోరినంజూచి విస్త
యమనఁబెట్టించిత్తుంట్లు బాణులను కోపించి తొల్లి హిరణ్య
కశిపులను బలికొట్టినయొక్కయు బాణంబుం బ్రయోగించిన
సహస్రశాబాజ్వల్యమానం బయు విజృంభించిన చామోద
యందు.

201

క. చక్రస్య బాణామేనన

సూర్యునిదగ్గరముతోడ నున్నతత్సభా

రాజ్యము గాఁగ నున్నది

విజృంభము ననుజగించు నిఖిలవిజృంభులున.

202

వి. శాన్తిమూలమున హంసయును

వినుతుంటి నున్నయుతోడ పక్షులు మౌలకా

మనమున నున్నది నున్నది

ననున చాక్రములం బొగడి సంభోజాదనున

203

వి. తిరువనంతమున గలదెడలయొనంబులు సమంతాంతమాన
సూర్యుతోడఁ దలపడిననప్పుడు గడుడండు చక్షుణులంబు
సృష్టయెన బూనిన సూర్యునితనెలీరం పై మయూరంబు సవ్య
భాగమునకు నెగసి ముక్కునంబొడిచి తిక్కలనడిచి తద
వర్తిభాగమునకు నెగనినం జూచి తానునుం దోడన యెగసి
తనెమిదేమాలు నెగనింబులు నిశీకియ నుశీకియ గగనంబు
నకు నుశీకియ వియగంబడి నీలకంఠశివంబు చంద్రుఁడు
యనం గీతించి తనెమిదేమంబు గోల్ల గీతెయన బాల్ల పాతి

యు నయ్యయోధనసత్తులం డగునత్రత్తనత్ర తననాత్మ
 పక్షంబున నడిచి మహిం బడ విడిచిన నామములు" అని జుట్ట
 పదపాత్రజనితజ్ఞానుం డై క్రష్ణుని సగతి గుర్తించున నొకటి
 యు పరభ్రంసం దాక్షిణ్యం దుండంగు న" అనియు బ్రహ్మ
 డంబుగాఁ గారించియు తత్కృత ప్రాణం బు" అనియు
 బ్రక్కలు "డాక్షిణ్యంబులంబు" అనియు బహుప్రదానంబుల
 గారించినం గనుంగొని సువర్ణంబు విభజింపుచి సువర్ణస్థ
 సంకీర్ణకరణసముదాయవ్యాప్తనభో"మండలం దుండవత్తర
 బులం బిత్రంబులుగ" ముందుచరణు ప్రసాదం సముపం ది"
 నీక గానచసము ముత్యంబునం దనువు లిది లిఖిం"కలయు
 పెక్కనం బంది నక్కొక"దగవెదలె" యుగవృత్తతో"య ను
 తదీయోదరంబు ప్రచ్ఛి రణభూమికి బలి చేసెను. 204

క. ఆప్పుడను బర్హిణ మోడిన
 సుహృదగను ¹దివ్యవినుతు లుడుగజవిధికి" అని
 నప్పయనున బొం"సు"న
 డప్పటి కప్పటికిఁ దలం"క నభికిభ"యమనునది. 205

ఉ. పుట్టెను దైత్యసేనల ననూర్వతరం బగు"ద"కిభ"యము
 గట్టిరి దీనసంఘములు కాంచనతో"రణజ్ఞులు" అట్లడె
 బట్టణానీధి నయ్యడను బ"ణుడె చూ"డు"ద భీతి న"రద"గా
 నట్టియెడ" గిరిశ"చనాజ్ఞను సగతి రథంబు వెచ్చిసెను. 206

క. ఆయరద మెక్కి బ"ణు
 డాయుధచయవితతదో"స్సహ"ప్ర"చి"రు"డై

¹ దివ్యగజము లుడుగజవిధికి, అ.

అశ్వజలకచనుం దాం కను

నామననననన మొన్న నలపేగమునన.

207

అశ్వజలకచనుం బగుబ్రహ్మశీర్ష కమవశ్శ్రుం జేసినం గేశవుం
దాంకచకా భ్రునుటీవిశింకటలలాటాభోగుం ప్తై సంచర
స్థిలపాటకత్తైత్యచక్రము లనత్తేజశ్చయానక్రముం
గూర్త్రాసవిభానైత్యయపరేభానక్రముం జక్రమున. 208.

గీ. అట నయంగిది యాయున్న మంతర జెడిచి

పుష్పకొరూపహామాయుపూర్వవిబుధ

సంస్తవాధికవర్ధితసమ్మదసంగు

శ్లోకం డిట్లను సంగరత్యక్తతోడ.

209

అ. అట నయనధుం ర్త! నీదువచనోద్యోగంబు తెట్లేగెరా
రం యింట నేమి చేసెదవుం శ్రార్యంబు శ్రార్యంబు స
ద్విరశ్యంబును గల్గినేని ననుజా తెల్లంబుగా జూపుమం
దారంబేదివిలోచనంబు నచనవ్యాపారపారిణతన. 210

న. ముఖేయము.

211

ఉ. అశ్వజలకచనుం బగుబ్రహ్మశీర్ష కమవశ్శ్రుం జేసినం గేశవుం
దాంకచకా భ్రునుటీవిశింకటలలాటాభోగుం ప్తై సంచర
స్థిలపాటకత్తైత్యచక్రము లనత్తేజశ్చయానక్రముం
గూర్త్రాసవిభానైత్యయపరేభానక్రముం జక్రమున. 212.

ఉ. నిన్నును నల్లలుంగునన నేగడు కరద్యమంబు క్తుం జేసి న
లోపన్నుని మూన్చి నీడునుహృదధు గీటడంగితుం బాతికి
ట్లున్న గతిగజలంగునని ననుద్యవిశారద్యట్ల మురారితాం, జె
నొనకానుదర్శనము జేతనమర్చెబ్రయోగ కాంతతోన.

న. అట్లగుడ.

214

క. శశిసూర్యశక్తహరపా

శశమనసద్ధిప్రితతి పసింఁచం జక్ర

కృశమూర్తి లోన నప్పుడు

విశాలలోచనుడు సకలవిన్నయకరుండ్ల

215

క. చక్రము పై నంగం బూన్ప స

వక్రముగాఁ జెలఁగె విబుధవరమునిదినునులే

వక్రండు వినుతి జేసె ద్రి

విక్రమునిం ద్రిదివీధి నివిభక్తయలన.

216

—చక్రప్రయోగముచేయఁ దివురుకృష్ణునియొడుగు నగ్నిశ నూనచుట.—

క. అత్తైఱఁ గంతయు నగ్ని క

చిత్తమునం దెలసి విష్ణుసేవావర నై

యిత్తటి బొణాసుగునిం

దత్తపడ నుండఁ గావఁ దగదే యనుచుట.

217

గీ. దేవదేవ జగన్నాథ దివ్యమూర్తి

కావవే దనుజేశ్వరుం గనుణతోడ

నసుచు గోటవి యుడుగుగా నటగుదేవ

మోము చూడక కన్నులు మూసికొనుచు.

218

క. దనుజాధీశునిచేతులు

తునుకలు గాఁ గినుకతోడఁ దోయజనయనం

డనవరతనిశితధారా

జనితవిమతచిత్తభయముఁ జక్రము పైఁచెన.

219

వ. ఆసుదర్శనంబు.

220

క. సమసెను బొణాసురుం డని

యమరులు సంతోష మొంద నభిలోజ్జ్వల మై

యనం రిభిజము లన్నియు

గోమంబుగ నుండి నటక మప్పులు పెట్టెను.

221

ఇ. మేదోర్లు మ్మేర్లు మ్మే ఘనమహానిశ్రంబు చక్రాముఖం
బాష్టాశ్వాహింబు జేసి నచ్చి త్రిజగత్పాధారకీర్తి శిర
శ్చేదనముజ్జను నానతిమన ముదంత్రేష్టమండు రాజన్తనో
మోదంబునంగనట్లు చేయడలంపక భూ తీర్థమండంతలోను.

ఇ. స్థూరుపాక్షి గృహత్కబాజ్వరగణవ్రాతంబు లంతంతటం
జేరంగూ జనుచేర గోటవిపిశాచీశాకినీనాయకుల్
ప్రాసబ్ధినితల జేలంగి చన నత్యాశ్చర్యసంపాది యై
నూంబివదిలి డిలుముందట మనోహరిస్తవం బొప్పంగా.

ఉ. సేవునిచట్ట నట్టికొని చేన యదూర్వహ సర్వలోకసం
భావికీర్తి మూర్తియును భానుసహస్రసమప్రకాశ నా
నావిభాగి మూర్తిక వినాయకనాయక పారికాంక్షీసం
సేవిక ప్తేరింజ్యథనసిద్ధినిదన బాంబు గావవే. 224

చ. అనుచు ముంబుంబుంబు ప్రమథాధిప బాణసురారి సీనుగా
విసక్రియ నేనుం గొచితిని సిద్ధము నానచనంబు దీని కిం
నన బనిలేదు మీందటి ప్రధానపుంగార్యము దీర్ప నీయను
జ్ఞము మీస్థలంబున విశంకటసూర్యుణార్ద్ర శంకరా.

మ. అనుచుగృహస్థుడనుప యునగబిడబబాణం మర్త్యవై రిశ్వరుక
ఘనచక్రాముఖనిష్ఠురక్షతగళేద్రక్రొద్దసర్వాంగు న
భ్యనుభూతా ప్రతిమప్రగల్భపరివాదంతర్వాత్తోద్విక్రముక
బనితాస్థాధిక విదనా ప్రకటమూర్ఖపారదశ్యాత్తునిన. 226

క. నందీశ్వరుఁ డిట్లును నా

నంద మొనఁగు ననునానాధుని నున్నాఁడో

స్పందితమానసునను డో

స్పందోహవిహనచేహసానిమ్రసానము.

227

శా. పోయెడి విష్ణుని నానామూలములను నానాభావములను

యూహించుకొనునానాభావములను నానాభావములను

డాయాసానిగించుముంధునానాభావములను నానాభావములను

డైమానానాభావములను నానాభావములను నానాభావములను

నన.

228

వ. నందీశ్వరుని నానాభావములను నానాభావములను

గించిన.

229

క. తాండవము చేసె బొంబులను

ఖండసుధాకరణమనుడు కలకాండను

చండహరిశ్చంద్రునిగా

ద్వంద్వముగ భరిశ్చంద్రునిగా

230

క. జనితవరకాంక్ష బొంబులను

డు నర్తనము చేయ హృదయములను

త్రసయనుడు సనము వేడుము

దనుజాధిప యనుడు సనము వేడుము

231

సీ. అజయిండు నమరుండు సగునర మునగుగ

హరుండును నవ్వర హరుని కిచ్చి

క్రమము సమగు వర వున్న సగునర

దేవరముందటఁ దివిరి నాడు

పాదే వృత్త్యము చేయు గట్టినవారికి
 విష్ణు పుష్కలం పన్న నిష్ప హనుడం
 విష్ణుమహాపుష్కలం విష్ణు పుష్కలం
 విష్ణుమహాపుష్కలం విష్ణు పుష్కలం

౧౪. పాదే వృత్త్యము చేయు పుష్కలం గాంతు
 పాదే పుష్కలం పుష్కలం శంక పుష్కలం
 పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం
 పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం.

232

౧౫. పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం
 పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం
 పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం
 పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం.

233

౧౬. పుష్కలం పుష్కలం.

234

౧౭. పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం
 పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం
 పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం
 పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం.

235

౧౮. పుష్కలం పుష్కలం.

236

౧౯. పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం
 పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం
 పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం
 పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం పుష్కలం.

వ. అంతర్ధానము చేసె నంతట.

238

— శ్రీకృష్ణుఁడనిరుద్ధుని విడిచిఁచూపని చిహ్నము. —

చ. గరుడని నెక్కఁకేతఁపుండ్రున్మునబ"ణ" గృహ"ము చేరి"గా"
నరిగినఁ బక్షి"రాజు" గని యుచ్చయి"వ"శ్శుని" బుద్ధి"గా"న్ము
యుగగము తల్లి సల్పె"దసల" నూడని"బ"డిను" జూ"చిసంపాదె
స్ఫురితసుఖ"తికంట"సంస్థి"గము "నను" ధృ"ప్ర"ములునట.

క. అనిరుద్ధుమేను ననచే

2త నిమి"రను ముం"ంత"సంధు" దర్శ"ని రాజ

ద్దనుజవినాశ"నకు"తుతర

సునిశితచక్ర"యథా"తిశో"భి"కర"ం ధృ" .

240

మ. అనిరుద్ధుండను బి"హ"హ"స్థ"ని" దో"హ"య"పా"ప"గు"ము
తనుఁ బక్షి"రాజ"నినను"మన్న సత్"దే"వ"దో"త్య"ం ద్ర"హ"స్థ"న
ఖుల్, దనతో"గూడ" నుచ్చ"నెక్క"ం బి"హ"హ"ద"య"గు"ని
డెక్క నా, యనయే"గ నివిభి"ప్ర"చార"ముల సత్"య"శ్శి"శ్శి"శ్శి"
యానంబునన.

241

క. గరుడఁడు నడుసరగ దూ"ము

జరగి హరి"గు సలీలపాలునన్నిధి "బ"ణ"

సురగో"గణ"ములయునిగి"గు

శ్చిర"ముగ విని యతనిదిక్కు - చేరుతలఁపునన.

242

వ. సువస్తున కిట్లనియె.

243

గ. నిమగ్న నియోగము ననునందు
తనబట్టి న నునిచినాడు తత్కార్యముక్తై
మనునది బోధయి వదలెను
కవళిమ చను నీలునేని యగును మచటికన్. 244

చ. లాగును ముందులనునను నాగంధంబుం డిట్లనియె. 245

గ. పాపము గొల్పగ బేలు
నీలం బని చీమల గలుగ నీరజనాభా
కమీడిన పువల జనియించు
బ్రహ్మవిజయముగా రామ పాపవిరామము. 246

గ. లాగునది బట్టిమచేలు
వనమునను బట్టివిభుడను వరుణునిపురికిం
గోనిపోయి పవనంబును
వననిధిమధ్యందు చోట్లి వనజనిళి తును. 247

చ. గోగంధము జలం బనుననునగును. 248

ఉ. లాగుడ మున్న పాపకాభటంబులు ముక్కలులైరణాబులూరి
మొక్క న నోగడ పంబిలిచి యుగతరంగ్రహవిగ్రహేచ్ఛ
నా పొట్టు లనుం జలంబునృథాభీరవంబులు నింగిముట్టంగు
నొక్క పొట్టు డంబువిహంగేర్వరపాపానుదాకరయ్యడన్. 249

గ. పంపమును నిన్నుం జలంబుంగ
బులములతో జలనట్టి ప్రాచీనసనై
వ్యవస్థాభటంబుల వంగుల
బ్రహ్మవిజయములు గురిపి పాపంగం దోతను. 250

న. తదనంతరంబు.

251

సీ. నిస్సాక్షాదానంబు నింగి ముగ్ధు భటంబి
 శంఖనాదంబుల సవదరింపఁ
 గరికరశీకరణములు విక్రొగత
 మగుట ముక్తానుచి మక్కుటింపఁ
 దురగహేషారవోద్ధునకు యోధుత్రు
 సింహనాదంబుతోడ జెలిమినేయు
 శకటనేమివిభిన్న స్వంసపహిధూళి
 భటభూషణరజంబు బాదరింప

తే. సకలదిశలును నిండి సైనికులు గొలువఁ
 దన్నుఁ గొనియాడ సమరగంధర్వగణము
 ప్రకటరుచితోడ భవళోతపత్ర మొప్పు
 ననుణుఁ డటదెంచ విక్రమోద్ధునకు మోక్షము.

252

క. కొడుకులు మనుమలుఁ గొలువఁగ
 విడు విడు మని శూరగణము వేగిరఁడఁగా
 గొడగులు గగనము గప్పఁగ
 జడనిధివతి నచ్చి నిలిచి సమంతలమునను.

253

వ. ఇట్లు నిలిచి దివ్యనివహజగీయమానానూనచారిత్త్రు
 ననుణుండు బహుశరంబులఁ బోదవినం ద్దెటభంతసంగు
 స్వకీయధనుర్విద్యాకౌశలంబునఁ దడియసాయగంబులు యి
 డించి మఱియును వైష్ణవాస్త్రంబు ప్రయోగించినం దడి

- క. నీకు వికారము దగునే
మా కెల్లను బుద్ధి చుట్టి మమకార ప్రసంగం
జెకొని యున్నాడె ననుచు
నాకృష్ణుని నాదిమూల మని జగ మెఱుంగెను. 259
- క. పరుణుడని గొని, సూడిన మని
సరసిజనేత్రుని ముట్టి సమ్మగమునెని
త్కరములు మోడిచ్చుచు నెప్పుడు
సురభిప్రగోగణము చేర్చి మాపు మెప్పుడును. 260
- క. ఆసాగరవిభుడ డిట్లను
బాస విభికినాడె నేను బొలునితోడె
నీసురభుల నే ననువుల
బొసినపుడు గొని యుదులుపొల్లెడ బోవను. 261
- క. ఈనగరికి గాన నను నను
మానము భేరుండ జగపి మఱి గోగణము
నీ నేర్పునట్లు గొనిపొ
మ్మానలినదళాక్ష ప్రభునతోత్తమమూర్తి. 262
- క. అనుషం గరుణాంసమున
మన మభిషేకంబు చేయె బౌశధునిని
దనుజునియావుల నిచ్చెను
జనియె బురికి పరుణుడ జగత సుతన మనగెను. 263
- న. ఇన్విధంబునం బురంబు చేరగ జనునప్పుడు. 264
- నీ. గంధర్వజయజయగాననాదగలుగు
శంఖారవంబులు సాము చేయ

మొలకల సేసల మొలకలతో గూడ
 ముగ్ధుల ముగ్ధులు సొబగు మీఱ
 దొంగల "మొగ్గు"తో రణరంగుతో
 దొంగల జూటలతో దొంగల మగద
 బట్టలతో చూపుతూ సొమజములు
 కేళిలో లంబులు గెల సేయ

ఆ. మొగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో
 ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో
 ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో
 ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో.

265

సీ. మొగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో
 మొగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో
 మొగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో
 మొగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో
 మొగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో
 మొగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో

ఆ. మొగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో
 మొగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో
 మొగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో
 మొగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో ముగ్గులతో.

266

క. ద్వారావతీపురంబున

శౌరిఁ గొలిచి వచ్చునట్టిసౌరగణము త

త్ప్రేరితసుమనోవర్ష మ

పారముగా మోదఁ జేసి ప్రస్తుతితోడను.

267

వ. నారాయణునకుం బ్రణామం బొసఁగించి నమ్మదాక్రింది
మానసు లై లోలంగి చూడుచుండిరి తమనంతరంబ.

సీ. గళితమదోదకగంధస్థలీనగి

మధువర్షంకా రాత్తమత్తగజము

హేమారవోద్ధతిపీషితనిస్సాణ

పటహభరీధ్వానబహుళహయము

పాకారచితరత్న బహువిధతరధామ

లిప్తసౌధసమూహాదీప్తతలము

ఫాలస్థలీకృత ప్రకటిణాంజలిపుట

పరిచారికావళీభాసురంబు

ఆ. ద్వారఖచితరత్నతోరణోపాంతాన

లంబిమాక్తికోపలసిత మైన

నగరి చొచ్చు శౌరి నానావిధానూన

వినుతిలసితహృద్విషేషుఁ డగుచు.

269

అ. విష్ణుఁ గొలిచి వచ్చువిబుధగణం బెల్ల

మృగమయూరగజతురగభవళవ

తత్రినివహదృఢరథంబులు డిగి విష్ణు

వెనుక నగరిలోనఁ జనిరి యంత.

270

మాలిని.—

దరవిరహితమూర్తి తారగోరినకీర్తి
పరిహృతవిబుధాత్మ భవ్యసంపత్తిపూర్తి
యురగళయసభూషణ యోగినంతోపభూషణ
చరణశరణపోషణ జంతురక్షణభూషణ.

275

గద్య. ఇది శ్రీమదపభయకవిమిత్ర కోట్టనామ శత్యశ్రుతిబుధా
రాధనవిరాజి తిక్కనసోమముజు ప్రతితరంగవ
శ్రీమహాభారత కథానరసగుణవ శ్రీమత్సర్వ
భాషాభూషణ సాహిత్యరసపోషణ
సంవిధానచక్రవర్తి సగపూర్ణ
కీర్తి సమీపగుణసనాథ నాచన
సోమనాథ ప్రతితరంగవై
యుత్తరహరివంశ
శంబునగడు
షష్ఠా శ్వాసము.

ఉత్తరహరివంశము సగపూర్ణము.

చెన్నపురి : వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రులు అండ్ సన్స్ వాణిజ్య

శ్రీ 'రామ' ప్రెస్సుస్ ముద్రితము.—1937—750.

అదివర్వము, పెద్దచ్చు, చిన్నపైజు	...	1	8
అంధ భారతవివర్ధనములు	...	0	8
అంధ శ్రీమద్రామాయణము, కావ్యతీర్థ బసవగుడి శేషాచలశర్మ పాఠము, 3 సంపుటములు	...	12	0
డిటా 7 సంపుటములు	...	16	0
అంధ నామసంగ్రహము, సిఘంటుశ్రయము	...	0	12
డిటా కావ్యతీర్థండు	...	1	0
అంధ భాషార్థ సము, పద్మనాభ్యము, హాటి పరిణామశాస్త్రము	...	0	12
డిటా కావ్యతీర్థండు	...	1	2
అంధ శబ్దమంజరి, శ్రీ సీతారామచంద్రాశ్రయము	...	0	8
అంధ భాషాభివృద్ధి, పాఠము, విప్రలహగుప్తీకావ్యం	...	0	4
అంధ శంధ్రాభాగము, అంధము, పాఠము, వివరణతో	...	0	8
అంధ కృతలఘుకాముది	...	2	0
అంధ కృతనామకర్మము	...	1	0
ఉత్తరరామాయణము, కలకంఠి సావరాజ్య ప్రణేమ చక్రపాణి	...	0	12
ఉత్తరహరిషంశము	...	1	8
కవికర్త సామనము, (మంధానానామ)	...	1	8
కళాపూర్ణోదయము, సుశీలనామములు	...	2	4
కాశీభండము, చక్రసింహాశ్రయము	...	1	8
కుచేలో సాఖ్యాసము, పటిగ, (భాగవతము)	...	0	4
కృష్ణరాయలిజయము, కుశలచంద్రాక్షిగోమము	...	0	8
గజేంద్ర మోక్షము, పటిగ, కావ్యతీర్థండు	...	0	8
గోపీనాథారామాయణము, 2 సంపుటములు	...	7	8
చాటుపద్యముగివరిగి, క్రొత్తమూర్తి, ప్రభుభాగము	...	1	4
గరుడాచలము, యక్షగానము, పెద్దచ్చు	...	0	2

పెద్దబంగారుపురం బయట, పావనానందస్థలము	...	1	2
స్టేషన్ బయట, పావనానందస్థలము, చక్కవినియార్డు	...	1	0
పావనానందస్థలము	...	0	2
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	1	8
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	2	0
పావనానందస్థలము	...	0	1
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	0	10
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	0	6
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	0	14
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	1	0
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	0	6
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	0	4
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	1	0
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	0	12
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	1	4
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	0	10
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	0	8
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	3	0
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	2	4
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	4	0
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	1	2
పావనానందస్థలము	...	0	1
పావనానందస్థలము, పావనానందస్థలము	...	2	0

సూర్యులచే నుప్పురాలము, మూలపర్వము	...	1	12
పెట్టెల్లర సూర్యులము, చిన్నపట్టెలు	...	0	10
నవనవనవనోభిరామము	...	0	12
నందనానందసూర్యులము, చిన్నపట్టెలు, పెట్టెలు	...	2	8
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు, పెట్టెలు	...	0	8
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	0	3
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	2	4
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	0	4
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	0	8
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	0	12
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	1	4
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	0	8
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	0	8
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	0	6
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	0	6
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	0	12
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	1	4
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	0	8
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	0	8
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	0	10
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	1	4
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	1	0
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	4	0
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	1	4
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	1	4
నందనానందపట్టెలు, చిన్నపట్టెలు	...	0	8

పా. చరిత్ర, చరిత్ర, ఆంధ్ర భాగవతములు	...	0 5
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	0 12
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	1 0
పా. శత్రుమరణములు (27-48) బిష్ణు చరిత్రము	...	1 12
పా. శత్రుమరణములు (27-48) ఆంధ్ర భాగవతముతో	...	3 8
పా. శత్రుమరణములు	...	1 4
పా. శత్రుమరణములు	...	0 8
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	0 12
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	0 12
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	0 6
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	1 0
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	0 12
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	0 12
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	0 12
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	1 4
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	0 10
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	1 0
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	2 0
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	3 8
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	0 8
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	0 12
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	2 8
పా. శత్రుమరణములు, బిష్ణు చరిత్రము	...	0 12

వచన గ్రంథములు.

[illegible]

హావిల్దార్ రంగవల్లి "ప్రభుత్వ" స్టేషన్లు అందుకు వచ్చినవి.

202, 1968, 1970, 1971.